RERVM NATVRALIVM SCRIPTORES GRAECI MINORES.

VOL. I.

PARADOXOGRAPHI
ANTIGONVS, APOLLONIVS, PHLEGON,
ANONYMVS VATICANVS.

RECENSVIT

OTTO KELLER.

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCLXXVII.

LIPSIAE, TYPIS B. G. TEVBNERI.

WILHELMO LEVBE

MEDICINAE DOCTORI

VLMENSI

SOCERO CARISSIMO

D. D.

PRAEFATIO.

Inter Rerum Naturalium Scriptores Graecos minores, quorum opera edere instituimus, cum alii tum hi numerandi esse videntur: Antigonus, Apollonius, Phlegon (de mirabilibus), anonymus Vaticanus Rohdii: quamquam hi omnes ab iis qui de litteris Graecis scribunt non immerito paradoxographi solent appellari. tractant enim varias res mirabiles, ut physicae quaestiones maxime dubias, animalia fabulosa fabulosisque naturis praedita, mortiferam Stygii fontis aquam, carbones fossiles, similia: denique vera ac falsa adeo mixta confusaque produnt, ut velut inter multam harenam aliquot tamen auri grana possis invenire. nec scio an operae pretium sit, siquis nunc, postquam physiologia et geographia mirum quantum profecerunt, harum artium gnarus accuratius ea perscrutetur, quae auctores illi nobis tradiderunt. illorum ipsorum auctorum libros eam ob causam edere mihi proposui, quia eorum codices manuscripti satis accurate conlati mihi praesto erant. Antigonum enim, Apollonium, Phlegontem qua excellit eximia diligentia contulerat Alfredus Holder, quo neminem habeo amiciorem, paradoxographum Vaticanum Erwinus Rohde. et hic quidem anonymi sui libellum in Friderici Ritschelii actis philologorum Lipsiensium tom. I p. 35—42 publici iuris fecerat et praefatione (p. 27—34) apparatuque critico plenissime instruxerat. nec derunt fortasse, qui hanc novam Vaticani scripto-

ris editionem supervacuam esse censeant. attamen illum anonymum praeterire nolui, et quod is cum Antigono Apollonioque optime congruit et quod acta Ritscheliana in publicis magis bibliothecis quam in privatorum hominum manibus esse scio, praeterea quod huius quoque libelli indicem non sine legentium emolumento adiectum iri sperabam. magis vero necessaria visa est Antigoni, Apollonii, Phlegontis nova editio. nam illi duo iam ante hos quadraginta ferme annos novissime editi sunt, idque ita factum erat, ut illius editionis auctor codicem manuscriptum neque ipse inspiceret neque per alium in suum usum describendum curaret. item qui ante hos duodeviginti annos Phlegontis novissimus editor exstitit Carolus Müller, codicem manuscriptum neque ipse contulit neque in suum usum conferendum curavit. denique post Westermannum ac Müllerum complures viri doctissimi ut A. Nauck, Meineke, Bergk, Hercher, Emperius permultos locos corruptos palmaribus coniecturis sanaverunt. quamquam igitur facere non potui, quin aliquot loca sine medela relinquerem, tamen hac nova editione operae pretium quodammodo nos fecisse lector benevolus haud negabit.

Iam vero eorum virorum, qui usque ad hunc diem maximopere de auctoribus illis meriti sunt, dabimus conspectum. inprimis nominandus videtur editorum princeps Gu. Xylander, qui Antigonum Apollonium Phlegontem edidit Basileae 1568. 8; deinde Io. Meursius, qui eosdem edidit Lugduni Batav. 1619. 1620. 4. plurimis locis, qua erat singulari doctrina ac sagacitate, feliciter sanatis. 3. Antonius Westermann cum aliis paradoxographis etiam illos tres recensuit, Brunsvigae et Londini 1839. 8: quae usque ad hunc diem optima fuit editio. 4. de solo Antigono praeclare meritus est Io. Beckmann, cuius cura is prodiit Lips. 1791. 4. 5. solum Apollonium edidit L. H. Teucher Lips. 1792. 8. 6. solum Phlegontem I. G. F. Franz, Hal. 1775 et iterum 1822. 8. et 7. Carolus Müller in fragmentorum

historicorum Graecorum vol. III p. 602—624. Parisiis 1849. 4. 8. paradoxographum Vaticanum edidit Erw. Rohde in actis supra laudatis.

Emendationibus autem excelluerunt hi viri doctissimi: R. Bentley in Callimach. fragm. p. 328 sqq. (ad Antig. c. CXXIX [144] sqq.); I. G. Schneider in peric. crit. in anthol. Constant. Ceph. Lips. 1772 p. 132 sqq. (ad Antigonum); C. G. Heyne et I. N. Niclas in editione Beckmanni (ad Antigonum); F. I. Bast qui codicem Palatinum denuo contulit et quas invenit discrepantias adiectis adnotationibus publici iuris fecit in epistola critica ad Boissonadium data, quae prodiit Gallice primum scripta Paris. 1805, in Latinum sermonem conversa a Wiedenburgio Lips. 1809. 8. (ad Antig. Apollon. Phleg.); Iac. Leopardi in museo Rhenano III 1 p. 6 sqq. (ad Antig. Apollon. Phleg.); Ad. Emperius in opusculis, quae edidit Schneidewin Gottingae 1847. 8 (ad Antig. Apollon. Phleg.); Rud. Hercher in Aem. Hübneri Herm. XI (1876) p. 355 sqq. (ad Apollon. et Phleg.); Th. Bergk in Zeitschr. f. Alterthumswissensch. 1849 (ad Phlegontis macrobios); A. Meineke in Philologo XIV p. 24 sqq. (ad Phlegontem); A. Nauck, qui non solum in Philologo V p. 707 sqq. et in Mélanges Gréco-Romains tirés du Bulletin de l'Académie Impériale des sciences de St. Pétersbourg, tom. II et III, et alibi, ut ad Sophoclis Electr. 987 sqq. Phlegontis textum omnium miserrime depravatum hic illic ingeniosissime sanavit et paradoxographi Vaticani quoque locis corruptis in iisdem Mélanges tom. III p. 325 sqq. remedia attulit, sed etiam multas novas easque egregias emendationes per litteras mecum communicavit consiliumque nostrum liberalissime adiuvit: quam ob rem huic viro humanitate erga nos pariter ac doctrina excellenti summas nunc agimus gratias.

Praeterea gratiam habemus Alfredo Holdero, qui accuratam codicis Palatini collationem nobis concessit, et Carolo Langio Heidelbergensi, qui a me rogatus

compluribus locis dubiis codicem illum inspexit et de vera lectione me certiorem fecit.

Sed iam ad codices ipsos describendos transeamus.

II.

A. CODEX PALATINVS,

Antigonum, Apollonium, Phlegontem continens.

Est in bibliotheca Heidelbergensi, Palatinus Gr. 398, membranaceus, saeculo decimo exaratus, liber ut inter Graecos optimae notae. formam habitumque eius descripsit W. Wattenbach, Anleitung zur griechischen Palaeographie, Leipzig 1867 p. 39. 40; idem apographum dedit tab. I.

Pristinum huius libri principium deest; quae supersunt, incipiunt ab his mutilis verbis: *σμοῦ τε πάθος τόδε ἐποιψόμενοι.* ceterum folia 1—10ᵛ non scripta sunt, nisi quod 2—3ʳ indicem continent Hasii manu confectum. insunt autem haec:

1) fragmentum geographiae sine principio fol. 11ʳ—16ᵛ.
2) Arriani liber de venatione praemisso indice fol. 17ʳ—30ʳ.
3) Arriani epistula ad Hadrianum (sub nomine Traiani) in qua describitur circumnavigatio Ponti Euxini fol. 30ᵛ—40ʳ.
4) eiusdem circumnavigatio sive descriptio maris rubri fol. 40ᵛ—54ᵛ.
5) Hannonis Karthaginensium regis circumnavigatio sive tractatus de partibus Africae ultra columnas Herculis sitae fol. 55ʳ—56ʳ.
6) Philonis Byzantini de septem orbis spectaculis fol. 56ᵛ—59ᵛ.
7) chrestomathia Straboniana lib. 1—16 fol. 60ʳ—156ʳ (pag. 156ᵛ non scripta).

8) Pseudo-Plutarchus de fluviis fol. 157^r—173^r.
9) Parthenius *περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων* fol. 173^v—188^v.
10) Antoninus Liberalis metamorphos. fol. 189^r—208^v.
11) Hesychii patria fol. 209^r—215^r, pagina 215^v vacua relicta.
12) Phlegon *περὶ θαυμασίων* fol. 216^r—230^r.
13) Phlegon *περὶ μακροβίων* fol. 230^r—234^v.
14) Phlegon *περὶ τῶν Ὀλυμπίων* fol. 234^v—236^r.
15) Apollonii *ἱστορίαι θαυμάσιαι* fol. 236^v—243^r.
16) Antigoni *ἱστοριῶν παραδόξων συναγωγή* fol. 243^v—261^v.
17) *Ἱπποκράτους ἰητροῦ Κῴου Ἀσκληπιάδεω ἐπιστολαὶ διάφοροι* fol. 262^r—282^r. infima pagina eadem manu haec addita sunt: *ζητητέον τὸ λεῖπον τῆς ἐπιστολῆς, καὶ τὴν πρὸς Πτολεμαῖον, ὁλόκληρον.*
18) Themistoclis epistulae fol. 283^r—302^r.
19) Diogenis epistulae fol. 302^v—321^v.
20) *Μιθριδάτου τῶν Βρούτου ἐπιστολῶν συναγωγή* fol. 322 —331^r, pagina 331^v non scripta est.

Quaternionum autem ad paradoxographorum scripta pertinentium hic est ordo:

ΛΔ = 216—223.
ΛΕ = 224—231.
ΛS = 232—239.
ΛΖ = 240—247.
ΛΗ = 248—255.
ΛΘ = X. 256. 257. 258. 259. 260. 261. X.

folia X . X non extant.

B. CODEX VATICANVS,
paradoxographum Rohdii continens.

Hic liber est chartaceus, formae quadratae, saeculo quinto decimo a diversis manibus scriptus, continetque excerptarum ex diversissimis scriptoribus laciniarum variam ac multiplicem colluvionem: omnigenus doctrinae, inquit Rohde l. l. p. 27, minutal possis dicere, in quo sine ordine, sine consilio ullo delibata ex philosophis, grammaticis, lexicographis, metricis, rhetoribus, historicis, medicis, ecclesiasticis adeo scriptoribus frusta confusa magis extant quam composita. rerum mirabilium illa collectio nullo auctoris nomine praefixo legitur inde a folio 211ʳ usque ad folium 215ᵛ.

III.

De singulorum auctorum aetate aliisque quaestionibus similibus propter spatii penuriam longius hic disserere supersedeo. quamquam haec profiteri non dubito: nec Apollonium Dyscolum nec paradoxographum Vaticanum Isigonum esse appellandos; extare autem in Antigoni libro cum alia tum duo longiora et continua excerpta, unum ex Aristotelis historia animalium, alterum ex Callimacho factum; Apollonium contra pleraque hausisse ex Pseudo-Aristotele, Theophrasto, Theopompo; paradoxographum Vaticanum priore parte Antigoni paradoxa, a capite XXV Nicolaum Damascenum paene ad verbum exscripsisse. denique mirabiles, quas dicunt, auscultationes Trophilo cuidam dixerim deberi, quod quidem ex Stobaeo patet, cf. haec:

Mirabil. Auscult. (ed. Westerm.)	Trophilus (ed. Westerm.)
c. XII (11). *Τὸ τῆς ἴκτιδος αἰδοῖον εἶναι οὐχ ὅμοιον τῇ φύσει τῶν λοιπῶν ζώων, ἀλλὰ στερεὸν διὰ παντὸς*	c. I. *Τὸ τῆς ἰκτίδος λέγεται αἰδοῖον εἶναι οὐχ ὅμοιον τῇ φύσει τῶν λοιπῶν ζώων, ἀλλὰ στερεὸν διὰ παντὸς*

οἷον ὀστοῦν, ὅπως ἄν ποτε διακειμένη τύχῃ. φασὶ δὲ στραγγουρίας αὐτὸ φάρμακον εἶναι ἐν τοῖς ἀρίστοις, καὶ δίδοσθαι ἐπιξυόμενον.

οἷον ὀστοῦν. φασὶ δὲ καὶ στραγγουρίας αὐτὸ φάρμακον εἶναι ἐν τοῖς ἀρίστοις καὶ δίδοσθαι ἐπιξυόμενον.

(ex Aristotele histor. animal. IX 6.)

c. LXVI (67). *Τὸν δὲ γαλεώτην, ὅταν ἐκδύσηται τὸ δέρμα, καθάπερ οἱ ὄφεις, ἐπιστραφέντα καταπίνειν· τηρεῖσθαι γὰρ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τοῖς ἐπιληπτικοῖς.*

c. II. *Φασὶ τὸν γαλεώτην, ὅταν ἐκδυῇ τὸ δέρμα καθάπερ ὁ ὄφις, ἐπιστραφέντα καταπίνειν· τηρεῖσθαι γὰρ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τοῖς ἐπιλήπτοις.*

(ex Theophrasto *περὶ τῶν λεγομένων ζῴων φθονεῖν.*)

c. LXXVII (78). *Φασὶ δὲ καὶ τὴν φώκην ἐξεμεῖν τὴν πυτίαν, ὅταν ἁλίσκηται· εἶναι δὲ φαρμακῶδες καὶ τοῖς ἐπιλήπτοις χρήσιμον.*

c. III. *Φασὶ τὴν φώκην ἐξεμεῖν τὴν πιτύαν, ὅταν ἁλίσκηται· εἶναι δὲ φαρμακῶδες καὶ τοῖς ἐπιληπτικοῖς χρήσιμον.*

(ex Theophrasto *περὶ τῶν λεγομένων ζῴων φθονεῖν.*)

c. CXXXIX (151). *Ἐν Ἄργει δέ φασι γίνεσθαι ἀκρίδος τι γένος, ὃ καλεῖται σκορπιομάχον. ὅταν γὰρ ἴδῃ τάχιστα σκορπίον, ἀνθίσταται αὐτῷ· ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ σκορπίος ἐκείνῃ· καὶ κύκλῳ περιιοῦσα τρίζει περὶ αὐτόν· τὸν δὲ τὸ κέντρον ἐπαίροντα ἀντιπεριάγειν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, εἶτα κατὰ μικρὸν ἀνιέναι τὸ κέντρον, καὶ τέλος ὅλον ἐκτείνεσθαι, τῆς ἀκρίδος κύκλῳ τρεχού-*

c. IV. *Ἐν Ἄργει φασὶ γίνεσθαι ἀκρίδος τι γένος, ἣν καλεῖσθαι σκορπιομάχον· ὅταν γὰρ ἴδῃ τάχιστα σκορπίον, ἀνθίσταται αὐτῷ. ἀγαθὸν δέ φασιν εἶναι καὶ πρὸς τὰς πληγὰς τοῦ σκορπίου τὸ ἐπιφαγεῖν αὐτήν.*

σης. τὰ τελευταῖα δὲ προσελθοῦσα κατεσθίει αὐτὸν ἡ ἀκρίς. ἀγαθὸν δέ φασιν εἶναι καὶ πρὸς τὰς πληγὰς τοῦ σκορπίου ἐπιφαγεῖν αὐτήν.

(ex Theophrasto de letalibus animalibus, vide Müllenhoff, deutsche Alterthumsk. I p. 429.)

Cum alia „Trophili" fragmenta non extent, neminem certe fugiet Stobaei illum Trophilum mirabilium quas dicunt auscultationum aut excerptorem fuisse aut quod mihi quidem magis placet, ipsum auctorem. duplici enim recensione, breviore et ampliore, nequis offendatur, ipsius Antigoni paradoxa exempli causa proferamus, quorum amplior recensio cum aliis tum Pausaniae lexicographo praesto fuisse videtur, brevior in codice Palatino ad nos pervenit.

IV.

ADNOTATIO CRITICA.

AD ANTIGONVM.

Antigon. c. I (1). = Timaei fr. 64 p. 206 Müll. cf. Timae. fr. 65 p. 207 Müll. = Strab. VI p. 260. Conon. hist. 5. Plin. n. h. XI 27, 95. Pausan. VI 6. Aelian. nat. an. V 9.

p. 1, 13. hic et alias ubique cod. Palat. scripturam exhibet *γ' οὖν* pro *γοῦν*.

p. 1, 17. *ἐκέλευσε νικᾶν* coni. censor Beckmanni in ephem. Gotting. 1791 p. 980 idest Heyne. 'victorem pronunciavit' interpretatur Xylander.

c. II (2). cf. Diodor. Sic. IV 22. Solin. c. 2.

c. III (3). cf. Aristotel. hist. anim. VIII 28. Aelian. nat. anim. V 9.

p. 2, 2. ἐπίταδε cod. recte, editionum pars ἐπὶ τάδε; sed vide Stephani thes. s. v. ἐπίταδε.

c. IV (4). cf. mirab. auscult. (ex Theophr. ut videtur) c. LXX (71). Aelian. nat. anim. III 37.

c. V (5) = Myrsili Methymnaei fr. 8 (vol. IV p. 459) Müll. cf. Pausan. IX 30, 6.

p. 2, 6. Μυρσίλος] sic hic et c. CXVII (129) cod. Palat.; sed. c. XV (17) falso μύρσιλος.

c. VI (6). ex Theophrasto ἐν τῷ περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν fr. 181 p. 223 Wimmer. cf. Aristotel. hist. anim. IV 9. IX 8. Aelian. nat. anim. III 35.

p. 2, 14. γίνεσθαι cod., γίγνεσθαι editiones.

c. VII (7). cf. hymn. Homer. ed. Baumeister p. 194; quamquam is cum Frankio vocem ὑπολάβοι non recte interpretatur.

p. 2, 17. θηλείων cod. recte; θηλειῶν editiones.

p. 2, 17. 18. ὑπολάβοι τίς cod.

p. 2, 20. οἴ÷ων cod.

c. VIII (8). cf. Hesych. s. v. κάκτος et Theophrast. hist. plant. VI 4, 10.

p. 2, 23. ὅτ' ἂν hic et alias ubique cod. Palat.

p. 3, 3. ἴδῃ τίς cod.

p. 3, 4. κἂν] κ' ἂν cod. Palat. hic et fere ubique, Beckmann κᾀν.

ibid. ἴδωσι editiones, ἴδωσιν cod.

c. X (10). cf. Aristot. hist. anim. VIII 28. mirab. ausc. c. CXXIV (136) (ex Theopompo) et LXXXIII (84). Aelian. nat. anim. V 2. XVII 10. Plin. n. h. VIII 58, 226.

p. 3, 6. ἐν τῇ cod. pro ἐν τῇ.

p. 3, 11. διὰ δὲ τοῦτο αὐτὸν Roether, fort. recte.

c. XI (11). cf. Aristotel. hist. anim. VIII 28. similia hodieque in Cycladibus observavit Erhard, Fauna der Cycladen I. Theil, Leipz. 1858.

p. 3, 18. 19. οὐδὲ ἔλαφοι· οὐδ' cod. οὐδ' ἔλαφος, οὐδὲ editiones.

p. 3, 20. ἢ ἐν Λέρῳ recte, ut mihi quidem videtur, supplet Xylander, conl. Ant. Lib. c. 2.

c. XII (12) = Amelesagorae Chalcedon. fr. 1 p. 22 (vol. II) Müll.; cf. Habro apud Apollon. hist. mir. c. 8. Aelian. nat. anim. V 8. Plin. n. h. X 12, 30. Apollodor. III 14, 6.

p. 4, 1. pro αὐτὴν comes Iacobus Leopardi mus. Rhen. III (1835) p. 7 coni. αὐτῷ.

p. 4, 5 πανδρόσῳ ÷ καὶ ἕρσῃ cod.

p. 4, 14. ῥίψαι hic exhibet cod., alibi (Phleg. mirab. c. 19) ῥῖψαι, et hoc quidem rectius, cf. Kühneri grammat. amplior. I² p. 903.

ibid. ἐστιν· cod. ἐστι, editiones.

c. XIII (13). Herod. IV c. 28. 30. cf. Aristot. hist. anim. (de asinis Scythicis) VIII 25. 28. Aelian. nat. anim. V 8.

c. XIV (14) = Theopompi fr. 286 p. 327 Müll. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXX (130). cf. Strab. VII p. 330 fr. 30. Plin. n. h. XI 28, 99.

p. 4, 19. θράκηι hoc loco cod.

p. 4, 21. post μὲν excidit ἂν quod recte exhibet codex, cf. nos in Austr. gymnas. ann. 1874 p. 120.

c. XV (15) = Theopompi fr. 85 p. 292 Müll. mir. ausc. (ex Theopompo) c. CXXVI (138). cf. Plin. n. h. X 11, 31. Stephan. s. v. Κράννων, qui praeter Theopompum etiam Callimachum laudat. simil. etiam Aelian. nat. anim. VII 18.

p. 4, 26. ἐπὶ τῶν προξένων cod. et Westerm. ἐπὶ τῶν προξενιῶν = 'in tabulis de iure hospitii' Locella itemque Beckmann ad Marbodum p. 155 prob. Bast.

p. 4, 27. τὸ παράσημον τῆς πόλεως] etiamnunc in antiquis nummis Crannonensibus duo corvi in curriculo sedentes conspiciuntur, vide Heyne in ephemer. Gotting. 1791 p. 981.

p. 5, 4. ἔστιν] Ἐστὶν δὲ Müll.

p. 5, 5. χαλκῇ] χαλκὴ cod.

p. 5, 6. καὶ φασὶ cod.

ibid. *ἰδιαίτερον*] 'est omnino comparativus *ἰδιώτερος* inusitatus, apud ipsos eos auctores, qui Atticam dialectum non sectantur'. Bast.

p. 5, 8. *Κράννωνι* hic et supra et infra cod. Palat.; *Κράνωνι* X. B. Müll.

c. XV (16) = Ctesiae fr. 56 p. 79 ed. Müll. p. 243 Baehr.

c. XV (17) = Myrsili Methymnaei fr. 9 vol. IV p. 459 Müll.

p. 5, 14. *μύρσιλος* cod.

p. 5, 15. *φησὶ* cod. *φησὶν* editiones.

c. XVI (18). Aristoteles *ἐν νομίμοις βαρβαρικοῖς* fr. nr. 562 p. 1570 Bekker-Rose = Apollon. histor. mir. c. 11. Aelian. nat. anim. V 14. Plin. (ex Aristotele) n. h. VIII 59, 229. cf. Aristot. hist. anim. VIII 29.

p. 5, 19. *ἐν λάιτμω'* cod. hic, sed alibi (CXXIII 135) *λάτμῳ*.

c. XVI (19). ex eodem Aristotele fluxisse putat Müller fragm. hist. Gr. II p. 179.

p. 5, 23. *ψύλλεοί τινες* cod.

p. 5, 25. *πάσχουσι* editiones contra cod.

ibid. *οὐκ ἔστιν* cod. *οὐκ ἐστὶν* editiones.

c. XVII (20). Plin. n. h. XXI 13, 74 ('aegolethron').

p. 6, 3. *δὲ* editiones. *δ'* cod.

c. XVIII (21. 22). mirab. ausc. (ex Theophrasto) c. XXV (24). Aelian. nat. anim. V 14. Steph. Byz. s. v. *Γύαρος*. *Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιός φησιν ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες διατρώγουσι τὸν σίδηρον, καὶ ὅτι ἄχερδος ἐκεῖ θανάσιμόν ἐστι κἂν εἰς ἄλλο δένδρον ἐμπήξῃς ἀφαναίνει. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ τῆς θαλαττίας τρυγόνος τὸ κέντρον, καὶ τοὺς ὀδόντας κατασήπει προσαπτόμενον.* Plin. n. h. VIII 57, 222. Theophr. ap. Phot. bibl. cod. 278 p. 528 a. — mirab. ausc. CXLIII (155). Aelian. nat. anim. II 36. Oppian. halieut. II 470 sqq.

p. 6, 10. *ἐμπήξῃς* cod. *ἐμπλήξῃς* X. B. improb. Bastio et opp. Aelian. II 36.

p. 6, 11. τρυγόνος cod., τρύγονος edit. falso, cf. nos in Austriac. gymn. annal. 1874 p. 120.

c. XIX (23). cf. Verg. georg. IV 295 sqq. Ovid. metam. XV 364 sqq. Aelian. nat. anim. II 57. I 28. II 33. Philes de anim. propriet. c. 52. epigr. exhibet Jacobs anth. Pal. II p. 758. et Brunck anal. III p. 330. cf. etiam Horapollinem II 44 et Archelaum ipsum apud Varron. de re rustica III 16 p. 236 Bip.

p. 6, 28. ζωο‿θετοῦσα cod. ζωογονοῦσα Nauck (mélanges II); extat vocabulum ζωοθετεῖν etiam apud Maximum Planudem περὶ μεταβατικῶν τε καὶ ἀμεταβάτων ῥημάτων sub littera ζ (Bast, epist. crit. p. 82): sed hic N. coni. ζωοθυτῶ pro ζωοθετῶ.

p. 7, 2. alii voluerunt scribere σφήκεσσιν ζῴων vel σφῆκας, ἰδὲ ζῴων (Meursius), vel σφῆκας ἴδε ζωοὺς οἷα τίθησι· φύσις = 'vespas en vivas ut facit natura' (vir doctus quidam apud Bast. epist. crit. p. 83).

p. 7, 3. ἀριστο‿τέλησ cod.

de huius capitis fine cf. Aristotel. pseudepigraph. ed. Rose fr. 316 p. 337. Aristotel. fr. c. 325 p. 1532 sq. Bekker-Rose; de ocimo idem tradit Plin. n. h. XX 12, 119. Galen. t. VI 640. geopon. XI 28. cf. Aelian. nat. anim. VI 20.

c. XX (24) = Aristotel. fr. 331 p. 1533 Bekker. Aristoteles pseudepigr. ed. Rose p. 354 qui coniecturam φθονερά pro φθαρτικά prompsit ex Photii lex. p. 112, 2 s. v. ἱππομανές. mirab. ausc. (ex Theophr.) c. LXXV sqq. (76—78). Theophr. ap. Phot. bibl. p. 528.

p. 7, 8. ἐστι editiones, ἐστιν cod.

c. XXI (25). cf. Aristotel. hist. anim. VIII 2. VI 10. mirab. ausc. c. CLXV (179). Aelian. nat. anim. I 27. II 55. IX 65. Photius lex. p. 112, 2 Ox. s. v. ἱππομανές. Oppian. venat. III 57 sqq. Apostol. prov. XVI 25. Theophylact. epist. 73. Philes c. 87. Mich. Glyc. ann. p. 37 c. Aesop. fab. 240. 240 b. ed. Halm. Plutarch. t. II p. 494 et p. 982 a. Horapollo II 110.

ceterum illud de polypo dictum non ex Aristo-

tele sumptum esse apparet: hic enim hist. anim. VIII 2, 27 ὃ δέ, inquit, λέγουσί τινες, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἐσθίει, ψεῦδός ἐστιν. item huius capitis finis minime congruit cum Aristotel. hist. anim. VI 31, 178.

c. XXII (26). Aristot. hist. anim. III 20, 99. 102.

p. 8, 2. φησὶ edit. φησὶν cod.

p. 8, 5. γὰρ φησὶν cod.

c. XXIII (27). cf. anonym. Matthaei 15. Bast ad Gregor. Corinth. p. 929 laudat etiam etymologicum Parisinum: '. . . γίνεται σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ 'φεῦ' οἷον Βάλε βάλε κηρύλος εἴην' (cod. κῆρυξ φωνή ν). anonymus Matth. κύρκον scribit pro κηρύλον.

p. 8, 7. ἀλκυόνων cod. recte.

p. 8, 8. ἀσθενήσωσι edit. ἀσθενήσωσιν cod.

p. 8, 9. μηκέτι cod.

p. 8, 10. 11. καὶ ἔστι cod. καί ἐστι edit.

p. 8, 11. τοῦ omis. edit., non cod.

ibid. συνῳκιωμένον cod.

p. 8, 18. ἁλι_πόρφυροσ cod. item c. VI ἰσχνο_φώνουσ.

p. 9, 22. συγκαθέϊσῃ cod. idest συγκαθείσῃ pr. sed correctum ab eadem manu.

c. XXV (29). Aristoteles pseudepigr. ed. Rose fr. 323 p. 362 sqq. Philo περὶ μέθης t. I p. 383 Mang. cf. Plin. n. h. IX 29, 87 ex Aristotel. hist. anim. IX 37. Plutarch. quaest. nat. 19. Athen. VII p. 316 sq. Plutarch. de soll. an. 27. Theophr. apud Phot. p. 525.

p. 9, 25. ὅ, τε cod.

p. 9, 27. δυσεργὸν cod.

p. 9, 28. δὴ] δηλονότι Rose cum Bastio; sed Bast ipse refutans hanc suam emendationem praetulit Schaeferi coniecturam ad Gregor. Cor. p. 862.

p. 9, 28. θρυλούμενον recte cod., θρυλλούμενον edit.; item θρυλοῦσιν Plat. Phaedon. p. 65 B. Bodl. et Vat. θρυλοῦμεν p. 76 D. Bodl. Vat. Ven. *Π* Par. C H. πολυθρύλητα p. 100 B. Bodl. Vat. Vind, Y Par. C H. cf. Bekkeri anecd. p. 263 et Eustath. ad Il. XXIII 396: ἡ πλείων χρῆσις οἶδε δι' ἑνὸς προφέρειν.

c. XXV (30). cf. Plin. n. h. VIII 27, 101. ex Aristot. hist. anim. II 11. Aristot. fr. 332 p. 1523 sq. Bekker-Rose.

p. 10, 6. χροῖαν B. falso, cod. rectius.

c. XXV (31) = Aristot. fr. l. c. cf. Plin. n. h. VIII 34, 123. Solin. c. 30. mirab. ausc. c. XXX (29). Philo περὶ μέθης t. I p. 383 Mang. Philes c. 55. Theophr. apud Phot. bibl. cod. 278 p. 525. Aelian. nat. anim. II 16. Steph. Byz. s. v. Γελωνοί. Hesychii verba IV p. 130 Schm.: 'τάρανδος· ζῷον ἐλάφῳ παραπλήσιον, οὗ ταῖς δοραῖς εἰς χιτῶνας χρῶνται Σκύθαι' fortasse ex pleniore Antigoni opere petita sunt, cf. Hesych. s. v. κειρύλος.

c. XXVI (32). cf. Dioscorid. IV 135.

p. 10, 11. βοτάνη τίς cod.

c. XXVII (33) = Aristot. hist. anim. IX 36. cf. Aelian. nat. anim. VI 65. quae inde ab hoc capite usque ad c. CXV (127) apud Antigonum legimus, ea ex Aristotelis historia animalium sunt excerpta.

p. 10, 22. φησὶ edit. φησὶν cod.

ibid. Κωνώπιον] vide nos in Austr. gymn. annal. 1874 p. 120.

p. 10, 23. τοὺς λύκους] aves quaedam intellegendae sunt.

c. XXVIII (34) = Aristot. hist. anim. IX 36. Plin. n. h. X 8, 23. mirab. ausc. c. CXVIII (128).

p. 10, 27. hic cod. exhibet Θράκῃ cum iota subscr.

p. 11, 1. pro Κεδριπόλει Holstenius coni. Κερδυλίῳ πόλει.

c. XXIX (35) = Aristot. hist. anim. VI 29, 171. IX 5, 33. 38. 40.

p. 11, 9. τῶν] ω in ras. cod.

ibid. ἐπὶ τὸν σταθμὸν — τοῦτον — ἔξοδον Salmasius. ἐπὶ τοὺς σταθμοὺς Aristot.

p. 11, 11. διειλῆφθαι] εἰλῆφθαι Emperius recte: 'εἴληπται' Aristot.

p. 11, 12. ὡς ἂν] ὡς ἔτι coni. X., non necessarie; de usu particularum ὡς ἂν cum participio vid. E. A.

Sophocles, Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods s. v. ὡς p. 1187, ubi ex Sexto et Ioanne Damasceno exempla adferuntur.

p. 11, 13. ἀλλίσκεσθαι cod. ante ras.

p. 11, 14. κατακλίνεσθαι] 'κατακηλοῦνται' cod. A[a] Aristotelis cons. Plin., cett. codd. (ut Antig.) minus recte κατακλίνονται.

c. XXX (36) = Aristot. hist. anim. IX 6. mirab. ausc. c. IV (4). anonym. Matth. 16. Plutarch. moral. II 991 e.

p. 11, 16. τοξευθῶσι edit. τοξευθῶσιν cod.

ibid. δίκταμνον cod. cons. Aristot. Plin. n. h. VIII 27, 97. Hesych. s. v. δικταμνοειδές. δίκταμον B. itemque anonym. Matthaei.

p. 11, 17. ἐκβλητικον cod. sine accentu.

c. XXXI (37) = Aristot. hist. anim. IX 6, 43. probl. XIII 4. Aelian. nat. anim. V 40.

p. 11, 20. ἀποκρύπτειν cod., defend. Bast; ὑποκρύπτειν Meursius.

c. XXXII (38) = Aristot. hist. anim. IX 6, 44.

c. XXXIII (39) = Aristot. hist. anim. IX 6, 45. mirab. ausc. c. VII (7). Aelian. nat. anim. III 11.

c. XXXIV (40) = Aristot. hist. anim. IX 6, 46. mirab. ausc. c. XI (10). Aelian. nat. anim. III 5. VI 12.

p. 12, 5. ὀριγάνοῦ cod. ὀριγάνου editiones. ὀρίγανον Aristoteles. et nos retinuimus ὀριγάνου conl. c. XXXV (41): 'τοῦ πηγάνου προεσθίειν'; illud punctum pristinam suam sedem mutasse mihi videtur; nam olim pertinuisse credo ad vocem ἐκτίλλαντος.

p. 12, 6. ἐκτίλ^{λ}αντος cod.

c. XXXV (41) = Aristot. hist. anim. IX 6, 47. anonym. Matth. 39. Plin. n. h. XX 13, 132 et VIII 27, 98. ceterum sententia καὶ πρὸς — ποθέν non extat apud Aristotelem. itaque fortasse apud Antigonum βοηθεὶ legendum est pro βοηθεῖν.

p. 12, 9. πολέμιον . . . τὴν ὀσμήν] 'πολεμία' Aristot.

p. 12, 12. διηθηθὲν cod., sed θη in ras. ab altera manu.

b*

p. 12, 14. *καρκίνου* recte accentuatur in cod., cf. Austr. gymn. annal. 1874 p. 121. *καρκῖνου* edit.

ibid. *ἔστι* W. *ἐστὶ* B. *ἔστιν* cod.

c. XXXVI (42) = Aristot. hist. anim. IX 7, 48 (loco corrupto). Aelian. nat. anim. V 46.

c. XXXVII (43) = Aristot. hist. anim. IX 7, 51. 52. Aelian. nat. anim. III 24. 25. Plin. n. h. X 33, 92.

p. 12, 23. *ταῖς πτέρυξιν* cod. *τοῖς πτέρυξιν* W.

c. XXXVIII (44) = Aristot. hist. anim. IX 7, 53. 54. et Antigonus hic rectissime exhibet *συνευνάζεσθαι*, unde Aristotelis textus corruptus corrigendus est.

c. XXXIX (45) = Aristot. hist. anim. IX 8, 60—62. Aelian. nat. anim. III 16. Plin. n. h. X 33, 103 et 100 et 101.

p. 13, 6 sq. *θηρεύῃ τίς* cod.

ibid. *τοῦ ÷ θηρεύοντος* cod.

p. 13, 10. *λυμαίνεσθαι τὰ ὠά, ἵνα δὲ μὴ ἐπῳάζῃ* cod.; mendosum illud *δέ* ex antecedente versu huc videtur inrepsisse.

p. 13, 11. iuxta hunc locum in margine adscriptum est *ΣΗ* = *σημειοῦ*.

p. 13, 12. *αὑτούς* recte cod. *αὐτούς* B.

c. XL (46) = Aristot. hist. anim. IX 10, 70. Aelian. nat. anim. III 13. Plin. n. h. X 23, 58. 59.

p. 13, 15. *ἴδωσι* edit. *ἴδωσιν* cod.

c. XLI (47) = Aristot. hist. anim. IX 10, 71. mirab. ausc. c. XIV (13). Aelian. nat. anim. III 20.

p. 13, 20. *πελεκάνας* edit. *πελεκᾶνας* recte cod. cf. Austr. gymn. annal. 1874 p. 121.

p. 13, 23. *ἐξαίροῦντας* cod.

c. XLII (48) = Aristot. hist. anim. IX 11, 74. cf. VI 5, 35.

p. 13, 25. *ἑόρακε*] secunda manus ex ο ω fecit, sed in loco raso.

p. 13, 26. '*βρύσσωνος*' Aristotelis codd. aliquot.

c. XLIII (49) = Aristot. hist. anim. IX 13, 84.

Herodot. III 111. Aelian. nat. anim. XVII 21. Plin. n. h. X 33, 97. Eustath. ad Dionys. v. 944.

p. 14, 3. in margine adnotatum *ΣΗ(μειοῦ) περὶ κινναμώμου.* 'cinnamolgus' (avis) et 'cinnamum' (herba) Plin.

p. 14, 7. *μόλιβδον* cod. recte, item Aristotelis codd., *μόλυβδον* W.

ibid. *προστιθέντας* cod. *περιτιθέντας* Meursius.

p. 14, 8. *καταῤῥηγνύειν* cod.

c. XLIV (50) = Aristot. hist. anim. IX 29, 107 et 105. Aelian. nat. anim. III 30. Plin. n. h. X 9, 26 et 27.

c. XLV (51) = Aristot. hist. anim. IX 30, 109 et IX 16, 89. ex quibus duo diversa confusa esse apparet. Plin. n. h. X 40, 115. cf. Callimach. II p. 537 fr. 321 Schn.

p. 14, 15. *αἴγιθον*] '*αἰγοθήλας*' Aristot. 'caprimulgi' Plin. *αἴγιθον* defendit O. Schneider.

p. 14, 17. lacunam nos statuimus, quia non *ὁ μαστός*, sed *ἡ αἴξ ἀποτυφλοῦται*, cf. Aristot. l. l.; *ὁ μαστὸς* '*ἀποσβέννυται*' idest tabescit.

p. 14, 19. recepi Schneideri coniecturam *ὁ ἔκ που Αἰγύπτου* (philolog. XVIII p. 132 et Callim. II p. 537. 538); cf. Boissonade ad Theophylact. p. 290. quamquam nescio an melius fuerit cum Bentleio scribere *ἐκ τῆς Αἰγύπτου.*

p. 14, 20. *ἄλλου τινὸς ὀρνέου*] intellegere videtur *κρέκα*, infaustam nubentibus avem, cf. Meineke anal. Alex. p. 40 sq.

p. 14, 21. *αἴγιθος*] *αἰγίθαλλος* Callimachus? cf. Callim. apud schol. Aristoph. av. 884 Dind.

c. XLVI (52) = Aristot. hist. anim. IX 32, 117. 34, 123. 125. Plin. n. h. X 3, 15 et 13.

p. 15, 2. *ἀετῷ* cod.

ibid. *αὐαίνεσθαι* cod. *αὐξάνεσθαι* B. W.; '*αὐξάνεται*' Aristot., 'in tantum adcrescente rostro' Plin.

p. 15, 4. *ἀετοῦ* cod.

p. 15, 5. ἀιετὸν cod. haliaeetum Gesner cum Aristot., quem secuti recepimus ἁλιαίετον, ἀετὸν edit. ante nos.

c. XLVII = Aristotel. hist. anim. IX 37, 133. Aelian. nat. anim. IX 24. Plin. n. h. IX 42, 143.

p. 15, 11. ἐστιν cod. ἐστι edit.

p. 15, 12. τριχοειδές Niclas, τριχῶδες I. G. Schneider, illud etiam Aristoteles.

p. 15, 13. codicis scriptura τοῦτ' pro ταῦτ' editionum fortasse defendi potest.

c. XLVIII (53) = Aristot. hist. anim. IX 37, 134. Aelian. nat. anim. I 36. IX 14. Plin. IX 42, 143.

p. 15, 15. καταμμίσασαν I. G. Schneider, sed καθαμμίσασαν defendit Bast: 'Graeci enim dicebant ἄμμος et ἅμμος.'

p. 15, 16. τὰ μηδυνάμενα cod.

ibid. τῶν ἰχθυδίων coni. Niclas.

ibid. σύνεγγυς cod. recte, συνέγγυς edit., cf. Austr. gymn. ann. 1874 p. 122.

c. XLIX (54) = Aristot. hist. anim. IX 37, 138. Aelian. nat. anim. IX 12. Plin. n. h. IX 43, 145.

c. L (55) = Aristot. hist. anim. IX 37, 149. Plin. n. h. IX 29, 86. 87.

p. 15, 24. ποιοῦντα cod., non ποιοῦνται ut indiligentius librum inspicienti videri solet; vide de hac re Bast epist. crit. ad h. l. ποιοῦντα coniecerat etiam Niclas.

p. 15, 26. ταὐτὸν τοῦτο Bast.

c. LI (56) = Aristot. hist. anim. IX 37, 153. Aelian. nat. anim. IX 34. Plin. n. h. IX 29, 88.

p. 16, 3. ῥᾷον Emperius recte; item Aristot.

p. 16, 5. ὑμ//ένα cod., item antea ἄνω//θεν, postea ἂν ἀποκτείνω//σιν, φῶ//ρας, δυσχε//ραίνειν.

p. 16, 7. δύο nos addidimus ex Aristotelis editionibus.

c. LII (57) = Aristot. hist. anim. IX 40 et 41. Plin. n. h. XI 6 sq. § 13 sqq. 10, 25.

p. 16, 12. διαχρίειν cod. ante ras., idem coni.

I. G. Schneider et Jacobs (Schulzeitung 1828 p. 643). 'διαχρίουσι' Aristoteles.

p. 16, 13. quae in apparatu adnotata sunt de voce ἀποκτείνωσιν non huc pertinent, sed ad v. 15.

p. 16, 17. σπανείως cod. ante ras.

p. 16, 18. post ἐπὶ πασῶν nescio an recte adiecerit I. G. Schneider εἰσόδων.

p. 16, 23. εἴσω] 'τὰ εἴσω' Aristoteles.

ibid. inde a voce σφῆκα novum capitulum statuendum est, cf. Austr. gymn. annal. 1874 p. 119.

p. 16, 24. λάβῃ τίς cod.

p. 17, 1. προπέτεσθαι cod. 'προσπέτονται' Aristot.

c. LIII (58) = Aristot. hist. anim. IX 45, 230. 232. 234. Aelian. nat. anim. VII 3. mirab. ausc. c. I (1).

p. 17, 3. μὲν φασὶν cod.

c. LIV = Aristot. hist. anim. IX 46, 235. 47, 238. ὃ — ἅπτεσθαι in editionibus ante W. male cum c. LIII coaluerunt. principium capitis excidisse probat W. ex Aristot. l. l.: 'πάντων δὲ τιθασσότατον καὶ ἡμερώτατον τῶν ἀγρίων ἐστὶν ὁ ἐλέφας· πολλὰ γὰρ καὶ παιδεύεται καὶ ξυνίησιν, ἐπεὶ καὶ προσκυνεῖν διδάσκονται τὸν βασιλέα. ἔστι δὲ καὶ εὐσυναίσθητον (sic optimi codd.) καὶ τῇ συνέσει τῇ ἄλλῃ ὑπερβάλλον. ὃ δ' ἂν κτλ.'

p. 17, 14. γενναίαν etiam Aristoteles et W. et Bast.

c. LV (60) = Aristot. hist. anim. IX 48, 239. Plin. n. h. IX 8, 27—33. cf. etiam Aelian. nat. anim. V 6; quamquam hic de Aeno, Thraciae oppido, agit.

c. LVI (61) = Aristot. hist. anim. VI 35, 183. Aelian. nat. anim. IV 4. Plin. n. h. VIII 22, 83.

p. 18, 1. ἐστι edit. ἐστιν cod.

p. 18, 2. in marg. $\overset{\Theta}{MY}$ = μῦθος.

p. 18, 3. 'ἐν δώδεχ' ἡμέραις' Aristot.

ibid. τίκτειν] 'coeat' Plin. 'τὴν ὠδῖνα ἀπολύουσιν' Aelian.

c. LVII (62) = Aristot. hist. anim. IX 1, 10.

Aelian. nat. anim. III 9. V 48. Plin. X 74, 203. Plutarch. de odio p. 537 b.

p. 18, 8. πολεμίας — κορώνην omis. cod. pr., add. ead. man. in margine, superscript. signo L

p. 18, 9. μεθημέραν cod., sed v. 12 μεθ' ἡμέραν.

c. LVIII (63) = Aristot. hist. anim. IX 1, 14. Aelian. nat. anim. V 48. Plin. n. h. X 76, 204. anonym. Matth. 31.

p. 18, 13. τὸν αἴγιθον cod.

p. 18, 15. ὀγκήσηται Aristoteles et anonymus Matthaei.

p. 18, 16. ὠιὰ cod. ὠά B. W. sed cf. Jacobs anthol. Pal. III p. 723.

c. LIX (64) = Arist. hist. anim. IX 1, 20. 21. Aelian. nat. anim. II 51. Plin. n. h. X 74, 205. Hesych. s. v. αἰσάρων.

c. LX (65) = Aristot. hist. anim. IX 4, 31. Plin. n. h. VIII 50, 203. Plutarch. de soll. an. c. 21 p. 974.

c. LX (66) = Lyci Regini fr. 14 vol. II p. 374 Müll. pertinent ad eius historiam Libycam, cf. Steph. Byz. s. v. ἀβρότονον.

p. 18, 25. τούτῳ τί cod.

p. 19, 11. de locutione καταβάλλεσθαι βιβλίον cf. de Rhoer ad Porphyrium de abstinentia p. 6.

p. 19, 15. προειρημένων corr. Meursius; de codicis scriptura non verum narravit Bast epist. crit. p. 87.

p. 19, 16. περὶ nos addidimus; etenim ἐπιτρέχειν περί τινος usitatum est. sed totum hunc locum optime fort. restituebat Emperius: τὰ γοῦν πάντα σχεδὸν ἑβδομήκοντα περὶ αὐτῶν καταβέβληται βιβλία, καὶ πεπείραται ἐξηγητικώτερον ἢ ἱστορικώτερον ἐν ἑκάστοις ἀναστρέφεσθαι πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐκλογὴν ἐπιπολῆς (obiter) προηρημένων αὐτὸ τὸ ξένον καὶ παράδοξον ἔκ τε τούτων καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδραμεῖν. de ἐπιπολῆς cf. c. CXXXIII (148).

c. LXI (67) = Aristot. hist. anim. I 1, 7. paradoxogr. Vatic. c. 4.

c. LXII (68) = Aristot. hist. anim. I 2, 19.

paradoxogr. Vatic. c. 5. cf. Aristot. de part. anim. III 8.

p. 19, 20. ὅσα τὲ cod. itemque v. 21.

c. LXIII (69) = Aristot. hist. anim. I 4, 23. paradoxogr. Vatic. c. 6.

c. LXIV (70) = Aristot. hist. anim. I 6, 34. cf. de gen. anim. V 3.

c. LXV (71) = Aristot. hist. anim. I 11, 50. III 7, 56. de part. anim. IV 11. Herodot. II 68. Plin. n. h. XI 37, 156.

c. LXVI (72) = Aristot. hist. anim. II 1, 17. mirab. ausc. c. LXVIII (69). anonym. Matth. 31.

p. 20, 7. μωνύχους . . . μώνυχον . . . δίκερων iam editores ante nos, Aristotelem secuti.

ibid. οὐϑὲν cod. et hoc loco et multis aliis, quae quidem scriptura in posteriorum temporum inscriptionibus saepe reperitur.

p. 20, 8. ἑορᾶσϑαι cum ο hic cod.

c. LXVII (73) = Aristot. hist. anim. II 1, 24. Plin. n. h. XI 49, 261 et cf. Antig. c. CVIII (116).

c. LXVIII (74) = Aristot. hist. anim. II 3, 30. Plin. n. h. VII 16, 71. XI 37, 167.

p. 20, 14. τοῖς delevi; nam Aristoteles non de omnibus ceteris animalibus agit, sed solum de ovibus, capris, suibus; item Plin. l. c. 'maribus plures quam feminis in homine, pecude, capra, sue.'

c. LXIX (75) = Aristot. hist. anim. II 15, 63. de part. anim. III 4. de gen. anim. V 7. Plin. n. h. XI 37, 183.

p. 20, 17. δέ τινων recte accentuat cod., δὲ τινῶν W.

c. LXX (76) = Aristot. hist. anim. II 15, 65.

p. 20, 18. δὲ edit., δ' cod. itemque Aristoteles ipse.

ibid. ἀχαιΐνας cum punctis diaereseos cod. οἱ ἀχαΐναι vel ἀχαῖναι apud nos appellantur 'Spiesser'. cf. Kaup, das Thierreich I 142: 'Der grösste Theil der Hirsche der südlichen Gegenden bleiben zeitlebens ent-

weder Spiesser, Gabeler oder Dreiender, selten erhalten sie 4, 5 oder mehr Enden.' etiam Hispani veteres huiusmodi cervorum propriam appellationem habebant, ennódio = Lat. enodis, Germanice 'astlos'. Diez, lexic. Roman.[3] II 126.

p. 20, 19. τῷ W. τῆι cod. recte.

c. LXXI (77) = Aristot. hist. anim. II 17, 73. paradoxogr. Vatic. c. 7. cf. Aristot. de part. anim. III 14.

p. 20, 21. emendationem suam proposuit Köpke in dissertatione de Antigono Carystio, Berol. 1862 p. 54.

p. 20, 22. 'προπίπτει' Aristoteles; itaque fortasse προπίπτειν legendum est in Antigono.

c. LXXII (78) = Aristot. hist. anim. II 17, 83. 84. de gener. anim. IV 6. Aelian. nat. anim. II 3. Plin. n. h. XI 37, 207. XXV 8, 89. paradoxogr. Vat. c. 8.

c. LXXIII (79) = Aristot. hist. anim. II 17, 85. omisit paradoxogr. Vatic., suspicor, quia non intellexit textum misere corruptum; vide apparatum criticum nostrum.

p. 21, 4. Bochart emendationem suam protulit in hierozoic. I 6 p. 43.

c. LXXIV (80) = Aristot. hist. anim. III 7, 59. de part. anim. II 9. Aelian. nat. anim. IV 34. Plin. n. h. XI 37, 214. paradoxogr. Vatic. c. 9.

c. LXXV (81) = Aristot. hist. anim. III 9, 64. Aelian. nat. anim. II 20. Plin. n. h. XI 37, 124.

p. 21, 9. κινοῦσι ∸ τὰ κέρατα cod.

c. LXXVI (82) = Aristot. hist. anim. III 10, 66. Plin. XI 39, 228.

p. 21, 11. recte iam B.

c. LXXVII (83) = Aristot. hist. anim. III 11, 70. de gener. anim. V 4.

p. 21, 13. ὑγιασθεῖσι edit. ὑγιασθεῖσιν cod.

c. LXXVIII (84) = Aristot. hist. anim. III 12, 78. mirab. ausc. c. CLXX (184). paradoxogr. Vatic.

c. 11, ubi Rohde al. loc. simil. allegat. apud Aristotelem ipsum hunc locum miserrime corruptum esse inter omnes constat idest inter I. G. Schneiderum et Piccolum et Aubertum et Wimmerum. attamen Meursius Antigonum ex Aristotele emendare conatus proposuit: *καλούμενον Ψυχρόν, ἂν πίωνται.*

p. 21, 19. *ποιεῖν* emend. W. et ante eum Leopardi (mus. Rhen. III p. 7).

p. 21, 21. *ἰταλικὴν* cod. *'Αττικὴν* Meursius.

p. 21, 22. *Χαλκίδι* iam B. W.

c. LXXIX (85) = Aristot. hist. anim. IV 8, 95. Plin. n. h. X 70, 195.

p. 21, 26. *μύρμηκας φησὶν* cod.

p. 22, 1. '*ἐκλείπουσι*' Aristoteles.

c. LXXX (86) = Aristot. hist. anim. IV 11, 122. de gener. anim. II 5.

c. LXXXI (87) = Aristot. hist. anim. V 5, 19. de gener. anim. III 1. Aelian. nat. anim. XVII 15. Plin. n. h. X 33, 102.

c. LXXXII (88) = Aristot. hist. anim. V 15, 72. Plin. n. h. IX 60, 183.

p. 22, 10. *παρὰ χρῆμα* cod. et hic et ubique.

ibid. *δεφθὸν* cod. et X., *δίεφθον* cum Aristotele iam B. W.

c. LXXXIII (89) = Aristot. hist. anim. V 16, 77. I, 1. Plin. n. h. IX 45, 148.

p. 22, 12. *προσαίσθηται* cod. idest *προσαίσθηται* pr. sed ead. manu corr. in *προαίσθηται.* '*αἴσθηται*' Aristoteles.

p. 22, 13. de locutione *ἔργον εἶναι* = *χαλεπὸν εἶναι* ut Aristoteles dicit, vide van Goens ad Porphyr. de antro Nymph. p. 4.

c. LXXXIV (90) = Aristot. hist. anim. V 19, 105. 106. de plant. II 3. Aelian. nat. anim. II 2. Plin. n. h. XI 35, 117. 118 et 36, 119. cf. etiam Sotacus apud Apollon. hist. mir. c. 36. Nicolaus de plantis II 5 ed. Meyer.

p. 22, 16. Aristoteles: 'ἐν δὲ Κύπρῳ οὗ ἡ χαλκῖτις λίθος καίεται . . . ἐνταῦθα γίνεται θηρία ἐν τῷ πυρί'. secundum hoc correximus Antigoni locum corruptum.

p. 22, 17. καὶ γίνεται cod. γίνεται καὶ Salmasius in Solinum p. 125. idem μυιῶν scripsit pro μυῶν. Aristoteles exhibet: 'μεγάλων μυιῶν'.

p. 22, 18. 'καὶ γίνεται ἐν τ. Κ.' Aristoteles.

ibid. θηρίοις cod. σιδηρείοις Salmasius.

c. LXXXV (92) = Aristot. hist. anim. V 19, 19. Aelian. nat. anim. V 43. Plin. n. h. XI 36, 120. Cicero (Aristotelem laudans) Tusc. I 39, 94 ex Crantoris περὶ πένθους, indidem Plutarch. de consol. ad Apollon. c. 17. cf. Heitz, verlor. Schriften des Aristoteles p. 229. cf. etiam schol. ad peripl. anonymi: φασί τινες κατὰ τὸν Ὕπανιν ποταμὸν γίνεσθαι ζῶον καλούμε⟨νον⟩ ἐπιβάλλον, ὅπερ αὐθημερὸν τήν τε γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν ὑφίσταται.

p. 22, 23. χειμερινὰς] 'θερινὰς' Aristoteles, γε θερινὰς Meursius, sed haec emendatio ab usu Antigoneo abhorrere videtur.

p. 22, 25. ἐφ' ὧν] nescio an cum Leopardio scribendum fuerit ἀφ' ὧν aut cum Aristotele ἐξ ὧν.

ibid. ῥηγνυμένων iam Xyl., congr. Aristot.

c. LXXXVI (93) = Aristot. hist. anim. V 22, 115. Plin. n. h. XI 17, 56. corruptelas nos correximus ex Aristotele, minus recta coniectaverat Meursius, quem secutus W. hoc capitulum sic edidit: τὰ δὲ σμήνη ἀπόλλυσθαι, ἐάν τε ἡγεμόνες ἱκανοὶ μὴ ἐνῶσιν, ἐάν τε τοὐναντίον πολλοί, διασπᾶν. vide ann. Austr. l. c.

c. LXXXVII (94) = Aristot. hist. anim. V 26, 127. 27, 129. Plin. n. h. XI 25, 91.

p. 23, 8. συνεπωάζει cod., nos infinitivum praetulimus.

c. LXXXVIII (95) = Aristot. hist. anim. V 31, 138. cf. Plin. n. h. XI 33, 113. 114. Plutarch. Sulla c. 36. Heraclid. Pontic. X 4. hist. Gr. II p. 215 Müll.

p. 23, 9. δὲ omis. W. opp. cod.

p. 23, 12. de emendatione ὑγράσῃ cf. Aristot.: 'ὅταν ὑγρασία πολλὴ ἐν τῷ σώματι ᾖ.' de Bastii coniectura νόσημα τούτῳ ἐμπίπτειν ipse confert Lucian. historia quomodo conscribenda sit c. 1. 'Ἀβδηρίταις φασὶ . . . ἐμπεσεῖν τι νόσημα τοιοῦτο.' Aristot.: 'ἐνίοις δὲ τοῦτο συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις νόσημα.' Emperius coni. 'καὶ ἐάν τις ἐάσῃ, εἰς νόσημα τοῦτο ἐκπίπτειν.'

p. 23, 13. cf. Aristot.· 'ὥσπερ Ἀλκμᾶνά τέ φασι τὸν ποιητὴν καὶ Φερεκύδην τὸν Σύριον.' Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ Emperius.

c. LXXXIX (96) = Plin. n. h. X 66, 188. epigramma habet Jacobs anth. Pal. II p. 758.

p. 23, 20. καὶ φησί cod. καί φησίν (sic) W.

p. 23, 21. σφραγίζεται cód. σφαραγίζετάι Niclas.

p. 23, 22. μυελοῦ ἐκ ῥάχεως transponi vult Jacobs.

p. 23, 24. ὡς — λάβῃ vel λαβεῖν Jacobs.

p. 23, 25. τόδ' ἐστὶν, cod.

p. 23, 27. τε ∸ καὶ cod. καί eiciendum censet Bast.

ibid. Emperius sic legendum censet: 'τούτου μὲν οὖν ἐν ἀκοῇ τε καὶ φερομένῃ τινὶ οὐ παρέργως τῇ τοῦ ἐπιγράμματος πίστει ἡ μαρτυρία κείσθω.'

p. 24, 1. τῇ exhibent iam B. W.

c. XC (97) = Aristot. hist. anim. V 32, 144.

p. 24, 3. κηρῷ φησὶν cod. κηρῷ φησι edit.

p. 24, 5. ἀκαρῆ etiam Aristotelis codd. optimi A[a] C[a]. ἀκαρί edit.

c. XCI = Aristot. hist. anim. V 33, 149. ex Herodoto II 68. cf. Aelian. nat. anim. IX 58. Plin. n. h. VIII 25, 89.

p. 24, 7. Herodot. II 68: τὰ μὲν γὰρ ᾠὰ χηνέων οὐ πολλῷ μέζονα τίκτει.' Plin. l. c. 'parit ova quanta anseres.'

p. 24, 8. χηνίου cod. Xyl.

ibid. ἑπτα‿καὶ‿δεκάπηχυν cod.

c. XCII (99) = Arist. hist. anim. VIII 2, 24. Aelian. nat. anim. IX 25. cf. Plin. n. h. IX 62, 185.

p. 24, 10. 'πουλύποδασ cod.

p. 24, 11. οὐθὲν cod., item v. 12.
p. 24, 12. πολυπόδων, item v. 13 πολύποδα.
p. 24, 15. ἐξολισθαίνειν ∸ ∸ αὐτόν cod.
c. XCIII (100) = Aristot. hist. anim. VIII 2, 31. Plin. IX 17, 59.
p. 24, 17. κεστρέα φησὶν cod.
c. XCIV (101) = Aristot. hist. anim. VIII 12, 85.
p. 24, 20. 'γαμψώνυχα' Aristoteles.
c. XCV (102) = Aristot. hist. anim. VIII 22, 142.
p. 24, 21. κυνός pro τινοσ coni. iam Xyl.
p. 24, 22. δηχθέν (τα supra) cod.
ibid. πλὴν ἀνθρώπου etiam Aristoteles, quamquam non verum est. πρὶν ἀνθρώπου coni. Leoniceus πλεῖν (= πλέον) ἀνθρώπου Marcellus Donatus πλὴν χηνός nescio quis (vid. Beckmann p. 153).
c. XCVI (103) = Aristot. hist. anim. IV 11. problem. X 8.
p. 24, 24. δευτερα cod. sine accentu.
c. XCVII (104. 105) = Aristot. hist. anim. VI 2, 6. Plin. n. h. X 54, 153.
p. 25, 1. ψίεθον cod. 'ψίαθον' Aristoteles et Meursius; sed secundum Moeridem ψίαθος ἐν τῷ α Ἀττικῶς, διὰ τοῦ ε Ἕλληνες.
ibid. 'ἕως τούτου, ἕως' recentioris Graecitatis est, cf. schol. Lucan. [Bast epist. crit. p. 89] 'ἀπὸ τούτου ἐπεί.'
p. 25, 2. ὠ'ά· cod.
p. 25, 3. ἐκπεφθῆναι scripsi; certe Antigonus ἐκτριβῆναι scripturus fuisse putandus est, non ἐκτριφθῆναι.
ibid. προσελθεῖν cod.
c. XCVIII (106). cf. c. LXXII (78).
p. 25, 4. χελιδόνων, ό in rasura (ω erasa?) cod.
c. XCIX (107) = Aristot. hist. anim. VI 6, 37 (sed Aristot. et Plinius de aquila, non de miluo). Plin. n. h. X 3, 13.
p. 25, 9. μηθὲν cod.
p. 25, 10. φήνην] 'ossifragi' Plin.

c. XCIX (108) = Aristot. hist. anim. VI 6, 40. Plin. n. h. X 12, 30. 31.

c. C (109) = Aristot. hist. anim. VI 7, 43. 44. IX 29, 105. mirab. ausc. c. III (3). Plin. n. h. X 9, 26. Aelian. nat. anim. III 30.

p. 25, 15. *οὐδένα* hic cod.

p. 25, 17. *ὀρνιθίων* corr. iam Xyl., *κορύδων* male Meursius, Aristot. l. l. '*ἐλαττόνων ὀρνίθων*'.

ibid. '*φλάβων*' Aristotelis optimi codd. (A[a] C[a]) hist. anim. VI 7, 43. item cod. A[a] hist. anim. VI 8, 46. est ni fallor 'flavarum' avium quoddam genus. perperam cod. et W. *φαβῶν* exhibent, quo columbarum quaedam species significatur (Sundevall, Thierarten des Aristot. p. 136). eandem ob causam damnanda mirab. ausc. c. 3 lectio *φαττῶν*, Beckmanno probata. re vera non de columbis palumbisve, sed de canentibus aviculis hic agitur quae insectis vivunt (cf. Lenz, Zoologie der Gr. u. R. p. 318): quamquam iam Plin. et Aelianus l. l. de palumbibus (*φάτταις*) locuntur.

p. 25, 18. *ὑπολαΐδων*] cf. etiam Aristot. hist. anim. VI 5, 44. IX 29, 105 et Aubert et Wimmer ad Aristot. hist. anim. vol. I p. 110.

p. 25, 19. *προσϋπάρχοντα* cod.

c. CI (110) = Aristot. hist. anim. VI 8, 46.

p. 25, 21. *ὠ'ῶν καὶ ἐπω'άζειν* cod.

c. CII = Aristot. hist. anim. VI 18, 111. 129. Plin. n. h. VIII 52, 212. in cod. et edit. ante W. hoc caput male cum c. CI coaluit.

p. 25, 24. *ἰδίω* sine iota subscr. cod.

p. 26, 1. in margine cod. adscriptum *ΣΗ(μειοῦ)*.

ibid. *ξηραίνοντας ἑαυτούς* fort. recte I. G. Schneider.

p. 26, 2. *καταγράφει* Emperius recte.

p. 26, 3. '*ἐκκοπῇ*' (sic) Aristotelis optimi codd. A[a] C[a]. *ἐκκοπείη* Antigoni cod. et edit.

c. CIII (111) = Aristot. hist. anim. VI 19, 132. 133. Aelian. nat. anim. VII 27. Plin. n. h. VIII 47, 189.

p. 26, 4. *βορείοισ* cod., non *βορρείοις*, quod exhibet B.

p. 26, 8. ὡσ αὔτωσ cod.

p. 26, 9. τὸ ἀλυκὸν cod. recte, cf. c. CXXXVI (151): τῷ δὲ ὕδατι ῥαινομένους. Aristot. h. a. VI 19, 133: τὰ δὲ τὸ ἀλυκὸν ὕδωρ πίνοντα πρότερον ὀχεύεται.

c. CIV (112) = Aristot. hist. anim. VI 20, 139. Plin. n. h. X 63, 178. simil. Aelian. nat. anim. IV 40 init.

c. CV (113) = Aristot. hist. anim. VI 37, 186. 188. Aelian. nat. anim. XVII 17. cf. Plin. n. h. X 65, 185.

p. 26, 15. ἐναπολῃφθείσης falso Aristotelis edit., nam et Antigoni liber et Aristotelis codd. optimi A[a] C[a] recte habent ἐναπολειφθείσησ.

p. 26, 16. εἴκοσι edit. εἴκοσιν cod.

c. CVI (114) = Aristot. hist. anim. IX 1, 22. Plin. n. h. X 76, 205.

p. 26, 20. 'aegithum' Plin. αἰγίθου Meursius ex Aristot. l. l.

c. CVII (115) = Aristot. hist. anim. IX 3, 30. Theophr. apud Phot. cod. 278 p. 528b. Plutarch. symp. 7, 2. Plin. n. h. VIII 50, 203.

p. 26, 22. μιᾶς Meursius, quam egregiam emendationem in textum recipere debebam.

ibid. μία τίσ cod.

p. 26, 23. 'ἠρύγγου' Aristotelis codd. quidam cons. schol. Nicand. Ther. 645. 'aruncum' Plin.

p. 26, 24. μεμωρωμένασ cod. defend. Bast, μεμωραμένας Meursius; etiam Aristot. cod. D[a] 'μεμωραμέναι'.

c. CVIII (116) = Aristot. hist. anim. IX 6, 50. Plin. n. h. XI 49, 261. anonym. Matthaei 37. mirab. ausc. c. XII (11). cf. Eustath. ad Il. 10, 335. Aristot. hist. anim. II 1, 24.

p. 27, 1. ἴκτιδος] de accentu vide nos in Austr. gymn. annal. 1874 p. 127; cod. ἰκτιδοσ.

c. CIX (117. 118) = Aristot. hist. anim. III 11, 72. IX 50, 247. de gen. an. V 3. Plin. n. h. XI 37, 131. Pseudo-Hippocrat. περὶ φύσιος παιδίου med.

c. CX (119) = Aristot. hist. anim. VII 4, 36. 40. Aristoteles apud Gellium n. A. X 2, 1. nostri Aristotelis codd. non habent '*ἐν Ἀλεξανδρείᾳ*', sed Gellius l. l. diserte scribit: 'Aristoteles philosophus memoriae tradidit mulierem in Aegypto uno partu quinque pueros enixam.'

p. 27, 8. *ἐν Ἀλεξανδρείᾳ* Meursius ante *μίαν* ex Phlegonte addit.

c. CXI (120) = Aristot. hist. anim. VII 6, 45. cf. Plin. n. h. VII 13, 57. Antigoni fragm. c. CLXXV (191).

p. 27, 16. 17. *ἄνδρας θηλυγόνους καὶ γυναῖκας ἀρρενογόνους* Meursius ex Aristotele, opp. Beckmann.

p. 27, 18. *ἱστόρηται* cod., *ἱ* in rasura?

c. CXII (121) = Aristot. hist. anim. VII 6, 46. Plin. n. h. VII 11, 50. Solinus c. 1. cf. Aristot. de gener. anim. I 18.

c. CXII (122) = Aristot. hist. anim. VII 6, 47. de gener. anim. I 18. idem de Nicaeo nobili pycta Byzanti genito Plin. n. h. VII 12, 51. '*ἡ τῷ Αἰθίοπι συγγενομένη*' Aristot. etiam in libro de gener. anim. I 18. de re ipsa haudquaquam absurda cf. Wagners Handwörterbuch Bd. IV. Nachtrag zum Artikel Zeugung.

c. CXIII (123) = Aristot. hist. anim. VII 10, 63. de gen. an. V 1.

c. CXIV (124—126) = Aristot. hist. anim. I c. 9. physiogn. c. 6. Trogus apud Plin. n. h. XI 52, 275. 276. cf. physiogn. scriptt.

p. 28, 27. (appar. crit.) non iota sed lineola recta superscr. est.

p. 28, 11. *βελτί-÷-στου* cod.

c. CXV (127) = Aristot. hist. anim. VI 18. Aelian. nat. anim. IV 11.

p. 28, 15. *ἱπποζμανεῖν* corr. Niclas.

p. 28, 24. versum supplet Plutarch. mor. p. 81 d. 767 b.

p. 28, 26. 'θυμὸν ἱππογνώμονα' cit. etiam Etymolog. M. p. 209, 48 et 474, 45.

c. CXVI (128) = Ctesiae fr. p. 244 Baehr. fr. 56 p. 79 Müll. sed hic ipse dubitat, num Ctesiae nomen hic exciderit, et cf. Antigon. c. XV (16). fort. intercidit nomen Theopompi Chii historiographi opp. Theopomp. Sinopens. cf. c. CXIX (131). de re narrata cf. Aristot. de gener. anim. II 6.

c. CXVII (129) sq. = Myrsili Methymnaei fr. 7 ('ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν') hist. Gr. fr. IV p. 458.

c. CXVII (129). cf. Strab. IX p. 427. Pausan. X 38.

p. 29, 7. Meursio assentiunt Toup et Bast.

p. 29, 10. πύον cod. recte, πῦον W. et Müll., sed vide nos in Austr. gymn. annal. 1874 p. 127, ubi ad huius vocis originem provocavimus conl. Curtii libro Grundzüge d. griech. Etymol.[4] 287.

ibid. τεθάφθαι cod. recte, vett. edit. τετάφθαι.

ibid. in margine adscript. $\overset{\Theta}{M\Upsilon}$ = μῦθος.

c. CXVIII (130). cf. schol. Apollon. Rhod. I 615. Photius s. v. Λήμνιον βλέπων. Suidas s. v. Arsenius p. 335. Apostol. XI 96. 97. Apollodor. I 9, 17.

p. 29, 15. ἐμβαλούσης Emperius recte.

ibid. δή cod. δέ Meursius.

c. CXIX (131). cf. Theopompi historiarum lib. XXXVIII apud Athen. III p. 85a. = Müll. I p. 311 (sed Antigoni locus ibi praetermissus est). Steph. Byz. s. v. Ἀκόναι.

p. 29, 23. οὐθὲν cod.

p. 29, 24. πίῃ τίσ cod.

p. 30, 4. διὸ cod.

c. CXX (132). cf. Heraclid. Ponticus de rebus publicis c. X 3 (hist. Gr. fr. II 215). Aristot. fr. nr. 531 ed. Bekker-Rose p. 1566. Aristot. hist. anim. III 12, 77. Aelian. nat. anim. XVII 20. X 34, ubi legimus: 'ὤφθησάν ποτε καὶ χελιδόνες λευκαί, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ

Μύνδιός φησιν.' hodieque interdum apud nos albae hirundines inveniuntur.

p. 30, 6 = Duris (W.).

ibid. *ὥρους* (W. Müll. Bekker) = annales cf. Athenaeus ed. Meinek. XII p. 540d. XIII p. 572f.

p. 30, 7. de Schneidewini emendatione cf. Anacreont. fr. LI Bergk.

p. 30, 8. *ἡρόστρατον, φησὶν* cod.

c. CXXI (133) = Hippys Regin. fr. 5 vol. II p. 14 Müll.; etiam schol. Apoll. Rh. IV 262 p. 494 K. nunc *Ἵππυς* legitur. itaque non audiendi esse videntur Westerm. praef. paradoxogr. p. XX et Preller de Hellanico p. 38 qui *Ἵππων* retinendum esse censent.

p. 30, 10. *περὶ — ἐμπίπτοντα* olim in margine adscripta fuisse iudicat C. Müller.

p. 30, 12. *γράφειν* cod.

p. 30, 12 sqq. *ἐν — στάδιον* omnia falsa esse mihi videntur: primum *βασιλέως* pro *ἄρχοντος* dictum est, deinde de Epaeneto archonte nihil constat, nec magis de Arytama olympionica, sed si veritatem quodam modo restituere vellemus, ex Eusebii chronicis vol. I p. 200 Schön. emendandum esset: *Ὀλυμπιάδος ἕκτης καὶ τετταρακοστῆς, ἐν ᾗ Χρυσάμαξος Λάκων νικᾷ στάδιον.* denique Hippyis aetate temporum rationem non ad Olympiades solebant referre. itaque ut absurdissimam interpolationem verba illa eieci.

p. 30, 15. de aedificio ad Palicorum fontes extructo cf. mirab. ausc. c. LVII (58). unde fluxit Steph. Byz. s. v. *Παλικοί* in fine.

ibid. *οἰκοδομηθῆναι* corr. Beckmann.

p. 30, 16. *ἀποθνήσκειν* corr. W.

c. CXXII (134) = Plin. n. h. X 29, 78. Solin. c. 19 p. 104 Momms.

p. 30, 19. *μηθὲν* cod.

c. CXXIII (135) = Strab. XII p. 579. 580. XIV p. 636.

p. 30, 23. *ὅ, τε* cod.

c*

p. 30, 24. εὔδοξοσ φησὶν cod.

c. CXXIV (136) = Aelian. nat. anim. II 56. Plin. n. h. XI 37, 196. Plutarch. mor. tom. II p. 670 c. cf. II p. 376 e. idem Demetr. Phaler. § 159. Mich. Glyc. ann. I p. 46 a. b. Ioann. Lyd. de ostent. c. 8.

c. CXXIV (137) = Aristot. hist. anim. IV 5, 62. Plin. n. h. IX 51, 164.

p. 31, 9. ὀστράκου] ὀστρά, tum finis lineae, cod.

c. CXXV (138) = mirab. ausc. (auctore Phania coni. Müllenhoff) c. LV (56).

p. 31, 14. καὶ supra versum cod.

c. CXXVI (139 et 140) = Hellanici fr. 152, vol. I p. 66 Müll.

p. 31, 15. Ἑλλάνικος iam Beckm.

p. 31, 16. ἄστει cod.

p. 31, 17. τριακάδασ ÷ νηνεμίαν cod.

c. CXXVI (140) = Callimach. II p. 331 Schn. (apud Steph. Byz. s. v. Θήβη).

p. 31, 18. δόξαι δ' ἂν Sturz; ego quoque coni. c. VI (6) sic iam scripsisse mallem: δόξαι δ' ἂν ἀνεξ. κ. τ. λ.

p. 31, 19. δυσπαράδεκτον coni. Sturz.

p. 31, 20 sq. = Aelian. nat. anim. I 22. Plin. n. h. XI 30, 109. 110. Ioann. Lyd. de mens. III 8.

c. CXXVII (141). cf. Pausan. X 32.

p. 31, 24. φαίνεται B. φαίνεσθαι cod. W. X.

p. 32, 1 sq. 'in 141 ist die Spur eines Pentameters — αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνησσοῖο ⟨νέοντο⟩ χρυσοῤόφων Νυμφέων εἴσω ⟨ἀνὰ⟩ θαλάμων — vom Philoxenos, von welchem wir ein Gedichtchen in der Anthologie haben; es scheint vorher die Rede von Deucalion und Pyrrha gewesen zu sein, wie in Ovid Metam. I 320.' Heyne in ephemer. Gotting. 1791 p. 981. opp. Emperius opusc. p. 230.

c. CXXVIII (143) = mirab. ausc. c. IX (8). Aelian. nat. anim. III 32.

c. CXXIX (144) = Callimach. II 332. Plin. n. h. II 103, 227. inde ab hoc capite excerpta habemus Cal-

limachea, ex illo libro cui inscriptum erat: *θαυμασίων καὶ παραδόξων τῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή*.

p. 32, 11. *ἅποτέ* in appar.] ″ erasa. — *ἡμιν* cod.

c. CXXX (145) = Callimach. II 332. Theophr. fr. 164 p. 211 Wimmer. cf. Aristot. de mundo c. 4. Plin. n. h. II 106, 238.

p. 32, 16. *Θεόφραστον* corr. Bentl.

ibid. *τὴν* corr. Meursius.

ibid. *αιόλουσ* cod.

c. CXXXI (146) = Callimach. II 332. cf. mirab. ausc. (ex Theophrasto secundum Müllenhoff) c. LVIII (59). Steph. Byz. s. v. *Δημόνησος*.

p. 32, 20. *τὴν μὲν* de Rohden, de VII mundi miraculis p. 30; verum id non necessarium videtur, cf. c. CXLV (160).

p. 32, 21. de nostra et Salmasii emendatione *Καλχηδονίων* vid. W. Roscher in Curtii studiis I 2 p. 98 sq. *Χαλκηδονίων* Meursius.

p. 32, 21 sq. *ἐν δύο ὀργυιαῖς* Meursius; in textu lege *εἰς δύο ὀργυίας* (non *ὀργυιάς*).

p. 33, 1. *ἀνατεθέντας* corr. Bast.

c. CXXXII (147) = Callimach. II 333. Megasthen. fr. 17 vol. II p. 413 Müll. Aristot. de mundo c. 4. Theophr. hist. plant. IV 7. 8. Plin. n. h. XIII 25, 141. (§ 140: 'qui navigavere in Indos Alexandri milites... tradidere ....').

c. CXXXIII (148) = Callimach. II 333. Lyci Regini fr. 8 (*ἐν τοῖς Σικελικοῖς*) vol. II p. 373 Müll. Solin. c. 11. Vitruv. VIII 3.

p. 33, 7. cf. '*Κάμικος, Σικελίας, ἀφ' οὗ ἡ πόλις ἐκλήθη.*' lexici geographici fragm. in histor. Gr. fr. V p. LXIX.

p. 33, 8. *διὰ θαλάττης* coni. Beckm.

ibid. Iacobsi emendationem *ζεούσης* prob. W. et Müll. *θαλάττῃ ζεούσῃ ῥεῖ* (= mit kochendem Meer- oder Salzwasser) Bursian, conl. Solin. c. 5 de Helbeso: 'in

medio flumine subita exaestuatione fervet.' sed cf. Herodot. VII 188: *θαλάσσης ζεσάσης* (= bei aufgeregter See): usitata etiam Themistio, Philostrato, Plutarcho elocutio. *διὰ θαλάττης ζεούσης ῥεῖ* Holm, Gesch. Sicil. I p. 9; non male Iacobs in Allgem. Schulzeit. 1828 sect. II p. 643. proposuit *ζεούσης ζεῖ* = Camicus fluvius mari aestuante et ipse aestuat.

ibid. *καπαιοσ* cod. *Ἄναπος* Meursius fort. recte.

p. 33, 10. *Ἱμέραν* iam B.

c. CXXXIV (149) = Callimach. II 333. Theophr. apud Plin. n. h. XXXI 2, 13. 14. et apud Aelian. var. hist. XII 36. schol. Theocr. 5, 15. Timaei fr. 63 p. 206 Müll. mirab. ausc. c. CLXIX (183). Euripides Troad. 227. Isigonus et Sotion et Agathosthenes apud Tzetz. ad Lycophr. 1023.

c. CXXXV (150) = Callimach. II 333. 334. Polycriti Mendaei fr. 5 (pone Arrianum Didotianum p. 133). Plin. n. h. XXXI 2, 17. ('Polyclitus', falso, cf. mirab. ausc. c. CXII [133]). Vitruv. VIII 3, 8. Isidor. orig. XIII 13. cf. Theophr. apud Plin. l. l.

p. 33, 19. de O. Schneideri emendatione cf. Plin. n. h. XXXI 2, 29: 'in Colossis flumen est, quo lateres coniecti lapides extrahuntur' et Antig. c. CLXXI (187).

c. CXXXVI (151) = Callimach. II 334. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXV (125). Steph. Byz. s. v. *Σιντία*. hoc Antigoni caput ex Theopompo fluxisse constructione evincitur, cf. de Rohden l. l. p. 30. Schrader in Fleckeis. ann. phil. 1868 p. 227.

p. 33, 24. *ἐκ* delet Salmasius.

c. CXXXVII (152) = Callim. II 334. Theopompi fr. 287 p. 327 Müll. cf. Theophr. apud Plin. n. h. XXXI 2, 14. 'Aristot.' in excerpt. Florent. c. 10. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXXV (137).

p. 34, 3. *λούσοισ* cod. *Λουσοῖς* W.

c. CXXXVIII (153) = Callimach. II p. 334. 335. cf. Plin. n. h. XXXI 2, 11: 'lacu A⟨l⟩phio vitiligines tolli Varro auctor est.'

p. 34, 7. O. Schneider praefert *Ἄλῳ* propter Hom. Il. II 682 et Steph. Byz. s. v. *Ἄλος*.

c. CXXXIX (154) = Callim. II 335. Lyci Regini fr. 9 vol. II p. 373 Müll. mirab. ausc. ex Polycrito ut videtur c. CXIII (123 sq.). 'Aristot.' in excerpt. Florent. c. 29.

p. 34, 11. in margine cod. extat *αιδεπ*. de Sylburgi et Meursii coniectura *Μυτιστράτῳ* cf. Steph. Byz. s. v. *Μυτίστρατος*.

p. 34, 16. *οὐθενὸσ* cod.

c. CXL (155) = Callimach. II p. 335; Polyb. XII 4 d. excerpt. Vatic. et Strab. VI p. 270: uterque ex Timaeo. Timaei fr. 51 p. 202. fr. 52 p. 203 (ceterum hic Antigoni locus a Müllero praetermissus est). alios de Arethusa auctores laudat Beckm. ad hunc Antigoni locum. Antigoni autem caput ex Lyco Regino fluxisse constructione efficitur.

p. 34, 21. *λοιποὶ φασὶν* cod.

ibid. = Pind. Nem. 1, 1 sq. etiam a Strabone citati.

p. 34, 22. *ηλίαν* cod.

ibid. *ἀλφε//ιοῦ* cod.

c. CXLI (156) = Callimach. II 335. Theopompi fr. 288 p. 327 Müll. cf. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXXI (131). Theopomp. apud Plin. n. h. XXXI 2, 27. 29. Theopomp. apud paradoxogr. Vatic. c. 39.

p. 35, 4. *Κύχροις ἢ Χρωψὶν* Meursius. *Κύχρωψι* Bentl. prob. Harduino, Wesselingio, Wichersio, O. Schneidero. *Κιγχρώψωσιν* B. W. Müll. '*κύκλωψι*' codd. mirab. auscult. c. CXXI (131). 'apud cychros' Plin. codd. aliq., sed meliores: 'cicros'. '*ἐν Χρωψί*' Theopompus in excerpt. Florent. c. 15 p. 185 West.

ibid. *θραξὶν* cod.

c. CXLII (157) = Callimach. II 336. Theopompus apud Plin. n. h. XXXI c. 2, 17. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXVII (127). Isigonus in excerptis Florent. c. 9 p. 184 West. = Isigoni fr. 10. hist. Gr. IV p. 436 M. Paulus Silentiarius in thermas Pythias v. 87 sqq.

p. 35, 6. 'in scotusei, scothus sei, scothissei' Plin. codd., nata ex *ΣΚΟΤΟΥΣΣΗΙ.*

ibid. κρηνίδιον Isigonus in excerptis Florent. et mirab. ausc. (Theopomp.); 'lacum' Plin.

c. CXLIII (158) = Callimach. II 336; ex Theopompo hoc cap. fluxisse constructione efficitur (cf. de Rohden l. c. p. 30). cf. Aristot. meteorol. II 3 p. 359 ed. Bekk. Plin. n. h. XXXI 7, 82.

p. 35, 10. Χαονίην Meursius.

c. CXLIV (159) = Callimach. II 336. Aristotel. pseudepigraph. fr. 483 p. 487 R. Aristot. fr. 488 p. 1557 Bekk. Rose. Herodot. IV 181. Plin. n. h. II 106, 228. 'Aristoteles' in excerptis Florent. c. 19 West.

p. 35, 12. 'Ἄμμων O. Schneider contra codicem.

p. 35, 13. ὅτι om. Meursius. τὴν supra versum cod.

ibid. ἡλίου edit.

p. 35, 16. διότι = ὅτι cf. c. CXLIX (164). mirab. ausc. c. LVI (57). ἡ δ' ἄλλη Διὸς ὅτι Leopardi.

ibid. ἀναβαίνοντος prob. O. Schneider. καταβ. def. Reiske in animadv. in Callim. p. 746.

c. CXLV (160) = Callimach. II 337. Ctesias fr. p. 309 Baehr. Ctes. apud Strab. XVI p. 779. Ctes. apud Plin. n. h. XXXI 2, 9. Ctes. in excerpt. Florent. c. 17. Rufus apud Oribasium coll. med. vol. I p. 334 sq. Daremb.

p. 35, 20. γίνεσθαι hoc loco cod., supra autem v. 14 γίγνεσθαι.

p. 35, 21. Philoni Byblio hoc fragm. non tribuere ideoque vol. III p. 560 sqq. omisisse videtur C. Müller.

c. CXLVI (161) = Callimach. II 337. Ctesias apud Plin. n. h. XXXI 2, 21. Diodor. Sic. II 38. Hellanic. apud paradoxogr. Vatic. c. 36. cf. etiam Isidor. orig. XIII 13.

p. 35, 22. δ' ἐν cod. δὲ ἐν W.

p. 35, 23. Σίλαν probant Megasthenes apud Strab. XV p. 703 et Arrian. Indic. c. 7.

ibid. pro βληθέντων Bast ex Diodoro fort. recte emendavit ἐμβληθέντων. eum secutus est W.

p. 35, 24. ἐπινεῖν Bentl., ἐπιπλεῖν Ruhnk., Bast, O. Schneider.

c. CXLVII (162) = Callimach. II 337 sq. Strab. XII p. 563. Steph. Byz. s. v. Ζάρητα. Pausan. I 33, 4.

p. 36, 2. Καλχηδόνι rectior forma, cf. etiam Steph. Byz. l. c. Χαλκηδόνι W.

c. CXLVIII (163) = Callimach. II 338 ex Eudoxo. cf. Isigonus in excerptis Florent. c. 11 = fr. 11 Müll. vol. IV p. 436. Plin. n. h. II 103, 228: 'in Illyricis supra fontem frigidum expansae vestes accenduntur.'

p. 36, 7. ἄλλό τι cod.

c. CXLIX (164) = Callimach. II 338. Amometi fr. 2 hist. Gr. vol. III p. 396. Amometus in excerptis Florent. c. 18.

p. 36, 10. ἀμώμητόν φησιν cod. recte.

p. 36, 11. ἀνάπλουν cod.

c. CL (165) = Callimach. II 339. Isigonus in excerptis Florentin. c. 3. Photius bibl. 72 p. 49. Ctesiae fr. p. 339 Baehr. paradoxogr. Vatic. c. 35. Paulus Silentiarius in thermas Pythias v. 83 sqq.

p. 36, 16. κάτω οὐ] μὴ Schott, prob. W.

p. 36, 18. post χαλκόν O. Schneider inserit (ex Isigono et Photio): 'ἀλλ' εἰς τὸ ξηρὸν ὡς ἀπ' ὀργάνου ἐκβάλλειν,'

p. 36, 19. λεύκην cod. λευκήν minus recte W.

c. CLI (166) = Callimach. II 340. Xenophili fr. apud hist. Gr. fr. IV p. 530. Strab. XVI p. 763. Diodor. Sic. XIX 98.

p. 36, 23. nescio an melius scripsissem Ἰόππης λίμνῃ pro codicis ἰόππῃ.

p. 37, 2. ἰοῦσθαι] κατιοῦσθαι Casaubonus West. Müll. fort. rectius.

c. CLII (167) = Callim. II 341. Heraclid. Pontic. fr. apud hist. Gr. fr. II p. 200. idem apud paradoxogr. Vatic. c. 14 et in excerptis Florent. c. 22. Isigonus et Sotion et Agathosthenes apud Tzetz. ad Lycophr. v. 704 sq.

p. 37, 4 sq. ὑπεραίρει B. contra cod.; de con-

structione ὅτι cum infinitivo post verba dicendi etiam melioribus auctoribus non inusitata cf. Stallbaum. ad Plat. Phaedon. p. 63 c.

p. 37, 7. κατίσχυσεν W. contra cod.

c. CLII (168) = Timaei fr. 17 p. 196 Müll. cf. mirab.. ausc. (ex Timaeo ut vid.) c. CII (108).

p. 37, 9. κατατυχεῖν corr. Bentl.

p. 37, 10. λέγει corr. Bentl.

p. 37, 13. οὐθέν cod.

c. CLIII (169) = Callimach. II 342. cf. Ctesias apud Phot. p. 46. Plin. n. h. XXXV 15, 178. Vitruv. VIII 3.

p. 37, 17. ὅ τι cod.

c. CLIV (170) = Callimach. II 342. Lyci Regini fr. 11 vol. II p. 373 Müll.

p. 37, 22. ἀναθεῖν cod. et edit. et Müll. et O. Schneider, ἀναζεῖν Bentl. et Dindorf. in thesauro.

c. CLV (171) = Callimach. II 342. Phaniae fr. 38 vol. II p. 301 Müll. Vibius Sequest. p. 13 Burs.: 'Tyraca palus Syracusis.' et Stephan. Byz. s. v. Συρακοῦσαι. Meursii coniectura Πυρραίων prorsus improbanda videtur: nam nihil aliud novimus quam ἐν Πυρραίᾳ Thessaliae regione fontem fuisse, qui feminas steriles faceret.

c. CLVI (172) = Callimach. II 343. Plin. n. h. XXXI 10, 110. mirab. ausc. (ex Phania ut videtur) c. LIII (54). Phaniam huius capitis auctorem esse ex sententiarum constructione apparet, cf. de Rohden p. 31. Phaniae ipsius opera fort. ab Eudoxo excerpta erant, cf. Strab. XII p. 563.

c. CLVII (173) = Callimach. II 343. Nicagorae fr. apud Müll. hist. Gr. fr. II p. 332. Plin. n. h. XXXI 7, 74.

p. 38, 5. de Hemsterhusi coniectura cf. c. CLIV (170).

c. CLVIII (174) = Callimach. II 344. Theophr fr. 160 p. 210 Wimmer. et Theophr. apud Plin. n. h

XXXI 2, 26. cf. etiam Plin. n. h. II 103, 231. XXX 16, 149.

p. 38, 8. περὶ δὲ τῶν ὑδάτων Wimmer fort. rectius, περὶ δ' αὖ τῶν ὑδάτων Bentl. W., sed δ' αὖ Antigoni sermonem non sapit.

p. 38, 9. θεόφραστόν φασὶ cod.

ibid. φησι] cf. p. 39, 24.

c. CLIX (175) = Callimach. II 344. Lyci Regini fr. 12 vol. II p. 373 M. Lycus apud Plin. n. h. XXXI 2. Isigonus in excerpt. Florent. c. 8 = Isigoni fr. 7 vol. IV p. 436 Müll. mirab. ausc. c. LVII (58). Polemon. fr. 83 (vol. III p. 140). Rufus apud Oribas. collect. med. vol. I p. 334.

p. 38, 16. Κρατῆρας inserebat Cluverius, Δείλλους praefert etiam O. Schneider.

c. CLX (176) = Callimach. II 345. Lyco Regino hoc quoque caput deberi constructione effici videtur (cf. de Rohden l. c. p. 31).

in appar. crit. ad v. 23 lineola ante 'cod.' delenda est.

c. CLXI (177) = Callimach. II 345. etiam hoc caput ex Lyco Reg. fluxisse videtur (cf. de Rohden l. c.).

p. 39, 2. ἄλλό τι cod.

p. 39, 4. καὶ supra versum cod.

ibid. του cod. sine accentu.

p. 39, 6. γενοσ sine accentu cod.

c. CLXII (178) = Callimachus (ex Eudoxo) II 346. mirab. ausc. (ex Phania ut videtur) c. LIV (55). cf. Rufus in Oribasii collect. med. vol. I p. 332 Daremb.: 'ὅσαι πηγαὶ βαθεῖαί τε καὶ οὐδὲν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ὄμβρων πολὺ λαμβάνουσιν εὑρήσεις αὐτὰς τοῦ μὲν χειμῶνος καὶ τοῖς ἰσχυροτάτοις ψύχεσι μικροτάτας, τοῦ δὲ θέρους μεγίστας, ὥστε καὶ ἡ ἐν Δήλῳ λίμνη ταὐτὸ πάσχει ταῖς αὐταῖς αἰτίαις καὶ φρέατα τὰ ἐν Πυθοπόλει.'

p. 39, 8. Πυθοπόλει verissima emendatio est, cf. Plin. n. h. V 32, 148. Rufus l. l. Bernhardi ad Synes. de febribus p. 116; ceterum mirabil. auscult. aliquot codd. 'μυθήπολις'.

p. 39, 9. πάσχουσι edit. contra cod.

p. 39, 11. μὴ δὲ, ut assolet, cod.

c. CLXIII (179) = Callimach. (ex Eudoxo, id quod constructione efficitur) II 346. excerpt. Florent. c. 4.

p. 39, 14. δὲ] δὴ Meursius.

ibid. in margine cod. $\overset{\Theta}{MT}$ = μῦθος.

c. CLXIV (180) = Callimach. II 346. Theopomp. apud Athen. II p. 43 d. fr. 229 p. 316 Müll. Plin. n. h. II 102, 230. Theopomp. in excerpt. Flor. c. 20 et apud paradoxogr. Vat. c. 13. paradoxogr. Vat. etiam c. 23. Rufus apud Oribasium l. l. p. 335.

p. 39, 17. λυγκήταισ cod. λυγκισταί Stephan. Byz. s. v. Λύγκος. Λυγκῆσται Meineke ad p. 420. Plin. 'Lyncestis', excerpt. Flor. cod. 'ἐν λυγκήστω', Λυγκησταῖς Meursius, prob. W. et Müll.

p. 39, 18. φάσκειν τί cod.

p. 39, 19. ἐπὶ] ἀπὸ Schneidewin conl. Athen. II p. 43 d: 'τοὺς δὲ πίνοντας μεθύσκεσθαι ὡς ἀπὸ οἴνου.'

c. CLXV (181) = Callimach. II 346. Ctesias apud Plin. n. h. XXXI 2, 25. Ctesiae fr. p. 370 Baehr.

p. 39, 21. ἀρμενίων cod.

c. CLXVI (182) = Callimach. II 347. Ctesiae fr. 68 p. 94 Müll. (p. 291 Baehr). Plin. n. h. II 106, 236. cf. mirab. ausc. c. CXXVII (139) sub fin. cf. Phot. eclog. Ctesiae p. 81 Müll.: 'καὶ ὅτι πῦρ ἐστιν ἐγγὺς Φασήλιδος ἐν Λυκίᾳ ἀθάνατον καὶ ὅτι ἀεὶ καίεται ἐπὶ πέτρας καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὕδατι μὲν οὐ σβέννυται, ἀλλὰ ἀναφλέγει, φορυτῷ δὲ σβέννυται.'

p. 39, 26. ἔστιν cod. ἐστὶ B. W.

p. 40, 1. de Salmasii coniectura cf. etiam Plin. l. l.: 'extingui vero terra aut faeno.'

c. CLXVII (183). Plin. n. h. XXXI 7, 85. Solin. c. 11. Augustin. de civit. dei XXI 5. 7.

p. 40, 4. Ἀκραγαντίνου excidisse putat Meursius.

p. 40, 5. ὃς corr. Bentl.

c. CLXVIII (184) = Callim. II 347. Theophr. περὶ λίθων c. 2 § 12—16. cf. mirab. ausc. c. XLI (41)

(ex Theophr.) et CXV (125). Dioscorid. περὶ ὕλης ἰατρικῆς V 146. in rem esse arbitror ea hoc loco reponere quae scripsimus in gymn. Austr. ann. 1874 p. 131. 'das Capitel lautet in der Hs. und bei Westerm. so: περὶ δὲ λίθων τὸν αὐτὸν τοῦτον λέγειν, τὸν παρὰ τοῖς Βοττιαίοις ἐν Θράκῃ (Θράκῃ W.) γινόμενον, ὅτ' ἂν (ὅταν W.) ὁ ἥλιος προσβάλλῃ, πῦρ ἐξ αὐτοῦ ἐκθυμιᾶσθαι (ἐκθυμιᾶται cod.). ἐκεινος (ἐκεῖνος* W.) δ' ἵνα παρέχῃ γνοὺς μὲν τὴν τῶν ἀνθράκων χροιὰν διαμένοντας ἀφθάρτους, κἂν (*κἂν W.) σβέσας τί (σβέσαι τις W.) πάλιν ἐπικεχειρήκασιν τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν. der erste Satz scheint richtig zu sein; er findet seine Erklärung bei Theophr. a. a. O. § 13: ὃν δὲ καλοῦσι σπῖνον, ὃς ἦν ἐν τοῖς (αὐτοῖς) μετάλλοις, οὗτος διακοπεὶς καὶ συντεθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ἐν τῷ ἡλίῳ τιθέμενος καίεται, καὶ μᾶλλον ἐὰν ἐπιψεκάσῃ καὶ περιρράνῃ τις. in der That entzünden sich Stein- und Braunkohlenhaufen, die mit Eisenkies gemischt und feucht sind, leicht bei der Berührung mit der atmosphärischen Luft von selbst, d. h. durch die in ihnen vorgehenden chemischen Processe. der Anfang der zweiten Hälfte des Capitels scheint mir durch den Ausfall einiger Worte in fast unheilbare Corruption gerathen. auch in dem, was unserem Capitel vorhergeht, wird etwas suppliert werden müssen, möglicherweise einige Capitel; denn grammatisch könnte unter τὸν αὐτόν niemand anders als der c. CLXVI (182) genannte Ktesias verstanden werden. es wird aber niemand einfallen und ist auch bis jetzt, soviel ich sehe, niemand eingefallen, dieses Fragment über die thrakischen Steinkohlen dem Ktesias, der über Indien schrieb, zuzuweisen; vielmehr ist es klar, dass wir es wahrscheinlich mit einer theophrastischen oder aristotelischen Stelle zu thun haben. will man sich nun aber nicht zur Annahme einer Lücke und einer fast unheilbaren Verderbnis für unsern zweiten Theil entschliessen, so möchte ich vorschlagen statt ἐκεῖνος δ' ἵνα παρέχῃ γνοὺς μὲν τὴν τῶν ἀνθράκων χροιὰν zu lesen ἐκεῖ δ' εἶναι

<καὶ> παρεχομένους μὲν (scil. λίθους) τὴν τῶν ἀνθράκων χρείαν. die Aenderung von χροιάν in χρείαν ist durch die Parallelstellen z. B. Theophrast a. a. O. durchaus geboten, ist auch längst von Niclas vorgeschlagen und von Jacobs gebilligt worden, und der angenommene Gebrauch von παρέχεσθαι ist gut griechisch. — dann weiter, nach Setzung eines Kommas, διαμένοντας δ' ἀφθάρτους, κἂν σβέσαντες πάλιν ἐπικεχειρήκωσιν, τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν.'

c. CLXIX (185) = Callimach. II 348. Aristot. pseudepigr. fr. 249 p. 267 R. Aristot. fr. 253 p. 1524 Bekk. Rose. cf. Theophr. hist. plant. IV 4, 12.

p. 40, 14. τουτων sine accentu cod., non τούτων.

p. 40, 15. cf. Steph. Byz. s. v. Ἐρύθεια: 'λέγεται δὲ καὶ Ἐρύθη κατὰ συναλοιφήν, ὡς τὸ Ἀγάμμεια Ἀγάμμη κ. τ. λ.'

p. 40, 17. κιθαρῳδὸς cod.

p. 40, 19. Niclasii emendat. prob. O. Schneider.
ibid. αὐτῷ cod. pro αὐτῶν.

p. 40, 20. χρειᾳ sine accentu cod.

c. CLXX (186) = Callimach. II 348. Theopompi fr. 231 p. 317 Müll. Plin. n. h. XXXVII 7, 99.

p. 40, 22. hic κάεσθαι cod., sed p. 40, 1: καίεσθαι.

p. 40, 23. θεόπομπον φησὶν cod.

c. CLXXI (187) = Callimach. II 348. Phaniae Eresii fr. 39 vol. II p. 301 Müll. Plin. n. h. XXXV 14, 171. Vitruv. II 3.

p. 41, 2. Νεανδριέων Holstenius prob. O. Schneider.

p. 41, 3. καθηγήσεισ cod. καθυγιάσεις Niclas, minus bene καθελκώσεις Bentl.

ibid. pro codicis καὶ χρησίμασ O. Schneider vult ἄκη χρήσιμα. καὶ delevit Bentl.

c. CLXXII (188) = Callim. II 349. Lyci Regini fr. 4 vol. II p. 371 Müll. Aelian. nat. anim. I 1. Antonin. Liber. 37. Steph. Byz. s. v. Διομήδεια. Plin. n. h. X 44, 127. mirab. ausc. c. LXXIX (80) (ex Lyco Regino fr. 4 Müll.). Ovid. met. XIV 502. Augustin.

de civ. XVIII 16. Lycophr. v. 595 ibique Tzetzes. Philes de propr. anim. c. 5. Servius ad Aen. XII 271.

p. 41, 7. *τῶν ζώων* corr. Meursius. *τῶν Τρώων* Bochart. *τῶν Κώων* Beckm.

p. 41, 9. *Ἑλλήνων*] cf. gymn. Austriac. annal. 1874 p. 132.

p. 41, 9. 10. *παραβάλλῃ τίσ* cod.

p. 41, 12. *σ//αι//—νειν* cod.

ibid. in margine cod. *ΜΥ* (θ supra) = *μῦθος*.

ibid. gymn. Austr. ann. l. l.: 'nach dem Worte *φιλοφρόνως* ist eine Lücke anzunehmen, da das zweite Satzglied fehlt, welches dem Gedanken *ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων* entsprechen und den Sinn haben muss, dass die Diomedesvögel gegen die Barbaren feindselig seien; was aus den Parallelstellen in den mirab. ausc. und bei Aelian hervorgeht.'

c. CLXXIII (189) = Callim. II 349. Theopomp. fr. 143 p. 302 Müll. apud Aelian. XVII 16. mirab. ausc. c. CXIX (129) (ex Theopompo). cf. etiam Lyci Regini fr. 5 vol. II p. 372 Müll. Apostol. I 54.

p. 41, 17. *Ἐνετοὺς* edit.; cod., rectius ni fallor, *ἐνετοὺσ*, vide gymn. Austr. ann. 1874 p. 132 sq.

p. 41, 19. *προσθέντασ* cod.

p. 41, 23. *ἀφίπτασθαι* cod., *ι* in rasura?

ibid. *καθάπερεί τινασ* cod.

p. 42, 2. pro VII 16 leg. XVII 16.

c. CLXXIV (190). cf. anthol. Palat. II p. 140: *εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ, ἐξ Ἱερᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.*

p. 42, 3. *τὸ ἓν ἐν* cod.

AD APOLLONIVM.

c. I = Theopompi fr. 69 vol. I p. 288 Müll. Diogenes Laert. I 10, 109. 111. Pausan. I 14, 4. Plin. n. h. VII 52, 175.

p. 43, 1. *Βώλου Ἐπιμενίδης* cum W. aliisque editoribus legi nequit; cf. Diogen. Laert. I 10, 109: '*Ἐπιμενίδης, καθά φησι Θεόπομπος καὶ ἄλλοι συχνοί, πατρὸς μὲν ἦν Φαιστίου, οἱ δὲ Δωσιάδου, οἱ δὲ Ἀγησάρχου.*' similes genetivi auctoris apud Stobaeum saepissime inveniri monuit Hercher.

ibid. ante *Κρὴς* excidit *ὁ*.

p. 43, 3. *πρόβατον*, ο super ω, cod.

p. 43, 6. *ἄλλοι τὲ* cod.

p. 43, 12. *ὑπελάμβανε* edit. opp. cod.

p. 43, 18. *ὼσ φησιν* cod.

p. 43, 17—44, 1 sic corrigi vult Wichers: '*λέγουσι μὲν οἱ Κρῆτες ἔτη βιώσαντα αὐτὸν ἑνὸς δέοντος τριακόσια ἀποθανεῖν, ὡς δέ φησιν Θεόπομπος, ἐβίω ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἑπτά.*'

p. 44, 1. *καὶ ἑπτά* inseruimus cum Wichersio; non improbante C. Müllero conl. append. Vat. cent. III 97: '*ἐβίω δὲ οὗτος, ὥς φησιν ὁ Θεόπομπος, ἔτη ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἑπτά, ἅπερ ἑπτὰ ⟨καὶ πεντήκοντα⟩ ἐκαθεύδησεν.*'

c. II. cf. Iamblichus vit. Pythag. c. 28. Herodot. IV 14. Maxim. Tyr. diss. 16, 38. Plin. n. h. VII 52, 174.

p. 44, 5. 6. nummi Proconnesii exhibent '*ΠΡΟΚΟΝ*' congr. cum nostro cod., cf. Marquardt, Cyzicus und sein Gebiet p. 17. 18.

c. III. cf. Plin. n. h. VII 52, 174. Lucian. enc. musc. c. 7. Tertull. de an. c. 44.

p. 44, 13. *ἑρμο‿τίμου* et v. 27. *ἑρμό‿τιμον* cod.

p. 44, 19. *καὶ τὰ παραπλήσια* Hercher.

c. IV. cf. Iamblichus vit. Pythagor. c. 28. interpret. ad Herodot. IV 36 et Pauly, R. E.² I p. 7 sq.

p. 45, 8. Toupii emendationem comprob. Ideler et Bast conl. Pseudoplutarch. de fluviis c. 2, 5, 1. 10, 5, 1. 24, 5, 1.

p. 45, 10. *δε* sine accentu cod.

c. V. ex Theopompo cf. Theopompi fr. 66 Müll. Plin. n. h. II 79, 191. Euseb. praep. ev. 10, 3. Diogen.

Laert. I 11, 116. paradoxograph. Vatic. c. 31. Favaro, terremoti p. 29.

p. 45, 17. Σύρῳ legere malui, Σκύρῳ edit. Syros insula haud procul a Rhenia sita terrae motibus magis obnoxia fuisse videtur quam Scyros.

c. VI = Aristoteles περὶ τῶν Πυθαγορείων fr. 185 p. 1510 Bekk. Rose = Aristot. pseudepigraph. fr. 177 p. 195 sqq. R.; haec omnia descripsit Apollonius ex uno Aristotele, ex quo partim eadem partim alia Aelianus var. hist. II 26. IV 17. Diogenes Laertius VIII 1. Porphyrius vit. Pythag. § 27 sqq. Iamblichus vita Pythag. c. 28. nimis quidem contracta referunt.

p. 46, 4. σωστός apud antiquos non reperitur, sed vid. Ducange lexic. p. 1516.

p. 46, 6. Iamblich. l. l.: 'νεκρὸς τοίνυν φανήσεται ὑμῖν, ἔφη, καὶ ἐφάνη νεκρὸν ἄγον τὸ πλοῖον.'

p. 46, 7. δ' ἐν cod. δὲ ἐν edit.

p. 46, 8. hic lacunam statuerat W. quam ex homoeoteleuto ('ὥς φησιν Ἀριστοτέλης . . . ὁ αὐτὸς Ἀριστοτέλης γράφων') ortam putat Rose; ea explenda est ex Iamblicho § 142: 'καὶ ἐν Συβάρει τὸν ὄφιν τὸν ἀποκτείνοντα τὸν δασὺν ἔλαβε καὶ ἀπεπέμψατο, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ τὸν μικρὸν ὄφιν, ὃς ἀπέκτεινε δάκνων. ἐν Κρότωνι δὲ τὸν ἀετὸν τὸν λευκὸν κατέψησεν ὑπομείναντα, ὥς φασι. βουλομένου δέ τινος ἀκούειν, οὐκ ἔφη πω λέξειν, πρὶν ἢ σημεῖόν τι φανῇ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἐν Καυλωνίᾳ ἡ λευκὴ ἄρκτος.'

p. 46, 11. γινομένην cod. γενομένην edit.

ibid. πυθαγορίοισ cod.

p. 46, 12. ἀπῆ'ρεν cod. ἀπῆρεν Rose.

p. 46, 13. cf. Aelian. var. hist. IV 17: 'ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Κόσα τοῦ ποταμοῦ (ὑπὸ τοῦ Κόσα ποταμοῦ Ael. v. h. II 26) διαβαίνων προσερρήθη, τοῦ ποταμοῦ εἰπόντος αὐτῷ· χαῖρε, Πυθαγόρα.' cf. idem nomen Κόσας corruptum in Νέσσον apud Iamblich. et Diogen. Laert. in Καύκασον apud Porph. et Cyrill.; est autem Κόσας Latii flumen apud Strab. V p. 237.

p. 46, 14. ἄνθρωπον, volebat ἀνθρώπων, cod.; veteres edit. ἀνθρώπων, sed cf. Libanius vol. IV p. 155: 'πέπονθα γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον.'

p. 46, 20. εἰσ cod. ubi expectamus ὡς, cf. Anacreontic. XII 15: εἰς βέλεμνον pro ὡς βέλεμνον.

c. VII = Aristot. probl. XXI 24. XXXVIIII 10.

p. 47, 1. γινομένουσ cod. γενομένους Ideler.

p. 47, 2. post καί cum W. ex Aristot. inserendum esse suspicor καταρροϊκά.

c. VIII = Andronis Halicarnassensis fr. 16 vol. II p. 352 Müll. cf. Amelesagoras apud Antig. c. XII (12). Aelian. nat. anim. (ex Aristotele ut vid.) V 8. Plin. n. h. X 12, 30.

p. 47, 4. Meinekii emendationem prob. Westerm. in Paulyi R. E. I² s. v. Andro.

c. IX = Aristoteles pseudepigr. fr. 217 p. 235 R. Aristot. fr. 225 p. 1519 Bekk. Rose.

p. 47, 9. 10. προβλήμασι φησίν· cod.

p. 47, 11. ἔχουσι Rose contra cod.

c. X = Theopompi fr. 79 hist. Gr. I 291. cf. Aelian. nat. anim. II 47. Pausan. V 14. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXXIII (135).

p. 47, 14. διασυρόντων cum Emperio corrigendum est.

c. XI = Aristoteles pseudepigr. fr. 554 p. 539 R. Aristot. fr. 248 p. 179 (vol. II) Müll. fr. 562 p. 1570 Bekk. Rose. Aristoteles apud Antigon. c. XVI (18). Aelian. nat. anim. V 14. Solin. c. 30. Plin. n. h. VIII 59, 229.

p. 47, 19. παρ' αὐτὰ cod. παραυτὰ W. Rose Müller. παραυτίκα Leopardi.

c. XII = mirab. ausc. (ex Theophrasto secundum Müllenhoff.) c. CL (161).

c. XIII. cf. mirab. ausc. (ex Theopompo secundum Müllenhoff.) c. CXXXVII (149).

p. 47, 23. ἐν τῷ κατὰ τόπους μυθικῷ fort. = ἐν τῇ μυθικῇ ἐπιτομῇ Phylarchi cf. hist. Gr. fragm. vol. I p. LXXIX.

c. XIV = Phylarchi fr. 16 p. 337 Müll.

p. 48, 2. καλιερεῖν] de altera λ in cod. falso superscripta cf. Antigon. c. XXXIV (40).

p. 48, 3. ἱστοριῶν emend. W. cf. c. 18.

ibid. καὶ delevit Hercher p. 357 cf. c. 18.

p. 48, 4. ἀράβιον φησὶ cod.

p. 48, 10. ante τετρακοσίων Teucher addit τετρακισχιλίων; rectius pro τετρακοσίων scriberetur τετρακισμυρίων cf. Pytheas apud Strab. II p. 104.

p. 48, 12. 13. μὴ δὲ . . . μὴ δὲ cod.

c. XVI = Theophr. fr. 170 p. 213 Wimmer.

p. 48, 14. δὲ ἐν edit. contra cod.

ibid. τῶν del. Hercher p. 357 conl. c. 29. 33. 43. 48. 50.

p. 48, 15. τὴν τῆς θαψίας ῥίζαν Hercher l. l.

ibid. in margine adscriptum manu recente 'Walwurtz'.

c. XVII = Ctesiae fr. ed. Baehr. p. 361. cf. Ctesias apud Phot. bibl. cod. 72 p. 47. Ctesiae fr. ed. Baehr. p. 252. 314.

p. 48, 19. γίνεσθαί cod., sed v. 16 γίγνεσθαι.

p. 48, 20. τοῦτ' W. contra cod.

ibid. ϴ ἕλκει cod.

c. XVIII = Phylarchi fr. 37 p. 344 Müll., simil. Phylarch. apud Athenae. I p. 18 d.

p. 49, 1. φησὶν cod.

p. 49, 2. τοσ πόδασ pro τοὺς πόδας cod.

p. 49, 4. διὸ defendit etiam Hercher p. 358.

p. 49, 5. θάτου (superscr. να) cod.

c. XIX. cf. Pseudo-Dicaearchi Messenii, rectius Megaclidis critici fragmentum 60 § 5. 6. e codice Parisino apud hist. Gr. fr. II p. 262 M.: 'φύεται δ' ἐν τῷ ὄρει καὶ καρπὸς ἀκάνθης, ταῖς λευκαῖς παραπλήσιος μύρτοις· ὃν ὅταν τις τρίψας ἐλαίῳ καταχρίσαι [corrigendum καταχρίσῃ?] τὸ σῶμα, τοῦ μεγίστου χειμῶνος οὐ λαμβάνει τὴν ἐπαίσθησιν ἢ πάνυ βραχεῖαν οὐδὲ ἐν τῷ θέρει τοῦ καύματος κ. τ. λ.'

p. 49, 7. *Μεγακλείδης* coni. C. Müller hist. Gr. II p. 232. Heraclidem Ponticum intellegendum esse credidit Welcker, sed propter temporum rationem amplius illud fragmentum Parisinum Heraclidi Pontico tribui nequit. *κριτικός* emend. Olearius in Philostr. p. 525.

c. XX = Ctesiae fr. p. 224 Baehr. Aelian. nat. anim. XVII 34.

c. XXI = Aristot. fr. nr. 221 p. 1518 Bekker. Aristot. pseudepigraphus fr. 213 p. 234 R. similia nunc leguntur in problem. Aristot. ineditis II 131 sqq. Bussemak. cf. Aristot. de part. anim. IV 10. 'In den Worten *τῶν παρατετηρημένων δ' ἐστὶ τὸ τὰ δίχηλα μόνα τῶν ζῴων εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀστραγάλους ἔχειν* sind Spuren einer byzantinischen Hand ersichtlich. ohne Zweifel schrieb Apollonius *ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσίν*, wie es gleich heisst *διὰ τί ἐν τοῖς ὀπισθίοις καὶ οὐκ ἐμπροσθίοις*. vielleicht hiess es auch *τῶν παρατετηρημένων ἐστί* ohne *δέ*, wie 42.' Hercher p. 358.

p. 49, 21. *διατί* cod. *διὰ τί* edit.

c. XXII = Aristot. probl. X 44.

p. 49, 24. *δ'* cod. *δὲ* edit.

c. XXIII = Aristot. probl. XXXVIII 7. hunc locum omisit G. A. Palm, der Magnet im Alterthum, Stuttg. 1867. cf. Plin. n. h. XXVII 4, 61.

p. 50, 2. *ἡμασ* sine accentu cod.

ibid. *μὴδ' ὅλωσ* cod.

c. XXIV = Eudoxi Rhodii fragm. 1 (*τῶν ἱστοριῶν*) hist. Gr. fr. vol. IV 407. intellegendi videntur quos nos dicimus Albinos, cf. Isigon. apud Plin. n. h. VII 2, 12.

p. 50, 7. *ἔθνος φησὶν* cod.

c. XXV = Aristot. fr. nr. 99 p. 1494 Bekker-Rose. Aristot. pseudepigraphus fr. 90 p. 117. Diogen. Laert. IX 81. Arist. *ἐν τῷ περὶ μέθης* apud Athenaeum II p. 44 d. Sextus Empiric. hyp. I 84.

p. 50, 10. *ἄνδρων φησὶν* cod.

ibid. '*Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος*' Arist. ap. Athen.

p. 50, 11. perversa lectio ἄπινος neglegenti librario debetur, cui cum scripsisset ἄδιψος in mentem venit ἄπεινος.

p. 50, 12. ἄμμωνα cod. Ἄμμωνα edit.

p. 50, 13 sq. ὁδοῦ et τοῦτο — βίου eiecit Hercher p. 358 cf. c. 33.

p. 50, 14. ἐπαίησεν cod. ἐποίησε edit.

c. XXVI = Aristot. de vit. et mort. c. 2.

p. 50, 15. δ' cod. δὲ edit.

ibid. τῆς delevit Hercher p. 357.

p. 50, 17. οὐκ ἔτι cod. οὐκέτι Ideler.

ibid. ἢ delevit Hercher p. 357.

c. XXVII = Aristot. fr. 263 p. 1526 Bekker-Rose. Aristot. pseudepigraph. fr. 309 p. 325 R. cf. Pseudo-Alexand. Aphrodis. probl. II 30 p. 61 Ideler.

p. 50, 21 sqq. οἱ φθεῖρεσ φησὶν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖσ μακραῖσ οὐ φθίνουσιν (φθίνουσι edit.) νόσοισ, μελλόντων τελευτᾶν τῶν πασχόντων, ἀλλ' ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὑρίσκονται, προλελοιπότεσ τὴν κεφαλήν. Hercher correxit p. 359: οἱ φθ. φ. οἱ ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖς μακραῖς οὐ φθίνουσι νόσοις, μελλόντων δὲ τελευτᾶν τῶν πασχόντων, ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια μεθίστανται, προλελοιπότες τὴν κεφαλήν.

c. XXVIII = Aristot. fr. 264 p. 1526 et fr. 228 p. 1519 Bekker-Rose. Aristot. pseudepigraph. fr. 310 p. 325 et fr. 220 p. 236 R.

p. 50, 25. ῥύποσ cod. ῥῦπος Ideler.

p. 50, 26. φησὶν cod.

ibid. γιγνόμενοσ, v. 28 γίνεται, p. 51, 1 γιγνόμενον, p. 51, 2 γιγγομένου cod.

p. 50, 27. ὅταν (ὅτ' ἂν cod.) τελευτᾶν μέλλωσιν delevit Hercher p. 359. — μακρᾶ'σ cod.

p. 50, 28. δέ φησιν cod.

p. 51, 1. ἀποδέδωκεν cod. ἀποδέδωκε edit.

c. XXIX = Theophr. hist. plant. IX 13, 3; ceterum ea quasi spuria uncis inclusit Wimmer.

p. 51, 4. μῆτραι φησὶν cod.

ibid. προπέσωσιν Theophr. προπίωσιν cod. προπίπτωσιν Bast. προσπέσωσιν Meursius, quod recepit Ideler, damnavit Bast.

c. XXX = Aristoxeni Tarentini fr. 87 vol. II p. 291 Müll.

p. 51, 7. pro ὁ Meursius scribere vult οὐ, sine causa rem ad Aristoxenum medicum Herophileum referens.

ibid. τοὺς addidit Hercher p. 359.

c. XXXI = Theophr. hist. plant. IX 17, 4. Plin. n. h. XI 37, 194.

p. 51, 12. φησὶν cod.

c. XXXII = Theophr. hist. plant. IV 4, 9.

c. XXXIII = Theophr. hist. plant. VIII 4, 5.

p. 51, 17. ϛ cod. ῆ Meursius, sed cf. c. XLI.

p. 51, 18. ὁδοῦ delet Hercher p. 358.

c. XXXIV = Theophr. hist. plant. VIII 11, 7: 'ἐν Ὀλύνθῳ καὶ ἐν Κηρίνθῳ τῆς Εὐβοίας.'

p. 51, 22. φησὶ cod.

c. XXXV = Aristot. hist. anim. VII 4, 30.

p. 51, 24. δὲ delet Hercher p. 359.

p. 51, 28. ιδ cod. ϛ corr. Meursius, recepit Ideler.

c. XXXVI. cf. Strabo X p. 446. Stephanus Byz. s. v. Κάρυστος. Plutarch. de orac. defect. p. 707.

p. 52, 2. φησὶν cod.

p. 52, 4. ἐξ ÷ αὐτοῦ cod.

p. 52, 5. καὶ ἔστιν cod. καί ἐστιν vel καὶ ἐστὶ edit.

p. 52, 8. ὑποτίθεται Teucher, damn. Bast.

p. 52, 9. hic γίνεται cod., supra γίγνεται v. 6. itemque infra v. 14.

p. 52, 10. ἐγχρήζει] ἐνεργεῖ coni. Hercher p. 359.

p. 52, 11. ἀκατάκαυστα Meursius.

p. 52, 14. καρυστῷ cod. recte, cf. Ὀγχηστός apud Homerum, Ὀρχομενός apud Antoninum Liberalem (Bast epist. crit. p. 161).

p. 52, 15. πολὺς edit.

p. 52, 16. καταβαινόντων delet Hercher, idem inserit τῶν v. 17.

p. 52, 17. *Ἐλμαίου* edit. cf. *Ἐλυμαῖοι.*
ibid. *ὑπὸ κάτω* cod.
c. XXXVII = Aristot. probl. XIII 10.
p. 52, 24. *γῆς*] cf. schol. Apollon. Rhod. I 922: *Εὔδοξος ἐν δ̄ γῆς περιόδου.*
p. 52, 25. *φησὶν* Meursius. *ἔστιν* cod. *εἶπεν* Leopardi, idem delet *ὃ* p. 53, 1, et post *ὑπεράνω* lacunam statuit et *δέ* retinet pro *τε* et *κείμενοι* mutat in *κείμενον*; W. sic edidit: *Εὔδοξος — περιόδου· ἔστιν ἐπὶ πᾶσι τῶν ἐν Λιβύῃ τι ἔθνος, οἵ ὑπεράνω Σύρτεων τε καὶ Καρχηδόνος πρὸς ἀνατολὰς κείμενοι, οἳ καλοῦνται Γύζαντες· κ. τ. λ.*
ibid. *λιβύῃ τί* cod.
p. 53, 1. *ὑπὲρ ἄνω* cod.
ibid. *χαρχηδόνος* cod.
p. 53, 5. *μελλισσῶν* cod.
c. XXXIX = Aristot. fr. nr. 320 p. 1532 Bekker-Rose. Aristot. pseudepigr. fr. 312 p. 326 R.
p. 53, 7. *ἀνατομῶν, φησίν* cod.
c. XL = Aristoxeni Tarentini fr. 36 vol. II p. 282 Müll.
p. 53, 13. *ἐνίοτε* cod. *ἐνιότε* Ideler.
p. 53, 14. *καλοῦντοσ τινοσ* cod.
p. 53, 15. *γινομέναϲ* cod. *γιγνομένας* edit.
p. 53, 18. *ἐαρινοὺσ* cod.
ibid. *δωδεκατησ* sine accentu cod. et in margine lineola ʹ adscripta, qua mendum indicatur; delevimus cum Müllero, conl. p. 55, 25.
p. 53, 19. *ἰταλίᾳ* cod.
c. XLI = Theophr. hist. plant. IX 18, 2. Plin. n. h. XXII 15, 39. XXV 10, 122. XXVII 3, 9.
p. 53, 20. *η̄* cod. *θ̄* Meursius.
ibid. *τὸ* Meursius. *τὸν* cod.
p. 53, 21. *θηλυφόνον* etiam Nicander alexiph. 41.
p. 53, 22. *σκ̊ορπίοισ* cod.
gloss. c. XLII. cf. Hesych. s. v. *ἰξίας*, qui ex hoc scholio *Apoll. suppleri* et corrigi potest.

p. 53, 25. ἔχουσιν cod. ἔχουσι edit.
p. 53, 26. ἔνεισιν] εἰσιν Hercher p. 360.
c. XLIII = Theophr. hist. plant. II 2, 7.
p. 54, 3. οὗ cod. et Theophr. οἱ Westermann mendose.
c. XLIV = Aristot. hist. anim. IX 40, 190. 191. III 12, 79.
p. 54, 7. φησὶν cod.
p. 54, 9. ἐστὶν cod.
c. XLVI = Theophr. de caus. plant. V 15, 1.
p. 54, 15. 'κελύφη' etiam Theophr.
c. XLVII = Theophr. fr. 167 p. 211 Wimmer, qui suum fragmentum ex Athenaeo II p. 62 deprompsit hoc Apollonii loco praetermisso; quamquam hinc solum intellegitur, ad quod scriptum referendum sit. cf. etiam Plutarch. sympos. IV 2.
c. XLVIII = Theophr. hist. plant. IX 11, 11.
p. 55, 4. βο//τάνη cod.
c. XLIX = Theophr. fr. 88 p. 185 Wimmer. Aristoxeni Tarent. fr. 76 vol. II p. 288 Müll. Gellius n. A. IV 13.
p. 55, 12. γάρ φησιν cod.
p. 55, 14 sq. ἐλθόντα (χρήσασθαι αὐτὸν τῷ μαντείῳ τῆς Πασιφάης ἅμα τῷ ἐν Δελφοῖς λέγεται) τὸν μ. Teucher, prob. Ideler. τῆς Πασιφάης Αἰήτου ἀδελφῆς Meursius. καθάπερ, φησίν, Ἀριστόξενον λέγεται τὸν μουσικὸν καταστῆσαι (sanavisse) τὸν κ. τ. λ., reliqua (τὸν μουσικὸν — ἀδελφῆς) aliunde, fortasse ex capite quodam deperdito, huc inrepsisse putans, Leopardi. C. Müller pro sua emendatione provocat ad Plutarch. Agid. c. 9. idem historiam ab ipso Aristoxeno in opere περὶ μουσικῆς vel alio loco, ubi de vi musicae sermonem instituerit, narratam esse suspicatur.
p. 55, 19. ἢ μαχόμενον coni. Emperius.
p. 55, 25. lineola supra ε in voce εωσ non accentus magis quam corruptelae signum esse videatur.
p. 56, 3. ἀλλαχῆι cod. ἀλλαχῇ W.

c. L = Theophr. hist. plant. IX 17, 3.

p. 56, 6. ἐσχάτῃ recte cod. ἐννάτῃ Meursius.

ibid. nescio an ex Theophrasti codicibus corrigendum fuerit Εὔδημος: cf. c. XXXIV.

p. 56, 7. 'ἐλλέβορον' Theophr.

p. 56, 9. ὁμο_τέχνοισ cod.

p. 56, 11. πρὸ τοῦ δείλην γενέσθαι cum Theophrasto vel μέχρι δείλη ἐγένετο inserit Leopardi; illud vult etiam Hercher p. 360. ceterum ipsius Theophrasti editores ante λούσασθαι 'καί' inserunt contra Apollonium et Theophrasti codices.

p. 56, 16. ἀσθενέστεραι cod. ἀσθενεστέραι W.

ibid. συνηθισμένοισ cod.

c. LI = Aristot. fr. nr. 223 p. 1518 Bekker-Rose. Aristot. pseudepigr. fr. 217 p. 235 R.

AD PHLEGONTEM.

Mirabilia c. I. 'einem pseudonymen Briefe des Hipparchos, Verwalters der vom König Philipp von Makedonien eroberten Stadt Amphipolis, an Arrhidaeos entlehnt' Rohde, gr. Roman 391.

p. 57, 17. ἴδεν cod., retinuit etiam W. sed cf. p. 59, 17 et acta Monacens. 1839 p. 1046.

p. 58, 3 sq. ᾤετο δεῖν] fort. ἐφίεται Nauck.

p. 58, 12. κελεύειν τὲ cod.

p. 58, 15. αὐτὴ inserit Nauck.

ibid. φρονεῖ τὲ cod.

p. 58, 19. γεγονέναι] ἐγγεγονέναι Hercher p. 362.

p. 58, 20. ἢ ante ὡς ἂν inserit Leopardi.

ibid. ὡσ ἂν δευτέρασ ἀγγελίασ συντελεσμένησ cod., delet Hercher; ὡς ἂν ὥρας δευτέρας ἀπὸ τῆς ἀγγελίας coni. Müller.

p. 58, 22. ἡ Χαριτὼ delet Hercher.

p. 58, 23. iam Franz: 'ἀνακύψασα pro παρακύψασα diligenter et attente contuita.'

p. 58, 26. *τὴν ἡσυχίαν* cod. et W. sed cf. p. 64, 24 sq. *ἡσυχίαν ἔσχεν.*

p. 59, 4 sq. cod.: *τὴν δὲ παραγινομένην, διὰ τὴν ἀπόλυσιν δυσφορεῖν τῷ νεανίσκῳ, καὶ τῷ ξένῳ πάντα ἐξ ἀρχῆσ ἐξηγησαμένην, ἀξιοῦν περὶ τὰ γόνατα περιπλεκομένην τοῦ μαχάτου, τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, μηδὲν ἀποκρυψαμένην·* Hercher: 'mit Ausscheidung einiger Glossen ist zu schreiben: *τὴν δὲ παραγενομένην διὰ τὴν ἀπόλυσιν δυσφορεῖν τῷ νεανίσκῳ, καὶ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐξηγησάμενον ἀξιοῦν τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν μηδὲν ἀποκρυψάμενον.*' Leopardi proposuerat: '*δυσφορεῖν· τῷ νεανίσκῳ δὲ τῷ ξένῳ κ. τ. λ.*' eandem interpunctionem statuerat iam Franz.

p. 59, 8. *ἀγωνίσασ* (α supra ι) cod.

p. 59, 11. *ἐδήλωσεν ὡσ ἥκει* cod. *ἐδ. ὡς εἶχεν* Leopardi et Nauck. *ἐδ. ὡς ἧκεν* acta Monac. 1839 p. 1046. *ἐδ. ὅση, καὶ* Hercher p. 362.

p. 59, 12. *λάθραι* cod. ubique.

p. 59, 13. *ἀπολελειμμένα* Hercher p. 363; sed vide ad p. 72, 16.

p. 59, 13 sq. *βουλόμενος — πιστόν* delet Hercher l. l.

p. 59, 16. *ἔλαβεν* cod. *ἔλαβε* edit.

ibid. *ἀπολελοίπει* cod. *ἀπελελοίπει* edit. ante W.

p. 59, 22. cf. *πένθος ποιεῖν* apud Dion. Cassium.

p. 59, 24. *ὡσανεὶ* cod.

p. 59, 25. *καὶ* supra v. cod.

ibid. *δεόμενος* delet Hercher p. 363.

p. 60, 4. *προσετήρουν* cod. *παρετήρουν* Hercher l. l.

p. 60, 10. *ἔτι*] *ι* in ras. *ει* cod.

p. 60, 12. *δὲ* cod., defendit Hercher p. 363.

ibid. *διωρυχέναι* etiam W. cum codice.

p. 60, 13. *χρύσια* cod. W. *χρυσία* Nauck et Hercher.

p. 60, 17 sq. *ἰδόντων τὲ . . . ἀφώνων τὲ* cod.

p. 60, 27. *οὐ — ταῦτα* resp. *ἐνταῦθα* in suspicionem vocat Hercher l. l.

p. 61, 2. *περιχεῖσθαι περί τινα* Graecum non esse dicit Hercher; absolute dicitur *περιχεῖσθαι* = um den Hals fallen apud Themist. or. XXIV p. 302 A.

p. 61, 3. καὶ θρήνου temere omisit Müller.

p. 61, 4 sq. ὡς — συμπτώματος resp. θεάματος delet Hercher; praetulimus Nauckii ingeniosam emendationem.

p. 61, 5. ἅμα τὲ cod.

p. 61, 7. προσηγγέλη cod. fort. recte, προσηγγέλθη Hercher; cf. supra διωρυχέναι.

p. 61, 9. μήτισ, non μή τισ, cod.

p. 61, 11. ῥηθέντων δὲ πάντων τῶν κατὰ μέροσ recte cod., cf. p. 62, 21. 22 τῶν ἱστορούντων τὰ κατὰ μέροσ. editores temere deleverunt τῶν ante κατὰ μέρος.

p. 61, 12. 'εἰσελθεῖν und ἐπί schliessen sich aus; überdiess konnte die Grabkammer nicht früher betreten werden, als bis sie geöffnet war. Es ist also zu schreiben ἐλθεῖν etc.' Hercher.

p. 61, 14. τόν inserit Hercher.

p. 61, 17 sq. cf. Xenoph. Ephes. III 7, 4 p. 368 H.

p. 61, 18. 19. τῶν — ὀστᾶ suspectat Hercher p. 363 sq.

p. 61, 22. ἅπερ cod. ὅπερ Hercher coni. p. 59, 15. 16.

p. 62, 2. μεγάλα τὲ cod.

p. 62, 15. θύειν τὲ cod.

p. 62, 18. παρεγίνετο cod. παρεγένετο Nauck.

c. II. cf. B. Schmidt, Volksleben der Neugriechen I p. 171.

p. 62, 23. 'de Ephesio sive Alexandrino Hierone, ex quo hae ineptiae petuntur, aliunde non constat. Meursius scribi voluit Ἥρων. constat sane de Alexandrino Herone mechanico; sed quomodo ad hunc nostra potuerint referri non video.' Müll. hist. Gr. III p. 615.

p. 62, 28. καλλοκαγαθίαν cod.

p. 63, 1. τρισὶν cod. τρισὶ edit.

p. 63, 10. θύτασ τὲ cod.

p. 63, 11. δε sine accentu cod.

p. 63, 13 sq. κεχωρίσθαι — Αἰτωλοῦ delet Hercher p. 365.

p. 63, 16. βουλομένων cod., corr. Meursius, cf. p. 64, 20.

p. 63, 18. ἐ//σθῆτα cod.

p. 63, 21. τοὺς πολίτας delet Hercher p. 365.

p. 63, 25. τῇ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τῇ χάριτι πρὸσ ὑμᾶσ cod.; Nauck scribi mavult aut τῇ δὲ εὐνοίᾳ καὶ χάριτι τῇ πρὸς ὑμᾶς aut solum τῇ δὲ εὐνοίᾳ τῇ πρὸς ὑμᾶς, deletis vocibus καί et χάριτι.

p. 63, 27. fort. κατὰ γῆς Nauck.

p. 63, 29. ἐμοῦ, τοῦ] ἐμαυτοῦ bene coni. Emperius.

p. 64, 1. παραδόξῳ delet Hercher.

p. 64, 5. ἄλλό τι cod.

ibid. μὴ δ', non μηδ', cod.

p. 64, 7. με cod. μοι Hercher; cf. v. 22. 23.

p. 64, 9. τῶν cod.

p. 64, 10. συγνώμην cod. (γ suprascr.)

p. 64, 11. ἀπροσδόκητον delet Hercher.

ibid. ἑωρακότεσ hic cod.

p. 64, 18. ὅτ' — παρὼν delet Hercher.

p. 64, 23. fort. κατὰ γῆς Nauck.

p. 65, 2. αὐτοῖς delet Hercher.

gloss. ad p. 65, 10. lineola supra ι in ἔριν non pro accentu accipienda est. κάθαρσιν coni. Emperius, aliter Boissonade ad Aen. Gaz. p. 159.

p. 65, 14. ῥιπτομένων Hercher.

p. 65, 17. δ' cod. δὲ edit.

p. 65, 19. βουλομένων τὲ cod.

p. 65, 23. λᾶὸσ cod.

p. 65, 24. νᾶόν cod.

p. 65, 27. ἐξ ∸ ἐμέθεν cod.

p. 66, 3. πᾶσιν cod.

ibid. de Emperii emendatione cf. hymn. Hom. II 350.

p. 66, 5. οὐδ' ἀναπαύλη τις coni. Bast, sed ipse hanc emendationem renuntiavit epist. crit. p. 63; de Schaeferi coniectura cf. Hom. Il. II 380.

p. 66, 6. ψακάς verior forma est, vide Stephani thesaurum s. h. v.

ibid. φονικαί coni. Meursius.

p. 66, 7. de Nauckii emendatione cf. Homeriacum κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.

p. 66, 10. *χῆροι* W.
p. 66, 12. *περιφῦντεσ* cod.
p. 66, 13. *κῦμα* cod.
p. 66, 19. *λίπε δαίμων* Emperius.
p. 66, 21. *θέμεν'* cod. corr. Müller.
p. 66, 22. *μὴ δέ θ'* cod.
p. 66, 23. *μετ' ὄπισθεν* cod.
p. 67, 2. *ὑπέργηρωσ* cod. recte.
p. 67, 7. Vossius his Antisthenem Rhodium intellegendum esse putat, opp. C. Müller, hist. Gr. vol. III p. 182 'fieri enim vix potuit, ut Antisthenes Rhodius rem sua aetate in regione omnibus notissima gestam ineptissimis fabellis deformare conatus sit.'
p. 67, 11. *γενναίωσ τὲ* cod.
p. 67, 13. *ἰταλίαν* cod.
p. 67, 18. *εὐμαρουσ* sine accentu cod.
p. 67, 19. *γενομένη* cod.
p. 67, 19—21. *ἐπιφανέστατα σημεῖα ἐγένετο Ῥωμαίοις. ἐπιφανέντος γὰρ Ἀντιόχου κ. τ. λ.* huic loco mendum inesse suspicor.
p. 67, 24. *λαφύρων τὲ* cod.
p. 67, 25. *βούπλαγοσ*, *γ* in rasura, cod.
p. 68, 1. *τραύ⸬ματα* cod.
p. 68, 2. *τοῦσδε* cod.
p. 68, 4. *σκῦλεύων* cod.
p. 68, 5. *λεύσων* cod.
p. 68, 10. *οἷα γ'* cod.
p. 68, 13. *φά⸬ ⸬σματοσ* cod.
p. 68, 24. *ὀλέσασ* cod. corr. Müller.
p. 69, 1. *εὐτρεπίζοντεσ θυσίασ* cod., corr. Hercher p. 365.
ibid. *δημο·λεῖσ* (*τε* supra) cod.
p. 69, 2. *ὁ* in rasura, cod.
p. 69, 5. *ἔστιν δ' ἃ* cod. *ἐστὶν δ' ἃ* edit.
p. 69, 9. *ἠτυχῆ.ναι* (*·κέ* supra) cod.
p. 69, 11. *ὥστέ τινασ* cod.

p. 73, 13—15. cf. Angelo de Gubernatis, Zoological Mythology II 84: 'In the Mahâbhâratam (I 3811 sqq. et I 4585 sqq.) King Pandus dies at the moment when he is uniting himself with his wife Mâdrî, because he had one day in the chase transfixed a male gazelle at the instant when it was about to have fruit of its union with a female gazelle.'

c. V = Dicaearchi Messenii fr. 30 vol. II p. 244 et Callimach. ed. O. Schneid. fr. 416 p. 590. cf. schol. Hom. Il. 1, 264.

p. 74, 5. *αὐτοὶ*] *ο* in rasura, cod.

ibid. *ἱστοροῦσιν* cod. *ἱστοροῦσι* edit.

p. 74, 8. rectius fort. Leopardi *αὐτῇ*. *αὐτήν* ex vocabulo *αὐτήν* sequentis versus facile oriri potuit.

ibid. *ὃ* -÷- *ἂν* cod.

p. 74, 14. 15. in fastis consul. (ed. Baiter) consules anni 797 a. u. c. appellantur M. Vinucius et Taurus Statilius Corvinus.

p. 74, 15. nescio an pro *Τίτου* corrigendum fuerit *Μάρκου*, quod quidem commendat C. Müller.

p. 74, 16. *τρισ‿και‿δεκαέτισ* cod. *τρισκαιδεκαέτης* edit., sed cf. *πενταετίς* Plutarch. moral. p. 844 A, et de accentu vide Göttling, Accentlehre p. 324.

p. 74, 21. *δ'* cod. *δὲ* edit.

p. 74, 24. *ἀπορίαν τὲ* cod.

p. 74, 26. *τοι* delet Hercher.

p. 74, 27. *τῶν* inseruit W.

p. 75, 11. *'Αθήνησι* edit. itemque v. 25.

p. 75, 12. in fastis consul. anni 805 a. u. c. consules appellantur D. Iunius Silanus et Q. Haterius Antoninus.

p. 75, 15. *γονέ//ων* cod.

p. 75, 26. in fastis consul. anni 868 a. u. c. consules appellantur '(Aemilius) Aelianus, (L.) Antistius Vetus.' inde Meursius prob. Müllero legi vult *Λουκίου Αἰμυλίου Αἰλιανοῦ καὶ Οὐέτερος*; Westerm. proposuit

Αἰμυλίου Αἰλιανοῦ καὶ Λουκίου Οὐέτερος. nos vel *'Αντιστίου* vel *Λουκίου 'Αντιστίου* putamus excidisse.

p. 76, 2. 3. duas historias diversas in unam coaluisse recte intellexit Meursius. codicis nostri tres consules ad duo annos pertinent, quorum alterius consules in fastis anni 751 appellantur Imp. Caesar Augustus et M. Plautius Silvanus; sed hi abdicaverunt et in eorum l. f. s. Q. Fabricius et L. Caninius Gallus; alterius anni (628 a. u.) appellantur M. Plautius Hypsaeus, M. Fulvius Flaccus (sic Baiter; apud Mommsen C. I. L. I p. 534 sq. ad annum 629 Plautium Hypsaeum et M. Fulvium Flaccum reperio, ad annum 752 (I p. 548 sq.) Octavianum Augustum et M. Plautium Silvanum). neglegentioris librarii oculi ab illo M. Plautio ad hunc alterum aberrasse videantur.

p. 76, 6. *οἶδε* cod.

p. 76, 7 sqq. hoc carmen acrostichum esse primus intellexit Klausen, Aeneas und die Penaten, p. 267.

p. 76, 7. *τέρα* cod.

p. 76, 9. *ῥώμῃ ἐῇ* Emperius. *ἐῇ*] *ἐμοί* Meursius. ibid. *ποτὲ φημὶ* cod.

p. 76, 13. *δήμητρι*, *τ* in ras., cod.

p. 76, 14. 15. 'völlig sinnlos, offenbar ist etwas ausgefallen.' Emperius.

p. 76, 17. *αὐτῶν*] *ἀστέων* coni. Müller.

p. 76, 18. *κέλευ* corruptum.

p. 76, 20. lacunam significavi; nam v. 19 de XXVII tauris, v. 21 de (XXVII) vaccis agitur.

p. 76, 22. de sacrificantibus puellis agitur cf. p. 78, 11.

p. 76, 23. de Nauckii praestantissima emendatione cf. Lobeck, Aglaopham. p. 690 et Athen. VI p. 261 d.

p. 76, 24. *ἔρδειν* et hic et infra cod., non *ἕρδειν*, quod edit. exhibent.

p. 76, 25. Westermanni coniecturam comprobat etiam Emperius.

p. 77, 2. *ἱερ'* cod. *ἱρ'* Müller.

p. 77, 8. *νεοθᾱλέα* cod.

p. 77, 9. *παντοδίδακτον* recte edit., cf. oraculum apud Lactant. instit. I 7, 9: *πάνσοφε, παντοδίδακτε... δαῖμον.*

p. 77, 13 sq. *σεμνήν, Πλουτ. κοσμ.*] *σεμνῇ καὶ Πλουτωνίδι κόσμον* Emperius.

p. 77, v. 18—20 lacunosi videntur Emperio.

p. 77, 19. *ἀπερῡκέμεναι* cod.

ibid. *αἰει* cod.

p. 77, 22. Nauckii coniectura *λήματι ᾧ* (philolog. V 707 sq.) per acrostichiam optime comprobata est. minus recte Emperius coniectaverat *νηματίῳ*; cf. etiam Cobet, Mnemosyn. VI p. 10. *ὅδ'* pro *ὁ δ'* emend. Emperius.

p. 78, 1. 2. *ἔξω δ', ἔνθα νομιστὸν ἐπέπλετο φωτὶ τάδ' ἔρδειν | οὐ πιστῷ, καὶ ἄδαιτον ἔχειν θυσίαν, κατὰ δ' αὐλήν.* Emperius.

p. 78, 6. *οιδατε* sine accentu et spiritu cod.

p. 78, 7. *κρᾱ̄τα* cod.

p. 78, 8. *ἱκτῆρεσ πίπτοντεσ* cod. *ἱκτήρ, ἐσπίπτοντος* Nauck.

p. 78, 10. *θύων* cod.

p. 78, 11. *ὑμνεῖν δ'* Emperius. idem probat sicut nos Xylandri emendationes et post *λαοῖς* ponit punctum.

p. 78, 13. *αὗται*] *αὖτε* Emperius fort. recte.

p. 78, 14 sq. *νάσσωνται, σεμνῆς βασιληΐδος οἷδε τιθέντων | ἐν πατρίοισι νόμοις Ἥρας ξόανόν τε καὶ οἶκον.* Emperius.

p. 78, 16 sqq. *ἵξει δ' ἂν μύθοισιν ἐμοῖς τάδε πάντα πίθωνται* vel *πίθηαι | ἐν πολλῷ χρόνῳ αὖ τότ' ἐφ' ὕστερον, ὅς κεν ἐπ' αὐτοῖς | νήφαλά κεν ῥέξας ὅσαι ἡμέραι εἰς ἐνιαυτόν, | σεμνοτάτην βασίλισσαν ἐπέλθῃ σὺν θυσίαισιν.* Emperius.

p. 78, v. 20—79, 5 lacunosi videntur Emperio.

p. 79, 3 sqq. *ὔμμι χρόνος μάλα κεῖνος ἐν ᾧ ποτε τἆλλα νεογνής | Τρῶς* (idest Hadrianus) *δή τοι παύσει*

σε κακῶν, ἅμα δ' Ἑλλάδος ἐκ γῆς. | αὐτὰρ ποῦ μεταβᾶσαν ἐποτρύνεις ἀγορεῦσαι; Emperius.

p. 79, 5. ἐποτρῦνεισ cod.

p. 79, 7. codicem λίθῳ habere falso testatus est Bast.

p. 79, 8. κατενεχθέντος Hercher p. 365.

p. 79, 15. ἰδόντεσ cod. εἰδότες Hercheri non necessaria emendatio.

ibid. φησὶν cod.

c. XII. etiam huius narrationis auctor idem ille Apollonius esse videtur, cui antecedens caput debuit Phlegon. de rebus c. XII—XIX narratis cf. Lasaulx, geolog. Graec. et Roman. p. 10 sq.

p. 79, 19. δαλματίᾳ τέ cod.

c. XIII. hanc et sequentem fabulam ex Apollonii Dyscoli libro cui inscriptum erat κατεψευσμένη ἱστορία promptam esse suspicantur Meursius et Leopardi, mus. Rhen. III (1835) p. 10; ceterum Franz ad h. l. recte adnotare videtur in c. XIII non fictam sed veram rem narrari.

p. 79, 27. ὃ edit. post Xyland.

c. XIV. cf. Augustin. de civit. dei XV 9, qui sese in litore Vticensi enormem dentem vidisse ait.

p. 80, 11. ἤροντο cod. pr.? quamquam εἴροντο aliquotiens reperitur (Nauck).

p. 80, 18. μέγεθοσ cod. cum signo corruptelae; μῆκος?

c. XV. cf. κογχύλια φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι οὔρεσι Herodot. II 12.

p. 80, 28. προσσελθόντα cod.

p. 81, 3 sqq. cf. Gellius noct. Att. III 10, 11: nunc quasi iam mundo senescente rerum atque hominum decrementa sunt.

p. 81, 4. ἐκυοφόρει Meineke philol. XIV p. 28.

c. XV et XVI coniungenda censuit Leopardi.

c. XVI. Rhodus ossibus conchisque fossilibus referta est, vid. Hamilton, it. per Asiam min. fact. 52. 54.

c. XVII. elephantis primigenii ossa ex Euboea in

de historia naturali veterum p. 178 sq. 'fuit procul dubio vel muliebris vel equinus foetus monstrosus, quae est probabilis Bocharti sententia.' Caesar autem est Claudius, non Hadrianus, ut Bergk putavit.

p. 84, 19. πρώ τοῖσ cod., finis versus est post πρώ.

p. 84, 22. οἶοιπερ cod.

p. 84, 27. scripsi ὁρρίοις pro codicis ὁρίοις. Hercheri coniectura χωρίοις (= Landgut) ne cum superioribus quidem verbis ἐν τοῖς βασιλείοις congruere videtur. Bochart hieroz. VI 10 p. 835 scribi vult ἐν τοῖς θησαυροῖς. sed horrea Caesariana (= die kaiserlichen Magazine) museo naturali aptissimum locum fuisse crediderim. similiter iam Meursius iudicans coni. ὁρείοις, Xylander ὅρτοις. ὅρριον = ἀποθήκη apud posteriores scriptores saepenumero occurrere constat, vid. E. A. Sophocles, Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods s. v.

p. 84, 28. post vocem προεῖπον sine ulla interruptione et in eodem versu cod. pergit οἱ ἑκατὸν ἔτη. nescio an addendum fuerit c. XXXV ex Florentinis excerptis quae Sotionis feruntur (c. 35 p. 189 West.): 'Φλέγων (cod. φαέθων) φησὶ τὸν ἐν Βοσπόρῳ ποταμὸν οὕτως εἶναι ψυχρόν, ὥστε μηδὲν τῶν ζῴων ὑπομένειν αὐτοῦ τὴν ψυχρότητα.'

p. 85. titulus hic non extat in codice.

p. 85, 1. haec ad Vespasiani tabulas censorias pertinent, cf. Th. Mommsen, römisches Staatsrecht II p. 342 sq.

p. 85, 4. adnotatio 'Λουκίου nos, κηρυίου cod. etc.' ad h. v. pertinet, non ad v. 5.

p. 85, 5. Γλαύκιος corr. Nauck.

p. 85, 13. post γαμίνιοσ latior rasura, circiter quattuordecim litterarum, sed nihil intercidisse videtur.

p. 85, 17. Πούδης = Pudens.

ibid. τιτίου cod. et edit. Τίτου Nauck, philol. V p. 705.

p. 85, 21. prius γαϊοσ sine accentu cod.

p. 85, 22. πρίμοσ cod. corr. N., item ceteris locis.

p. 86, 3. *Πολλησία* = Pollentia.

p. 86, 5. *δεκέμιοσ* cod., non *δεκένιοσ* ut alii testantur. *Δεκέννιος* W. et Müller.

p. 86, 9. *σευῆροσ* cod., nos corr. secundum p. 89, 5.

ibid. *οὐελεῖασ* cod. et v. 16 *οὐΐβιοσ*.

p. 86, 12. *τάνπιοσ* cod.; fort. *Τάμπιος* scribendum.

ibid. *Οὐιτᾶλις* corr. Nauck. *Οὐιταλίς* edit.

p. 86, 14. *Ἀκείλιος* nos conl. mirab. c. 3 init.

p. 86, 23. *ἑρούσιοσ* cod. corr. Nauck ingeniosa emendatione *Σερούιος*. error ortus est omissa et postea neglegentius superscripta littera *Σ*. *Ἐρούκιος* coni. Meurs.

p. 86, 26. *Φόρησις* recte se habet (= Forensis), nec in *Φρόνησις* mutandum est, quod quidam voluerunt.

p. 87, 6. *πᾶργησ*, non *πάργησ*, cod.

p. 87, 7. *Βαιβία* Nauck, idem *Ναίβιος* p. 89, 6.

p. 87, 8. 'der Anhang bei Phlegon, der alte Leute aus den drei Provinzen Makedonien, Pontus und Bithynia, Lusitania aufführt, stammt schwerlich aus den Listen Vespasians, da diese Peregrinen im Reichscensus nicht stehen konnten.' Mommsen l. l.

p. 87, 11. *σαρκησκιλα* sine accentu cod.

p. 87, 12. *ἀμφι‿πολῖτισ* et v. 13 *παροικο//πόλεωσ* cod.

p. 87, 22. *Ἰντεραμνησίας* scribendum cf. Plin. n. h. IV 22, 118 ed. Detl.

p. 88, 3. *τεσσάρων* delevit Bergk.

p. 88, 12. *σάμφιοσ* cod.

p. 88, 17—19. *Δημόκριτος* — *ἀποσχόμενος* cf. Pseudo-Lucian. macrob. c. 18.

p. 88, 18. *ἑκατοντέσσαρα* cod.; in margine *ΣΗ*-(*μειοῦ*).

p. 88, 19—21 = Apollodori fr. 103. hist. Gr. I 449 Müll. Pseudo-Lucian. macrob. c. 22.

p. 88, 21—26. cf. Pseudo-Lucian. macrob. c. 22 = Agatharchidis Cnidii fr. 17 vol. III p. 196 Müll. *Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα ἔζησεν ἔτη τέτταρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας*

p. 95, 18. *Προκλέους* Nauck.

p. 96, 7. *ἀποστάντεσ* cod. *ἀποστείλαντες* Leopardi prob. Emperius, W., Müll.

p. 96, 9. *παύλαν* W., cod. recte *παῦλαν*.

p. 96, 11. *πρέσβεισ τὲ* cod.

p. 96, 16. *ὅτε δὴ μόλεν αἶαν* coni. etiam Emperius, idque rectius videtur quam quod recepimus.

p. 96, 17. *ἔροτιν* defendit Bast.

p. 96, 21. *δητοθεν ὕμειν* cod.

p. 96, 23. *λιμός* apud posteriores Graecos saepissime femininum est.

ibid. *ὃν ἐστι* cod.

p. 97, 6 sqq. cf. Eusebii chronic. ed. Schöne vol. I p. 192: *τὸν δὲ θεὸν τοῖς μὲν Πελοποννησίοις χρῆσαι ταῦτα· 'ὦ Πελοποννήσου ναέται, περὶ βωμὸν ἰόντες | θύετε καὶ πείθεσθε, τά κεν μάντεις ἐνέπωσιν.| Ἠλεῖοι πρόπολοι, πατέρων νόμον ἰθύνοντες·' τοῖς δὲ Ἠλείοις τάδε προαγορεῦσαι· 'τὴν αὐτῶν ῥύεσθε πάτραν, πολέμου δ' ἀπέχεσθε, | κοινοδίκου φιλίας ἡγούμενοι Ἑλλήνεσσι, | ἔστ' ἂν ἐνὶ ξυνόδοις ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.'*

p. 97, 6. *περί*] *παρά* Müller ex Euseb. p. 141 Mai, *περί* Euseb. cod. secundum Schöne.

ibid. *ἰῶντεσ* Eusebii cod. pr. m.

p. 97, 7. *πύθεσθε* Eusebii cod.

ibid. *ἐνέπουσιν* Eusebii cod.

p. 97, 12. *ἑλοσ* cod.

p. 97, 14. hunc versum ut partem prioris oraculi exhibent Eusebii et Phlegontis codices.

ibid. *ἠλεῖοι* Eusebii cod. et Schöne.

p. 97, 16. *φιλίης* Müller ex Eusebio Mai.

p. 97, 17. *εὖτ' ἂν* cod. Phlegontis. *ἔστ' ἂν* Eusebius et Phlegontis edit. falso.

ibid. *ἐνὶξ νόδοισ* cod. Eusebii.

p. 97, 23. *θεοσ* cod.

p. 97, 25. *ἐλαιόν* Emperius.

p. 97, 26. *λεπτοῖσιν ὑφάσμασ' ἀράχνης* edit. fort. rectius; nam durior apocope defendi potuerit p. 78, 20

et 81, 15. Nauck proponit: *λεπτοῖς ὑφέεσσιν*. equidem *ὑφάσμασιν* glossema putavi poeticae vocis *πέπλοισι*, cf. Philoxen. 3, 5: *λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις*.

p. 98, 5. *ὅς* inseruit Meursius.

p. 98, 18. Phlegon de Icario Hyperasiensi dixerat, cf. Eusebii chron. I p. 196 Schöne: *εἰκοστῇ τρίτῃ. Ἰκάριος Ὑπερησιεὺς στάδιον*.

p. 100, 6. *Πηλείου* vulg. corr. Meier.

p. 101, c. XVII. cf. Maxim. schol. ad Dionys. Areop. epist. 7. Origen. in Matth. tract. c. 29 et 35. contra Celsum II 33. Paulus Diac. hist. misc. VII p. 254. Ioann. Malal. p. 240, 18 ed. Bonn. chronic. Paschal. p. 219 C. 222 C. ed. Paris. Philoponus de mundi creatione II 21.

p. 102, 1—22. haec omnia ad Hadriani aetatem pertinent.

c. XXV. *Μαιανδρούπολις* vulg. *Μαιάνδρου πόλις* scripsi cum cod. Vossiano.

AD PARADOXOGRAPHVM VATICANVM.

p. 106, c. I = Oppianus ixeutic. c. II 17 et III 11. cf. Cicero de deorum natura II 49, 125.

p. 106, 5. *ἀγνήσασαν* cod. corr. R.

p. 106, 6. *διαπαιρηῶνται* cod. corr. R.

c. II. cf. Aelian. nat. anim. VII 22. Plin. n. h. VIII 30, 107. Agatharchid. de mari Erythr. § 77. Porphyrius de abstin. III p. 223. Timoth. Gaz. de anim. p. 26 H. *κροκόττας* est hyaena picta. cum fabula v. 12—15 narrata cf. nostratium illam de puella rubro cucullo ornata fabellam et B. Schmidt, Volksleben der Neugriechen I p. 156. Rohde laudat etiam Berger de Xivrey tradit. tératol. p. 140. 298. 544. *Δαλίων* aliunde non notus est; emendaverim *Δείνων* (*ΔΙ* = *Ν*), conl. Aelian. nat. anim. XVII 10: *'λέγει δὲ Δείνων ἐν Αἰθιοπίᾳ γίνεσθαι τοὺς ὄρνιθας τοὺς μονόκερως καὶ ὗς τετράκερως καὶ πρόβατα ἐρίων μὲν*

p. 109, 20. τι//μῶν cod.
ibid. ὅσ ἐάν cod. corr. R.
p. 109, 21. ὑφ ʽ// //να (σα) cod. corr. R.
c. XXVII = Nicol. Dam. c. 18 (ʽΚαυσιανοί'). Herod. V 4 (ʽΤραυσοί').
c. XXVIII = Herodot. IV 172. plura diversarum gentium antiquarum exempla recensuerunt Valckenar. ad Herodot. l. l. Fabricius ad Sextum Empiric. hypotyp. III 24. Tzschucke ad Pompon. Mel. I 8, 7.
c. XXIX = Nicol. Dam. c. 21.
p. 110, 5. ʽlacunam significavi: intercidisse puto οὐδὲν ἧττον ἤ vel simile aliquid. [contra multo plura excidisse recte suspicatur Nauck.] leges enim Persarum sacrae vetabant, nequis unquam canis conviventibus interesset quin is item ut homines cibo iuvaretur; cf. Duncker, Gesch. d. Alterth. II p. 366 ed. II.' R.
c. XXXI = Theopompi fr. 66. Müll. vide adnotat. ad Apollon. hist. mir. c. 5.
p. 110, 8. ἐν Σκύρῳ R., minus recte.
ibid. φρέατος excidisse coni. R.
c. XXXII = Phlegon mir. c. 4.
p. 110, 10. ὁ inseruit R.
ibid. Εὐήρους R. itemque Phlegon. non mutandam esse codicis scripturam Εὐήρου arbitratur Nauck, conlatis plurimis exemplis ex C. I. Gr.
c. XXXIII. cf. Pindar. N. IV 101 sqq. Stesichorus Rhodio Nerei meminisse videtur in Γηρυονίδι, cf. Panyasis apud Athen. XI 469 d.
c. XXXIV = Ariston in excerpt. Florent. c. 25 (ἐν τῇ Κίῳ); apud nostrum videtur restituendum esse Κείᾳ cf. Varro apud Plin. n. h. XXXI 2, 15 (in Cea insula). Vitruv. VIII 3 (in Cia insula).
c. XXXV = Ctesias apud Antig. c. CL (165) (ex Callimacho).
c. XXXVI = Ctesias apud Antig. c. CXLVI (ex Callimacho). Plin. n. h. XXXI 2, 21. Diodor. Sic. II 37.
c. XXXVIII. cf. Pausan. VII 23, 3.

p. 111, 4. ῥεῖ R. ῥέει cod.

c. XXXIX = Theopomp. fr. 288 vol. I 327 Müll. Theopomp. in excerpt. Florent. c. 15. mirab. ausc. (ex Theopompo) c. CXXI (131). Theopomp. apud Antig. c. CXLI (156) (ex Callimacho). Theopomp. apud Plin. n. h. XXXI 2, 27. Vitruv. VIII 3.

c. XL. C. Acilii annalium scriptoris fragmentum, ignotum Petero veter. hist. Rom. rell. p. 48. cf. Sallust. histor. fr. IV 35 Kr. Strabo VI p. 258.

p. 111, 12. ἀποσπασθεῖσα cod. corr. R.

p. 111, 15. ἐκείνου cod. corr. R.

c. XLI. cf. Strab. XV p. 733. Herod. I 138.

c. XLII. cf. Lubbock, Entstehung der Civilisation, deutsch p. 193: 'die Chiquito-Indianer glauben Sonne und Mond würden während der Finsterniss auf's grausamste von Hunden zerrissen, die bei eintretender Dämmerung die Luft erfüllten. die blutrothe Farbe der Himmelslichter schreiben sie den Bissen der unholden Thiere zu. um ihre theuren Gestirne vor den Angriffen dieser ätherischen Bulldoggen zu schützen, senden sie unter lautem Geschrei einen Pfeilregen in die Luft empor.' ebenso erheben die Stiens von Cambodja bei einer Sonnenfinsterniss einen entsetzlichen Lärm, schlagen das Tantam (ἀντιτυμπανίζουσι), stossen ein wildes Geheul aus und schiessen unermüdlich ihre Pfeile in die Luft, bis die Sonne wieder erscheint (l. l. p. 194). Rohde adfert J. Grimm, deutsch. Mytholog.[2] p. 1042 et Kuhn und Schwartz, norddeutsche Märchen, Sagen und Gebräuche p. 467.

p. 111, 19. γαῖτασ cod. corr. R.

c. XLIII = Nicol. Dam. c. 46. ceterum hoc nostro loco (πεδανοῖσ cod.) et Phleg. mir. c. 33 (παλαιᾷ cod.) effici videtur vocem *Παδαιοι* vel *Πανδαιοι* oxytonon esse. cf. etiam Herod. III 99. Diodor. Sic. V 45.

p. 111, 26. παρέλαβε inserui.

p. 111, 28. hoc loco docemur, id quod aliunde non notum erat, XIV die mensis Thargelionis vel Daesii

pugnam ad Granicum factam esse, cf. Plutarch. Alex. 16. Camill. 19. Pauly s. v. mensis p. 1822.

c. XLV. in fine capitis codex aperto mendo laborat; pro σάλπιγγα σπήλυγγα scriptum fuisse credo, reliquam emendationem dubius in medium protuli.

p. 112, 4. 5. ἐὰν κατέφυγεν retinebat R. conl. Mullach. Gramm. d. gr. Vulgärspr. p. 55 et Bekkeri anecd. 144, 31. aliter iudicans Bast epist. crit. p. 62 ἐάν ubique cum coniunctivo reponi iubet.

c. XLVI. cf. Plutarch. de mul. virtut. t. II p. 197 Tauchn. (de Gallis).

p. 112, 9. συνεβούλευσαν aut συνεβούλευσαν τὸ N.

c. XLVII = Nicol. Dam. c. 10.

p. 112, 12. λιμύρνιοι cod., recte Nicol. Dam. et R.

p. 112, 15. εἰκάζουσι Nic. Dam. et R.

c. XLVIII = Nicol. Dam. c. 9. Aelian. var. hist. IV 1.

c. XLIX = Isigonus apud Plin. n. h. VII 2, 12.

p. 113, 2. Plin. l. l.: 'cutibusque cum capillo pro mantelibus ante pectora uti Isigonus Nicaeensis.' unde mendosam libri lectionem σὺν τοῖς ὄνειξιν non cum Rohdio in σὺν τοῖς ὄνυξιν, verum in σὺν ταῖς θριξίν corrigere et cum in cod. post ἐκδείραντες positum sit, ante ἐργαζόμενοι transponere malui.

c. L = Nicol. Dam. c. 21 et Isigonus apud Plin. n. h. VII 2, 12. cf. Zenob. prov. V 25 (de Mazusiis).

p. 113, 4. πίθονται cod., πείθονται Nicol. Dam. et R.

c. LI = Nicol. Dam. c. 27. Aelian. nat. anim. XII 34. cf. Heusinger ad Aesop. fab. Planud. 23.

c. LII = Nicol. Dam. c. 29. Herodot. I 173 et Valckenar. ad h. l. Heraclid. Pontic. fr. 15 vol. II p. 217 Müll.

c. LIII = Nicol. Dam. c. 31. Herod. I 196. Aelian. var. hist. IV 1.

p. 113, 23. ἔλθωσι cod., corr. Nauck.

p. 113, 25. ταῖς παρθένοις ut glossema eiecimus cum Nauckio, omis. Nicolaus Damascenus.

c. LIV = Nicol. Dam. c. 32.

p. 113, 27. πέρσαισ cod., corr. R.

c. LV = Theophrast. aut Sosibius ἐν τῷ πρὸς ἀσσανδρον περὶ βασιλείας apud Athen. IV p. 144. ristoxen. vita Archytae apud Athen. XII p. 545 d.

c. LVI. cf. Serenus (aut Nicol. Dam. ut putat ohde) apud Stobaeum floril. XLIV 41 p. 189 M.

c. LVII = Nicol. Dam. c. 32.

p. 114, 10. προστάξει cod., corr. R.

c. LVIII = Nicol. Dam. c. 44; R. adfert etiam assen, ind. Alterthumsk. III p. 344 sq.

p. 114, 12. πορώσασ cod., corr. R.

p. 114, 13. χεῖρα ὀφθαλμῷ cod., corr. R.

c. LX = Nicol. Dam. c. 40. Herodot. IV 184.

p. 114, 16. Nicolaus Dam. hanc gentem, quam ii Atarantes vel Atlantes appellare solent, Ἀφάραντες ominat, vide Stobaeum II 226 ed. Gaisf.; itaque e od. nostri ἀφαράτεσ levissima mutatione restituere alui scripturam Nicolai quam sequi R. qui correxit 'τάραντες.

c. LXII 1—4 = Nicol. Dam. c. 13 West. p. 228 tobae. Gaisf.

p. 114, 28. οὔτε etiam Nicolai cod. et Gaisford.

p. 115, 2. 'κύεσθαι' Nicolaus.

c. LXIII = Nicol. Dam. c. 14.

p. 115, 3. κτῆτεσ cod., recte Nicol. et R.

c. LXIV = Nicol. Dam. c. 14.

p. 115, 10. ἀννόντεσ R., cum codice?

c. LXV p. 115, 13. 'de Tauris, Scythica gente, mile aliquid narrat Nicol. Dam. c. 19. atque ego non ubito quin nostrum quoque auctorem, quae de Scythis arraverat, de Liguribus narrantem fecerit librarius, mere quae praecedebant omittens.' R.

p. 115, 17. τὸ ὅλον nos supplevimus ex Nicolao am. c. 19, ὅλον τὸ ὠτίον intercidisse opinatur R.

p. 115, 18. σανθῶν cod., corr. R.

V.

SIGLORVM EXPLICATIO.

cod. in Antigono, Apollonio, Phlegonte = **Palatinus** Gr. 398.

cod. in paradoxographo Vaticano = **Vaticanus 12**.

B. = Beckmann.

E. = Emperius.

H. = Hercher.

M. = Meineke.

N. = Nauck.

R. = Rohde.

W. = Westermann.

X. = Xylander.

Aristotelis historiam animalium secundum editionem Auberti et Wimmeri, Lips. 1868 laudavimus.

quae addidimus, uncis obliquis ⟨ ⟩ inclusa sunt,

quae eiecimus, uncis directis [ ].

CORRIGENDA,

maximam partem ex praefatione hic repetita.

---

p. 4, 21 lege μὲν ἂν pro μὲν. — p. 11, 11 lege [δι]ειλῆφθαι. — p. 19, 13—16. Emperium sequi malim, vide praefationem; item p. 23, 27 sqq. — p. 24, 10. lege XCII pro CXII. — p. 26, 1. lege καταγράφει[ν]. — p. 26, 22. lege μιᾶ⟨ς⟩. — p. 29, 15. lege ἐμβαλ[λ]ούσης. — p. 31, 18. lege δόξαι δ'⟨ἂν⟩ ἀνεξέταστον. — p. 42, 2. lege XVII 16 pro VII 16. — p. 43, 1. lege ὁ Κρής pro Κρής. — p. 47, 2. lege ⟨καταρροϊκὰ⟩ τὰ σώματα. — p. 47, 14. lege διασυρ[ιζ]όντων. — p. 55, 6. lege XLIX pro XLXIX. — p. 63, 29 corrige ἐμαυτοῦ pro ἐμοῦ, τοῦ. — p. 66, 19. lege λίπε δαίμων. — p. 76, 9 rectiusne ῥώμη quam Ῥώμη? — de oraculo p. 78 sq. vide praefationem. — p. 83, 19. nunc malim Ἀδριανός pro Τραιανός. — p. 87, 22. corrige Ἰντεραμνησίας pro Ἰντερανιησίας. — p. 88, 22 lege μὲν pro μέν. — p. 96, 16. nunc praetulerim ὅτε δὴ μόλεν αἶαν.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

I. *Τίμαιος ὁ τὰς Σικελικὰς ἱστορίας συγγεγραφὼς ἐν Ῥηγίῳ φησὶ τοὺς Λοκροὺς καὶ τοὺς Ῥηγίνους ὁρίζοντος Ἄληκος καλουμένου ποταμοῦ τῶν τεττίγων τοὺς μὲν ἐν τῇ Λοκρικῇ ᾄδειν, τοὺς δὲ ἐν τῇ Ῥηγίνων ἀφώνους εἶναι. λέγεται δέ τι τούτου μυθωδέστερον· ἀφικομένων γὰρ εἰς Δελφοὺς κιθαρῳδῶν Ἀρίστωνος μὲν ἐκ Ῥηγίου, παρὰ δὲ Λοκρῶν Εὐνόμου, καὶ περὶ τοῦ κλήρου πρὸς ἑαυτοὺς εἰς ἀντιλογίαν ἐλθόντων, ὁ μὲν οὐκ ᾤετο δεῖν ἐλαττοῦσθαι, τῆς ὅλης Ῥηγίνων ἀποικίας ἐκ Δελφῶν καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ γεγενημένης, ὁ δὲ κατέτρεχεν, ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ κιθαρῳδεῖν καθήκει, παρ' οἷς οὐδ' οἱ τέττιγες ᾄδουσιν. εὐημερήσαντος γοῦν τοῦ Ῥηγίνου ἐν τῷ ἀγῶνι, ἐνίκησεν Εὔνομος ὁ Λοκρὸς παρὰ τοιαύτην αἰτίαν· ᾄδοντος αὐτοῦ μεταξὺ τέττιξ ἐπὶ τὴν λύραν ἐπιπτὰς ᾖδεν, ἡ δὲ πανήγυρις ἀνεβόησεν ἐπὶ τῷ γεγονότι καὶ ἐκέλευσεν ἐᾶν.*

II. *Καὶ ἄλλο δὲ παρὰ τοῖς Ῥηγίνοις τοιοῦτον ὡς μυθικὸν ἱστορεῖται, ὅτι Ἡρακλῆς ἔν τινι τόπῳ τῆς χώρας κατακοιμηθεὶς καὶ ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῶν τεττίγων ηὔξατο αὐτοὺς ἀφώνους γενέσθαι.*

3. *Ἄληκος* W. sed cf. nos in ann. gymn. Austr. XXV 1874 p. 119. | 16. *ἐπιστὰς* B. | 17. *ἐκέλευσε νικᾶν* Heyne.

III. *Καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲ ποταμὸς διείργει, καὶ ἐπίταδε μὲν γίνονται τέττιγες, ἐπέκεινα δὲ οὔ.*

IV. *Οὐδ' ἐν Σερίφῳ δὲ οἱ βάτραχοι φθέγγονται, καὶ μυθῶδες καὶ παρὰ τοῖς Σεριφίοις ἐνίσχυσεν, πλὴν οἱ μὲν περὶ Ἡρακλέους, οἱ δὲ περὶ Περσέως.*

V. *Ὁ δὲ Μυρσίλος ὁ τὰ Λεσβιακὰ συγγεγραφώς φησιν τῆς Ἀντισσαίας, ἐν ᾧ τόπῳ μυθολογεῖται καὶ δείκνυται δὲ ὁ τάφος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων τῆς τοῦ Ὀρφέως κεφαλῆς, τὰς ἀηδόνας εἶναι εὐφωνοτέρας τῶν ἄλλων.*

VI. *Πίπτοι δ' ἂν τὸ γένος τῆς ἐκλογῆς εἰς τοὺς λεγομένους ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Βοιωτίᾳ πέρδικας, ὧν τοὺς μὲν εὐφώνους, τοὺς δὲ τελείως ἰσχνοφώνους ὁμολογεῖται γίνεσθαι.*

VII. *Ἴδιον δὲ καὶ τὸ περὶ τὰ ἔντερα τῶν προβάτων· τὰ μὲν γὰρ τῶν κριῶν ἐστιν ἄφωνα, τὰ δὲ τῶν θηλείων εὔφωνα, ὅθεν καὶ τὸν ποιητὴν ὑπολάβοι τις εἰρηκέναι, πολυπράγμονα πανταχοῦ καὶ περιττὸν ὄντα,*

ἑπτὰ δὲ θηλυτέρων ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς.

VIII. *Οὐχ ἧττον δὲ τούτου θαυμαστόν, καθωμιλημένον δὲ μᾶλλον τὸ περὶ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἄκανθαν τὴν καλουμένην κάκτον· εἰς ἣν ὅταν ἔλαφος ἐμβῇ καὶ τραυματισθῇ, τὰ ὀστᾶ ἄφωνα καὶ ἄχρηστα πρὸς αὐλοὺς ἴσχει. ὅθεν καὶ ὁ Φιλητᾶς ἐξηγήσατο περὶ αὐτῆς εἴπας·*

γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ζωὴν ὀλέσασα,
ὀξείης κάκτου τύμμα φυλαξαμένη.

20. = hymn. in Mercur. 51, ubi *συμφώνους* pro *θηλυτέρων* | 25. *φιλίτας* cod., emend. Bast. | 27. versus habet Athenaeus II p. 71 a, ubi *ψυχήν* pro *ζωήν*.

IX. Ἐν δὲ ταῖς τῶν Λημνίων νήσοις ταῖς καλουμέναις Νέαις πέρδικες οὐ γίνονται, ἀλλὰ κἂν ἴδῃ τις ἀπόλλυνται· ἔνιοι δὲ τούτου τερατωδέστερον ἱστοροῦσιν, ὅτι κἂν ἴδωσιν τὴν χώραν.

X. Τῆς δὲ Βοιωτίας ἐχούσης πλήθει πολλοὺς ἀσπάλακας, ἐν τῇ Κορωνικῇ μόνῃ οὐ γίνεται τοῦτο τὸ ζῷον, ἀλλὰ κἂν εἰσαχθῇ τελευτᾷ, καθάπερ αἱ γλαῦκες ἐν Κρήτῃ, ἐν ᾗ λέγουσιν οὐδὲ ζῷον θανάσιμον οὐδὲν τὴν χώραν φέρειν.

X b. Τὴν δὲ πέμπτην Φαέθοντι τῷ πάντων πλανήτων ἐυκρατοτάτῳ· Δία δὲ αὐτὸν Ἕλληνες ζῳογόνον θεολογοῦσιν. ὅθεν καὶ ἐν Κρήτῃ τεχθῆναι μυθικῶς αὐτὸν βούλονται, ἐν ᾗ θανάσιμον οὐδὲν φύεται, ἀλλ' οὐδὲ λύκος ἢ γλαὺξ εὑρίσκεται, ὥς φησιν Ἀντίγονος. Crameri anecdot. Paris. I p. 319 et Ioann. Lydus de mens. II 9.

XI. Ἐν Ἀστυπαλαίᾳ δὲ ὄφεις οὐ γίνονται, οὐδὲ ἐν Ἰθάκῃ λαγῶς, οὐδὲ ἐν Λιβύῃ ὗς ἀγρία οὐδὲ ἔλαφοι, οὐδ' ἐν Ῥηνείᾳ τῇ πρὸς Δήλῳ γαλῆ, οὐδὲ μελεαγρὶς οὐδαμοῦ ἄλλῃ ὁρᾶται . . .

XII. Ἀμελησαγόρας δὲ ὁ Ἀθηναῖος ὁ τὴν Ἀτθίδα συγγεγραφὼς οὔ φησι κορώνην προσίπτασθαι πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, οὐδ' ἔχοι ἂν εἰπεῖν ἑορακὼς οὐδείς. ἀποδίδωσιν δὲ τὴν αἰτίαν μυθικῶς. φησὶν γὰρ Ἡφαίστῳ δοθείσης τῆς Ἀθηνᾶς συγκατακλιθεῖσαν

6. ἀσπάλακας cod. — γίνεσθαι cod. γίνεται Meursius. | 7. ζῶον cod. et sic ubique, ζῷον B. W. — τελευτᾶι cod. τελευτᾷ W. τελευτᾶν Meursius. | 7. 8. οἱ γλαῦκες W. | 19. ἔλαφοι cod. ἔλαφος W. — ῥηνία cod. | 20. ὁραταὶ cod. | 23. ἑωρακὼς cod.

αὐτὴν ἀφανισθῆναι, τὸν δὲ Ἥφαιστον εἰς γῆν πεσόντα προΐεσθαι τὸ σπέρμα, τὴν δὲ γῆν ὕστερον αὐτῷ ἀναδοῦναι Ἐριχθόνιον, ὃν τρέφειν τὴν Ἀθηνᾶν καὶ εἰς κίστην καθεῖρξαι καὶ παραθέσθαι ταῖς Κέκροπος παισίν, Ἀγραύλῳ καὶ Πανδρόσῳ καὶ Ἕρσῃ, καὶ ἐπιτάξαι μὴ ἀνοίγειν τὴν κίστην, ἕως ἂν αὐτὴ ἔλθῃ. ἀφικομένην δὲ εἰς Πελλήνην φέρειν ὄρος, ἵνα ἔρυμα πρὸ τῆς ἀκροπόλεως ποιήσῃ, τὰς δὲ Κέκροπος θυγατέρας τὰς δύο, Ἄγραυλον καὶ Πάνδροσον, τὴν κίστην ἀνοῖξαι καὶ ἰδεῖν δράκοντας δύο περὶ τὸν Ἐριχθόνιον· τῇ δὲ Ἀθηνᾷ φερούσῃ τὸ ὄρος, ὃ νῦν καλεῖται Λυκαβηττός, κορώνην φησὶν ἀπαντῆσαι καὶ εἰπεῖν, ὅτι Ἐριχθόνιος ἐν φανερῷ, τὴν δὲ ἀκούσασαν ῥῖψαι τὸ ὄρος ὅπου νῦν ἐστιν· τῇ δὲ κορώνῃ διὰ τὴν κακαγγελίαν εἰπεῖν, ὡς εἰς ἀκρόπολιν οὐ θέμις αὐτῇ ἔσται ἀφικέσθαι.

XIII. Οὐδὲ κατὰ τὴν Σκυθῶν χώραν, ὁμοίως δὲ οὐδὲ κατὰ τὴν Ἠλ⟨ε⟩ίαν ἡμίονος οὐ γεννᾶται.

XIV. Θεόπομπος δέ φησιν κατὰ τοὺς ἐν Θρᾴκῃ Χαλκιδεῖς εἶναί τινα τόπον τοιοῦτον, εἰς ὃν ὅ τι μὲν τῶν ἄλλων ζῴων εἰσέλθῃ, πάλιν ἀπαθὲς ἀπέρχεται, τῶν δὲ κανθάρων οὐδεὶς διαφεύγει, κύκλῳ δὲ στρεφόμενοι τελευτῶσιν αὐτοῦ· διὸ δὴ καὶ τὸ χωρίον ὀνομάζεσθαι Κανθαρόλεθρον.

XV. Ἐν δὲ Κράννωνι τῆς Θετταλίας δύο φασὶν μόνον εἶναι κόρακας· διὸ καὶ ἐπὶ τῶν προξεν⟨ι⟩ῶν τῶν ἀναγραφομένων τὸ παράσημον τῆς πόλεως (καθάπερ ἐστὶν ἔθιμον πᾶσι προσπαρατιθέναι) ὑπο-

1. αὐτὴν] αὐτῷ Leopardi. | 4. παρακαταθέσθαι Leopardi. | 14. ῥίψαι cod. | 26. προξένων cod. προξενιῶν Locella ad Xenoph. Eph. p. 252.

γράφονται δύο κόρακες ἐφ' ἁμαξίου χαλκοῦ, διὰ τὸ μηδέ ποτε πλείους τούτων ὦφθαι. ἡ δὲ ἅμαξα προσπαράκειται διὰ τοιαύτην αἰτίαν· ξένον γὰρ ἴσως ἂν καὶ τοῦτο φανείη. ἔστιν αὐτοῖς ἀνακειμένη χαλκῆ, ἣν ὅταν αὐχμὸς ᾖ σείοντες ὕδωρ αἰτοῦνται τὸν θεόν, καί φασι γίνεσθαι. τούτου δέ τι ἰδιαίτερον ὁ Θεόπομπος λέγει· φησὶν γὰρ ἕως τούτου διατρίβειν αὐτοὺς ἐν τῷ Κράννωνι, ἕως ἂν τοὺς νεοττοὺς ἐκνεοττεύσωσιν, τοῦτο δὲ ποιήσαντας τοὺς μὲν νεοττοὺς καταλείπειν, αὐτοὺς δὲ ἀπιέναι. (16) καὶ ἐν Ἐκβατάνοις δὲ καὶ ἐν Πέρσαις Κτησίας ἱστορεῖ παραπλήσιόν τι τούτοις· διὰ δὲ τὸ αὐτὸν πολλὰ ψεύδεσθαι παρελείπομεν τὴν ἐκλογήν· καὶ γὰρ ἐφαίνετο τερατώδης. (17) Μυρσίλος δὲ ὁ Λέσβιος ἐν τῷ ὄρει φησὶ Λεπετύμνῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος εἶναι καὶ ἡρῷον Λεπετύμνου, ἐφ' ᾧ, καθάπερ ἐν τῷ Κράννωνι, δύο μόνον εἶναι κόρακας, ὄντων οὐκ ὀλίγων ἐν τοῖς πλησίον τόποις.

XVI (18). Ἐν Λάτμῳ δὲ τῆς Καρίας φησὶν Ἀριστοτέλης τοὺς σκορπίους, ἐὰν μὲν τῶν ξένων τινὰ πατάξωσιν, μετρίως λυπεῖν, ἐὰν δὲ τῶν ἐγχωρίων, ἕως θανάτου κατατείνειν. (19) τῶν δὲ Λιβύων καλοῦνται Ψύλλοι τινές, παρ' οἷς ἀνάπαλίν τι γίνεται τούτου· ὑπὸ γὰρ τῶν ἀσπίδων οὗτοι μὲν οὐδὲν πάσχουσιν τυπτόμενοι, τῶν δὲ λοιπῶν οὐκ ἔστιν ὅστις διαφεύγει δηχθείς.

6. *ἰδιώτερον* vulg., *ἰδιώτερον* cod., corr. Bast. | 9. *τοὺς* cod. B. *τοῦτο* W. | 10. *ἀνιέναι* cod. *ἀπιέναι* C. Müller (*ἀπέρχονται* Stephan. Byz.) — in margine codicis: *σημειοῦ ὅτι Κτησίας ψεύστης*. | 22. *κατακτείνειν* Meursius, sed cf. Libanius IV p. 629 *κατατείνειν* = cruciare, del. Heyne. | 23. *ψύλλεοι* cod. *Ψύλλοι* B. W. congr. Strab. II p. 131 et alibi, Aelian. hist. anim. XVI 37. Plin. XI 25 (30) 89 p. 178 Detl.

XVII (20). Ἐν Λυκίᾳ φύεταί τι αἰγόλεθρον, ὃ τῶν μὲν ἐγχωρίων αἰγῶν οὐδεμία γεύεται, ξένη δ' ὅταν ἐμπέσῃ καὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν φάγῃ τῆς βοτάνης, ἀπόλλυται διαφθαρεῖσα τὸν καλούμενον ἐχῖνον τῆς κοιλίας.

XVIII (21). Τῆς δὲ Καρυστίας καὶ τῆς Ἀνδρίας χώρας ἐστὶν πλησίον νῆσος, ἡ καλουμένη Γύαρος. ἐνταῦθα οἱ μῦες διατρώγουσιν τὸν σίδηρον. ἐν δὲ τῇ νήσῳ θανάσιμός ἐστιν ἡ ἄχερδος· κἂν εἰς ἄλλο δένδρον ἐμπήξῃς ἀφαναίνει. (22) ποιεῖ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον τῆς θαλαττίας· καὶ ἐὰν εἰς τοὺς ὀδόντας ἅψῃ, κατασήπει.

XIX (23). Ἴδια δὲ καὶ περὶ τὰς συγκρίσεις καὶ ἀλλοιώσεις τῶν ζῴων, ἔτι δὲ γενέσεις. οἷον ἐν Αἰγύπτῳ τὸν βοῦν ἐὰν κατορύξῃς ἐν τόποις τισίν, ὥστε αὐτὰ τὰ κέρατα τῆς γῆς ὑπερέχειν, εἶθ' ὕστερον ἀποπρίσῃς, λέγουσιν μελίττας ἐκπέτεσθαι· σαπέντα γὰρ αὐτὸν εἰς τοῦτο διαλύεσθαι τὸ ζῷον. ᾧ καὶ φαίνεται Φιλητᾶς προσέχειν, ἱκανῶς ὢν περίεργος· προσαγορεύει οὖν αὐτὰς βουγενεῖς λέγων·

βουγενέας φάμενος προσεβήσαο μακρὰ μελίσσας.

φασὶ δὲ καὶ τὸν κροκόδειλον σκορπίους γεννᾶν καὶ ἐκ τῶν ἵππων σφῆκας γεννᾶσθαι. καί τις Ἀρχέλαος Αἰγύπτιος τῶν ἐν ἐπιγράμμασιν ἐξηγουμένων τὰ παράδοξα τῷ Πτολεμαίῳ περὶ μὲν τῶν σκορπίων οὕτως εἴρηκεν·

εἰς ὑμᾶς κροκόδειλον ἀποφθίμενον διαλύει,
σκορπίοι, ἡ πάντα ζῳοθετοῦσα φύσις.

περὶ δὲ τῶν σφηκῶν·

9. ἀχερδος cod. | 19. φιλίτας cod., emend. W. | 22. γενναν cod.

ἐκ νέκυος ταύτην ἵππου γράψασθε γενέθλην,
σφῆκας· ἴδ' ἐξ οἵων οἷα τίθησι φύσις.

ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ ἐκ τῶν σισυμβρίων φησὶν σαπέντων σκορπίους γίνεσθαι.

XX (24). Οὐχ ἧττον δὲ τούτων θαυμάσια τὰ φθονερὰ τῶν ὠφελούντων, οἷον ὁ γαλεώτης ὅταν ἐκδύῃ τὸ γῆρας, ἐπιστραφεὶς κατέπιεν· ἐπιληψίας γάρ ἐστιν, φασίν, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης καταγράφει, φάρμακον. ὡσαύτως δ' ἡ φώκη μετὰ τὸ τεκεῖν ἐμεῖ τὸν ὀρόν· καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν αὐτὴν ἀρρωστίαν χρήσιμον. τὰς δὲ ἵππους τὸ ἐπιφυόμενον τοῖς ἐμβρύοις ἱππομανὲς ἀπεσθίειν· γίνεσθαι δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ πρὸς πολλὰ ζητεῖσθαι. τὴν δὲ ἔλαφον τὸ δεξιὸν κέρας κατορύσσειν· εἶναι δὲ καὶ τοῦτο ἐν πολλοῖς χρήσιμον. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε κατὰ προαίρεσιν εἴτε κατὰ τύχην οὕτως ἔχει, πολλῆς ἐστιν ἐπιστάσεως δεόμενα.

XXI (25). Ὁ δὲ πολύπους ἐν τῷ χειμῶνι τὰς πλεκτάνας αὐτοῦ κατεσθίει· τοῦτ' ἐστιν

ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τέμνει.

τῶν δὲ γαλεῶν τὰ ἔμβρυα ἐξιόντα ἐκ τῆς κοιλίας νέμεται καὶ πάλιν εἰσδύεται κατὰ τὸ στόμα. ἡ δὲ λέαινα δὶς οὐ κυίσκεται· τοῖς γὰρ ἐμβρύοις, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, συνεκβάλλει τὰς μήτρας. οὐδὲ ἔχιδνα δίς· ἐσθίει γὰρ αὐτῆς τὴν κοιλίαν τὰ ἔμβρυα.

2. σφήκασι δὲ ζώιων cod., corr. Jacobs. | 6. φθαρ////ικὰ cod. φθαρτικὰ B. W. φθονερὰ Rose cf. ann. Austr. p. 120. | 9. cf. ann. Austr. p. 120. μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν θορόν cod. | 10. τοῦτο] τοῦτον Bekker. | 20. = Hesiod. op. et di. 524. — τέμνει] τένδει Hesiod. | 22. ἐκδύεται cod. (falsi sunt Bast et W.) ἐνδύεται Meursius. cf. Schaefer ad Gregor. Corinth. p. 245. | 24. = Herod. III 108. | 25. ἐσθίειν W.

XXII (26). Ἡ νυκτερὶς δὲ μόνον τῶν ὀρνέων ὀδόντας ἔχει καὶ μαστοὺς καὶ γάλα. φησὶν δὲ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ φώκην καὶ φάλαιναν ἴσχειν γάλα. τούτων δὲ οὐχ ἧττον καταγράφει τερατῶδες· ἐν Λήμνῳ γάρ φησιν ἀμελχθῆναι γάλα τράγου τοσοῦτον, ὥστε τροφαλίδας γενέσθαι.

XXIII (27). Τῶν δὲ ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται· ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσιν καὶ μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι. καὶ ἔστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος λεγόμενον τούτῳ συνῳκ⟨ε⟩ιωμένον· φησὶν γὰρ ἀσθενὴς ὢν διὰ τὸ γῆρας καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπεριφέρεσθαι οὐδὲ τῇ τῶν παρθένων ὀρχήσει·

οὔ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες, ἱερόφωνοι,
γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δή, βάλε κηρύλος εἴην,
ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
νηδεὲς ἦτορ ἔχων, ἁλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις.

XXIII b (27 b). Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν κηρύλων, καὶ ἅ φησιν Ἀντίγονος λεκτέον· γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυόνας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄρρενες τελευτῶσι. Tzetzes ad Lycophron. Cass. 387.

XXIII c (27 c). Ἄλλως· ὁ ἄρσην ἀλκυὼν κηρύλος λέγεται· ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ⟨γηράσας⟩ ἀποθνήσκει. schol. Aristophan. Av. 300 Dind.

6. ὥστε γίνεσθαι τροφαλίδα Aristoteles. | 7. κηρύλαι cod. | 15. οὐ μέν τι cod. | 16. ad vocabula βάλε δὴ βάλε haec in margine adnotata sunt: σημειοῦ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ᾱ ἀρκτικοῦ στοιχείου⟨·⟩ ἔστι γὰρ τὸ ὅλον ἀβάλε, σημαντικὸν εὐχῆς ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ὄφελεν· εἴθε· αἴθε. | 18. νηλεὲς cod. νηδεὲς Boissonade νηλεγὲς Bergk.

XXIIId (27 d). *Κειρύλος* (*κείρυλος* cod.)] *τοῦτον ἔνιοι κήρυλον* (*κήρουν* cod.) *λέγουσι· ἔστι δὲ ὄρνεον· ὁ δὲ Ἀντίγονος τῶν ἀλκυόνων τοὺς ἄρρενας κηρύλους φησί.* Hesych. II p. 456 Schm.

XXIII e (27 e). *Ἀντίγονος δέ φησι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων κηρύλους λέγεσθαι, οὓς καὶ γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς.* schol. Aristophan. Av. 300 Dind.

XXIIIf (27 f). *Ἀντίγονος δέ φησιν, ὅτι τὰ ἄρρενα τούτων κηρύλοι καλοῦνται, οὕς, ὅταν γηράσκωσιν, αἱ ἀλκυόνες φέρουσιν ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι.* schol. Theocrit. VII 57.

XXIIIg (27 g). *Ἰστέον δέ, ὅτι κήρυλλοι κατὰ Παυσανίαν ἐν ἀλκυόσιν οἱ ἄρρενες, οἳ γηράσαντες, φησίν, ὑπὸ τῶν θηλειῶν βαστάζονται.* Eustath. ad Hom. Il. I 558 p. 776, 39.

XXIV (28). *Ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ ποιητὴς λέγεται παρὰ πάντων ἐπιμελὴς καὶ πολυπράγμων εἶναι· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπιφερομένων αὐτῷ τῶν κυνῶν ἐν τῇ πρὸς τὸν συβώτην ἀναβάσει*

ἕζετο κερδοσύνῃ, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

οὐ γάρ φασιν, ὅταν διωκόμενός τις συγκαθίσῃ, ἀδικεῖν τοὺς κύνας.

XXV (29). *Θαυμαστὰ δὲ καὶ τὰ τοῖς τόποις συναφομοιούμενα, οἷον ὅ τε πολύπους· γίνεται γὰρ ἀδιάγνωστος τῷ χρώματι τοῦ ἐδάφους καὶ παντὸς ᾧ ἂν περιπλακῇ, ὥστε εἶναι δύσεργον αὐτοῦ τὴν θήραν· ὅθεν δὴ καὶ ὁ ποιητὴς τὸ θρυλούμενον ἔγραψεν·*

21. = Homer. Odyss. XIV 31. | 27. *ἂν*] *ἐὰν* cod. | 28. *δὴ* Schaefer *δῆλον* cod.

πουλύποδος ὥς τέκνον ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν, τοῖσιν ἐφαρμόζειν.

(30) γίνεται δὲ ταὐτὸν καὶ περὶ τὸν χαμαιλέοντα· καὶ γὰρ τοῖς στελέχεσι τῶν δένδρων καὶ τοῖς φύλλοις καὶ τῇ γῇ τὸν αὐτὸν τρόπον ἅπαντι τόπῳ συμμεταβάλλει τὴν χροιάν. (31) Ἀριστοτέλης δέ φησι καὶ τὸν καλούμενον τάρανδον τοῦτο πάσχειν, ὄντα τετράπουν καὶ σχεδὸν ἴσον ὄνῳ καὶ παχύδερμον καὶ τετριχωμένον, καὶ θαυμαστὸν εἶναι πῶς αἱ τρίχες οὕτως ὀξέως ἀλλοιοῦνται.

XXVI (32). Γίνεται δὲ καὶ βοτάνη τις, ἣ καλεῖται τριπόλιον· φύεται δ' ἐν τοῖς ἐπιθαλαττίοις ἐπὶ τῶν πετρῶν, ἀφίησι δὲ ἄνθος, ὃ τῆς ἡμέρας τρὶς μεταστρέφεται τὸ χρῶμα· γίνεται δὲ ὁτὲ μὲν λευκόν, ὁτὲ δὲ φοινικοῦν, ὁτὲ δὲ μήλινον. καὶ μὴν τάς τε λοιπὰς ἐντρεχείας τῶν ζῴων, οἷον ἐν μάχαις, ἐν θεραπείαις τραυμάτων, ἐν παρασκευαῖς τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίων, ἐν φιλοστοργίαις, ἐν μνήμαις, ἀκριβέστατ' ἄν τις ἐκ τῆς τοῦ Ἀριστοτέλους συναγωγῆς καταμάθοι, ἐξ ἧς ἡμεῖς πρῶτον ποιησόμεθα τὴν ἐκλογήν.

XXVII (33). Φησὶν περὶ Κωνώπιον τῆς Μαιώτιδος λίμνης τοὺς λύκους παρὰ τῶν ἁλιέων λαμβάνοντας τροφὴν φυλάττειν τὴν θήραν· ἂν δ' ὑπολάβωσίν τι ἀδικεῖσθαι, λυμαίνεσθαι τὰ λίνα καὶ τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

XXVIII (34). Ἐν Θρᾴκῃ δὲ τῇ κληθείσῃ ποτὲ

1. sq. = Clearchus apud Athen. VII p. 317 a: πουλύποδός μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως, τοῖσιν ἐφαρμόζειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἵκηαι. | 7. τάραντον cod. | 14. οτε cod. | 15. λευκον cod. — οτε cod. — οτε cod. | 22. κωνώπιον, ι in ras., cod. Κωνώπων W.

Κεδριπόλει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἱέρακας κοινῇ θηρεύειν τὰ ὀρνιθάρια· τοὺς μὲν γὰρ σοβεῖν τοῖς ξύλοις, τοὺς δὲ ἱέρακας καταδιώκειν, τὰ δὲ φεύγοντα εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐμπίπτειν· διὸ καὶ μεταδιδόναι τοῖς ἱέραξιν αὐτοὺς τῶν ληφθέντων.

XXIX (35). Τὰς δ' ἐλάφους λέγει τίκτειν παρὰ τὰς ὁδούς, φευγούσας τὰ θηρία· ἥκιστα γὰρ ἐπιτίθεσθαι τοὺς λύκους ἐνθάδε· ἄγειν δὲ καὶ τὰ τέκνα ἐπὶ τῶν σταθμῶν, ἐθιζούσας οὗ δεῖ ἀποφεύγειν· εἶναι δὲ τοῦτο πέτραν ἀπορρῶγα, μίαν ἔχουσαν ὁδόν. ἤδη δὲ διειλῆφθαι ἀχαΐνην ἔλαφον κιττὸν ἔχουσαν ἐπὶ τῶν κεράτων ὡς ἂν ἐνύγρων ὄντων. ἁλίσκεσθαι δὲ ἐλάφους καὶ συριττόντων καὶ ᾀδόντων, ὥστε καὶ κατακλίνεσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

XXX. (36). Τὰς δ' ἐν Κρήτῃ αἶγας τὰς ἀγρίας, ὅταν τοξευθῶσιν, ζητεῖν τὴν δίκταμνον· δοκεῖ γὰρ ἐκβλητικὸν εἶναι τῶν βελῶν.

XXXI. (37). Τὴν δὲ πάρδαλιν φάναι τινὰς κατανενοηκυῖαν, ὅτι τὰ ζῷα τῇ ὀσμῇ αὐτῆς χαίρει, ἀποκρύπτειν ἑαυτὴν καὶ οὕτως θηρεύειν τὰ προσπορευόμενα ἐγγύς.

XXXII (38). Τὸν δὲ ἰχνεύμονα, ὅταν ἴδῃ ὄφιν τὴν ἀσπίδα, οὐ πρότερον ἐπιτίθεσθαι πρὶν καλέσαι βοηθοὺς ἄλλους· πρὸς δὲ τὰ δήγματα καὶ τὰς πληγὰς πηλῷ καταπλάττειν ἑαυτούς· βρέξαντας γὰρ τὸ σῶμα κυλίεσθαι ἐν τῷ κονιορτῷ.

XXXIII (39). Τῶν δὲ κροκοδείλων λέγει τοὺς τροχίλους ἐκκαθαίρειν τοὺς ὀδόντας καὶ ἀπὸ τού-

1. *Κεδριπολι* cod. *Κεδροπόλει* Meursius W., cf. ann. Austr. p. 121. | 11. ad vocem *ἀχάϊνην* in margine haec adnotata sunt: *ἀχαῖναι καὶ σπαθίναι, ἡλικίαι τινὲς ἐλάφων.*

των τρέφεσθαι, τὸν δὲ ὠφελούμενον αἰσθάνεσθαι, καὶ ὅταν ἐξελθεῖν βούληται ὁ τρόχιλος, τὸν αὐχένα κινεῖν, ἵνα μὴ συνδηχθῇ.

XXXIV (40). Τὴν δὲ χελώνην, ὅταν ὄφεως φάγῃ, ἐπεσθίειν ὀριγάνου. καί ποτέ τινος παρατηρήσαντος καὶ ἐκτίλαντος τὴν ὀρίγανον οὐκ ἔχουσαν ἐπιφαγεῖν τελευτῆσαι.

XXXV (41). Τὴν δὲ γαλῆν, ὅταν μάχηται μετὰ τοῦ ὄφεως, τοῦ πηγάνου προεσθίειν· πολέμιον γὰρ εἶναι τῷ ὄφει τὴν ὀσμήν. καὶ πρὸς τὰς πληγὰς δὲ τοῦ ὄφεως βοηθεῖν τὸ πήγανον ἐν ἀκράτῳ διηθηθὲν καὶ ποθέν. καὶ γὰρ ὗς ὅταν ὑπὸ τοῦ ὄφεως δηχθῇ, φέρεται εὐθέως ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ζητεῖ τὸν καρκίνον. ἔστιν δὲ καὶ τοῦτο τῶν καταγραφομένων καὶ βοηθεῖ πρὸς τὰς πληγας τοῦ ὄφεως ἰσχυρῶς.

XXXVI (42). Ἡ φάττα δέ, ὅταν πληγῇ, τὴν ὀρίγανον ἔσαξεν εἰς τὸ ἕλκος καὶ γίνεται τοῦτον τὸν τρόπον ὑγιής.

XXXVII (43). Ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης τὴν χελιδόνα φησὶν ἐν τῇ σκηνοποιίᾳ συγκαταπλέκειν τοῖς κάρφεσιν τὸν πηλόν, κἂν ἐλλίπῃ πηλός, βρέχουσαν αὑτὴν κυλίεσθαι καὶ ταῖς πτέρυξιν ἀναλαμβάνειν, στιβαδοποιεῖσθαί τε καθάπερ ἄνθρωπον κάτωθεν ὑποτιθεῖσαν τὰ σκληρά· τοῖς τε νεοττοῖς τὴν τροφὴν διδόναι κατὰ μέρος, παρατηροῦσαν ἵνα μὴ δὶς τοῖς αὐτοῖς δῷ· τὴν δὲ κόπρον μικρῶν μὲν ὄντων αὐτὴν ἐκβάλλειν, αὐξηθέντων δὲ διδάσκειν ἔξω στραφέντα τὰ νεόττια ἀφοδεύειν.

2. βούλεται cod. | 23. αὐτὴν cod.

XXXVIII (44). *Τὰς δὲ περιστερὰς οὐ θέλειν πλείοσιν συνευνάζεσθαι οὐδὲ προλείπειν τὴν συνουσίαν, ἐὰν μὴ χῆρος ἢ χήρα γένηται· τοῖς δὲ νεοττοῖς τῆς ἁλμυριζούσης γῆς διαμασησαμένας εἰσπτύειν εἰς τὸ στόμα προπαρασκευαζούσας τροφήν.*

XXXIX (45). *Τοὺς δὲ πέρδικας, ὅταν θηρεύῃ τις τοὺς νεοττούς, προκυλίεσθαι τοῦ θηρεύοντος ὡς ἐπιλήπτους ὄντας καὶ ἐπισπᾶσθαι, ἕως ἂν διαδρᾷ τὰ νεόττια. διὰ δὲ τὸ εἶναι ἀφροδισιαστικοὺς λυμαίνεσθαι τὰ ᾠά, ἵνα μὴ ἐπῳάζῃ ἡ θήλεια, τὴν δὲ ἀντιμηχανᾶσθαι καὶ διαδρᾶσαν τίκτειν. τοὺς δὲ χήρους μάχεσθαι πρὸς αὐτούς, τὸν δὲ ἡττηθέντα ἀκολουθεῖν ὀχευόμενον ὑπὸ μόνου τούτου.*

XL (46). *Τὰς δὲ γεράνους εἰς ὕψος πέτεσθαι, ἵνα καθορῶσιν μακράν, κἂν ἴδωσιν νέφη καὶ συστροφὴν ἡσυχάζειν· ἔχειν δὲ καὶ ἡγεμόνα· τὰς μὲν οὖν ἄλλας καθεύδειν ὑπὸ τὴν πτέρυγα τὰς κεφαλάς θείσας, τὸν δὲ ἡγεμόνα γυμνὴν ἔχειν προορώμενον, κἂν αἴσθηταί* ⟨*τι*⟩ *σημαίνειν ταῖς ἄλλαις βοῶντα.*

XLI (47). *Τοὺς δὲ πελεκᾶνας τὰς ἐλείας κόγχας καταπίνειν ἱστορεῖ, ἔπειτα ὀλίγον κατασχόντας ἐν τῷ ἄνω τῆς κοιλίας ἐξεμεῖν κεχηνυίας, εἶτα οὕτω τὰ κρέα ἐξαιροῦντας ἐσθίειν.*

XLII (48). *Γυπὸς δὲ λέγεται ὑπό τινων ὅτι οὐδεὶς ἑόρακε νεοττὸν οὐδὲ νεοττείαν· διὸ καὶ Ἡρόδωρον τὸν Βρύσωνος τοῦ σοφιστοῦ πατέρα ἀπό*

10. *ᾠά* et *ἐπῳάζῃ*] cf. ann. Austr. p. 121. | 19. *τι* om. cod., add. W. ex Aristotele. | 20. *θηλείας* cod. *λείας* Bochart *ἑλείας* nos, ann Austr. p. 122. | 21. *ὀλίγας* cod. | 24. in mg. cod. manu admodum recente haec adnot.: *σημειωτέον, ὅτι περὶ τούτων εἰς τὴν ἑξαήμερον φησὶν ὁ μέγας Βασίλειος, οὓς γε καὶ ἀσυνδυάστως φασὶν ὡς τὰ πολλὰ τίκτεσθαι.*

τινος αὐτοὺς ἑτέρας φάναι γης εἶναι μετεώρου. τίκτειν δ' οὖν ἐν ἀπροσβάτοις πέτραις.

XLIII (49). *Λέγειν δέ τινας καὶ τὸ κιννάμωμον ὄρνεον εἶναι καὶ τὰ ἀρώματα φέρειν καὶ τὰς νεοττείας ἐκ τούτου ποιεῖσθαι, νεοττεύειν δ' ἐφ' ὑψηλῶν δένδρων καὶ ἀβάτων, τοὺς δὲ ἐγχωρίους μόλιβδον τοῖς οἰστοῖς προστιθέντας τοξεύειν καὶ καταρρηγνύειν τὰς νεοττείας.*

XLIV (50). *Τὸν δὲ κόκκυγα δοκεῖν ὑποβολιμαίους τοὺς νεοττοὺς ποιεῖν διὰ τὸ δειλὸν εἶναι καὶ μὴ δύνασθαι ἀμύνειν· τίλλεσθαι γὰρ ὑπὸ τῶν ἐλαχίστων. τὰ δὲ ὑποδεξάμενα τῶν ὀρνέων ἐκβάλλειν τοὺς ἑαυτῶν νεοττοὺς διὰ τὸ καλὸν εἶναι τὸν τοῦ κόκκυγος.*

XLV (51). *Τὸν δὲ αἴγιθον αἶγα θηλάζειν προσπετόμενον, ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι· τὸν δὲ μαστόν, ὅθεν ἂν ἑλκύσῃ, ... ἀποτυφλοῦσθαι. ἔστι δὲ χωλὸν τὸ ὄρνεον, ὅθεν καὶ Καλλίμαχος ὁ ἔκ που Αἰγύπτου περίτρανος εἶναι βουλόμενος ἔφησεν προείπας ὑπὲρ ἄλλου τινὸς ὀρνέου·*

'αἴγιθος ἀμφιγυήεις.'

οὐ σῴζεται οὖν αὐτῷ ὁ λόγος· ἔστι γὰρ οὐκ ἀμφότερα χωλόν. τὸ δ' ἀμφιγυήεις οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου εἴρηται, ὅταν ἑκατέρους ᾖ κεχωλωμένος. περὶ μὲν οὖν τοῦ Καλλιμάχου διὰ τὸ ἀπίθανον προήχθημεν εἰπεῖν.

2. *ἔνια πρὸς ἀβάτοις* cod. et editores ante nos, *ἐν ἀπροσβάτοις* nos ex Aristotele: *'τούτου δ' αἴτιον ὅτι τίκτει ἐν πέτραις ἀπροσβάτοις'*. | 3. haec in mg.: *σημειοῦ περὶ κινναμώμου.* | 7. *μόλιβδον* cf. ann. Austr. p. 122. | 17. cf. Aristoteles hist. an. IX 30, 109. | 19. *ἐκ τοῦ Αἰγύπτου* cod. *ἐκ τοῦ Μουσείου* Meineke. *ἐκ τῆς Αἰγύπτου* Bentley. *ἔκ που Αἰγύπτου* O. Schneider.

XLVI (52). Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησὶν τῷ ἀετῷ γηράσκοντι τὸ ῥύγχος αὔξάνεσθαι καὶ γαμψοῦσθαι καὶ τέλος ἀποθνήσκειν λιμῷ. τὴν φήνην δὲ τοὺς ἐκβληθέντας τῶν νεοττῶν ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ λαμβάνειν καὶ ἐκτρέφειν. τὸν δὲ ⟨ἁλι⟩αίετον ἐπαναγκάζειν τὰ τέκνα ἔτι ψιλὰ ὄντα πρὸς τὸν ἥλιον βλέπειν, τὸ δὲ δακρύον αὐτῶν καὶ μὴ θέλον ἀντοφθαλμεῖν ἀποκτείνειν.

XLVII. Τῶν ἰχθύων δὲ τὸν ἁλιέα καλούμενον βάτραχον θηρεύειν τὰ ἰχθύδια τοῖς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποκρεμαμένοις, ὧν τὸ μὲν μῆκός ἐστιν τριχοειδές, ἐπ' ἄκρου δὲ προσκείμενον ὥσπερ δέλεαρ στρογγύλον· ταῦτ' οὖν κρύψαντα ἑαυτὸν προτείνειν.

XLVIII (53). Τὴν δὲ νάρκην καθαμμίσασαν ἑαυτὴν τὰ μὴ δυνάμενα τῶν ἰχθύων, ὅταν σύνεγγυς ᾖ, κολυμβᾶν διὰ τὴν νάρκησιν συλλαμβάνειν.

XLIX (54). Τὰς δὲ καλουμένας ἀλώπεκας, ὅταν αἴσθωνται ὅτι τὸ ἄγκιστρον καταπεπώκασιν, ἀναδραμούσας ἄνωθεν τῆς ὁρμιᾶς ἀποτρώγειν.

L (55). Τὸν δὲ πολύποδα κατατίθεσθαι τροφὴν εἰς τὰς θαλάμας, καὶ ὅταν τὰ χρήσιμα ἀναλώσῃ, τὰ ἀχρεῖα ἐκβάλλειν, καὶ τὰ συνερχόμενα τῶν ἰχθυδίων ἐπὶ τὰ ἐκβεβλημένα θηρεύειν, ποιοῦντα τὸ χρῶμα παραπλήσιον οἷς ἂν ἐγγὺς ᾖ λίθοις· καὶ ὅταν φοβηθῇ δὲ τοῦτο ποιεῖν αὐτόν.

2. αὔξάνεσθαι B. ex Aristotele. αὑαίνεσθαι cod. | 5. ἀιετὸν cod. | 12. τροχοειδὲς cod. | 13. τοῦτ' cod. | 15. καθαλμίσασαν cod., corr. Niclas. | 17. νάρκησίν, ^τε^ συλλαμβάνειν cod. | 24. ποιουνται δέ B. ποιεῖσθαι Locella.

LI (56). Ἰδὲ καὶ τὸν ναυτίλον πολύποδα οἷς ποιεῖ περιττόν· ἔχει μὲν γὰρ ὄστρακον, ὃ καταστρέψας ἀναφέρεται, ἵνα ῥᾴδιον ἀνενεχθῇ κενόν· ἄνωθεν δὲ γενόμενον μεταστρέφειν· ἔχειν δὲ μεταξὺ τῶν πλεκτανῶν ἐπί τι συνεχὲς οἷον ὑμένα καὶ τούτῳ ὅταν πνευμάτιον ᾖ ὥσπερ ἱστίῳ χρῆσθαι, ἀντὶ πηδαλίων δὲ ⟨δύο⟩ παρακαθιέναι τῶν πλεκτανῶν.

LII (57). Τὰς δὲ μελίττας θυμιωμένας ὑπὸ τοῦ καπνοῦ καὶ κακοπαθούσας τότε μάλιστα μέλι ἐσθίειν, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον φείδεσθαι, ὡς τροφῆς χάριν ἀποτιθεμένας. τοῖς ἀπὸ τῶν δένδρων δὲ δακρύοις διαχρίειν τὸ σμῆνος τῶν ἄλλων ἕνεκεν θηρίων· ἃς δὲ ἂν ἀποκτείνωσιν αἱ χρησταὶ μέλιτται, πειρᾶσθαι μὲν αὐτὰς ἔξω τοῦτο ποιεῖν· ἐὰν δὲ ἔσω τοῦ σμήνους ἀποκτείνωσιν ἐκφέρειν. τοὺς δὲ φῶρας καλουμένους κακουργεῖν, ἐὰν λάθωσιν παρεισελθόντες· εἰσέρχονται δὲ σπανίως· τηρεῖσθαι γὰρ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ πασῶν φύλακας εἶναι. εἶναι δὲ αὐτὰς τεταγμένας ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἔργων, καὶ τὰς μὲν ἀνθοφορεῖν, τὰς δὲ κατορθοῦν τὰ κηρία. δυσχεραίνειν δ' αὐτὰς καὶ τῇ δυσωδίᾳ τῆς τροφῆς καὶ τῷ μύρῳ, καὶ τὸ περίττωμα δὲ ἔξω ἀφιέναι. καὶ τὰς μὲν πρεσβυτέρας εἴσω ἐργάζεσθαι. σφῆκα δ' ἂν λάβῃ τις τῶν σκελῶν καὶ τοῖς πτεροῖς ἐᾷ βομ-

3. ἀναφέρεται] ἄνω φέρεται Meursius — κενόν] κἀινόν· cod. | 7. δύο add. Schneider. | 9. μὲν ÷ cod. μέλι Schneider ex Aristotele (*ΜΕΝ = ΜΕΛΙ*). | 12. δεῖ χρι/ει/ν cod. post rasuram, antea fuerat δια pro δεῖ. | 13. ἀποκτείνωσιν cod., sed ω in ras. fort. supra ου. | 19. ἐφ' ἑκά — στωι cod., ἐφ' ἕκαστον Aristot. | 20. δυσχε/ραίνειν cod. | 23. πρεσβυτέρας cod. | 24. πτεροῖς — φησιν] προτέροισαρομβαι, προπέτεσθαι ÷ φησὶν cod., emend. Meursius ex Aristotele.

βεῖν, προσπέτεσθαί φησιν τοὺς ἀκέντρους, τῶν δ' ἐχόντων τὸ κέντρον οὐδένα.

LIII (58). Τὸν δὲ μόνωπον γίνεσθαι μέν φασιν ἐν Παιονίᾳ ἐν τῷ ὄρει Μαρσάνῳ, ὀδόντας δὲ τοὺς ἄνωθέν οὐκ ἔχειν, ὥσπερ βοῦν, οὐδ' ἄλλο τῶν δικεράτων οὐδέν, καὶ τἆλλα προσεμφερὲς εἶναι τῷ ταύρῳ. διωκόμενον δὲ προσαφοδεύειν πόρρωθεν, καὶ τὴν κόπρον, ὅταν πεφοβημένος τοῦτο ποιήσῃ, ἐπικάειν οὕτως ὥστε τὰς τρίχας ἀπορρεῖν τῶν κυνῶν· ἂν δ' ἄνευ φόβου τοῦτο ποιήσῃ, οὐδὲν πάσχειν οὐδὲ βλάπτεσθαι.

LIV. . . . ὃ δ' ἂν ὀχεύσῃ καὶ ἔγκυον ποιήσῃ, τούτου πάλιν οὐχ ἅπτεσθαι. (59) τῷ δὲ Σκυθῶν βασιλεῖ ἵππον φασὶ γενναίαν γενέσθαι· ταύτῃ τὸν ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα πῶλον προσάγειν, ἵνα ὀχεύσῃ, τὸν δ' οὐ θέλειν· ὡς δὲ περικαλύψαντες προσήγαγον τὴν ἵππον ἀναβῆναι, ἀποκαλυφθείσης δὲ ἰδόντα τὸ πρόσωπον φεύγειν καὶ κατακρημνίσαι ἑαυτόν.

LV (60). Τῶν θαλαττίων δὲ ζῴων ἡμερώτατον εἶναι δελφῖνα· καὶ γὰρ πρὸς παῖδας ἐρωτικῶς ἔχειν, οἷον περὶ Τάραντα καὶ Καρίαν καὶ ἄλλους τόπους πολλούς. ἐν δὲ Καρίᾳ δεθέντος δελφῖνος καὶ τραύματα λαβόντος πολλὰ παραγενέσθαι πολλοὺς ἐπὶ βοήθειαν εἰς τὸν λιμένα, ἕως ἀφῆκεν ὁ ἁλιεύς.

LVI (61). Περὶ δὲ τοῦ τόκου τῶν λύκων μυθι-

3. μόνωπον nos in ann. Austr. p. 123 μόνωτον cod. μόναπον Aristoteles μόνωπα Aelianus. | 10. κυνῶν W. et Aristoteles κτηνῶν cod. | 12. principium sententiae excidisse probat W.: agitur enim de elephante. | 14. γενναῖόν cod. γενναίαν Meursius. | 25. ἁλιεύς] Plinius in Aristotele legit βασιλεύς.

κόν τι τελείως διεξέρχεται καὶ ὅμοιός ἐστιν καὶ τῷ συνειδότι. φησὶν γὰρ αὐτοὺς ἅπαντας ἐν δεκαδύο ⟨ἡμέραις⟩ τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτειν, εἶναι δὲ τούτου αἴτιον, ὡς ὁ λόγος, ὅτι ἐν ιβ ἡμέραις τὴν Λητὼ παρεκόμισαν ἐξ Ὑπερβορέων εἰς Δῆλον λύκαιναν φαινομένην.

LVII (62). Τὴν δὲ γλαῦκα καὶ τὴν κορώνην πολεμίας εἶναι, τὴν μὲν κορώνην ⟨ὑφαρπάζειν τὰ ᾠὰ⟩ τῆς γλαυκὸς μεθ' ἡμέραν διὰ τὸ μὴ βλέπειν τὴν γλαῦκα, τὴν δὲ γλαῦκα τῆς κορώνης νύκτωρ διὰ τὸ τὴν κορώνην μὴ ὁρᾶν· διὸ καὶ κρατεῖν αὐτῶν τὴν μὲν νύκτωρ, τὴν δὲ μεθ' ἡμέραν.

LVIII (63). Καὶ τὸν ὄνον καὶ τὸν αἴγιθον πολεμεῖν ἑαυτοῖς· παριόντα γὰρ ξύεσθαι εἰς τὰς ἀκάνθας· διά τε οὖν τοῦτο καὶ ὅταν ὀγκήσηται, ἐκβάλλειν τὰ ᾠὰ τοῦ αἰγίθου καὶ τοὺς νεοττοὺς φοβουμένους ἐκπίπτειν· τὸν δὲ διὰ τὴν βλάβην ταύτην κολάπτειν τὰ ἕλκη αὐτοῦ ἐπιπετόμενον.

LIX (64). Καὶ τὸν αἰσάλωνα δὲ πολέμιον εἶναι τῇ ἀλώπεκι, τὸν δὲ κόρακα καὶ τὴν ἀλώπεκα φίλους· πολεμεῖν δὲ καὶ τὸν κόρακα τῷ αἰσάλωνι, διὸ καὶ τυπτομένῃ τῇ ἀλώπεκι βοηθεῖν.

LX (65). Τοὺς αἰπόλους δέ φησι λέγειν ὅτι, ὅταν τάχιστα ὁ ἥλιος τραπῇ, ἀντιβλέπουσαι αὐτῷ αἱ αἶγες κατάκεινται. (66). τούτῳ τι παραπλήσιον Λύκος ἱστορεῖ· φησὶ γὰρ ἐν Λιβύῃ τὰ κτήνη τὸν

3. ἡμέραις add. Meursius. | 8. ὑφαρπάζειν τὰ ᾠὰ addidimus ex Aristotele, cf. ann. Austr. p. 123. | 14. ξύεσθαι Meursius ex Aristotele λύεσθαι cod. | 15. ογκήσαιτο (sic) cod. | 16. τῆσ αἰγίθου cod. τοῦ Bast ex Aristotele. | 19. τὸν ÷ ÷ ἐσάλωνα cod. αἰσάλωνα Aristoteles et Aelianus cons. Plinio. | 21. ἐσάλωνι cod. | 23. δὲ, φασὶ cod. emend. Schneider.

μὲν ἄλλον χρόνον τὰ μὲν αὐτοῖς ἐναντία, τα δ' ὡς ἔτυχεν κοιμᾶσθαι, τῇ δὲ νυκτί, καθ' ἣν τοῦ κυνὸς ἀνατολὴ γίνεται, πρὸς αὐτὸ τὸ ἄστρον ἐστραμμένα, καὶ τούτῳ τεκμηρίῳ τῆς ἐπιτολῆς τοὺς ἐκεῖ χρῆσθαι. πλὴν ὅγε Ἀριστοτέλης χωρὶς τῆς περὶ τοὺς βίους τῶν ζῴων ἐντρεχείας καὶ τοιαῦτά τινα διεξέρχεται, πάνυ πολλὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένος ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῶν καὶ οἷον ἔργῳ, οὐ παρέργῳ χρώμενος τῇ περὶ τούτων ἐξηγήσει. τὰ γοῦν πάντα σχεδὸν ἑβδομήκοντα περὶ αὐτῶν καταβέβληται βιβλία, καὶ πεπείραται ἐξηγητικώτερον ἢ ἱστορικώτερον ἐν ἑκάστοις ἀναστρέφεσθαι, . . . πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐκλογὴν ἐπιποιεῖν ἔκ τε τούτων τῶν προειρημένων αὐτῷ τὸ ξένον καὶ παράδοξον καὶ ⟨περὶ⟩ τῶν ἄλλων ἐπιδραμεῖν.

LXI (67). *Λέγει γοῦν τὰ χερσαῖα πάντα ἀναπνεῖν, ὅσα πνεύμονά ἔχει, σφῆκας δὲ καὶ μελίσσας οὐκ ἀναπνεῖν.*

LXII (68). *Ὅσα τε κύστιν ἔχει πάντα καὶ κοιλίαν, ὅσα τε κοιλίαν ⟨οὐ⟩ πάντα καὶ κύστιν.*

LXIII (69). *Ἄναιμα δὲ εἶναι πολλὰ μὲν τῶν ζῴων, καθόλου δὲ ὅσα πλείους πόδας ἔχει τεττάρων.*

11. mg.: σημειοῦ τὸ πλῆθος τῶν περὶ ζῴων Ἀριστοτέλους βιβλίων. | 14—16. πρὸς—ἐπιποιεῖν προηρημένων [ι] αὐτῶι τὸ ξένον καὶ παράδοξον ἔκ τε τούτων καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδραμεῖν cod.; Leopardi coni.: ἐπιποιεῖ τῶν προειρημένων αὐτῷ (vel αὐτὸ) τὸ ξένον καὶ παράδοξον ἔκ τε τούτων B. et W. locum corruptum in medio reliquerunt. — προηρημένων [ι] cod. | 18. ἔχει paradox. Vatic. ἔχειν cod. | 19. ἀνα[ν]πεῖν cod. | 21. οὐ add. W. ex Aristotele cons. paradoxogr. Vatic. | 23. πλείω cod. πλείους nos ex Aristotele cf. ann. Austr. p. 123 ceterum πλείω etiam paradoxogr. Vatic.

LXIV (70). Ὅσα δὲ τρίχας ἔχει πάντα ζῳοτοκεῖν· οὐκ ἀντιστρέφει⟨ν⟩ δέ.

LXV (71). Πάντα τὰ ζῷα κινεῖν τὴν κάτω σιαγόνα πλὴν τοῦ ποταμίου κροκοδείλου· τοῦτον δὲ μόνον τὴν ἄνω.

LXVI (72). Ἐν Ἰλλυριοῖς εἶναι καὶ Παιονίᾳ μωνύχους ⟨ὗς⟩· μώνυχον δὲ καὶ δίκερων οὐδὲν ἑορᾶσθαι, μονοκέρατα δὲ καὶ μώνυχα οἷον τὸν Ἰνδικὸν ὄνον· τοῦτον δὲ καὶ ἀστράγαλον τῶν μωνύχων ἔχειν ζῴων ⟨μόνον⟩.

LXVII (73). Τῆς δὲ γαλῆς οστοῦν εἶναι τὸ αἰδοῖον.

LXVIII (74). Τὸ δ' ἄρρεν τοῦ θήλεος πλείους ἔχειν ὀδόντας καὶ ἐν ἀνθρώποις καὶ [τοῖς] ἄλλοις ζῴοις.

LXIX (75). Τὴν δὲ τῶν ἵππων καρδίαν ὀστοῦν καὶ βοῶν δέ τινων.

LXX (76). Τῶν δ' ἐλάφων τοὺς ἀχαιΐνας καλουμένους δοκεῖν ἐν τῇ κέρκῳ τὴν χολὴν ἔχειν.

LXXI (77). Τοὺς δὲ ἰχθῦς οὐκ ἔχειν στόμαχον, διὸ καὶ τῶν μεγάλων, ἕτερον ὅταν διώκωσιν ἐλάττονα, προσπίπτειν τὴν κοιλίαν εἰς τὸ στόμα.

LXXII (78). Τοὺς δὲ ὄφεις πλευρὰς ἔχειν λ̅.

2. ἀντιστρέφει cod. ἀντιστρέφειν nos cf. ann. Austr. p. 124. | 7. μουνύχους· μούνυχον δὲ καὶ δίκερω cod. — ὗς ex Aristotele add. Meursius. | 8. μονοκέρωτά τε καὶ μωνυχαῖον τὸν cod., in margine σημειοῦ περὶ μονοκέρωτος. — μώνυχα οἷον coni. W. | 10. μόνον nos add. ex Aristotele, ann. Austr. p. 124. | 18. in margine cod.: ἀχαιῖναι ποιά περὶ (τις corr. Bast.) ἐλάφων ἡλικία. | 19. τῇ] cf. ann. Austr. p. 124. | 21. ἕτερον cod. ἕτερα B. W. cf. ann. Austr. p. 124, ἐνίοις Köpke, verae codicis scripturae ignarus.

καὶ ὄμματα δὲ αὐτῶν ἐάν τις ἐκκεντήσῃ, καθάπερ τὰ τῶν χελιδόνων, πάλιν γίνεσθαι.

LXXIII (79). Τῶν δ' ἰχθύων τὸν σκάρον μόνον μηρυκάζειν.

LXXIV (80). Τοῦ δὲ λέοντος οὕτως εἶναι τὰ ὀστᾶ στερεὰ ὥστε πολλάκις κοπτομένων πῦρ ἐκλάμπειν.

LXXV (81). Ἐν Φρυγίᾳ δὲ βοῦς εἶναι, οἳ κινοῦσι τὰ κέρατα.

LXXVI (82). Τρίχας δὲ ἔχειν τῶν ζῴων ὅσα πεζὰ καὶ ζῳοτόκα, φολίδας δὲ ὅσα πεζὰ καὶ ᾠοτόκα.

LXXVII (83). Ἤδη δέ τισιν κάμνουσιν πολιὰς γίγνεσθαι, ὑγιασθεῖσιν δὲ πάλιν μελαίνας.

LXXVIII (84). Τὸν δὲ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ποταμὸν τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τὸν καλούμενον Κοχρύνναν πιόντα τὰ πρόβατα ἔχειν τὰ γεννώμενα μέλανα ποιεῖν. καὶ ἐν τῇ Ἀντανδρίᾳ δύο ποταμοὺς εἶναι, ὧν τὸν μὲν λευκά, τὸν δὲ μέλανα γεννᾶν. δοκεῖν δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ξανθὰ ποιεῖν, διὸ καὶ τὸν ποιητὴν ἀντὶ Σκαμάνδρου Ξάνθον αὐτὸν προσαγορεύειν. καὶ ἐν τῇ Εὐβοίᾳ δὲ κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν συνορίζουσαν τῇ Χαλκίδι δύο ποταμοί, Κέρων καὶ Νηλεύς, ὧν αἱ † γυναῖκες ἐὰν περὶ τὸ συλλαμβάνειν οὖσαι πίωσιν, ἐὰν μὲν ἀπὸ ποταμοῦ Κέρωνος, μέλανα τίκτουσιν, ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ Νηλέως, λευκά.

LXXIX (85). Τοὺς δὲ μύρμηκάς φησιν ὑπὸ

3. τὸν σκάρον μόνον] τογκληρομόνον cod., corr. Meursius. | 4. μὴ ῥυγχάζειν cod., corr. Bochart ex Aristotele. | 11. καὶ ζ.] καιατο καὶ ζῳοτόκα cod. — ᾠοτ.] ζῳοτόκα cod. | 17. ποιεῖ cod. | 19. = Iliad. 20, 74. | 21. ἰταλικὴν cod. corr. Meursius. | 22. καλχίδι cod. | 23. γυναῖκες cod. αἶγες Politus oves Plinius πρόβατα Strabo.

ὀριγάνου καὶ θείου περιπαττομένους ἐκλείπειν τὰς μυρμηκίας.

LXXX (86). *Τὴν δ' ἔγχελυν οὔτ' ἄρρεν εἶναι οὔτε θῆλυ.*

LXXXI (87). *Τοὺς δὲ πέρδικας, ἐὰν κατ' ἄνεμον στῶσιν αἱ θήλειαι τῶν ἀρρένων, ἐγκύους γίνεσθαι.*

LXXXII (88). *Τὸν δὲ καλούμενον ἀστέρα οὕτω διάθερμον εἶναι, ὥσθ' ὅντινα ἂν λάβῃ τῶν ἰχθύων παρὰ χρῆμα δ⟨ί⟩εφθον ποιεῖν.*

LXXXIII (89). *Ἔχειν δὲ καὶ σπογγίον αἴσθησιν· ἂν γὰρ μέλλοντος ἀποσπᾶν προαίσθηται, συσπᾶσθαι καὶ ἔργον εἶναι ἀφελεῖν· ταὐτὸ δ' ἂν ἄνεμος ᾖ κλύδων ᾖ γίνεσθαι.*

LXXXIV (90). *Εἶναι δὲ καὶ ἐν χιόνι ζῷα σκωληκοειδῆ δασέα. ἐν δὲ Κύπρῳ οὗ ἡ χαλκῖτις λίθος καίεται, γίνεσθαι θηρίον μικρῷ μεῖζον μυιῶν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐν τοῖς Καρυστίων ⟨χωνευ⟩τηρίοις. ἀποθνήσκειν δὲ τὰ μὲν τῆς χιόνος, τὰ δὲ τοῦ πυρὸς χωριζόμενα.* (91). *τὴν δὲ σαλαμάνδραν σβεννύειν τὸ πῦρ.*

LXXXV (92). *Περὶ δὲ τὸν Ὕπανιν ποταμὸν τὸν περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον περὶ τροπὰς χειμερινὰς καταφέρεσθαί φησιν οἷον θυλάκους μείζους ῥαγῶν, ἐφ' ὧν ῥηγνυμένων ἐξέρχεσθαι ζῷον*

1. *ἐκλείπειν* W. ex Aristotele *ἐλλίπειν* cod. | 16. *ἐν κύπρῳ γ' οὖν χαλκίτις* cod. | 17. *γίνεσθαι* nos cf. ann. Austr. p. 124 *καὶ γίνεται* cod. — *μυῶν* cod. | 18. *θηρίοις* cod. *χωνευτηρίοις* nos, ann, Austr. p. 125. | 22. in margine: *σημειοῦ περὶ τοῦ καλουμένου ἐπιβάλλοντος ζῴου ὃ μίαν ἡμέραν ζῇ:* — *Ὕπανιν* ex Aristotele Bast *ὑπάνιον* cod. | 23. *βοόσπορον* cod. | 24. *φασιν* cod. corr. nos. | 25. *πηγνυμένων* cod.

πτερωτὸν τετράπουν, ζῆν δὲ μίαν ἡμέραν· ἴδιον δὲ καὶ τὸ πτερωτὸν τετράπουν εἶναι.

LXXXVI (93). Τὰ δὲ σμήνη ἀπόλλυσθαι, ἐάν τε ἡγεμόν⟨ες μὴ ἐν⟩ῶσιν, ἐάν τε τοὐναντίον πολλοί.

LXXXVII (94). Τοὺς δὲ σκορπίους τοὺς χερσαίους ὑπὸ τῶν τέκνων ἀποθνήσκειν. καὶ φαλάγγια δὲ κτείνειν τὴν τεκοῦσαν, πολλάκις δὲ καὶ τοὺς ἄρρενας· συνεπῳάζει⟨ν⟩ γάρ.

LXXXVIII (95). Ἐν δὲ τῷ σώματι τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι οἷον ἰόνθους μικρούς· τούτους δὲ ἐάν τις κεντήσῃ, ἐξέρχεσθαι φθεῖρας, καὶ ἐάν τις ὑγράσῃ, νόσημα τούτῳ ἐμπίπτειν· ὥσπερ Ἀλκμᾶνι τῷ ποιητῇ καὶ Φερεκύδῃ τῷ Συρίῳ.

LXXXIX (96). Ἴδιον δὲ καὶ τοῦτο, νεκρῶν τινων τοῦ μυελοῦ σαπέντος ἐκ τῆς ῥάχεως ὀφίδια γίνεσθαι, ἐὰν πρὸ τοῦ τελευτᾶν ὄφεως τεθνηκότος ἑλκύσωσι τὴν ὀσμήν. καί τινι καὶ ἐπιγραμματίῳ περιπεπτώκαμεν Ἀρχελάου, οὗ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, ὅς περὶ τῶν θαυμασίων καὶ τοῦτο καταγράφει, καί φησι·

πάντα δι' ἀλλήλων ὁ πολὺς σφραγίζεται αἰών·
ἀνδρὸς γὰρ κοίλης ἐκ μυελοῦ ῥάχεως
δεινὸς γίνετ' ὄφις, νέκυος δειλοῖο σαπέντος,
ὅς νέον ἐκ τούτου πνεῦμα λάβῃ τέραος,
τεθνεότος ζωὴν ἕλκων φύσιν· εἰ δὲ τόδ' ἐστίν,
οὐ θαῦμα βλαστεῖν τὸν διφυῆ Κέκροπα.

τοῦτο μὲν οὖν ἐν ἀκοῇ τε καὶ φερομένῃ τινὶ καὶ

4. ἡγεμόν///////ωσιν cod., cf. ann. Austr. p. 125. | 11. sq. ἐάν τις ἐάσῃ εἰς νόσημα τοῦτο ἐμπίπτει cod. ὑγράσῃ coni. W. cetera coni. Bast. | 12. ἀλκμαίωνι τῷ φυσικῷ cod. errore excerptoris: Ἀλκμᾶνα τὸν ποιητήν recte exhibet Aristoteles. | 13. φερεκύδει cod.

παρέργως τῇ τοῦ ἐπιγράμματος ποιεῖ μαρτυρίᾳ κεῖσθαι.

XC (97). Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν κηρῷ φησιν γίνεσθαι ζῷον, ὃ δὴ δοκεῖν ἐλάχιστον εἶναι καὶ καλεῖσθαι ἀκαρί.

XCI (98). Τὸν δὲ ποτάμιον κροκόδειλον ἐξ ἐλαχίστου γίνεσθαι μέγιστον· τὸ μὲν γὰρ ᾠὸν ⟨οὐ⟩ μεῖζον γίνεσθαι χην⟨ε⟩ίου, αὐτὸν δὲ γίνεσθαι καὶ ἑπτακαιδεκάπηχυν.

CXII (99). Τῶν δὲ καράβων τοὺς πολύποδας κρατεῖν, οὐδὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ὀστράκων πάσχειν· τῶν δὲ πολυπόδων τοὺς γόγγρους, οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς διὰ τὴν λειότητα δύνασθαι τὸν πολύποδα χρῆσθαι· τοῦ δὲ γόγγρου κάραβον, οὐ γὰρ ἐξολισθαίνειν αὐτόν, ἀλλὰ κατατέμνεσθαι διὰ τὴν τῶν ὀστράκων τραχύτητα.

XCIII (100). Τὸν δὲ κεστρέα φησίν, ὅταν φοβηθῇ, τὴν κεφαλὴν κρύπτειν, ὡς ὅλον τὸ σῶμα κρύπτοντα.

XCIV (101). Τὰ γαμψὰ πάντ' εἶναι μιμητικά.

XCV (102). Ὑπὸ κυνὸς λυττώσης λυττᾶν πάντα τὰ δηχθέντα πλὴν ἀνθρώπου.

XCVI (103). Τῶν ζῴων τὰ μακρὰ ἄρσενα εἶναι, τὰ δεύτερα θήλεα.

XCVII (104). Καὶ ἐν Αἰγύπτῳ κατορύττοντας εἰς κόπρον νεοττοὺς ποιεῖν. (105). ἐν Συρακούσαις δὲ φιλοπότην τινὰ εἰς τὴν γῆν κατορύξαι καὶ ἐπι-

1. τῇ] τῆς cod. | 3. ὁ. λέγ////ἐν κηρῷ φησὶν cod. | 5. sq. ἀκάρητον διὸς ταμιον: τὸν δὲ κροκόδειλον cod., emend. Meursius. | 7. οὐ add. Meursius ex Aristotele. | 21. ὑπό τινος cod. corr. Xylander.

θέντα τὴν ψίεθον ἕως τούτου πίνειν συνεχῶς, ἕως γλυφῆναι τὰ ᾠά· ἤδη δὲ κείμενα ἐν ἀγγείοις ἀλεεινοῖς ἐκπεφθῆναι καὶ προελθεῖν.

XCVIII (106). *Τῶν δὲ χελιδόνων τοὺς νεοττούς, ἐάν τις ἐκτυφλώσῃ, πάλιν βλέπειν.*

XCIX (107). *Τὸν δὲ ἱέρακα τρία μὲν τίκτειν, αὐξανομένων δὲ τῶν νεοττῶν ἐκλέγειν τὸν ἕνα· οὐ γὰρ δύνασθαι τρέφειν διὰ τὸ τὸν χρόνον τοῦτον τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ διαστρέφεσθαι καὶ μηδὲν ἁρπάζειν· τὸν δὲ πλανηθέντα τὴν φήνην ὑποβάλλεσθαι.* (108). *καὶ τὸ ὅλως ἐπιεικῶς τοὺς γαμψώνυχας, ὅταν θᾶττον οἱ νεοττοὶ δύνωνται πέτεσθαι, ἐκβάλλειν πλὴν τῆς κορώνης· ταύτην δὲ καὶ πετομένους ἐπί τινα χρόνον ψωμίζειν.*

C (109). *Κόκκυγος δὲ νεοττοὺς οὐδένα ἑορακέναι· τίκτειν γὰρ αὐτὸν οὐκ ἐν τῇ ἰδίᾳ νεοττείᾳ, ἀλλ' εἰς τὰς τῶν ὀρνιθίων ἢ εἰς τὰς τῶν φ⟨λ⟩άβων ἢ ὑπολαΐδων εἰσπετόμενον, ὅταν καταφάγῃ τὰ προϋπάρχοντα ᾠά.*

CI (110). *Τοὺς δὲ πέρδικας ποιεῖσθαι σηκοὺς τῶν ᾠῶν καὶ ἐπῳάζειν καὶ τρέφειν ἑκατέρους, καὶ τοὺς νεοττοὺς ὅταν πρῶτον ἐξαγάγωσιν ὀχεύειν αὐτούς.*

CII. *Τοὺς ⟨ὗς⟩ δὲ πρὸς ἀλλήλους μάχεσθαι θωρακιζομένους τῷ ἰδίῳ δέρματι, ποιεῖν δὲ τραχὺ ἐκ παρασκευῆς τρίβοντας πρὸς δένδρα καὶ τῷ πηλῷ*

2. *ἐν ἀγγείοις λαγίνοις* cod. emend. W. | 3. *ἐκτριφθῆναι* cod., *ἐκπεφθῆναι* nos ex Aristotele ann. Austr. p. 126. | 10. *φήνην* Meursius ex Aristotele, *φωνὴν* cod. | 15. *κόκκυκος* cod. — *ἑορακέναι*, *ο* in erasa *ω* cod. | 17. *ὀρνηθίων* cod. | 18. *ἢ ὑπολ.*] *ηϋποδυσιδεων* cod., emend. Bochart ex Theophr. hist. plant. II 24. — *καταφύγῃ* cod., emend. Schneider. | 23. *ὗς* ex Aristotele add. Schneider. | 25. *τρίβοντες* cod.

μολύνοντας καὶ ξηραίνοντας. φάναι δέ τινας καταγράφειν, ὡς αὐτὸς οὐ πεπειραμένος, ὅτι ἂν ὗς τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἐκκοπῇ, ἀποθνήσκει ταχέως.

CIII (111). *Αἶγας δὲ καὶ πρόβατα βορείοις μὲν ὀχευόμενα ἀρσενοτοκεῖν ὡς τὸ πολύ, νοτίοις δὲ θηλυτοκεῖν· λευκὰ δὲ τὰ γεννώμενα γίνεσθαι, ἐὰν ὑπὸ τῇ γλώττῃ τοῦ κριοῦ λευκαὶ φλέβες ὦσιν, μέλανα δὲ ἐὰν μέλαιναι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πυρρῶν. πρότερον δὲ ὀχεύεσθαι τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πίνοντα.*

CIV (112). *Τοὺς δὲ Λακωνικοὺς κύνας πονήσαντας μᾶλλον ὀχεύειν.*

CV (113). *Θαυμασιωτάτην δ' εἶναι τῷ τάχει τὴν τῶν μυῶν γένεσιν· ἤδη γάρ ποτε τῆς θηλείας κυούσης καὶ ἐναπολειφθείσης ἐν ἀγγείῳ φανῆναι μετ' οὐ πολὺν χρόνον μῦς εἴκοσιν καὶ ἑκατόν. τῆς δὲ Περσικῆς ἔν τισιν ⟨τόποις⟩ ἀνασχιζομένων τῶν θηλείων τῶν μυῶν τὰ ἔμβρυα ἤδη κύοντα εὑρίσκεσθαι.*

CVI (114). *Αἰγίθου δὲ λέγεται καὶ ἀκανθίδος αἷμα μόλις μίγνυσθαι.*

CVII (115). *Τῶν δὲ αἰγῶν ὅταν μία τις λάβῃ τὸ ἄκρον τοῦ ὀρύγγου (ἔστιν δ' οἷον θρίξ), τὰς ἄλλας ἑστάναι οἷον μεμωρωμένας ἐμβλεπούσας εἰς ἐκείνην.*

2. ἂν ὗς Schneider ἄν τις cod. | 3. ἐκκοπῇ nos ex Aristotele ἐκκοπείη cod. | 9. πρότερον ἢ ὀχεῖσθαι cod. emend. Meursius et Schneider. — τὸ ἀλυκὸν cod. τὰ ἁλυκὸν Schneider, cf. ann. Austr. p. 127. | 17. τόποις add. nos ex Aristotele ('ἔν τινι τόπῳ'). | 20. ἀπειθου cod. αἰγίθου Meursius. | 23. ὀρύγγου nos ex Aristotele (ὀρύγγου cod. A[a]) ὀρυτίου cod. ἠρυγγίου Meursius ἠρύγγου editores Aristotelis.

CVIII (116). *Τὸ δὲ τῆς ἴκτιδος αἰδοῖον εἶναι μὲν ὀστοῦν· δοκεῖ⟨ν⟩ δὲ εἶναι φάρμακον στραγγουρίας.*

CIX (117). *Εὐνοῦχον δὲ φαλακρὸν οὐδένα γίνεσθαι.* (118). *τὰς δευτερογονεῖς τρίχας τοὺς μὲν ἐκ παιδὸς διαφθαρέντας οὐκ ἴσχειν, τοὺς δὲ ὕστερον ἀποβάλλειν πλὴν ἐπὶ τῆς ἥβης.*

CX (119). *Γυναῖκα τίκτειν πλεῖστα πέντε. καὶ μνημονεύεσθαι μίαν ἐν τέτρασιν τόκοις εἴκοσι τετοκυῖαν καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφέντα. ἐὰν ⟨ἀλὶ⟩ δὲ κύουσα δαψιλεστέρῳ χρήσηται, οὐκ ἔχοντα ὄνυχας γίνεσθαι τὰ παιδία.*

CX b (119 b). *Καὶ Ἀντίγονος δὲ ἱστορεῖ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μίαν γυναῖκα ἐν τέτρασιν τοκετοῖς εἴκοσι τεκεῖν καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφῆναι.* Phlegon mirab. c. 28.

CXI (120). *Εἶναι δὲ καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας θηλυγόνους καὶ ἀρρενογόνους, ὃ καὶ περὶ τοῦ Ἡρακλέους ἱστόρηται· ἐν δύο γὰρ καὶ ἑβδομήκοντα τέκνοις μίαν αὐτὸν γεννῆσαι θυγατέρα.*

CXII (121). *Γίνεσθαι δέ τινας καὶ ἐκ χωλῶν καὶ ἐκ τυφλῶν ὁμοίως τυφλοὺς καὶ χωλούς· ἤδη δέ τινας καὶ στίγματα ἐνηνοχέναι.* (122). *ἐν Ἤλιδι δὲ ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ Αἰθίοπος μοιχευθείσης θυγατέρα μὲν γενέσθαι λευκήν, τὸν δὲ ἐκ ταύτης Αἰθίοπα.*

8. *τέταρσιν* cod. | 9. *ἐκτραφέντων* cod., emend. Bast. | 10. *τῷ ἁλὶ* post *κύουσα* ex Aristotele add. Meursius, *ἐὰν ἁλὶ* Bast epist. crit. p. 71. | 16. mg.: *Ἡρακλέους παῖδες ἄρρενες ο̄ θήλεια ᾱ.* | 17. *καὶ ὃ* cod. *ὃ καὶ* B. secundum Aristotelem. | 23. *ὑπὸ τοῦ* cod. a. ras., *ὑπὸ του* cod. p. ras., *ὑπό του* W., sed cf. Aristoteles: '*ἡ τῷ Αἰθίοπι μοιχευθεῖσα*'.

CXIII (123). *Τὰ δὲ παιδία ἄχρι γένηται τετταράκοντα ἡμερῶν ἐγρηγορότα μὲν οὐ γελᾶν οὐδὲ δακρύειν, ὑπνοῦντα δὲ ἀμφότερα.*

CXIV (124). *Καὶ φυσιογνωμονεῖ δέ τινα τοιαῦτα· τοῖς τὸ μέτωπον μέγα ἔχουσιν βραδυτέροις γίνεσθαι, μικρὸν δὲ εὐκινήτοις (ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προστιθεὶς ἐν ἑκάστοις), οἷς πλατὺ ἐκστατικοῖς.* (125). *ὀφρῦς εὐθείας μαλακοῦ ἤθους, πρὸς τὴν ῥῖνα κεκαμμένας στρυφνοῦ, πρὸς τοὺς κροτάφους μώκου καὶ εἴρωνος.* (126). *κανθοὺς κρεώδεις πονηρίας, ὦτα μέσα βελτίστου ἤθους, τὰ δὲ μεγάλα καὶ ἐπανεστηκότα μωρολογίας καὶ ἀδολεσχίας.*

CXV (127). *Τῶν δὲ θηλέων ζῴων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππον, καὶ ἱππομανεῖν ἰσχυρῶς, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν ἀπὸ τούτου μεταφέρεσθαι καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κεκινημένας ὀνειδίζεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν* [Aeschyl. fragm. 238 Nauck]·

μῶν ταῖσιν ἁγναῖς παρθένοις γαμηλίων
λέκτρων ἀπείροις βλεμμάτων ῥέπ⟨ε⟩ι βολή;

καὶ διαλιπὼν προσέθηκεν [Aeschyl. fragm. 239 Nauck]·

⟨νέας γυναικὸς⟩ οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ᾗ γεγευμένη·
ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

7. *ἐκτατικοῖς* (ι supra κ) cod. | 9. *στρυφνούς·* cod. | 13. *ροπικώτερον* cod. p. ras. *τροπικώτερον* cod. a. ras. *ῥοπικώτερόν* Salmasius. | 15. *ἱππομανίαν* cod. | 21. *ᾄδων ταῖς* cod. *μῶν ταῖσιν* Nauck. | 22. *αστει μηβλεμμάτων* cod. *ἀπείροις βλεμμάτων* Heath. — *ρεπιβουλη* cod., corr. Salmasius. | 25. *ᾗ*] *ηἶ* cod. | 26. *ἔχων* cod. *ἔχω* Salmasius.

πολλῶν δὲ ὄντων, ὧν καταγέγραφεν Ἀριστοτέλης, ἐπὶ τοσοῦτον ἠδυνήθημεν ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ μὲν ἐκλέξαι, τὰ δ' ἀναμνησθῆναι.

CXVI (128). Φησὶν δ' ... ὁ ἱστοριογράφος Ἀρσάμην τὸν Πέρσην εὐθὺς ἐκ γενετῆς ὀδόντας ἔχειν.

CXVII (129). Μυρσίλος δὲ ὁ Λέσβιος Λοκροὺς τοὺς Ὀζόλας τῆς ἐπιδημίου ἐπωνυμίας τετυχηκέναι, ὅτι τῆς χώρας τῆς αὐτῶν <τὸ ὕδωρ> ὄζει καὶ μάλιστα τοῦ Ταφίου καλουμένου ὄρους· καὶ ῥεῖν αὐτόθεν εἰς θάλασσαν ὥσπερ πύον, τεθάφθαι δ' ἐν τῷ ὄρει τούτῳ Νέσσον τὸν Κένταυρον, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν.

CXVIII (130). Τὰς δὲ Λημνίας δυσόσμους γενέσθαι Μηδείας ἀφικομένης μετ' Ἰάσονος καὶ φάρμακα ἐμβαλλούσης εἰς τὴν νῆσον· κατὰ δή τινα χρόνον καὶ μάλιστα ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ἱστοροῦσιν τὴν Μήδειαν παραγενέσθαι, δυσώδεις αὐτὰς οὕτως γίνεσθαι, ὥστε μηδένα προσιέναι.

CXIX (131). Θεόπομπος δέ φησιν ὁ ἱστοριογράφος τὸ καλούμενον ἀκόνιτον γίνεσθαι μὲν περὶ Ἡράκλειαν τὴν ἐν τῷ Πόντῳ ταῖς ὀνομαζομέναις Ἀκόναις, ὅθεν καὶ τῆς προσηγορίας τετυχηκέναι, δυναμικὸν ἐναργῶς δ' ὂν οὐκ ἐνεργεῖν οὐδέν, ἂν πίῃ τις πήγανον ταύτην τὴν ἡμέραν· ὥστε Κλεάρχου τοῦ τυράννου πολλοὺς ἀποκτείναντος φαρμάκῳ καὶ

4. nomen auctoris excidit. | 6. in margine haec leguntur: 'σημειοῦ δι' ἣν αἰτίαν τινὲς τῶν λοκρῶν ὀζόλαι καλοῦνται'. | 7. ἐπιδημίου nos cf. ann. Austr. p. 128 ἐπιθυμίας cod., delet Meursius, ἐπιδημίας Xylander. | 8. τὸ ὕδωρ add. Meursius ex Strabone. | 19. in margine haec adnotata sunt: 'σημειοῦ ὅτι τὸ πήγανον ἤν τι φάρμακον.' | 24. ἀγαθάρχου cod. Κλεάρχου ex Athenaeo et Justino emend. Mercurialis.

πειρωμένου λανθάνειν, ὡς ἐγένετο συμφανές, τοὺς πλείστους Ἡρακλεωτῶν οὐ πρότερον ἐξιέναι πρὸ τοῦ φαγεῖν πήγανον. γράφει δὲ καὶ τὴν πρόφασιν καὶ τὴν ἀρχὴν ἐξ ἧς ὤφθη σφόδρα μακρῶς, διὸ καὶ παρελείπομεν.

CXX (132). *Ὁ δὲ τοὺς Σαμιακοὺς ὥρους συγγεγραφὼς ἐπὶ τῶν πρώτων κληθέντων μυθητῶν [τῶν] περὶ Ἐρασιστράτιόν φησιν χελιδόνα λευκὴν φανῆναι.*

CXXI (133). *Ἵππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος [περὶ τῶν λεγομένων τόπων φθείρειν τὰ ἐμπίπτοντα] τοιοῦτόν τι γράφει. φησὶν [ἐν Ἀθήναις ἐπὶ † βασιλέως † Ἐπαινέτου † ὀλυμπιάδος ἕκτης καὶ † τριακοστῆς, ἐν ᾗ Ἀρυτάμας Λάκων νικᾷ στάδιον] τῆς Σικελίας ἐν Παλικίοις οἰκοδομηθῆναι τόπον, εἰς ὃν ὅστις ἂν εἰσέλθῃ, εἰ μὲν κατακλιθείη, ἀποθνήσκει⟨ν⟩, εἰ δὲ περιπατοίη, οὐδὲν πάσχειν.*

CXXII (134). *Ἱστορεῖται δὲ καὶ περὶ τὴν Λευκὴν νῆσον μηδὲν ὑπεραίρειν δύνασθαι τῶν ὀρνέων τῇ πτήσει τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ναόν.*

CXXIII (135). *Καὶ πολλαχοῦ δὲ ἔοικεν τό τε τῶν βαράθρων καλουμένων καὶ Χαρωνίων εἶναι γένος, οἷον ὅ τε Κίμβρος καλούμενος ὁ περὶ Φρυγίαν βόθυνος, ὡς Εὔδοξός φησιν, καὶ τὸ ἐν Λάτμῳ ὄρυγμα.*

6. *ὅρους* cod., emend. W. | 7. *μαθητῶν* cod., emend. Schneidewin. | 8. *Ἐρασιστράτιον* Meursius *ἡρόστρατον* cod., ann. Austr. p. 128. | 10. *Ἵππυς* G. J. Voss *Ἵππων* cod. — *περὶ* — *ἐμπίπτοντα* delet C. Müller, cf. ann. Austr. p. 129. | 15. *παληκίοις* cod. *Παλίκοις* Meursius. — *οἰκονομηθῆναι* cod. | 16. *ἀποθνήσκει* cod. | 23. *Κίμβρος*] = *Κίμμερος* Phot. p. 156, 23 an = *Κερβήσιος* Strab. XII. p. 580?

CXXIV (136). *Καὶ τὰ τῇ σελήνῃ συναυξανόμενά τε καὶ συμφθίνοντα, οἷον τὰ τῶν μυῶν ἥπατα· λέγεται γὰρ καὶ συμπληροῦσθαι καὶ συμφθίνειν καὶ συναύξεσθαι τῷ μηνί, διὸ καὶ παρὰ πολλοῖς ἐν παροιμίας εἰρῆσθαι μέρει ἐπὶ τῶν θαυμαστῶν τεράτων· μυῶν ἥπατα.* (137). *καὶ τὰ τῶν θαλαττίων δὲ ἐχίνων ᾠὰ ταὐτὸ πάσχειν. ἴδιον δὲ καὶ τὸ πάντας αὐτοὺς ἔχειν πέντε καὶ ἴσον ἀλλήλων διεστηκότα καὶ περὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ ὀστρά⟨κου⟩ κύκλον, ὥστε ἴσας τὰς ἐκ τοῦ κέντρου προσπίπτειν αὐτῇ.*

CXXV (138). *Φασὶν δὲ καὶ περὶ τὸν τῆς Ἰταλίας πορθμὸν φθίνειν καὶ πληροῦσθαι κατὰ τὴν μείωσιν τῆς σελήνης καὶ αὔξησιν.*

CXXVI (139). *Ἑλλάνικος δ' ὁ Λέσβιος ἐν Θήβαις ταῖς Αἰγυπτίαις ἱστορεῖ σπήλαιον ἐν ἄστει, καθ' ὃ εἶναι τὰς μὲν τριακάδας νηνεμίαν, τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας ἄνεμον.* (140). *δόξαι δ' ἀνεξέταστόν τι ἔχειν καὶ δυσπαρατήρητον ἡ ἐκλογή, καθάπερ ὁ Εὔριπος ταῖς ἑβδόμαις οὐ στρέφεται, καὶ ὅτι οἱ μύρμηκες ταῖς νουμηνίαις ἀναπαύονται.*

CXXVII (141). *Οἱ Δελφοὶ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῷ Παρνασσῷ κατά τινας χρόνους τὸ Κωρύκιον φαίνεσθαι χρυσοειδές. διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐδεὶς ἂν εἰκονολογεῖν εἴποι λέγονθ' οὕτως·*

1. mg.: *σημειοῦ τὴν παροιμίαν μυῶν ἥπατα ἐφ' ὧν λέγεται.* | 2. *μυῶν ητα ἥπατα* cod. | 4. *τῶν νυν· εἰ* cod. *τῷ μηνὶ* Meursius. | 14. *καὶ* supra versum, cod. | 15. *ἑλλανικὸς* cod. | 71. *μὲν τὰς μὲν* cod., prius *μὲν* delevit Meursius. | 23. *παρνασσω* cod. | 25. *ἀνεικοτολακεῖν* cod. a. ras. *ἀνεικοτολαβεῖν* cod. p. ras. *αν εἰκαιολαλεῖν* Clinton *ἂν εἰκονολογεῖν* Köpke *ἀνεικοτολαλεῖν* Meursius *ἂν κομπολακεῖν* Bast.

αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ . . .
χρυσορόφων νυμφέων εἴσω . . . θαλάμων.

CXXVIII (142). *Ἐν δὲ τοῖς Φύλλοις λέγεται τὰς ποίμνας διὰ πέμπτης ἡμέρας ποτίζεσθαι.* (143). *τούτου δὲ τερατωδέστερον ἐν Ζακύνθῳ. ὑπὸ γὰρ τοὺς ἐτησίας χαίνοντες ἑστήκασιν οἱ τράγοι πρὸς τὸν βορέαν καὶ τοῦτο πράττοντες οὐ προσδέονται ὕδατος οὐδὲ πίνουσιν.*

CXXIX (144). *Πεποίηται δέ τινα καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος ἐκλογὴν τῶν παραδόξων, ἧς ἀναγράφομεν ὅσα ποτὲ ἡμῖν ἐφαίνετο εἶναι ἀκοῆς ἄξια. φησὶν Εὔδοξον ἱστορεῖν, ὅτι ἐν τῇ κατὰ ἱερὸν ὄρος θαλάττῃ τῆς Θρᾴκης ἐπιπολάζει κατά τινας χρόνους ἄσφαλτος, ἡ δὲ κατὰ Χελιδονίας ὅτι ἐπὶ πολὺν τόπον ἔχει γλυκείας πηγάς.*

CXXX (145). *Θεόφραστον δὲ τὴν περὶ τὰς Αἰόλου νήσους ἀναζεῖν οὕτως ἐπὶ δύο πλέθρων τὸ μῆκος, ὥστε μὴ δυνατὸν εἶναι διὰ τὴν θερμασίαν ἐμβαίνειν εἰς ταύτην.*

CXXXI (146). *Ἐκ δὲ τῆς κατὰ Δημόνησον τὴν Καλχηδονίων τοὺς κολυμβητὰς ἀναφέρειν εἰς δύο ὀργυιὰς χαλκόν, ἐξ οὗ καὶ τοὺς ἐν Φενεῷ τοὺς*

1 sq. *διὰ Παρνησσοῖο νέοντο χ.ν.—εἴσω ἀνὰ θαλάμων* Heyne *διὰ Παρνασσοῦ πτύχας ἠνεμοέσσας· εἴσω ἴσαν θαλάμων* Bergk. | 3. *φύλλοις* cod., sed *ύλλοις* fortasse in rasura, *Φυλλίοις* Meursius. | 10. *ἀναγραφόμενος, ἄποτε*, sed ˜ in rasura, cod.; emend. Bast. | 14. *χελιδόνας* cod., emend. Meursius ex Stephano. | 15. *γλυκέας* cod., defend. B., *γλυκείας* Bentley. | 16. *Θεόφραστος δὲ τὰς περὶ τὰς* ^αι^ *ὀλους νήσους* cod. | 20. *δῆλον νῆσον* cod., emend. Meursius. | 21. *καρχηδονίων* cod. emend. Meursius. — *εἰς δύο ὀργυίας*] cf. ann. Austr. p. 129 *εν δύο ὀργύϊας* cod. — (*εἰς δύο ὀργυιὰς* Bast.) | 22. *φαινεῶι* cod., corr. Meursius.

ὑπό Ἡρακλέους ἀνατεθέντας ἀνδριάντας εἰργάσθαι.

CXXXII (147). *Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα ἱστορεῖν ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι.*

CXXXIII (148). *Περὶ δὲ τῶν ποταμῶν καὶ κρηνῶν Λύκον μέν φησιν λέγειν, ὅτι ὁ μὲν Κάμικος θαλάττης ξεούσης* ⟨*ἁλὶ*⟩ *ῥεῖ, ὁ δὲ † Κάπαιος καὶ Κριμισὸς ὅτι τὰ μὲν ἐπιπολῆς τῶν ὑδάτων εἰσὶ ψυχροί, τὰ δὲ κάτω θερμοί, τὸν δ' Ἱμέραν ἐκ μιᾶς πηγῆς σχιζόμενον τὸ μὲν ἁλυκὸν τῶν ῥείθρων ἔχειν, τὸ δὲ πότιμον.*

CXXXIV (149). *Τίμαιον δὲ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμῶν ἱστορεῖν Κρᾶθιν ξανθίζειν τὰς τρίχας.*

CXXXV (150). *Πολύκριτον δὲ καταγεγραφέναι τὸν μὲν ἐν Σόλοις οὐ ψευδῶς ὠνομάσθαι Λίπαριν, ἀλλ' οὕτως ἀπολιπαίνειν ὥστε μὴ προσδεῖσθαι ἀλείμματος, τὸν δὲ ἐν Παμφυλίᾳ Μούαβιν ἀπολιθοῦν, ἐάν τις ἐμβάλῃ στοιβὴν ἢ πλίνθον.*

CXXXVI (151). *Περὶ δὲ τὴν τῶν Ἀγριῶν Θρᾳκῶν χώραν φησὶν ποταμὸν προσαγορευόμενον Πόντον καταφέρειν λίθους ἀνθρακώδεις, τούτους δὲ κάεσθαι μέν, πᾶν δὲ τοὐναντίον πάσχειν τοῖς ἐκ τῶν ξύλων ἀνθρακευομένοις· ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν ῥιπίδων πνευματιζομένους σβέννυσθαι, τῷ δὲ ὕδατι*

1. *ἡρακλέως* cod. — *ἀνατιθέντας* cod. | 7. *καμίσκος* cod., emend. Meursius. | 8. *ῥεούσης* cod., emend. Jacobs *θαλάσσης ῥεούσης μεγάλης ἅλι ῥεῖ* O. Schneider. | 8. *καπαιος* cod. — *κριμίσιος* cod., emend. Meursius. | 10. *ἡμέραν* cod. | 14. *κρατειν ξανθίζõ* cod., emend. Xylander. | 16. *τὸ* cod. | 19. *ἐμβάλη* cod. — *πλίνθον* O. Schneider *λίθον* cod. | 20. *Ἀγριῶν* O. Schneider *Ἀγριέων* vel *Ἀγραίων* Salmasius *ἀγρίων* cod.

ῥαινομένους βέλτιον κάεσθαι, τὴν δ' ὀσμὴν αὐτῶν οὐδὲν ὑπομένειν ἑρπετόν.

CXXXVII (152). Τὴν δ' ἐν Λούσοις κρήνην, καθάπερ παρὰ τοῖς Λαμψακηνοῖς, ἔχειν ἐν ἑαυτῇ μῦς ὁμοίους τοῖς κατοικιδίοις, ἱστορεῖν δὲ ταῦτα Θεόπομπον.

CXXXVIII (153). Εὔδοξον δὲ τὴν ἐν Ἅλῳ Ὀφίουσσαν τὸν ἀλφὸν παύειν.

CXXXIX (154). Λύκον δὲ τὸν Ῥηγῖνον λέγειν, τὴν μὲν ἐν τῇ Σικανῶν χώρᾳ φέρειν ὄξος, ᾧπερ ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων χρῶνται, τὴν δὲ ἐν † Κυστιτράτῳ οἷον ἐλαίῳ ῥεῖν· τοῦτο δ' ἔν τε τοῖς λύχνοις κάεσθαι καὶ δύνασθαι φύματα καὶ ψώραν ἰᾶσθαι, προσαγορευόμενον Κυστιτραῖον. πλησίον δὲ εἶναι τὴν ἀπὸ μὲν ἀρκτούρου μέχρι πλειάδος ἀναβάλλουσαν οὐδενὸς χεῖρον τῶν ἄλλων ὑδάτων, ἀπὸ δὲ πλειάδος μέχρι πρὸς ἀρκτοῦρον τῆς μὲν ἡμέρας καπνὸν ἀναφέρουσαν καὶ πνέουσαν θερμόν, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ φλογὸς πληρουμένην.

CXL (155). Ἀρέθουσαν δὲ τὴν ἐν Συρακούσαις, ὥσπερ οἵ λοιποί φασιν καὶ Πίνδαρος, τὴν πηγὴν ἔχειν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἠλ⟨ε⟩ίαν Ἀλφειοῦ, διὸ καὶ ταῖς Ὀλυμπικαῖς ἡμέραις, ὅταν ἐν τῷ ποταμῷ ἀποπλύνωσιν τῶν θυμάτων τὰς κοιλίας, οὐ καθαρὰν εἶναι τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ κρήνην, ἀλλὰ ῥεῖν ὄνθῳ. φησὶν δὲ καὶ φιάλην ποτ' εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐμβλη-

7. Ἅλῳ praefert O. Schneider. | 11. κυστιτράτῳ cod. Μυτιστράτῳ Meursius ex Stephano. | 14. κυστιτραῖον cod. Μυτιστράτιον Meursius cf. ann. Austr. p. 129. | 17. τὰς cod. τῆς B.

θεῖσαν ἐν ἐκείνῃ φανῆναι. τοῦτο δ' ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος.

CXLI (156). Θεόπομπον δέ φησιν γράφειν τῆς μὲν ἐν Κίγχρωψ[ωσ]ιν τοῖς Θρᾳξὶν τὸν ἀπογευσάμενον τελευτᾶν εὐθύς.

CXLII (157). Ἐν Σκοτούσσῃ δ' εἶναι κρηνίδιον οὐ μόνον ἀνθρώπων ἕλκη, ἀλλὰ καὶ βοσκημάτων ὑγιάζειν δυνάμενον· κἂν ξύλον δὲ σχίσας ἢ θραύσας ἐμβάλῃς συμφύειν.

CXLIII (158). Ἐκ δὲ τῆς περὶ Χαονίαν, ὅταν ἀφεψηθῇ τὸ ὕδωρ, ἅλας γίνεσθαι.

CXLIV (159). Τῶν δ' ἐν Ἄμμωνι κρηνῶν λέγειν Ἀριστοτέλη, ὅτι τὴν μὲν Ἡλίου γε νομιζομένην μέσων μὲν νυκτῶν καὶ μεσημβρίας γίγνεσθαι θερμήν, ἕωθεν δὲ καὶ δείλης καθαπερεὶ κρύσταλλον, ἡ δ' ἄλλη διότι ἀναβαίνοντος μὲν ἡλίου πιδύει, ἐπὶ δυσμαῖς δ' ἰόντος ἵσταται.

CXLV (160). Κτησίαν δὲ τὴν ἐν Αἰθιοπίᾳ τὸ μὲν ὕδωρ ἔχειν ἐρυθρόν, ὡσανεὶ κιννάβαρι, τοὺς δ' ἀπ' αὐτῆς πιόντας παράφρονας γίνεσθαι. τοῦτο δ' ἱστορεῖ καὶ Φίλων ὁ τὰ Αἰθιοπικὰ συγγραψάμενος.

CXLVI (161). Τὴν δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς κρήνην Σίλαν οὐδὲ τὸ κουφότατον τῶν βληθέντων ἐᾶν ἐπιμένειν, ἀλλὰ πάντα καθέλκειν. καὶ ταῦτα δὲ πλείους εἰρήκασιν καὶ ἐπὶ πλειόνων ὑδάτων.

3. τὴν cod. τῆς W. | 4. κιγχρωψωσιν cod. | 6. κρηνίδιον ... δυνάμενον Bentley ex Pseudoaristotelis mirab. ausc. c. 117. κρήνην ἰδίαν ... δυναμένην cod. | 16. καταβαίνοντος cod. ἀναβαίνοντος Voss. — πηγνύειν cod. πιδύει (πηδύει) Voss. | 23. Σίλαν — ἐᾶν] ϊλανουδεγοκουφατατουτωνβληθέντωναιαν cod. — ἐμβληθέντων W. | 24. ἐπιμένειν cod. ἐπιπλεῖν Bast.

CXLVII (162). *Εὔδοξον δ' ἱστορεῖν τὴν μὲν ἐν Καλχηδόνι κροκοδείλους ἐν αὐτῇ* <*ἔχειν*> *μικρούς, ὁμοίους τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ.*

CXLVIII (163). *Περὶ δὲ τὴν Ἀθαμανίαν ἱερὸν εἶναι Νυμφῶν, ἐν ᾧ τὴν κρήνην τὸ μὲν ὕδωρ ἔχειν ἄφατον ὡς ψυχρόν, ὃ δ' ἂν ὑπερθῇς αὐτοῦ θερμαίνειν· ἐὰν δέ τις φρύγανον ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων προσενέγκῃ, μετὰ φλογὸς καίεσθαι.*

CXLIX (164). *Κατὰ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐν πόλει Λευκοθέᾳ Ἀμώμητόν φησιν γράφειν τὸν πραγματευθέντα τὸν ἐκ Μέμφεως ἀνάπλουν, εἰς τὴν καλουμένην Ἴσιδος κρήνην ἄν τις οἴνου ἐπιχέῃ κοτύλην, διότι γίγνεται τὸ ποτὸν εὔκρατον.*

CL (165). *Περὶ δὲ λιμνῶν Κτησίαν μὲν ἱστορεῖν λέγει τῶν ἐν Ἰνδοῖς λιμνῶν τὴν μὲν τὰ εἰς αὐτὴν ἀφιέμενα κάτω οὐ δέχεσθαι, καθάπερ τὴν ἐν Σικελίᾳ καὶ Μήδοις, πλὴν χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ χαλκόν, καὶ ἄν τι ἐμπέσῃ πλάγιον, ὀρθὸν ἐκβάλλειν, ἰᾶσθαι δὲ τὴν καλουμένην λεύκην· τῇ δ' ἑτέρᾳ κατὰ τὰς εὐδιαζούσας ἡμέρας ἐπιπολάζειν ἔλαιον.*

CLI (166). *Ξενόφιλον δὲ ἐν μὲν τῇ πλησίον Ἰόππης οὐ μόνον ἐπινήχεσθαι πᾶν βάρος, ἀλλὰ καὶ παρὰ τρίτον ἔτος φέρειν ὑγρὰν ἄσφαλτον· ὅταν δὲ*

2. *καρχηδόνι* cod. emend. Holstenius. — *κορκοδείλους* cod. — *ἐν αὐτῇ* cod. — *ἔχειν* add. Bentley. | 15. *λέγεται* cod. *λέγει* Bentley. — *μὲν* supra versum, cod. | 16. *καταδέχεσθαι* cod., *κάτω οὐ δ.* O. Schneider. | 20. *ἰδιαζούσας* cod., emend. Holstenius. | 22. *Ξενόφιλον* C. Müller (hist. Gr. fr. IV. p. 530) *ζηνόφιλον* cod. | 23. *ἰόππῃ* cod. — *ἐπινήχεσθαι* Meursius. *ἐπιδέχεσθαι* cod.

γίγνηται τοῦτο, παρὰ τοῖς ἐντὸς τριάκοντα σταδίων οἰκοῦσιν ἰοῦσθαι χαλκώματα.

CLII (167). *Τὴν δὲ ἐν τοῖς Σαρμάταις λίμνην Ἡρακλείδην γράφειν, ὅτι οὐδὲν τῶν ὀρνέων ὑπεραίρειν, τὸ δὲ προσελθὸν ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τελευτᾶν· ὃ δὴ καὶ περὶ τὴν Ἀορνῖτιν δοκεῖ γίγνεσθαι καὶ κατίσχυκεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πλείστοις.* (168). *ὁ δὲ Τίμαιος τοῦτο μὲν ψεῦδος ἡγεῖται εἶναι· τὰ πλεῖστα γὰρ κατατυχεῖν τῶν εἰθισμένων παρ' αὐτῇ διαιτᾶσθαι· ἐκεῖνο μέντοι λέγει, διότι συνδένδρων τόπων ἐπικειμένων αὐτῇ καὶ πολλῶν κλάδων καὶ φύλλων διὰ τὰ πνεύματα τῶν μὲν κατακλωμένων, τῶν δὲ ἀποσειομένων, οὐδέν ἐστιν ἰδεῖν ἐπ' αὐτῇ ἐφεστηκός, ἀλλὰ διαμένειν καθαράν.*

CLIII (169). *Ἐκ δὲ τῆς ἐν Ζακύνθῳ λίμνης φησὶν Εὔδοξον ἱστορεῖν, ὅτι ἀναφέρεται πίσσα, καίτοι παρεχούσης αὐτῆς ἰχθῦς· ὅ τι δ' ἂν ἐμβάλῃς εἰς ταύτην, ἐπὶ θαλάττης φαίνεσθαι τεττάρων ὄντων ἀνὰ μέσον σταδίων.*

CLIV (170). *Λύκον δὲ περὶ τὴν ἐν Μύλαις τῆς Σικελίας δένδρα φύεσθαι, διὰ μέσης δ' αὐτῆς ἀναθεῖν ὕδωρ τὸ μὲν ψυχρόν, τὸ δὲ τοὐναντίον.*

CLV (171). *Φανίαν δὲ τὴν τῶν Τυράκων λίμνην ὅταν ἀναξηρανθῇ κάεσθαι.*

2. *ἰοῦσθαι* Meursius *μειοῦσθαι* cod. | 4. *ὀρνῖθων* cod. *ὀρνέων* paradoxographus Vaticanus c. 14, idem coni. Bast. | 6. mg.: *σημειοῦ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὴν Ἄορνιν λίμνην οὐχ ὑπερίπταται πτηνόν.* — *ἀορνείτιν* cod. | 9. *κατὰ τύχην* cod. | 10. *λέγειν* cod. | 17. *καί* (sup. *τοι*) cod. | 18. *ταύτην*] *αὐτήν* W., cf. ann. Austr. p. 130. | 23. *Πυράκων* W. et cod. *Τυράκων* nos ex Vibio Sequestri. *Πυρραίων* Meursius *Συράκων* Bentley. | 24. *καίεσθαι* cod.

CLVI (172). *Καὶ τὴν Ἀσκανίαν πότιμον οὖσαν τὸ προσενεχθὲν αὐτῇ πλύνειν ἄνευ ῥύμματος, ἐὰν ἐαθῇ δ' ἐν αὐτῇ πλείω χρόνον, διαπίπτειν αὐτόματον.*

CLVII (173). *Περὶ δὲ τὴν ἐν Κιττίῳ φάσκειν Νικαγόραν ὅτι ἀνιμηθείσης ἐπ' ὀλίγον| τῆς γῆς ἅλες εὑρίσκονται.*

CLVIII (174). *Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὑδάτων Θεόφραστόν φησι τὸ καλούμενον Στυγὸς ὕδωρ λέγειν, ὅτι ἐστὶν ἐν Φενεῷ, στάζει δ' ἔκ τινος πετριδίου· τοὺς δὲ βουλομένους αὐτοῦ ὑδρεύεσθαι σπόγγοις πρὸς ξύλοις δεδεμένοις λαμβάνειν, διακόπτειν δὲ πάντα τὰ ἀγγεῖα πλὴν τῶν κερατίνων, τὸν δὲ ἀπογευσάμενον τελευτᾶν.*

CLIX (175). *Ἐν δὲ τῇ Λεοντίνων ἱστορεῖν Λύκον τοὺς ὀνομαζομένους ⟨Δείλλους⟩ ἀναζεῖν μὲν ὡς θερμότατον τῶν ἑψομένων, τὰς δὲ πηγὰς ἔχειν ψυχράς. τῶν δὲ πλησιαζόντων αὐτοῖς τὸ μὲν τῶν ὀρνίθων γένος ἀποθνήσκειν εὐθύς, τοὺς δὲ ἀνθρώπους μετὰ τρίτην ἡμέραν.*

CLX (176). *Ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ περὶ τὸν Κώων χύτρινον γίνεσθαι· καὶ γὰρ ἐκεῖνον ἀτμὸν μὲν ἐκβάλλειν καὶ ποιεῖν ἔμφασιν τοῦ ζεῖν, τὰ δὲ καθειμένα καθ' ὑπερβολὴν ψύχειν.*

5. *τῆς*] *τὴν* Hemsterhusius. — *Κιτίῳ* Meursius *κιττῶι* cod. — *φασὶν* cod. *φησι* Westermann *φάσκειν* Bentley. | 6. *ἀνειμηθείσης* cod. | 8 mg.: *σημειοῦ περὶ τοῦ τῆς Στυγὸς ὕδατος.* — *περὶ τῶν αὐτῶν ὑδάτων* cod., corr. Linck. | 9. *φασὶ* cod., emend. Bentley. | 10. *φοινίῳ* cod., emend. Meursius. | 16. *Δείλλους* add. Meursius. — *ἀναζῆν* cod. | 17. *ἔχειν* cod., ann. Austr. p. 130, *εἶναι* W. | 24. *τοῦ ζεῖν* Bentley, *τοζιον.* — cod., *ζ* in erasa *ξ*.

CLXI (177). *Εἶναι δὲ παρὰ τοῖς Κώοις καὶ ἄλλο τι ῥευμάτιον, ὃ πάντας τοὺς ὀχετοὺς ὅθεν διαρρεῖ λίθους πεποίηκεν. τοῦτο δὲ καὶ Εὔδοξος καὶ Καλλίμαχος παραλείπουσιν, ὅτι ἐκ τοῦδε τοῦ ὕδατος οἱ Κῷοι λίθους λατομήσαντες ᾠκοδόμησαν τὸ θέατρον· οὕτως ἰσχυρῶς ἀπολιθοῦται πᾶν γένος.*

CLXII (178). *Λέγειν δὲ τὸν Εὔδοξον καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Πυθοπόλει φρεάτων, ὅτι παραπλήσιόν τι τῷ Νείλῳ πάσχουσιν· τοῦ μὲν γὰρ θέρους ὑπὲρ τὰ χείλη πληροῦσθαι, τοῦ δὲ χειμῶνος οὕτως ἐκλείπειν ὥστε μηδὲ βάψαι ῥᾴδιον εἶναι.*

CLXIII (179). *Καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν Κρήτην ὑδατίου, οὗ οἱ ὑπερκαθίζοντες, ὅταν ὑετὸς ᾖ, διατελοῦσιν ἄβροχοι, παραδεδόσθαι δὲ τοῖς Κρησίν, ἀπ' ἐκείνου λούσασθαι τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς μίξεως.*

CLXIV (180). *Ἐν δὲ Λυ⟨γ⟩κή⟨σ⟩ταις Θεόπομπον φάσκειν τι εἶναι ὕδωρ ὀξύ, τοὺς δὲ ἐκ τούτου πίνοντας ὥσπερ ἐπὶ τῶν οἴνων ἀλλοιοῦσθαι, καὶ τοῦθ' ὑπὸ πλειόνων μαρτυρεῖται.*

CLXV (181). *Τὸ δ' ἐκ τῆς πέτρας Ἀρμενίων ἐκπῖπτον Κτησίαν ἱστορεῖν ὅτι συμβάλλει ἰχθῦς μέλανας, ὧν τὸν ἀπογευσάμενον τελευτᾶν.*

CLXVI (182). *Περὶ δὲ πυρὸς Κτησίαν φησὶν ἱστορεῖν, ὅτι περὶ τὴν τῶν Φασηλιτῶν χώραν ἐπὶ τοῦ τῆς Χιμαίρας ὄρους ἔστιν τὸ καλούμενον ἀθάνατον πῦρ· τοῦτο δέ, ἐὰν μὲν εἰς ὕδωρ ἐμβάλῃς,*

8. *Πυθοπόλει* Niclas et Bernhardi *μυθοπόλει* cod. | 15. *λούσασθαι* B. *λούεσθαι* cod. | 17. *λυκήταις* cod. | 23. *ὥστε* cod. *ὧν* Meursius. | 27. *ἐὰν μέν τις ἐμβάλῃ* Meursius W. sed cf. ann. Austr. p. 130. — *ἐμβάλῃς* cod.

καίεσθαι βέλτιον, ἐὰν δὲ φορυτὸν ἐπιβαλὼν πήξῃ τις σβέννυσθαι.

CLXVII (183). *Παραπλήσιον δὲ τούτῳ ὁρᾶται γινόμενον ἐπὶ ⟨Ἀκραγαντίνου⟩ ἁλός· ἐδωρήσατο γὰρ ἡμῖν Σικελὸς ξένος τοιοῦτον, ὅ⟨ς⟩ ἐν μὲν τῷ πυρὶ ἐτήκετο, ἐν δὲ τῷ ὕδατι ἥλλετο.*

CLXVIII (184). . . . *Περὶ δὲ λίθων τὸν αὐτὸν τοῦτον λέγειν τὸν παρὰ τοῖς Βοττιαίοις ἐν Θράκῃ γινόμενον, ὅταν ὁ ἥλιος προσβάλλῃ, πῦρ ἐξ αὐτοῦ ἐκθυμιᾶσθαι· ἐκεῖ δ' εἶναι ⟨καὶ⟩ παρεχομένους μὲν τὴν τῶν ἀνθράκων χρείαν, διαμένοντας δ' ἀφθάρτους, κἂν σβέσαντες πάλιν ἐπικεχειρήκωσιν, τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν.*

CLXIX (185). *Περὶ δὲ φυτῶν τῆς ἀκάνθου εἶδος Ἀριστοτέλην φάσκειν περὶ τὴν Ἐρύθην ἀνευρίσκεσθαι διαποίκιλον τὴν χρόαν, ἐξ οὗ πλῆκτρα γίνεσθαι. Τίμων δὲ ὁ κιθαρῳδὸς εἶχεν καὶ ἐπεδείκνυεν πολλοῖς, φάσκων αὐτῷ τὸν διδάσκαλον Ἀρ⟨ισ⟩τοκλῆν δεδωρῆσθαι, εἶναι δ' αὐτῶν τὴν ἀφὴν ἐν τῇ χρείᾳ σκληράν.*

CLXX (186). *Περὶ δὲ Θεσπρωτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἄνθρακας ὀρύττεσθαι δυναμένους κάεσθαι Θεόπομπόν φησιν καταγράφειν.*

1. *φορυτὸν* Salmasius ex Solino et Ctesia. — *πήξῃ τίς* cod. *πνίξῃ τις* Bentley. | 5. *ὃ* cod. | 7. lacunam statuimus l. c. p. 131 cf. etiam H. de Rohden, de mundi miraculis p. 31. | 10. *ἐκθυμιᾶται* cod. — *ἐκεινος δ' ἵνα παρέχῃ, γνοὺς μὲν τὴν τῶν ἀνθράκων χροιὰν, διαμένοντας ἀφθάρτους, κἂν σβέσας τί πάλιν ἐπικεχειρήκασιν τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν.* cod., cf. ann. Austr. p. 131. | 14. *φυτῶν* Bentley, *τούτων* cod. — *ἀκάνθης εἶδος* Bentley *ἀκάνθου εἶδος* W. *ακανθεισας* cod. | 15. *ἐρυθηναν*, *εὑρίσκεσθαι* cod., emend. O. Schneider ex Stephano. | 19. *ἀρτοκλῆν* cod., emend. Niclas.

CLXXI (187). *Φανίαν δὲ κατά τινας τόπους τῆς Λέσβου καὶ περὶ τῶν Νεανδρίδων τὰς βώλους* <*καὶ*> *πρὸς τὰς τῶν ὄψεων παθήσεις γίνεσθαι χρησίμας, καὶ εἰς ὕδωρ ἐμβληθείσας οὔτε καταδύνειν οὔτε κατατήκεσθαι. ὑπὸ τοῦτο τὸ γένος πίπτοι ἂν καὶ ἐν Πιτάνῃ πλίνθος ἡ λεγομένη ἐπιπλεῖ*<*ν*>.

CLXXII (188). *Περὶ δὲ τῶν ζῴων Λύκον μὲν ἐν τῇ Διομηδείᾳ τῇ νήσῳ φησὶν ἱστορεῖν, τοὺς ἐρωδιοὺς ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων, ὅταν παραβάλλῃ τις εἰς τοὺς τόπους, οὐ μόνον ψαυομένους ὑπομένειν, ἀλλὰ καὶ προσπετομένους εἰς τοὺς κόλπους ἐνδύνειν καὶ σαίνειν φιλοφρόνως . . . λέγεσθαι δέ τι τοιοῦτον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς τῶν τοῦ Διομήδους ἑταίρων εἰς τὴν τῶν ὀρνέων τούτων φύσιν μετασχηματισθέντων.*

CLXXIII (189). *Τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἀδρίαν ἐνοικοῦντας Ἐνετοὺς Θεόπομπον φάσκειν κατὰ τὸν σπόρον καιρὸν τοῖς κολοιοῖς ἀποστέλλειν δῶρα, ταῦτα δ' εἶναι ψαιστὰ καὶ μάζας. προθέντας δὲ τοὺς ταῦτα κομίζοντας ἀποχωρεῖν, τῶν δὲ ὀρνέων τὸ μὲν πλῆθος ἐπὶ τοῖς ὁρίοις μένειν τῆς χώρας συνηθροισμένον, δύο δ' ἢ τρεῖς προσπτάντας καὶ καταμαθόντας ἀφίπτασθαι πάλιν καθαπερεί τινας πρέσβεις ἢ κατασκόπους. ἐὰν μὲν οὖν τὸ πλῆ* * * *

1. *τρόπους* cod. | 2. *νεανδριδων τὰς βόλους, πρὸς τὰς τῶν ὄψεων καθηγήσεις γίνεσθαι καὶ χρησίμας* cod., *παθήσεις* coni. O. Schneider cf. ann. Austr. p. 132. | 6. *ἐν Πιτάνῃ* Meursius *επιτανηι* cod. — *ἐπιπλεῖ* cod. | 7. *τῶν ζ.*] *των τωων.* cod. | 9. *Ἑλλήνων* Meursius *μήδων* cod. | 12. de lacuna cf. ann. Austr. p. 132. | 19. *μάζας*] in mg.: *ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα, ἅπερ ἐπεθυμίουν* (*ἐπεθυμίων* corr. Bast) *τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς μύλου περιψήσεως, μάζα δὲ ἄρτος, φύραμα.* | 21. *ὁρίοις*//, et *ί* fortasse in rasura, cod.

Quae desunt, suppleri possunt ex Aeliani historia animalium VII 16.

CLXXIV (190). *Ἀντίγονος τὸ ἐν Ἱεραπόλει θερμὸν ὕδωρ πάντα ἀπολιθοῦν φησι, καὶ αὐτὸ δὴ πήσσεσθαι καὶ λίθον γίνεσθαι.* paradoxographus Vaticanus c. 12.

CLXXV (191). *Ὁ δὲ Ἀντίγονός φησι τὸ θηλύγονον καὶ ἀρρενόγονον βοτάνας εἶναι, ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπωνυμίαν εἰληφέναι· τὸν μὲν γὰρ αὐτὸν ποιεῖν τὰς* (sic) *θηλύνεσθαι δὲ τρίβολον ἐν οἴνῳ ἀπὸ πρωῒ καὶ ταῦτα μὲν ἐπί τε συλλήψεως καὶ κυήσεως· ἐπὶ δὲ τῆς εἰνάτης ἰσχυροποιῆσθαι καὶ ἀφὴν ὑπομένειν· τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ προσλαμβάνειν τὸ γελαστικὸν καὶ ἄρχεσθαι ἐπιγινώσκειν μητέρα.* Crameri anecd. Paris. I p. 391. cf. c. 111 (120) et 113 (123).

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΙ.

I. *Βώλου· Ἐπιμενίδης Κρὴς λέγεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς ἀποσταλεὶς εἰς ἀγρόν, πρόβατον ἀγαγεῖν εἰς τὴν πόλιν, καταλαβούσης αὐτὸν νυκτὸς παραλλάξαι τῆς τρίβου καὶ κατακοιμηθῆναι ἔτη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα, καθάπερ ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασιν, ἔτι ⟨δὲ⟩ καὶ Θεόπομπος ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐπιτρέχων τὰ κατὰ τόπους θαυμάσια. ἔπειτα συμβῆναι ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, τοὺς μὲν οἰκείους τοῦ Ἐπιμενίδου ἀποθανεῖν, αὐτὸν δὲ ἐγερθέντα ἐκ τοῦ ὕπνου ζητεῖν ἐφ' ὃ ἀπεστάλη πρόβατον, μὴ εὑρόντα δὲ πορεύεσθαι εἰς τὸν ἀγρόν (ὑπελάμβανεν δὲ ἐγηγέρθαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ᾗπερ ἔδοξεν κεκοιμῆσθαι), καὶ καταλαβὼν τὸν ἀγρὸν πεπραμένον καὶ τὴν σκευὴν ἠλλαγμένην ἀπαίρειν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκεῖθεν πάντα ἔγνω, ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἀφανὴς ἐγένετο. λέγουσι δὲ οἱ Κρῆτες, ὥς φησιν ὁ Θεόπομπος, ἔτη βιώσαντα αὐ-*

1. *Βώλου Ἐπιμενίδης* W., nec vero Boli filius fuit Epimenides, sed Bolus Mendesius scripsit *περὶ θαυμασίων*, e quo libro fortasse haec hausta sunt. | 16. *δὲ* inserit H.

τὸν ἑκατὸν πεντήκοντα ⟨καὶ ἑπτὰ⟩ ἀποθανεῖν. λέγεται δὲ περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα παράδοξα.

II. Ἀριστέαν δὲ ἱστορεῖται τὸν Προκοννήσιον ἔν τινι γναφείῳ τῆς Προκοννήσου τελευτήσαντα ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ πολλῶν θεωρηθῆναι γράμματα διδάσκοντα, ὅθεν πολλάκις αὐτῷ τοῦ τοιούτου συμβαίνοντος καὶ περιφανοῦς γιγνομένου διὰ πολλῶν ἐτῶν καὶ πυκνότερον ἐν τῇ Σικελίᾳ φανταζομένου οἱ Σικελοὶ ἱερόν τε καθιδρύσαντο αὐτῷ καὶ ἔθυσαν ὡς ἥρωϊ.

III. Περὶ δὲ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου τοιαῦτά τινα μυθολογεῖται. φασὶν γὰρ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος πλαζομένην ἀποδημεῖν ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ κατὰ τόπους γινομένην προλέγειν τὰ μέλλοντα ἀποβήσεσθαι, οἷον ὄμβρους μεγάλους καὶ ἀνομβρίας, ἔτι δὲ σεισμούς τε καὶ λοιμοὺς καὶ παραπλήσια, τοῦ σωματίου κειμένου, τὴν δὲ ψυχὴν καθάπερ εἰς ἔλυτρον διὰ χρόνων τινῶν εἰσερχομένην διεγείρειν τὸ σῶμα. τοῦτο δὲ αὐτοῦ πολλάκις ποιοῦντος καὶ τῆς γυναικὸς ἐντολὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐχούσης, ὅτε μέλλοι χωρίζεσθαι, μηδένα θιγεῖν τοῦ σωματίου μήτε τινὰ τῶν πολιτῶν μήτ' ἄλλον ἄνθρωπον, εἰσελθόντες τινὲς εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐκλιπαρήσαντες τὸ γύναιον ἐθεώρησαν χαμαὶ κείμενον γυμνὸν τὸν Ἑρμότιμον ἀκίνητον. οἱ δὲ πῦρ λαβόντες κατέκαυσαν αὐτόν,

1. καὶ ἑπτὰ inserit Wichers, cf. Theopompi fragm. (ed. C. Müller) p. 288. | 5. προκονήσιον cod., ι ab alt. manu. | 6. προκοννήσου cod., ι ab alt. manu. | 9. συμβαίνοντος cod. | 24. μηδέ . . . μηδ' . . . ἀνθρώπων cod. corr. H.

οἰόμενοι τῆς ψυχῆς παραγενομένης καὶ μηκέτι ἐχούσης ὅπου εἰσδύσεται παντελῶς στερήσεσθαι τοῦ ζῆν, ὅπερ καὶ συνέπεσεν. τὸν μὲν οὖν Ἑρμότιμον Κλαζομένιοι τιμῶσι μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἱερὸν αὐτοῦ καθίδρυνται, εἰς ὃ γυνὴ οὐκ εἰσέρχεται διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν.

IV. Ἄβαρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων ἦν μὲν καὶ αὐτὸς τῶν θεολόγων, ἔγραφε δὲ καὶ χρησμοὺς τὰς χώρας περιερχόμενος, οἵ εἰσιν μέχρι τοῦ νῦν ὑπάρχοντες. προέλεγεν δὲ καὶ οὗτος σεισμοὺς καὶ λοιμοὺς καὶ τὰ παραπλήσια καὶ τὰ γιγνόμενα κατ' οὐρανόν. λέγεται δὲ τοῦτον εἰς Λακεδαίμονα παραγενόμενον εἰρηκέναι τοῖς Λάκωσι κωλυτήρια θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ ἐκ τούτου ὕστερον ἐν Λακεδαίμονι λοιμὸς οὐκ ἐγένετο.

V. Τὰ δὲ περὶ Φερεκύδην τοιαῦτά τινα ἱστορεῖται. ἐν Σ[κ]ύρῳ ποτὲ τῇ νήσῳ διψῶντα ὑδάτιον αἰτῆσαι παρά τινος τῶν γνωρίμων, πιόντα δὲ προειπεῖν σεισμὸν ἐσόμενον ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τρίτην ἡμέραν. τούτου δὲ συμβάντος μεγάλην δόξαν αὐτὸν ἀπενέγκασθαι. πάλιν δὲ εἰς Σάμον πορευόμενον εἰς τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν ἰδεῖν πλοῖον εἰς τὸν λιμένα καταγόμενον, καὶ εἰπεῖν τοῖς συνεστῶσιν, ὡς οὐκ εἰσελεύσεται ἐντὸς τοῦ λιμένος. ἔτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ καταρραγῆναι γνόφον καὶ τέλος ἀφανισθῆναι τὴν ναῦν.

VI. Τούτοις δὲ ἐπιγενόμενος Πυθαγόρας, Μνησάρχου υἱός, τὸ μὲν πρῶτον διεπονεῖτο περὶ τὰ

8. ταῖς χώραις cod. corr. Toup. | 16. τοιαῦτά Leopardi τοσαῦτά cod. | 17. τὸν δὲ πιόντα εἰπεῖν codd. corr. H. | 21. πορευόμενος cod. corr. H.

μαθήματα καὶ τοὺς ἀριθμούς, ὕστερον δέ ποτε καὶ τῆς Φερεκύδου τερατοποιίας οὐκ ἀπέστη. καὶ γὰρ ἐν Μεταποντίῳ πλοίου εἰσερχομένου φορτίον ἔχοντος καὶ τῶν παρατυχόντων εὐχομένων σωστὸν κατελθεῖν διὰ τὸν [φόρτον, ἑστῶτα τοῦτον εἰπεῖν »νεκρὸν τοίνυν φανήσεται ὑμῖν σῶμα ἄγον τὸ πλοῖον τοῦτο.« πάλιν δ' ἐν Καυλωνίᾳ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης . . . γράφων περὶ αὐτοῦ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα λέγει καί, τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ, φησίν, δάκνοντα θανάσιμον ὄφιν αὐτὸς δάκνων ἀπέκτεινεν. καὶ τὴν γινομένην δὲ στάσιν τοῖς Πυθαγορ⟨ε⟩ίοις προειπεῖν. διὸ καὶ εἰς Μεταπόντιον ἀπῆρεν ὑπὸ μηδενὸς θεωρηθείς, καὶ ὑπὸ τοῦ Κόσα ποταμοῦ διαβαίνων σὺν ἄλλοις ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ὑπὲρ ἄνθρωπον »Πυθαγόρα χαῖρε.« τοὺς δὲ παρόντας περιδεεῖς γενέσθαι. ἐφάνη δέ ποτε καὶ ἐν Κρότωνι καὶ ἐν Μεταποντίῳ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ. ἐν θεάτρῳ δὲ καθήμενός ποτε ἐξανίστατο, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ τὸν ἴδιον μηρὸν παρέφηνε τοῖς καθημένοις [εἰς] χρυσοῦν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλα τινὰ παράδοξα. ἡμεῖς δὲ μὴ βουλόμενοι μεταγραφέων ἔργον ποιεῖν αὐτοῦ τὸν λόγον καταπαύσομεν.

VII. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλή-

3. ἐν Μεταποντίῳ πλοίου εἰσερχομένου Rose τῷ ποντίου πλοίῳ εἰσερχομένῳ cod. τῷ Μεταπόντιον πλοίῳ εἰσερχομένῳ Teucher. — ἔχοντι cod. | 5. κατελθεῖν cod. εἶναι καὶ ἐλθεῖν Teucher. | 6. νεκρόν Meursius ex Iamblicho μικρὸν cod. | 13. Κόσα] κατὰ σάμον cod. corr. Rose. | 18. ἐξανίσταται cod. corr. H. | 19. παρέφαινε cod. παρέφηνε Rose ex Aeliano. | 20. παρακαθημένοις Rose. — εἰς] aut delendum aut ὡς scribendum esse censet Rittershus, delet W.

μασιν τοὺς περὶ τὴν φυτείαν τῆς κριθῆς γινομένους χλωρότερα ἴσχειν καὶ τὰ σώματα μᾶλλον ἢ περὶ τὸν πυρὸν κατασχολουμένους.

VIII. Ἄβρων ἐν τῇ δ̅ τῶν πρὸς Φίλιππον θυσιῶν· κορώνη ἐν τῇ Ἀττικῇ εἰς τὴν ἀκρόπολιν οὐδεμία ἑώραται εἰσερχομένη, καθάπερ οὐδὲ ἐν Πάφῳ περὶ τὰ θυρώματα τὰ τῆς Ἀφροδίτης μυῖα ἐφιπταμένη.

IX. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασί φησιν· οἱ μονοσιτοῦντες πικρότερα τὰ ἤθη ἔχουσιν μᾶλλον ἢ οἱ δὶς τροφαῖς χρώμενοι.

X. Θεόπομπος δὲ ἐν τοῖς θαυμασίοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων πολλῶν ἐπιπολαζόντων ἰκτίνων ἐν τῇ πανηγύρει καὶ διασυριζόντων τὰ διαφερόμενα κρέα ⟨τὰ⟩ τῶν ἱεροθυτῶν ἀθιγῆ μένειν.

XI. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν νομίμοις βαρβαρικοῖς· ⟨ἐν Λάτμῳ⟩ τῆς Καρίας σκορπίοι γίνονται, οἳ τοὺς μὲν ξένους πατάξαντες οὐ λίαν ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ ἐπιχωρίους παρ' αὐτὰ ἀποκτείνουσιν.

XII. Περὶ Βαβυλῶνα δὲ διαβάντι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ὀφίδια γίγνεται, καὶ τοὺς μὲν ξένους τύπτει, τοὺς δ' ἐντοπίους οὐκ ἀδικεῖ.

XIII. ... ἐν τῷ κατὰ τόπους μυθικῷ· ἐν Ἁλικαρνασσῷ θυσίας τινὸς τῷ Διὶ τῷ Ἀσκραίῳ συντελουμένης ἀγέλην αἰγῶν ἄγεσθαι πρὸ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἵστασθαι· τῶν δὲ κατευχῶν συντελεσθεισῶν προβαίνειν μίαν αἶγα ὑπὸ μηδενὸς ἀγομένην καὶ προσ-

4. Ἄνδρων cod. Ἄβρων Meineke exercit. critic. in Athen. I. p. 35. — δὲ add. Ideler. | 8. ἐφισταμένη cod., emend. Leopardi. | 15. τῶν ἱεροθύτων cod. corr. H. | 17. ἐν Λάτμῳ add. Teucher ex Antigono. | 19. ἀποκτένουσιν cod. | 23. fort. excidit Φύλαρχος.

ἐρχεσθαι τῷ βωμῷ, τὸν δὲ ἱερέα λαβόμενον αὐτῆς καλιερεῖν.

XIV. *Φύλαρχος ἐν τῇ η̄ τῶν ἱστοριῶν [καὶ] κατὰ τὸν Ἀράβιόν φησι κόλπον πηγὴν εἶναι ὕδατος, ἐξ οὗ εἴ τις τοὺς πόδας χρίσειεν, συμβαίνειν εὐθέως ἐντείνεσθαι ἐπὶ πολὺ τὸ αἰδοῖον, καὶ τινῶν μὲν μηδ' ὅλως συστέλλεσθαι, τινῶν δὲ μετὰ μεγάλης κακοπαθείας καὶ θεραπείας ἀποκαθίστασθαι.*

XV. *Σκύμνος δὲ ὁ Χῖος τὴν Βρεττανικὴν νῆσον λέγει σταδίων εἶναι τετρακοσίων τὸ περίμετρον, γίγνεσθαι δὲ ἐν αὐτῇ τὰ γεννήματα ἀπύρηνα, οἷον τὰς ἐλαίας πυρῆνας μὴ ἔχειν μηδὲ βότρυς γίγαρτον μηδὲ τὰ ἐμφερῆ τούτοις.*

XVI. *Θεόφραστος δ' ἐν τῇ περὶ [τῶν] φυτῶν πραγματείᾳ τὴν θαψίαν ῥίζαν, ᾗ οἱ ἰατροὶ χρῶνται, ἐάν τις σὺν κρέασιν ἑψήσῃ, τὰ πολλὰ ἓν γίγνεσθαι, ὥστε ἐκ τοῦ ἀγγείου μηκέτι δύνασθαι ἐξαιρεθῆναι.*

XVII. *Κτησίας παρ' Ἰνδοῖς ξύλον γίνεσθαί φησιν, ὃ καλεῖται πάρηβον. τοῦτο ἐφ' ἑαυτὸ ἕλκει πᾶν τὸ προσκομισθὲν αὐτῷ, οἷον χρυσόν, ἄργυρον, κασσίτερον, χαλκὸν καὶ τἆλλα μεταλλικὰ πάντα. ἕλκει δὲ καὶ τὰ σύνεγγυς ἱπτάμενα στρουθία· ἐὰν δὲ μεῖζον ᾖ τὸ ξύλον, καὶ αἶγας καὶ πρόβατα καὶ τὰ ὁμήλικα ζῷα.*

XVIII. *Φύλαρχος ἐν ⟨τῇ⟩ κ̄ τῶν ἱστοριῶν ἐκ τῆς*

2. *καλιερεῖν* (λ superscr.) cod. | 3. *ἱστορικῶν* cod. | 9. *Σκύμνος* Meursius *σκυτῖνος* cod. — *χίος* cod. | 10. *περιμετρονγίγνεσθαι* cod. | 11. *γενήματα* cod. | 19. *γενέσθαί* cod. | 20. *πάρυβον* cod., emend. W. ex Photio. | 22. *τἄλλα* cod. | 23. *ἱστάμενα* cod. *ἱπτάμενα* Leopardi. | 24. *ᾖ*] *ἦν* W. | 26. *τῇ* inserit H.

Ἰνδικῆς φησιν ἐνεχθῆναι λευκὴν ῥίζαν, ἣν κόπτοντας μεθ' ὕδατος καταπλάττειν τοὺς πόδας, τοὺς δὲ καταπλασθέντας ἄνδρας τῆς συνουσίας λήθην ἴσχειν καὶ γίγνεσθαι ὁμοίους εὐνούχοις. διὸ καὶ ἔτι ἀνήβων ὄντων καταχρίουσι καὶ μέχρι θανάτου οὐκ ἐπαίρουσιν.

XIX. Μεγακλείδης δὲ ὁ κριτικὸς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων κατὰ τὸ Πήλιον ὄρος φύεσθαί φησιν ἄκανθαν καρποφόρον, ἧς τὸν καρπὸν ἐάν τις τρίψας μετ' ἐλαίου καὶ ὕδατος χρίσῃ τὸ αὐτοῦ ἢ ἄλλου σῶμα χειμῶνος ὄντος, οὐκ ἐπαισθήσεται τοῦ ψύχους.

XX. Κτησίας δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ Περσικῶν καμήλους τινὰς ἐν τῇ χώρᾳ γίγνεσθαι, ἃς ἔχειν τρίχας πρὸς Μιλήσια ἔρια τῇ μαλακότητι, ἐκ δὲ τούτων τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς ἄλλους δυνάστας τὰς ἐσθῆτας φέρειν.

XXI. Τῶν παρατετηρημένων δ' ἐστὶ τὸ τὰ δίχηλα μόνα τῶν ζῴων εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀστραγάλους ἔχειν. ἀποδέδωκεν τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν, διατί ἐν τοῖς ὀπισθίοις, καὶ οὐκ ἐμπροσθίοις. οὐδὲν γὰρ μάτην ἡ φύσις ἐποίησεν.

XXII. Συνῶπται δ' ἐν τῷ βίῳ καὶ τὸ μηδὲν τῶν κερασφόρων ζῴων ἀποψοφεῖν· ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τούτων τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς προβλήμασιν.

1. κόπτοντες cod. corr. H. | 4. διὸ] διότι W. | 7. Μεγακλείδης C. Müller Ἡρακλείδης cod. — κριτικὸς Olearius κρητικὸς cod. | 11. ἐπησθήσεται cod. | 16. ἱεροὺς cod.

XXIII. Θαυμαστὸν δὲ καὶ τὸν ἥλιον ἐπικαίειν ἡμᾶς, τὸ δὲ πῦρ μηδ' ὅλως, καὶ τὸ τὸν ἀδάμαντα μὴ θερμαίνεσθαι πυρούμενον, καὶ μάγνητα λίθον, ἡμέρας μὲν οὔσης ἕλκειν, νυκτὸς δὲ ἧττον ἢ οὐδὲ ὅλως ἕλκειν.

XXIV. Εὔδοξος ὁ Ῥόδιος περὶ τὴν Κελτικὴν εἶναί τι ἔθνος φησίν, ὃ τὴν ἡμέραν οὐ βλέπει, τὴν δὲ νύκτα ὁρᾷ.

XXV. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης, Ἄνδρων, φησίν, Ἀργεῖος ἐσθίων πολλὰ καὶ ἁλμυρὰ καὶ ξηρὰ δι' ὅλου τοῦ βίου ἄδιψος καὶ ἄποτος διετέλεσεν, ἔτι δὶς πορευθεὶς εἰς Ἄμμωνα διὰ τῆς ἀνύδρου [ὁδοῦ] ἄλφιτα ξηρὰ σιτούμενος οὐ προσηνέγκατο ὑγρόν. [τοῦτο δὲ ἐποίησεν δι' ὅλου τοῦ βίου.]

XXVI. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ [τῆς] ζωῆς καὶ θανάτου φησὶν τὴν χελώνην στερισκομένην τῆς καρδίας ζῆν· οὐκ ἔτι δὲ διώρισεν ποίαν αὐτῶν [ἢ] τὴν χερσαίαν ἢ τὴν ἔνυδρον.

XXVII. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ζωϊκοῖς (δύο γάρ εἰσιν αὐτῷ πραγματεῖαι, ἡ μὲν περὶ ζῴων, ἡ δὲ περὶ τῶν ζωϊκῶν), οἱ φθεῖρες, φησίν, ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖς μακραῖς οὐ φθίνουσιν νόσοις, μελλόντων δὲ τελευτᾶν τῶν πασχόντων ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὑρίσκονται, προλελοιπότες τὴν κεφαλήν.

XXVIII. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ζωϊκοῖς, ὁ ῥύπος, φησίν, ἐν τοῖς σιταρίοις γιγνόμενος, πικρὸς ὢν [ὅταν τελευτᾶν μέλλωσιν] ἐν ταῖς μακραῖς νόσοις γλυκὺς γίνεται. τοῦτο δέ, φησίν, παρατετήρηται

7. βλέπειν ... ὁρᾶν cod. corr. H. | 11. ἄποτος Meursius ἄπιος (ν supra) cod. | 23. vid. praef.

ἐπὶ πολλῶν γιγνόμενον. ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν.

XXIX. *Θεόφραστος ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ, ἐὰν αἱ μῆτραι, φησίν, προπέσωσιν, ἀριστολοχίᾳ ἐν ὕδατι βεβρεγμένῃ καταντλείσθωσαν πλείονας ἡμέρας.*

XXX. *Ἀριστόξενος δὲ ὁ μουσικὸς* ⟨*τοὺς*⟩ *τεταρταΐζοντας τὴν ἑλξίνην φησὶν βοτάνην μετὰ ἐλαίου τριβομένην καὶ συγχριομένην πρὸ τῆς λήψεως ἀπολύειν τοῦ πάθους.*

XXXI. *Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν, τὰ πρόβατα, φησίν, τὰ ἐν τῷ Πόντῳ τὸ ἀψίνθιον νεμόμενα οὐκ ἔχει χολήν.*

XXXII. *Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἐν Ἰνδοῖς μὴ γίνεσθαι μήτε ἐρέβινθον μήτε φακὸν μήτε κύαμον.*

XXXIII. *Ἔτι Θεόφραστος ἐν τῷ ζ̄ περὶ φυτῶν, τῆς Βακτριανῆς [ὁδοῦ] ἔν τισι κώμαις πυρὸν γίγνεσθαι οὕτως εὐγενῆ, ὥστε πυρῆνος ἐλαίας τὸ μέγεθος ἴσχειν.*

XXXIV. *Ὁ αὐτὸς φιλόσοφος, ἐν Ὀλύνθῳ καὶ Κηρίνθῳ γῆ μιγνυμένη, φησί, τῷ σίτῳ εὐγενέστερον ποιεῖ φαίνεσθαι τοῦτον.*

XXXV. *Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶν [δὲ] καὶ τοῦτο, τὰς ἐγκύους τῶν γυναικῶν συνεχῶς πλησιαζούσας τοῖς ἀνδράσιν εὐκόπως καὶ ἀκακοπαθήτως τίκτειν. εἴρηκεν δὲ τοῦτο καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ιδ̄ τῶν ἱστοριῶν.*

4. *ἀριστολοχίαν . . . βεβρεγμένην* cod. corr. H. | 21. *ὀλυμπίᾳ καὶ ζακύνθῳ δημιγνυμένη* cod., emend. Meursius ex Theophrasto. | 24. *ἔστιν* cod.

XXXVI. ⟨Σώ⟩τακος ἐν τῷ περὶ λίθων, ὁ Καρύστιος, φησίν, λεγόμενος λίθος ἐπιφύσεις ἔχει ἐριώδεις καὶ χνοώδεις, ἐξ οὗ νήθεται καὶ ὑφαίνεται χειρεκμαγεῖα. στρέφουσι δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐλλύχνια, καὶ ἔστιν καιόμενα λαμπρὰ καὶ ἀκατάκαυστα. τῶν δὲ ἐκμαγείων τῶν ῥυπαινομένων ἡ πλύσις γίγνεται οὐ δι' ὕδατος, ἀλλὰ κληματὶς κάεται καὶ τότε τὸ ἐκμαγεῖον ἐπιτίθεται, καὶ ὁ μὲν ῥύπος ἀπορρεῖ, αὐτὸ δὲ λευκὸν καὶ καθαρὸν γίνεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς ἐγχρήζει χρείας. τὰ δ' ἐλλύχνια μένει τὸν ἅπαντα χρόνον ἀκατάσβεστα καιόμενα μετ' ἐλαίου. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς πτωματιζομένους ἡ ὀσμὴ τοῦ ἐλλυχνίου καιομένου. γίγνεται δὲ ὁ λίθος οὗτος καὶ ἐν Καρυστῷ μέν, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα ἔλαβεν, πολὺ⟨ς⟩ δὲ ἐν Κύπρῳ, [καταβαινόντων] ἀπὸ τοῦ Γεράνδρου ὡς ἐπὶ Σόλους πορευομένοις ἐν ἀριστερᾷ ⟨τῶν⟩ τοῦ Ἑλμαίου ὑποκάτω πετρῶν. καὶ κατὰ τὸ πανσέληνον αὔξεται καὶ πάλιν φθίνοντος τοῦ σεληνίου μειοῦται καὶ ὁ λίθος.

XXXVII. Ἀριστοτέλης ἐν φυσικοῖς προβλήμασιν· τῶν κυρτῶν βαρεῖα ἡ ἀναπνοὴ διὰ τοῦ στόματος ἐξέρχεται. ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τοῦ γιγνομένου τὴν αἰτίαν.

XXXVIII. Εὔδοξος δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ζ̅ γῆς περιόδου φησὶν ἐπὶ πλεῖστον Λιβύης τι ἔθνος εἶναι,

1. τάκος cod., emend. Meursius e Plinio. — mg.: σημειοῦ περὶ τοῦ Καρυστίου λίθου καὶ λίνου. | 3. χροώδεις cod., emend. Leopardi. | 4. ἐνλυχνίαι cod. ἐν λυχνίᾳ Xylander ἐλλύχνια Leopardi. | 7. κλιματὶς cod. | 11. ἀκατασκεύαστα cod. emend. H. | 13. καιομένου, ιο in rasura? cod. | 15. πολὺ cod. | 17. ελμαίου cod. | 24. γῆς] τῆς cod. | 25. ἔστιν ἐπὶ πᾶσιν τῶν ἐν λιβύῃ cod. corr. Meursius et H.

ὃ ὑπεράνω Σύρτεών τε καὶ Καρχηδόνος πρὸς ἀνατολὰς κείμενον καλεῖται Γύζαντες· οἵτινες τέχνην ἐπιτηδεύουσιν τὰ ἄνθη συλλέγοντες τὰ ἐν τοῖς τόποις μέλι ποιεῖν τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον, ὥστε γίγνεσθαι οἷον τὸ ὑπὸ τῶν μελισσῶν γιγνόμενον.

XXXIX. Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν ἀνατομῶν φησιν· ὄφις ὤφθη ἐν Πάφῳ πόδας ἔχων δύο ὁμοίους χερσαίῳ κροκοδείλῳ.

XL. Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς ἐν τῷ Τελέστου βίῳ φησίν, ᾧπερ ἐν Ἰταλίᾳ συνεκύρησεν, ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν γίγνεσθαι πάθη, ὧν ἓν εἶναι καὶ τὸ περὶ τὰς γυναῖκας γενόμενον ἄτοπον· ἐκστάσεις γὰρ γίγνεσθαι τοιαύτας, ὥστε ἐνίοτε καθημένας καὶ δειπνούσας, ὡς καλοῦντός τινος ὑπακούειν, εἶτα ἐκπηδᾶν ἀκατασχέτους γινομένας καὶ τρέχειν ἐκτὸς τῆς πόλεως. μαντευομένοις δὲ τοῖς Λοκροῖς καὶ Ῥηγίνοις περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ πάθους εἰπεῖν τὸν θεόν, παιᾶνας ᾄδειν ἐαρινοὺς [δωδεκάτης] ἡμέρας ξ̄. ὅθεν πολλοὺς γενέσθαι παιανογράφους ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

XLI. Θεόφραστος ἐν τῷ η̄ περὶ φυτῶν τὸ σκορπίον βοτάνιον (οἱ δὲ θηλυφόνον καλοῦσιν) ἐπιτιθέμενον τοῖς σκορπίοις ξηραίνειν αὐτοὺς εὐθέως.

XLII. Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ τὸ δυσκατούλωτα ἕλκη γίγνεσθαι ταῖς τε κυούσαις καὶ σπληνικοῖς καὶ τοῖς κιρσοὺς ἔχουσιν καὶ ταῖς γυναιξίν, ὅσαις ἰξίαι περὶ τοὺς μηροὺς ἔνεισιν.

1. τε] δὲ cod. | 2. κείμενοι οἳ καλοῦνται cod. corr. H. | 18. δωδεκατης cod., delevit C. Müller. | 20. τῶν cod. περὶ H. | 21. θηλύφωνον cod. | 26. ἰξίαις cod. — v. 26 in margine cod.:

τοῖς παρ' ἐνίοις λεγόμενοῖς κιρσοῖς, τοῖς ἐν τοῖς σκέλεσιν, ὁμωνύμως τοῖς ἐν τοῖς δένδρεσιν, σημαίνει καὶ πόαν τινά·

XLIII. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν· περὶ Σόλους τῆς Κιλικίας παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Πίναρον, οὗ ἡ μάχη Ἀλεξάνδρου πρὸς Δαρεῖον ἐγένετο, αἱ ῥόαι ἀπύρ⟨ην⟩οι γίγνονται· δι' ὅλου δὲ ⟨ἐν Αἰγύπτῳ οἱ⟩ κόκκοι τὸ οἰνίζον ἔχουσιν.

XLIV. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῴων, ἡ μέλισσα, φησίν, ἀποβάλλουσα τὸ κεντρίον ἀποθνήσκει, αἱ δὲ βαστάζουσιν ἔξω τοῦ σμηνιῶνος.

XLV. Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶν καὶ τὸ τοῖς λευκοΐοις ἄνθεσιν ἢ στεφάνοις διὰ νυκτὸς λύχνους παρακαίεσθαι, ἵνα εἰς τὴν πρωΐαν ταῦτα παραμένῃ ἀμάραντα. ποιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ στεφανηπλόκοι.

XLVI. Θεόφραστος ἐν τῇ ε̄ τῶν φυτικῶν αἰτιῶν φησιν τὰ κελύφ⟨ι⟩α τῶν κυάμων περὶ τὰς ῥίζας τῶν δένδρων περιτιθέμενα ξηραίνειν τὰ φυόμενα. καὶ αἱ κατοικίδιαι δὲ ὄρνιθες συνεχῶς ταῦτα ἐσθίουσαι ἄτοκοι γίγνονται. ὅθεν καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, τάχα δὲ καὶ δι' ἄλλας οἱ Πυθαγόρ⟨ε⟩ιοι ἀπηγορεύκασιν τῷ κυάμῳ χρῆσθαι· καὶ γὰρ πνευματοποιὸν καὶ δύσπεπτον, καὶ τοὺς ὀνείρους τεταραγμένους ἡμῖν ἐμποιεῖ.

XLVII. Τὰ ὕδνα βροντῶν συνεχῶν γιγνομέ-

ἢ καὶ χαμαιλέων καλεῖται. καὶ ἑτέρα ἐστί τίς, ἀφ' ἧς ὁ ἰξός. | 1. in margine cod. ἀγνοεῖς ποῦ οἱ Σόλοι καὶ ποῦ ὁ Πίναρος ποταμός; τριῶν γὰρ ..... διάστημα ἀπέχει ἀπ' ἀλλήλων. | 4. ῥοαι ἄπυροι cod., emend. Xylander. | 5. ἐν Αἰγύπτῳ οἱ supplevimus ex Theophrasto, cod. nil nisi ϋ//ου exhibet. | 9. τὸ καὶ cod. corr. H. | 12. παραμένει cod. | 14. φυσικῶν cod., emend. Meursius. | 15. κέλυφα cod., κελύφια Bast, κελύφη W. | 20. καὶ supra versum cod.

νων σκληρότερα γίγνεται, καθάπερ Θεόφραστος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν εἴρηκεν.

XLVIII. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν φησίν· ἡ λιβανωτὶς βοτάνη συντιθεμένη μετὰ ἱματίων κωλύει σῆτας ἐγγίγνεσθαι.

XLXIX. Ἄξια δ' ἐστὶν ἐπιστάσεως [τὰ εἰρημένα] ἃ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ ἐνθουσιασμῶν ἐξεῖπεν. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος τὴν μουσικὴν πολλὰ τῶν ἐπὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα γιγνομένων παθῶν ἰατρεύειν, καθάπερ λιποθυμίαν, φόβους καὶ τὰς ἐπὶ μακρὸν γιγνομένας τῆς διανοίας ἐκστάσεις. ἰᾶται γάρ, φησίν, ἡ καταύλησις καὶ ἰσχιάδα καὶ ἐπιληψίαν, καθάπερ πρὸς Ἀριστόξενον τὸν μουσικὸν ἐλθόντα (χρήσασθαι αὐτὸν τῷ μαντ⟨ε⟩ίῳ τῷ τῆς Πασιφάης ἢ Λάκωσι καὶ Δάφνη λέγεται) ... τὸν μουσικὸν καταστῆσαι τὸν ἐξιστάμενον ἐν Θήβαις ὑπὸ τὴν τῆς σάλπιγγος φωνήν· ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐβόησεν ἀκούων ὥστε ἀσχημονεῖν· εἰ δέ ποτε καὶ πολεμικὸν σαλπίσειέ τις, πολὺ χεῖρον πάσχειν μαινόμενον. τοῦτον οὖν κατὰ μικρὸν τῷ αὐλῷ προσάγων, καὶ ὡς ἄν τις εἴποι ἐκ προσαγωγῆς ἐποίησεν καὶ τὴν τῆς σάλπιγγος φωνὴν ὑπομένειν. θεραπεύει δὲ ἡ καταύλησις καὶ ἐάν τι μέρος τοῦ σώματος ἐν ἀλγήματι ὑπάρχῃ· καταυλουμένου τοῦ σώματος καταύλησις γιγνέσθω ἡμέρας ε̄ ὡς ἐλά-

2. τοῖς] τῷ Ideler. | 6. ἄξια δ' ἐστὶν ἐπιστάσεως ab antecedente capite post Teucherum seiunxit Leopardi, idem τὰ εἰρημένα delevit et ἐξεῖπεν cum Teuchero posuit pro codicis ἐξειπεῖν. | 7. ἐνθουσιασμοῦ Meursius. | 14. τοῦ μαντίου τοῦ cod. | 15. πασιφίλης: δαμωτι ἀδελφῆς cod. Πασιφάης Meursius ἢ Λάκωσι καὶ Δάφνη C. Müller; nos lacunam statuimus. | 19. μαινόμενον Leopardi μαχόμενον cod. | 20. προσάγειν cod. προσάγων Leopardi. | 25. ε̄ ὡς Meursius, ἕως cod.

χιστα, καὶ εὐθέως τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐλάττων ὁ πόνος γενήσεται καὶ τῇ δευτέρᾳ. τὸ δὲ γιγνόμενον διὰ τῆς καταυλήσεως ἐπιχωριάζει καὶ ἀλλαχῇ, μάλιστα δὲ ἐν Θήβαις μέχρι τῶν νῦν χρόνων.

L. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῆς πραγματείας, Εὔνομος, φησίν, ὁ Χῖος, ὁ φαρμακοπώλης, ἐλ⟨λ⟩εβόρου πίνων πλείονας πόσεις οὐκ ἐκαθαίρετο. καί ποτε, ἔφη, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ συνθέμενος τοῖς ὁμοτέχνοις περὶ δύο καὶ εἴκοσι πόσεις ἔλαβεν ἐν τῇ ἀγορᾷ καθήμενος καὶ οὐκ ἐξανέστη ἀπὸ τῶν σκευῶν ⟨μέχρι δείλης⟩. τότε δ' ἀπῆλθεν λούσασθαι καὶ δειπνῆσαι, ὥσπερ εἰώθει, καὶ οὐκ ἐξήμεσεν. τοῦτο δὲ ἔπραξεν ἐν πολυχρονίῳ συνηθείᾳ γεγονώς, ἀρξάμενος ἀπὸ ὀλίγων ἕως τοσούτων πόσεων. πάντων δὲ τῶν φαρμάκων αἱ δυνάμεις ἀσθενέστεραι τοῖς συνειθισμένοις, ἐνίοις δὲ καὶ ἄπρακτοί εἰσιν.

LI. Ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν εἴρηκεν· τὸν ἄνθρωπόν φησιν βεβρωκότα καὶ πεπωκότα τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἄγειν καὶ ὅτε νήστης ὑπῆρχεν. πειρᾶται δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἀποδιδόναι.

6. Εὔνομος] Εὔδημος Theophrastus. — χίος cod. | 18. ἄξιον — πρᾶγμα a prioribus separavit Leopardi. — πρᾶγμα. Ἀριστοτέλης δὲ — προβλήμασιν, deleto εἴρηκεν Rose. | 22. subscript. in cod.:

† ἀπολλωνίου †

. . . .

ἱστορίαι θαυμάσιαι.

. . . .

PHLEGON TRALLIANVS.

Φλέγων Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος (οἱ δ' Ἀδριανοῦ φασιν), ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις̅ (ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ̅ Ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ), τὰ δ' αὐτὰ ἐν βιβλίοις η̅, ἔκφρασιν Σικελίας, περὶ μακροβίων καὶ θαυμασίων, περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ̅, περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β̅ καὶ ἄλλα. Suidas s. h. v.

ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΥ

ΠΕΡΙ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΒΙΩΝ.

Α. *ΠΕΡΙ ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ.*

I. . . . . *εἰς τὸν ξενῶνα προσπορεύεται ταῖς θύραις, καὶ καιομένου τοῦ λύχνου καθημένην ⟨ε⟩ἶδεν τὴν ἄνθρωπον παρὰ τῷ Μαχάτῃ· οὐκ ἔτι*

15. 'Narrationis caput deest. videtur summa haec esse: Philinnium, Demostrati et Charitus filiam, clam cum hospite Machata etiam vita functam consuevisse idque nutricem deprehendisse' Xylander.

δὲ καρτερήσασα πλείονα χρόνον· διὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς φαντασίας τρέχει πρὸς τὴν μητέρα, καὶ βοήσασα μεγάλῃ τῇ φωνῇ 'Χαριτοῖ' καὶ 'Δημόστρατε', ᾤετο δεῖν ἀναστάντας ἐπὶ τὴν θυγατέρα αὐτοὺς μετ' αὐτῆς πορεύεσθαι· πεφηνέναι γὰρ ζῶσαν, εἶναί τε μετὰ τοῦ ξένου διά τινα θείαν βούλησιν ἐν τῷ ξενῶνι. τῆς δὲ Χαριτοῦς παράδοξον λόγον ἀκουούσης συνέβη τὴν ψυχὴν τὸ μὲν πρῶτον ἐκπλαγῇ γενομένην ἐκλυθῆναι διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀγγελίας καὶ διὰ τὴν ταραχὴν τῆς τροφοῦ, μετὰ μικρὸν δὲ μνησθεῖσαν τῆς θυγατρὸς κλαίειν, τὰ δὲ ἔσχατα καταγνῶναι τῆς πρεσβύτιδος μανίαν, κελεύειν τε ἀπαλλάττεσθαι ἀπ' αὐτῆς ταχέως. ὀνειδιζούσης δὲ τῆς τροφοῦ καὶ λεγούσης μετὰ παρρησίας, ὡς ⟨αὐτὴ⟩ μὲν φρονεῖ τε καὶ ὑγιής ἐστιν, ἡ δὲ δι' ὄκνον οὐ βούλοιτο τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἰδεῖν, μόλις ἡ Χαριτὼ τὰ μὲν βιασθεῖσα ὑπὸ τῆς τροφοῦ, τὰ δὲ εἰδῆσαι βουλομένη τὸ συμβεβηκὸς παραγίνεται πρὸς τὰς θύρας τοῦ ξενῶνος· διὰ ⟨δὲ⟩ τὸ γεγονέναι πλείονα χρόνον, ὡς ἂν δευτέρας ⟨ὥρας ἀπὸ τῆς⟩ ἀγγελίας συντε⟨τε⟩λεσμένης, ὀψέ ποτε ἧκεν ἡ Χαριτώ. διὸ συνέβαινεν ἐκείνους μὲν ἤδη ἀναπαύεσθαι. παρακύψασα δ' οὖν ἡ μήτηρ τὰ μὲν ἱμάτια καὶ τὸν τύπον τῆς ὄψεως ἐνόμιζεν ἐπιγινώσκειν, τὴν δὲ ἀλήθειαν ἐξετάσαι κατ' οὐδένα τρόπον δυναμένη τῇ ν⟨υκτὶ⟩ ἡσυχίαν ᾤετο δεῖν ἔχειν· πρωῒ γὰρ ἤλπιζεν ἀναστᾶσα καταλήψεσθαι τὴν ἄνθρωπον· ἐὰν δὲ ὑστερήσῃ, διερωτήσειν τὸν Μαχάτην περὶ πάντων· οὐ γὰρ ἄν ποτε ψεύσασθαι τηλικαύ-

15. εἰ δὲ cod. ἣ δὲ Meursius ἡ δὲ act. Monac. | 19. δὲ add. Leopardi. | 23. ἀνακύψασα cod. corr. H. | 26. τὴν cod. τῇ νυκτὶ Nauck.

τὴν πρᾶξιν ἐρωτώμενον αὐτόν· διόπερ σιωπήσασα ἀπῆλθεν. ὄρθρου δὲ γενομένου τὴν μὲν εἴτε διὰ θείαν βούλησιν εἴτε κατ' αὐτοματισμὸν λαθοῦσαν· ἀπελθεῖν συνέβη, τὴν δὲ παραγενομένην διὰ τὴν ἀπόλυσιν δυσφορεῖν τῷ νεανίσκῳ καὶ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐξηγησάμενον ἀξιοῦν [περὶ τὰ γόνατα περιπλεκομένην τοῦ Μαχάτου] τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν μηδὲν ἀποκρυψάμενον· ὁ δὲ νεανίσκος ἀγωνιάσας τὴν ἀρχὴν μὲν διεταράχθη, μόλις δέ ποτε τὸ ὄνομα διεσάφησεν, ὅτι Φιλίννιον εἴη· καὶ τὴν ἀρχὴν διηγήσατο τῆς εἰσόδου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ἐδήλωσεν ὅση, καὶ ὅτι λάθρᾳ τῶν γεννησάντων ἔφη παραγίνεσθαι πρὸς αὐτόν, τά τε ὑπολελειμμένα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου βουλόμενος ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα πιστόν, ἀνοίξας τὸν ῥίσκον, ἐξαιρεῖ τόν τε δακτύλιον τὸν χρυσοῦν, ὃν ἔλαβεν παρ' αὐτῆς, καὶ τὴν στηθοδεσμίδα, ἣν ἀπολελοίπει τῇ πρότερον νυκτί. ὡς δὲ εἶδεν ἡ Χαριτὼ τηλικαῦτα σημεῖα, ἀναβοᾷ, καὶ διαρρήξασα ἑαυτῆς τά τε ἐνδύματα καὶ τὸ ἱμάτιον, ἀπό τε τῆς κεφαλῆς ῥίψασα τὸν κεκρύφαλον, πεσοῦσά τε εἰς τὴν γῆν καὶ περιχυθεῖσα τοῖς γνωρίσμασιν, ἐξ ἀρχῆς ἐποίει τὸ πένθος. θεωρῶν δὲ ὁ ξένος τὸ γινόμενον καὶ πάντας ὄντας ὑπερπαθεῖς καὶ θρηνοῦντας, ὡσανεὶ νῦν μέλλοντας κατορύττειν τὴν ἄνθρωπον, συνεχεῖτο καὶ παρεκάλει δεόμενος παύσασθαι, ἐπαγγελλόμενος ἐὰν παραγένηται δείξειν αὐτήν. ἡ δὲ πεισθεῖσα καὶ ἐντειλαμένη αὐτῷ φροντίσαι μὴ

4—11. vide praefat. | 8. ἀποκρυψαμένην cod. ἀποκρυψάμενον W. Müll. | 12. λάθρα edit. | 14. πιστὸν ἀνοίξας τὸν ῥίσκον ἐξαιρεῖ, interpung. W. | 22. ἐποιεῖτο cod. ἐποίει τὸ πένθος Müll. | 24. ὡσανεὶ cod.! | 25. καὶ supra vers. cod.

χεραίνειν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ γεγονότι φάσματι. δέομαι δὲ ὑμῶν ἁπάντων, κατευχόμενος πρὸς τῆς ἑκάστου σωτηρίας, ἀποδοῦναί μοι τὸ παιδίον τὸ ἐξ ἐμοῦ γεγεννημένον, ὅπως μηδὲν βίαιον γένηται ἄλλο τι βουλευσαμένων ὑμῶν μηδ' ἀρχὴ πραγμάτων δυσχερῶν καὶ χαλεπῶν διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ φιλονεικίαν ὑμῖν γένηται. οὐ γὰρ ἐνδέχεταί μοι περιιδεῖν κατακαυθὲν τὸ παιδίον ὑφ' ὑμῶν διὰ τὴν τῶν ἐξαγγελλόντων ὑμῖν μάντεων ἀποπληξίαν. συγγνώμην μὲν οὖν ὑμῖν ἔχω, ὅτι τοιαύτην ὄψιν ἀπροσδόκητον ἑωρακότες ἀπορεῖτε πῶς ποτε τοῖς παροῦσι πράγμασιν ὀρθῶς χρήσεσθε. εἰ μὲν οὖν ἐμοὶ πεισθήσεσθε ἀδεῶς, τῶν παρόντων φόβων καὶ τῶν ἐπερχομένων κακῶν ἔσεσθε ἀπηλλαγμένοι. εἰ δὲ ἄλλως πως τῇ γνώμῃ προπεσεῖσθε, φοβοῦμαι περὶ ὑμῶν μήποτε εἰς ἀνηκέστους συμφορὰς ἀπειθοῦντες ἡμῖν ἐμπέσητε. ἐγὼ μὲν οὖν διὰ τὴν ὑπάρχουσαν εὔνοιαν ὅτ' ἔζων καὶ νῦν ἀπροσδοκήτως παρὼν προείρηκα τὸ συμφέρον ὑμῖν. ταῦτ' οὖν ὑμᾶς ἀξιῶ, μὴ πλείω με χρόνον παρέλκειν, ἀλλὰ βουλευσαμένους ὀρθῶς καὶ πεισθέντας τοῖς εἰρημένοις ὑπ' ἐμοῦ δοῦναί μοι μετ' εὐφημίας τὸ παιδίον. οὐ γὰρ ἐνδέχεταί μοι πλείονα μηκύνειν χρόνον διὰ τοὺς κατὰ γῆν ὑπάρχοντας δεσπότας.« ταῦτα δὲ εἰπὼν ἡσυχίαν ἔσχεν ἐπ' ὀλίγον, καραδοκῶν ποίαν ποτὲ ἐξοίσουσιν αὐτῷ γνώμην περὶ τῶν ἀξιουμένων. τινὲς μὲν οὖν ᾤοντο δεῖν ἀποδοῦναι τὸ παιδίον καὶ ἀφοσιώσασθαι τό τε φάσμα καὶ τὸν ἐπιστάντα δαίμονα, οἱ δὲ πλεῖστοι ἀντέλεγον, ἐπὶ σχολῆς δεῖν βουλεύσασθαι

15. προσπεσεῖσθε cod. corr. H. | 29. ἐπὶ σχολῆς cod. et in mg. μετὰ ἀνέσεως.

τέτατό τε ἐπὶ τῆς κλίνης ἐμφανὲς τὸ σῶμα. τῆς δὲ μητρὸς περιχυθείσης καὶ τοῦ πατρὸς [περὶ αὐτὴν] καὶ θορύβου πολλοῦ καὶ θρήνου κατὰ τὴν οἰκίαν γενομένου διὰ τὸ πάθος, ὡς ἀνηκέστου γεγονότος συμπτώματος, ἅμα τε ἀπίστου θεάματος, ταχέως ἐγένετο διὰ πόλεως τὸ πρᾶγμα περιβόητον καί μοι προσηγγέλ⟨θ⟩η. τὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκείνην διακατέσχον ἐγὼ τοὺς ὄχλους ἀθροιζομένους ἐπὶ τὴν οἰκίαν, εὐλαβηθεὶς μήτις εἴη νεωτερισμὸς διαδεδομένης τοιαύτης φήμης. ὄρθρου δὲ βαθέος πλῆρες ἦν τὸ θέατρον. ῥηθέντων δὲ πάντων τῶν κατὰ μέρος ἔδοξεν πρῶτον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν τάφον ἡμᾶς καὶ ἀνοίξαντας εἰδῆσαι, πότερον εἴη τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς κλίνης ἢ κενὸν ⟨τὸν⟩ τόπον εὑρήσομεν· οὐδὲ γὰρ ἑξάμηνος ⟨ἐπ⟩εγεγόνει τῷ θανάτῳ τῆς ἀνθρώπου. ἀνοιχθείσης δὲ ὑφ' ἡμῶν τῆς καμάρας, εἰς ἣν πάντες οἱ οἰκεῖοι μεταλλάξαντες ἐτίθεντο, ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων κλινῶν ἐφάνη τὰ σώματα κείμενα, τῶν δὲ παλαίτερον τετελευτηκότων τὰ ὀστᾶ, ἐπὶ μόνης δὲ ἧς ἡ Φιλίννιον ἐτέθη καὶ συνέβη ταφῆναι εὕρομεν ἐπικείμενον τὸν δακτύλιον τὸν σιδηροῦν, ὃς ἦν τοῦ ξένου, καὶ τὸ χρυσόκλυστον ποτήριον, ἅπερ ἔλαβε παρὰ τοῦ Μαχάτου τῇ πρώτῃ τῶν ἡμερῶν. θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐκπλαγέντες εὐθέως παρεγενόμεθα πρὸς τὸν Δημόστρατον εἰς τὸν ξενῶνα ὀψόμενοι τὴν νεκράν, εἰ κατ' ἀλήθειαν ἐμφανής ἐστιν. ἰδόν-

1 mg.: ὢ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ματαιότητος τοῦ συγγραφέως! | 3. πολλοῦ// cod. — καὶ θρήνου om. Müller. | 5. θεάματος ... συμπτώματος cod. corr. Nauck. | 10. βαθέως cod. ante rasuram βαθέος p. ras. et edit. | 12. εἰσελθεῖν cod. corr. H. | 15. ἐγεγόνει cod. ἐπεγεγόνει Nauck. | 17. μεταλλάσσοντες cod. corr. N. et H.

τες δὲ χαμαὶ κειμένην εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἠθροιζόμεθα· τὰ γὰρ γεγονότα μεγάλα τε ἦν καὶ ἄπιστα. θορύβου δὲ ὄντος νεανικοῦ κατὰ τὴν ἐκκλησίαν καὶ σχεδὸν οὐδενὸς δυναμένου κρῖναι τὰ πράγματα, πρῶτος Ὕλλος, ὁ νομιζόμενος παρ' ἡμῖν οὐ μόνον μάντις ἄριστος, ἀλλὰ καὶ οἰωνοσκόπος κομψὸς εἶναι, τά τε ἄλλα συνεωρακὼς ἐν τῇ τέχνῃ περιττῶς, ἀναστὰς ἐκέλευεν τὴν μὲν ἄνθρωπον κατακαίειν ἐκτὸς ὁρίων· οὐ γὰρ συμφέρειν ἔτι ταύτην ἐντὸς ὁρίων τεθῆναι εἰς γῆν, ἀποτροπιάσασθαι δὲ Ἑρμῆν Χθόνιον καὶ Εὐμενίδας, εἶτα οὕτω περικαθαίρεσθαι πάντας, ἁγνίσαι δὲ καὶ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσα θεοῖς χθονίοις νομίζεται ποιῆσαι συνέτασσεν. ἐμοί τε ἰδίᾳ εἶπεν περὶ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν πραγμάτων, θύειν τε Ἑρμῇ, Διί τε Ξενίῳ καὶ Ἄρει, καὶ συντελεῖν ταῦτα μὴ παρέργως. ταῦτα δὲ ἀποφηναμένου αὐτοῦ τὸ μὲν συνταχθὲν ἡμεῖς ἐπράττομεν, ὁ δὲ ξένος ὁ Μαχάτης, πρὸς ὃν παρεγένετο τὸ φάσμα, ὑπ' ἀθυμίας ἑαυτὸν ἐξήγαγεν τοῦ ζῆν. ἐὰν οὖν σοι φαίνηται περὶ τούτων γράφειν τῷ βασιλεῖ, ἐπίστειλον κἀμοί, ἵνα καὶ τῶν σωμάτων τινὰ τῶν ἱστορούντων τὰ κατὰ μέρος ἐξαποστείλω σοι. ἔρρωσο.

II. Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἱέρων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἢ Ἐφέσιος καὶ ἐν Αἰτωλίᾳ φάσμα γενέσθαι. Πολύκριτος γάρ τις τῶν πολιτῶν ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου Αἰτωλάρχης, ἐπὶ τρία ἔτη τῶν πολιτῶν αὐτὸν ἀξιωσάντων διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐκ προγόνων καλοκαγαθίαν. ὢν δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ ταύτῃ ἄγεται

5. ὁ νομιζόμενος Bast ὀνομαζόμενος cod. | 8. κατακαίειν Hemsterhuys κατακλείειν cod. | 17. τούτου cod. corr. H. | 23. Ἱέρων] Ἥρων Meursius. | 26. αὐτῶν cod.

γυναῖκα Λοκρίδα, καὶ συγκοιμηθεὶς τρισὶν νυξὶ τῇ τετάρτῃ τὸν βίον ἐξέλιπεν. ἡ δὲ ἄνθρωπος ἔμενεν ἐν τῇ οἰκίᾳ χηρεύουσα, ἡνίκα δὲ ὁ τοκετὸς ἤπειγεν, τίκτει παιδίον αἰδοῖα ἔχον δύο, ἀνδρεῖόν τε καὶ γυναικεῖον, καὶ τὴν φύσιν θαυμαστῶς διηλλαγμένον· τὰ μὲν ἄνω τοῦ αἰδοίου σκληρά τε καὶ ἀνδρώδη ἦν, τὰ δὲ περὶ τοὺς μηροὺς γυναικεῖα καὶ ἁπαλώτερα. ἐφ' ᾧ καταπλαγέντες οἱ συγγενεῖς ἀπήνεγκαν εἰς τὴν ἀγορὰν τὸ παιδίον καὶ συναγαγόντες ἐκκλησίαν ἐβουλεύοντο περὶ αὐτοῦ, θύτας τε καὶ τερατοσκόπους συγκαλέσαντες. τῶν δὲ οἱ μὲν ἀπεφήναντο διάστασίν τινα τῶν Αἰτωλῶν καὶ Λοκρῶν ἔσεσθαι· κεχωρίσθαι γὰρ ἀπὸ μητρὸς οὔσης Λοκρίδος καὶ πατρὸς Αἰτωλοῦ· οἱ δὲ δεῖν ᾤοντο τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα ἀπενεγκόντας εἰς τὴν ὑπερορίαν κατακαῦσαι. ταῦτα δὲ αὐτῶν βουλ⟨ευ⟩ομένων ἐξαίφνης φαίνεται ὁ Πολύκριτος ὁ προτεθνηκὼς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πλησίον τοῦ τέκνου ἔχων ἐσθῆτα μέλαιναν. τῶν δὲ πολιτῶν καταπλαγέντων ἐπὶ τῇ φαντασίᾳ καὶ πολλῶν εἰς φυγὴν τραπομένων παρεκάλεσε τοὺς πολίτας θαρρεῖν καὶ μὴ ταράττεσθαι ἐπὶ τῷ γεγονότι φάσματι. ἐπεὶ δὲ ἔληξε τὸ πλέον τοῦ θορύβου καὶ τῆς ταραχῆς, ἐφθέγξατο λεπτῇ τῇ φωνῇ τάδε· »ἐγώ, ἄνδρες πολῖται, τῷ μὲν σώματι τέθνηκα, τῇ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τῇ χάριτι ⟨τῇ⟩ πρὸς ὑμᾶς ζῶ. καὶ νῦν πάρειμι πρὸς ὑμᾶς ⟨πείσας⟩ τοὺς κυριεύοντας τῶν κατὰ γῆν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ. παρακαλῶ τοίνυν ὑμᾶς, πολίτας ὄντας ἐμοῦ, τοῦ μὴ ταράττεσθαι μηδὲ δυσ-

6. ὁλόκληρά cod. σκληρά N. et H. | 26. ὑμᾶς πείσας Leopardi ὑμᾶς παραιτησάμενος coni. W.

χεραίνειν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ γεγονότι φάσματι. δέομαι δὲ ὑμῶν ἁπάντων, κατευχόμενος πρὸς τῆς ἑκάστου σωτηρίας, ἀποδοῦναί μοι τὸ παιδίον τὸ ἐξ ἐμοῦ γεγεννημένον, ὅπως μηδὲν βίαιον γένηται ἄλλο τι βουλευσαμένων ὑμῶν μηδ' ἀρχὴ πραγμάτων δυσχερῶν καὶ χαλεπῶν διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ φιλονεικίαν ὑμῖν γένηται. οὐ γὰρ ἐνδέχεταί μοι περιιδεῖν κατακαυθὲν τὸ παιδίον ὑφ' ὑμῶν διὰ τὴν τῶν ἐξαγγελλόντων ὑμῖν μάντεων ἀποπληξίαν. συγγνώμην μὲν οὖν ὑμῖν ἔχω, ὅτι τοιαύτην ὄψιν ἀπροσδόκητον ἑωρακότες ἀπορεῖτε πῶς ποτε τοῖς παροῦσι πράγμασιν ὀρθῶς χρήσεσθε. εἰ μὲν οὖν ἐμοὶ πεισθήσεσθε ἀδεῶς, τῶν παρόντων φόβων καὶ τῶν ἐπερχομένων κακῶν ἔσεσθε ἀπηλλαγμένοι. εἰ δὲ ἄλλως πως τῇ γνώμῃ προπεσεῖσθε, φοβοῦμαι περὶ ὑμῶν μήποτε εἰς ἀνηκέστους συμφορὰς ἀπειθοῦντες ἡμῖν ἐμπέσητε. ἐγὼ μὲν οὖν διὰ τὴν ὑπάρχουσαν εὔνοιαν ὅτ' ἔξων καὶ νῦν ἀπροσδοκήτως παρὼν προείρηκα τὸ συμφέρον ὑμῖν. ταῦτ' οὖν ὑμᾶς ἀξιῶ, μὴ πλείω με χρόνον παρέλκειν, ἀλλὰ βουλευσαμένους ὀρθῶς καὶ πεισθέντας τοῖς εἰρημένοις ὑπ' ἐμοῦ δοῦναί μοι μετ' εὐφημίας τὸ παιδίον. οὐ γὰρ ἐνδέχεταί μοι πλείονα μηκύνειν χρόνον διὰ τοὺς κατὰ γῆν ὑπάρχοντας δεσπότας.« ταῦτα δὲ εἰπὼν ἡσυχίαν ἔσχεν ἐπ' ὀλίγον, καραδοκῶν ποίαν ποτὲ ἐξοίσουσιν αὐτῷ γνώμην περὶ τῶν ἀξιουμένων. τινὲς μὲν οὖν ᾤοντο δεῖν ἀποδοῦναι τὸ παιδίον καὶ ἀφοσιώσασθαι τό τε φάσμα καὶ τὸν ἐπιστάντα δαίμονα, οἱ δὲ πλεῖστοι ἀντέλεγον, ἐπὶ σχολῆς δεῖν βουλεύσασθαι

15. *προσπεσεῖσθε* cod. corr. H. | 29. *ἐπὶ σχολῆς* cod. et in mg. *μετὰ ἀνέσεως*.

φάσκοντες, ὡς ὄντος μεγάλου τοῦ πράγματος καὶ οὐ τῆς τυχούσης αὐτοῖς ἀπορίας. συνιδὼν δὲ αὐτοὺς οὐ προσέχοντας, ἀλλ' ἐμποδίζοντας αὐτοῦ τὴν βούλησιν, ἐφθέγξατο αὖθις τάδε· »ἀλλ' οὖν γε, ὦ ἄνδρες πολῖται, ἐὰν ὑμῖν συμβαίνῃ τι τῶν δυσχερεστέρων διὰ τὴν ἀβουλίαν, μὴ ἐμὲ αἰτιᾶσθε, ἀλλὰ τὴν τύχην τὴν οὕτως ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑμᾶς ποδηγοῦσαν, ἥτις ἐναντιουμένη κἀμοὶ παρανομεῖν ἀναγκάζει με εἰς τὸ ἴδιον τέκνον.« τοῦ δὲ ὄχλου συνδραμόντος καὶ περὶ τὴν ⟨κάθ⟩αρσιν τοῦ τέρατος ἔχοντος, ἐπιλαβόμενος τοῦ παιδίου καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν ἀνείρξας ἰταμώτερον διέσπασέ τε αὐτὸ καὶ ἤσθιε. κραυγῆς δὲ γενομένης καὶ λίθων ἐπ' αὐτὸν ἐκριπτομένων ὑπελάμβανον τροπὴν αὐτοῦ ποιήσασθαι. ὁ δὲ ἄπληκτος ὢν ὑπὸ τῶν λίθων τὸ σῶμα πᾶν τοῦ παιδίου κατανάλωσε πλὴν τῆς κεφαλῆς καὶ αὐτίκα ἀφανὴς ἐγένετο. δυσφορούντων δ' αὐτῶν ἐπὶ τοῖς γενομένοις καὶ ἐν ἀπορίᾳ καθεστηκότων οὐ τῇ τυχούσῃ, βουλομένων τε ἀποστεῖλαι εἰς Δελφούς, φθέγγεται ἡ κεφαλὴ τοῦ παιδίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κειμένη καὶ λέγει χρησμῷ τὰ ἀποβησόμενα·

ὦ πολυύμνητον ναίων χθόνα λαὸς ἀπείρων,
μὴ στεῖχ' ἐς Φοίβου τέμενος ναόν τε θυώδη·
οὐ γάρ σοι καθαραὶ χέρες αἵματος αἰθέρ' ἔχουσιν,
ἀλλὰ μύσος προπάροιθε ποδῶν ἔντοσθε κελεύθου.
φράζεο δ' ἐξ ἐμέθεν, τρίποδος δ' ἀπόειπε κέλευθον·

10. ἄρσιν cod. et in mg. ἔριν, λύσιν coni. W., κάθαρσιν Emperius. | 12. ἰταμώτερον cod. | 16. καταναλώσεν cod. ante rasuram.

μαντοσύνης πᾶσαν γὰρ ἐφετμήν σοι καταλέξω.
ἤματι γὰρ τούτῳ περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ
ὥρισται πᾶσιν θάνατος, ψυχαὶ δὲ βέονται
Λοκρῶν Αἰτωλῶν τ' ἀναμὶξ βουλῇσιν 'Αθήνης.
οὐδ' ἀναπαύλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
ἤδη γὰρ ψακάδες φόνιαι κατὰ κρᾶτα κέχυνται,
νὺξ δ' ἐπὶ πάντα κέκευθε, μέλας δ' ἐπιδέδρο-
μεν ἀχλύς·
αὐτίκα νὺξ δ' ἔρεβος πᾶσαν κατὰ γαῖαν ὄρωρεν,
χῆροι δ' οἶκοι πάντες ἐπ' οὔδεϊ γυῖα κλινοῦσιν,
οὐδὲ γυνὴ πένθος ποτὲ λείψεται, οὐδέ νυ παῖδες
ἐν μεγάροις γοόωσι φίλους πατέρας περιφύντες·
τοῖον γὰρ τόδε κῦμα κατέδραμε πᾶσι κατ' ἄκρης.
αἲ αἲ πατρίδ' ἐμὴν αἰεὶ στένω αἰνὰ παθοῦσαν,
μητέρα τ' αἰνοτάτην, ἣν ὕστερον ἔκλυσεν αἰών.
νώνυμνόν τε θεοὶ γένεσιν θήσουσιν ἅπαντες
Λοκρῶν τ' Αἰτωλῶν θ' ὅ τι που καὶ σπέρμα
λίποιτο,
οὕνεκ ἐμὴν κεφαλὴν λίποι αἰών, οὐδέ νυ πάντα
σώματος ἠφάνικεν μέλε' ἄκριτα, λεῖπε δὲ γαῖαν.
ἀλλ' ἄγ' ἐμὴν κεφαλὴν θέμεν ἠοῖ φαινομένηφι,
μηδέ θ' ὑπὸ ζοφερὴν γαῖαν κατακρυπτέμεν ἔνδον·
αὐτοὺς δὲ προλιπόντας ἑὸν χῶρον μετόπισθεν
στείχειν εἰς ἄλλον χῶρον καὶ λαὸν 'Αθήνης,
εἴ τινά που θανάτοιο λύσιν κατὰ μοῖραν ἕλησθε.

1. γὰρ] καὶ Meursius. | 3. βίονται cod., corr. E. | 5. οὐδ' ἄρ' ἀνάβλησις Schaefer. | 6. ψακάδες cod. ψεκάδες edit. | 7. αἴθρη cod. αἰθήρ ed. ἀχλύς N. | 10. χήροι cod. | 11. οὐδέ νυ] οἰδένυ cod. | 12. περιφῦντες cod. | 14. αἰνὰ] αἰ in rasura. | 16. νώνυμνόν, μν in rasura, cod. | 17. θ'] θ̈' cod. | 21. ἀλλά γ' cod., corr. N. — θέμεν Müll. θέμεν' cod. — φαινομένηφι cod., corr. N.

ἀκούσαντες δὲ οἱ Αἰτωλοὶ τοῦ χρησμοῦ γυναῖκας μὲν καὶ τὰ νήπια τέκνα τούς τε ὑπέργηρως ὑπεξέθεντο οὗ ἕκαστος ἐδύνατο, αὐτοὶ δὲ ἔμενον καραδοκοῦντες τὸ ἀποβησόμενον. καὶ συνέβη τῷ ἑξῆς ἔτει Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρνᾶσι συστῆναι πόλεμον καὶ φθορὰν πολλὴν ἑκατέρων γενέσθαι.

III. Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἀντισθένης ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος Ἀκείλιον Γλαβρίωνα τὸν ὕπατον μετὰ πρεσβευτῶν Πορκίου Κάτωνος καὶ Λουκίου Οὐαλερίου Φλάκκου παραταξάμενον Ἀντιόχῳ ἐν Θερμοπύλαις γενναίως τε ἀγωνισάμενον βιάσασθαι ῥῖψαι μὲν τὰ ὅπλα τοὺς μετ' Ἀντιόχου, αὐτὸν δὲ τὰ μὲν πρῶτα εἰς Ἐλάτειαν μετὰ πεντακοσίων ὑπασπιστῶν φυγεῖν, ἐκεῖθεν δὲ πάλιν εἰς Ἔφεσον ἀναγκάσαι ὑπεξελθεῖν. ὁ δὲ Ἀκείλιος Κάτωνα μὲν εἰς Ῥώμην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα τὴν νίκην, αὐτὸς δὲ ἐπ' Αἰτωλοὺς καθ' Ἡράκλειαν ἐστράτευσεν, ἣν ἐξ εὐμαροῦς ἔλαβεν. ἐν δὲ τῇ παρατάξει τῇ γενομένῃ πρὸς Ἀντίοχον ἐν Θερμοπύλαις ἐπιφανέστατα σημεῖα ἐγένετο Ῥωμαίοις. ἐπιφανέντος γὰρ Ἀντιόχου καὶ φυγόντος τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ἐγίνοντο οἱ Ῥωμαῖοι περὶ ἀναίρεσιν τῶν ἐκ τῆς σφετέρας δυνάμεως πεπτωκότων καὶ περὶ συλλογὴν λαφύρων τε καὶ σκύλων καὶ αἰχμαλώτων. Βούπλαγος δέ τις, τῶν ἀπὸ Συρίας ἱππάρχης, τιμώμενος παρὰ τῷ βασιλεῖ Ἀντιόχῳ, ἔπεσε καὶ αὐτὸς γενναίως ἀγωνισάμενος. ἀναιρουμένων δὲ τῶν Ῥωμαίων πάντα τὰ σκῦλα καὶ μεσούσης τῆς ἡμέρας ἀνέστη ὁ Βούπλαγος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἔχων

2. ὑπεργήρως edit. | 12. ῥίψαι cod. | 13. Ἐλάτειαν Meursius ἰταλίαν cod.

ἀνειπὼν δὲ τοὺς στίχους τούτους ὥρμησεν ἐκ τῆς σκηνῆς ἐν χιτῶνι καὶ ἀπεφθέγγετο καταλογάδην τάδε· »μηνύομεν, ὦ ἄνδρες στρατιῶται καὶ πολῖται, διαβάντας ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν νικῆσαι ὑμᾶς τὸν βασιλέα Ἀντίοχον ναυμαχήσαντάς τε καὶ πεζῇ παραταξαμένους, κυριεῦσαι δὲ τῆς ἐπίταδε τοῦ Ταύρου χώρας πάσης καὶ τῶν πόλεων τῶν ἐκτισμένων ἐν αὐτῇ, ἐκβαλόντας τὸν Ἀντίοχον εἰς Συρίαν, ταύτην δὲ παραδοθῆναι καὶ τὰς πόλεις τοῖς Ἀττάλου υἱοῖς, Γαλάτας τε τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ Ἀσίᾳ παραταξαμένους πρὸς ὑμᾶς ἡσσηθῆναι, τῶν τε γυναικῶν καὶ τέκνων καὶ τῆς ἀποσκευῆς πάσης κυριεῦσαι ὑμᾶς καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὴν Εὐρώπην, τοὺς δὲ κατοικοῦντας ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὴν παραλίαν Θρᾶκας τῆς τε Προποντίδος καὶ Ἑλλησπόντου ἀναλύουσιν ὑμῖν ἀπὸ τῆς στρατείας ἐπίθεσιν ποιήσασθαι περὶ τὴν τῶν Αἰνιάνων χώραν καί τινας διαφθείραντας ἀφελέσθαι μέρος τι τῆς προνομῆς, διασωθέντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ κομισθέντων εἰς Ῥώμην ἔσεσθαι συνθήκας πρὸς βασιλέα Ἀντίοχον, ἐφ' ᾧ χρήματα μὲν εἰσοίσει καὶ χώρας τινὸς ἀποστήσεται.« ἀναγορεύσας δὲ ταῦτα ἀνακεκράγει μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων τάδε· »ἐκ τῆς Ἀσίας ὁρῶ διαβαινούσας δυνάμεις χαλκοστέρνους καὶ βασιλέας ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγομένους καὶ ἔθνη παντοδαπὰ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, ἵππων τε κτύπον δοράτων τε ψόφον καὶ φόνον αἱματόφυρτον λεηλασίαν τε δεινὴν πτώσεις

3. *μηνύωμεν* cod. | 4. *ἐπὶ* cod. *ἀπὸ* Leopardi. | 10. *τὲ* cod. *δὲ* edit. | 12. *τε* cod. *δὲ* edit. | 17. *ποιήσεσθαι* cod. | 19. *δηλαθέντων* an *δηλωθέντων*? cod. corr. X. | 22. *ἀνεκεκράγει* edit.

τε πύργων καὶ τειχῶν κατασκαφὰς ἐρημίαν τε χθονὸς ἀμύθητον.« ταῦτα δὲ εἰπὼν ἔλεξεν αὖθις ἐν ἔπεσι τάδε·

ἡνίκα Νισαῖοι χρυσάμπυκες ἀργέται ἵπποι
βῶσιν ἐπὶ χθόνα δῖαν, ἐὴν προλιπόντες ἐφέδρην,
οὕς ποτ' ἐν ἄστει τεῦξε Συρηκοσίων πολυόλβων
Δαίδαλος Ἠετίων, φιλίην πολυήρατον αὔξων,
δαῖτ' ἐπὶ χαλκείῃ, δεσμοῖς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴαλλεν
χρύσεον· ἐν δ' αὐτὸν πᾶσιν Ὑπερίονος υἱὸν
ἥρμοσεν ἀκτίνεσσι καὶ ὄμμασι μαρμαίροντα·
καὶ τότε σοί, Ῥώμη, χαλέπ' ἄλγεα πάντα τελεῖται.
ἥξει γὰρ στρατὸς εὐρύς, ὅ σου χθόνα πᾶσαν ὀλέσσει,
χηρώσει δ' ἀγοράς, ἄστη δέ τε πυρπόλα θήσει,
αἵματι δὲ πλήσει ποταμούς, πλήσει δὲ καὶ Ἅιδην,
δουλοσύνην τ' οἰκτρήν, στυγερήν, ἀτέκμαρτον ἐφήσει.
οὐδὲ γυνὴ πόσιν ὅν γ' ὑποδέξεται ἐκ πολέμοιο
νοστήσαντ', Ἀΐδης δὲ καταχθόνιος, μελανείμων,
ἕξει ἐνὶ φθιμένοισιν ὁμοῦ τέκνα μητρὸς ἀπούρας,
Ἄρης δ' ἀλλοδαποῖς περιθήσει δούλιον ἦμαρ.

ἀποφθεγξάμενος δὲ ταῦτα ἐσιώπησεν, καὶ πορευθεὶς ἔξω τοῦ στρατοπέδου ἀνέβη ἐπί τινα δρῦν. ἐπακολουθήσαντος δὲ τοῦ ὄχλου προσεκαλέσατο αὐτοὺς καὶ εἶπεν τάδε· »ἐμοὶ μέν, ὦ ἄνδρες Ῥωμαῖοι καὶ

2. ἀμυθήτου cod. ἀμύθητον Meineke. | 3. τάδε] in mg. haec leguntur: μεταξὺ Σουσιανῆς καὶ Βακ⟨τ⟩ριανῆς τόπος ἐστὶν κατὰ Στίγωνα, ὅπερ Ἑλληνιστὶ νῆσον δηλοῖ. ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίγνονται. εἰσὶν δὲ πᾶσαι ξανθαί. ὁ δὲ Εὐριπίδης πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τὴν Νησαίαν φησὶν εἶναι. | 4. νησαῖαι cod. | 7. φιλίαν cod. | 8. ἴαλλεν χρύσεον· cod. ἴαλλεν, χρύσεον edit. | 12. ὃς οὐ cod. corr. Müll. | 13. πυρπολα cod. | 16. ἐφέσει cod. ἐφέσσει edit., corr. Nauck.

οἱ λοιποὶ στρατιῶται, καθήκει τελευτήσαντι ὑπὸ λύκου πυρροῦ εὐμεγέθους καταβρωθῆναι ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὑμεῖς δὲ τὰ ῥηθέντα ὑπ' ἐμοῦ γινώσκετε συμβησόμενα ὑμῖν πάντα, τεκμηρίοις χρώμενοι τῇ νῦν ἐσομένῃ ἐπιφανείᾳ τοῦ θηρίου τε καὶ τῇ ἐμῇ ἀναιρέσει, ὅτι ἀληθῆ εἴρηκα ἔκ τινος θείας ὑποδείξεως.« τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποστῆναι καὶ μηδένα κωλῦσαι τὸ θηρίον προσελθεῖν, φάσκων, ἐὰν ἀποτρέψωσιν, οὐ συνοίσειν αὐτοῖς. ποιήσαντος δὲ τοῦ πλήθους τὸ προσταχθὲν οὐκ εἰς μακρὰν παραγίνεται ὁ λύκος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Πόπλιος κατέβη ἀπὸ τῆς δρυὸς καὶ ἔπεσεν ὕπτιος, ὁ δὲ λύκος ἀνασχίσας αὐτὸν κατεδαίνυτο πάντων ὁρώντων. ἀναλώσας δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ πλὴν τῆς κεφαλῆς ἐτράπετο εἰς τὸ ὄρος. προσελθόντος δὲ τοῦ ὄχλου καὶ βουλομένου ἀνελέσθαι τὰ ἀπολελειμμένα, κτερίσαι τε αὐτὰ νομίμως, ἡ κεφαλὴ κειμένη ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεῖπε τοὺς στίχους τούτους·

μὴ ψαῦ' ἡμετέρης κεφαλῆς· οὐ γὰρ θέμις ἐστίν,
οἷσιν Ἀθηναίη χόλον ἄγριον ἐν φρεσὶ θῆκεν,
ἅπτεσθαι θείοιο καρήατος· ἀλλὰ πέπαυσο,
μαντοσύνην τ' ἐπάκουσον ἀληθέα τήν περ ἐρῶ σοι.
ἥξει γὰρ χθόνα τήνδε πολὺς καὶ καρτερὸς Ἄρης,
ὃς λαὸν μὲν ἔνοπλον ὑπὸ σκότον Ἄϊδι πέμψει,
ῥήξει δ' αὖ λιθίνους πύργους καὶ τείχεα μακρά,
ὄλβον δ' ἡμέτερον καὶ νήπια τέκν' ἀλόχους τε
μάρψας εἰς Ἀσίην ἄξει διὰ κῦμα περήσας.

8. κωλύδαι cod. | 9. ἀποστρέψωσιν cod., corr. Meineke. | 16. ὑπολελειμμένα corr. Meineke. | 17. αὐτὸν cod. corr. Meineke. | 22. ἥπερ ἐρεῖ σοι cod., corr. Meineke. | 23. τῆνδε cod. ut uid. | 24. ἔνοπλον μὲν cod. pr.

ταῦτά σοι εἴρηκεν νημερτέα Φοῖβος Ἀπόλλων
Πύθιος, ὅς μοι ἑὸν κρατερὸν θεράποντ' ἐπιπέμψας
ἤγαγεν εἰς μακάρων τε δόμους καὶ Περσεφονείης.

ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν τούτων οὐ μετρίως ἐταράχθησαν, ἱδρυσάμενοί τε ναὸν Ἀπόλλωνος Λυκ⟨ε⟩ίου καὶ βωμόν, οὗπερ ἔκειτο ἡ κεφαλή, ἐνέβησαν εἰς τὰς ναῦς καὶ ἀπέπλεον ἕκαστοι ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας. καὶ συνέβη ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ Ποπλίου ῥηθέντα γενέσθαι.

IV. *Ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἡσίοδος καὶ Δικαίαρχος καὶ Κλέαρχος καὶ Καλλίμαχος καὶ ἄλλοι τινὲς περὶ Τειρεσίου τάδε. Τειρεσίαν τὸν Εὐήρους ἐν Ἀρκαδίᾳ [ἄνδρα] ὄντα ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐν Κυλλήνῃ ὄφεις ἰδόντα ὀχεύοντας τρῶσαι τὸν ἕτερον καὶ παρὰ χρῆμα μεταβαλεῖν τὴν ἰδέαν· γενέσθαι γὰρ ἐξ ἀνδρὸς γυναῖκα καὶ μιχθῆναι ἀνδρί. τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος αὐτῷ χρήσαντος, ὡς ἐὰν τηρήσας ὀχεύοντας ὁμοίως τρώσῃ τὸν ἕνα ἔσται οἷος ἦν, παραφυλάξαντα τὸν Τειρεσίαν ποιῆσαι τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ῥηθέντα καὶ οὕτως ⟨ἀνα⟩κομίσασθαι τὴν ἀρχαίαν φύσιν. Διὸς δὲ ἐρίσαντος Ἥρᾳ καὶ φαμένου ἐν ταῖς συνουσίαις πλεονεκτεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀνδρὸς τῇ τῶν ἀφροδισίων ἡδονῇ καὶ τῆς Ἥρας φασκούσης τὰ ἐναντία, δόξαι αὐτοῖς μεταπεμψαμένοις ἐρέσθαι τὸν Τειρεσίαν διὰ τὸ τῶν τρόπων ἀμφοτέρων πεπειρᾶσθαι. τὸν δὲ ἐρωτώμενον ἀποφήνασθαι, διότι μοιρῶν οὐσῶν δέκα τὸν ἄνδρα τέρπεσθαι τὴν μίαν, τὴν δὲ*

3. *μακάρων*] *ἐνέρων* Nauck. | 7. *ἕκαστος* cod., corr. Meineke. | 11. *κλείταρχος* cod., corr. Müll. | 12. *εὐμάρους* cod., corr. Meursius | 20. *κομίσασθαι* cod., corr. Nauck. | 22. *τῆς … ἡδονῆς* cod. corr. H. | 24. *ἔρεσθαι* cod.

χοντος Ἀθήνησιν Ἰάσονος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Πλα⟨υ⟩τίου καὶ Λουκίου Κανινίου ... Ὑψαίου καὶ Μάρκου Φουλβίου Φλάκκου· δι' ἣν αἰτίαν ἡ σύγκλητος ἐκέλευσεν τοὺς ἱερομνήμονας ἀναγνῶναι τοὺς Σιβύλλης χρησμούς, καὶ ἐξηγήσαντο τοὺς χρησμούς. εἰσὶν δὲ οἱ χρησμοὶ οἵδε·

ὅσσα τέρα καὶ ὅσσα παθήματα τλήμονος αἴσης
ἱστὸς ἐμὸς νήσει, τάδ' ἐνὶ φρεσὶν αἴκε νοήσῃς,
Ῥώμῃ ἐῇ πίσυνος· καί τοί ποτέ φημι γυναῖκα
ἀνδρόγυνον τέξεσθαι ἔχοντά περ ἄρσενα πάντα,
νηπίαχαί θ' ὅσα θηλύτεραι φαίνουσι γυναῖκες.
οὐκ ἔτι δὴ κρύψω, θυσίας δέ τοι ἐξαγορεύσω
προφρονέως Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ.
ἴστω δ' αὐτὴ ἄνασσα θεά, τὰ μὲν εἴκε πίθηαι,
σεμνοτάτῃ Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ.
θησαυρὸν μὲν πρῶτα νομίσματος εἰς ἓν ἀθροίσας,
ὅττι θέλεις ἀπὸ παμφύλων πόλεών τε καὶ αὐτῶν,
μητρὶ Κόρης Δήμητρι † κέλευ θυσίαν προτίθεσθαι.
αὐτὰρ δημοσίᾳ κέλομαί σε τρὶς ἐννέα ταύρους
. . . .
φανὰς ἠϋκέρους θυέμεν λευκότριχας, αἴ κεν
ὑμετέρᾳ γνώμῃ κάλλει προφερέσταται ὦσιν.
παῖδας, ὅσας πάρος εἶπα, κέλευ' ἀγελαστὶ τάδ' ἔρδειν
ἀθανάτην βασίλισσαν ἐπευχομένας θυέσσιν

1. *ἀθήνησιν* cod. | 2. *σέξτον καρμινίου* cod. corr. W. | 3. *Ὑψαίου* Meursius *ὑιαίου* cod. | 5. *ἐξηγήσαντο* (*ιλα* supra *ηγη*) cod. | 7. carmen acrostichum. — *τλήμονος* Nauck *δαίμονος* cod. | 8. *νήσει* Nauck *λύσει* cod. | 11. *νηπίαχαι* cod. *νηπιαχαί* W. — *θ'* supra versum cod. | 14. *πίθησα* Meursius. | 23. *κέλευ ἀχαΐστὶ τάδ' ἔρδειν* cod. *κέλευ' ἀγελαστὶ τάδ' ἔρδειν* Nauck. | 25. *ἐπευχομένην* cod. *ἐπευχομένας* coni. W.

πόλει ἰατρῶν, μηδεμίαν δὲ τοῦ πάθους δυναμένων αἰτίαν εὑρεῖν, τῇ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν περὶ τὸν ὄρθρον μείζονα τῶν πόνων ἐπίδοσιν λαμβανόντων, σὺν μεγάλῃ οἰμωγῇ ἀνακραγούσης, ἄφνω αὐτῇ ἀρσενικὰ μόρια προέπεσεν, καὶ ἡ κόρη ἀνὴρ ἐγένετο. μετὰ δὲ χρόνον εἰς Ῥώμην ἀνηνέχθη πρὸς Κλαύδιον Καίσαρα, ὁ δὲ τούτου ἕνεκα τοῦ σημείου ἐν Καπετωλίῳ Διὶ Ἀλεξικάκῳ ἱδρύσατο βωμόν.

VII. *Ἐγένετο καὶ ἐν Μηου<α>νίᾳ, πόλει τῆς Ἰταλίας, ἐν Ἀγριππίνης τῆς Σεβαστῆς ἐπαύλει ἀνδρόγυνος, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Διονυσοδώρου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δέκμου Ἰουνίου Σιλανοῦ Τορκουάτου καὶ Κοΐντου Ἁτερίου Ἀντωνίνου. Φιλωτὶς γάρ τις ὀνόματι παρθένος, Σμυρναία τὸ γένος, ὡραία πρὸς γάμον ὑπὸ τῶν γονέων κατεγγεγυημένη ἀνδρί, μορίων αὐτῇ προφανέντων ἀρρενικῶν ἀνὴρ ἐγένετο.*

VIII. *Καὶ ἄλλος δέ τις ἀνδρόγυνος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο ἐν Ἐπιδαύρῳ, γονέων απόρων παῖς, ὃς ἐκαλεῖτο πρότερον Συμφέρουσα, ἀνὴρ δὲ γενόμενος ὠνομάζετο Συμφέρων, κηπουρῶν δὲ τὸν βίον διῆγεν.*

IX. *Καὶ ἐς Λαοδίκειαν δὲ τῆς Συρίας γυνή, ὀνόματι Αἰτητή, συνοικοῦσα τῷ ἀνδρὶ ἔτι μετέβαλε τὴν μορφὴν καὶ μετωνομάσθη Αἰτητὸς ἀνὴρ γενόμενος, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Μακρίνου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Λουκίου Αἰμυλίου Αἰλιανοῦ καὶ . . . Οὐέτερος. τοῦτον καὶ αὐτὸς ἐθεασάμην.*

X. *Ἐγεννήθη καὶ ἐπὶ Ῥώμης ἀνδρόγυνος, ἄρ-*

11. *ἀθήνηισιν* cod. | 13. *ἀστερίου* cod. corr. Meursius. | 25. *ἀθήνησιν* cod. | 26. *Αἰμυλίου Αἰλιανοῦ καὶ* Meursius *λαμία* [*καὶ*] *αἰλιανοῦ* cod.

χοντος Ἀθήνησιν Ἰάσονος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Πλα⟨υ⟩τίου καὶ Λουκίου Κανινίου . . . Ὑψαίου καὶ Μάρκου Φουλβίου Φλάκκου· δι' ἣν αἰτίαν ἡ σύγκλητος ἐκέλευσεν τοὺς ἱερομνήμονας ἀναγνῶναι τοὺς Σιβύλλης χρησμούς, καὶ ἐξηγήσαντο τοὺς χρησμούς. εἰσὶν δὲ οἱ χρησμοὶ οἵδε·

ὅσσα τέρα καὶ ὅσσα παθήματα τλήμονος αἴσης
ἱστὸς ἐμὸς νήσει, τάδ' ἐνὶ φρεσὶν αἴκε νοήσῃς,
Ῥώμη ἐῇ πίσυνος· καί τοί ποτέ φημι γυναῖκα
ἀνδρόγυνον τέξεσθαι ἔχοντά περ ἄρσενα πάντα,
νηπίαχαί θ' ὅσα θηλύτεραι φαίνουσι γυναῖκες.
οὐκ ἔτι δὴ κρύψω, θυσίας δέ τοι ἐξαγορεύσω
προφρονέως Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ.
ἴστω δ' αὐτὴ ἄνασσα θεά, τὰ μὲν εἶκε πίθηαι,
σεμνοτάτῃ Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ.
θησαυρὸν μὲν πρῶτα νομίσματος εἰς ἓν ἀθροίσας,
ὅττι θέλεις ἀπὸ παμφύλων πόλεών τε καὶ αὐτῶν,
μητρὶ Κόρης Δήμητρι † κέλευ θυσίαν προτίθεσθαι.
αὐτὰρ δημοσίᾳ κέλομαί σε τρὶς ἐννέα ταύρους
. . . .
φανὰς ἠὺκέρους θυέμεν λευκότριχας, αἴ κεν
ὑμετέρᾳ γνώμῃ κάλλει προφερέσταται ὦσιν.
παῖδας, ὅσας πάρος εἶπα, κέλευ' ἀγελαστὶ τάδ' ἔρδειν
ἀθανάτην βασίλισσαν ἐπευχομένας θυέεσσιν

1. *ἀθήνησιν* cod. | 2. *σέξτου καρμινίου* cod. corr. W. | 3. *Ὑψαίου* Meursius *ὑιαίου* cod. | 5. *ἐξηγήσαντο* (*ιλα* supra *ηγη*) cod. | 7. carmen acrostichum. — *τλήμονος* Nauck *δαίμονος* cod. | 8. *νήσει* Nauck *λύσει* cod. | 11. *νηπίαχαι* cod. *νηπιαχαί* W. — *θ'* supra versum cod. | 14. *πίθησα* Meursius. | 23. *κέλευ ἀχαϊστὶ τάδ' ἔρδειν* cod. *κέλευ' ἀγελαστὶ τάδ' ἔρδειν* Nauck. | 25. *ἐπευχομένην* cod. *ἐπευχομένας* coni. W.

σεμνῶς καὶ καθαρῶς· τότε δὴ μετέπειτα δεχέσθω
ἔμπεδ' ἀφ' ὑμετέρων ἀλόχων ἱέρ', αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
ἱστῷ ἐμῷ πίσυνοι λαμπρὸν φάος αἵδε φερόντων
σεμνοτάτῃ Δήμητρι τὸ δεύτερον αὖτε λαβοῦσαι
τρὶς τόσα νήφαλα πάντα πυρὸς μαλεροῖο τιθέντων,
ὅσσαι ἐπισταμένως θυσίαν γραῖαι προτίθενται.
προφρονέως δ' ἄλλαι Πλουτωνίδι τόσσα λαβοῦσαι,
ὅσσαι ἐν ἡλικίῃ νεοθηλέα θυμὸν ἔχουσιν
νηπίαχοι, σεμνὴν Πλουτωνίδα παντοδίδακτον
ἐν πάτρᾳ εὐχέσθων μίμνειν πολέμου κρατέοντος,
λήθην δ' ἐν στήθεσσι πεσεῖν πολέμου καὶ ἀϋτῆς.
θησαυρὸν δὲ κόροι καὶ παρθένοι ἔνθα φερόντων,
ἱστῷ θειοπαγεῖ καὶ ὑφάσματα ποικίλα σεμνήν,
Πλούτωνι † κοσμεῖτο ὅπως σχέσις ᾖσι κακοῖσι.
προφρονέως δ' ὅ τι κάλλιστον καὶ εὐκτὸν ἐπ' αἶαν
ὡς θνητοῖσιν ἰδέσθαι ἐπέπλετο, καὶ τὸ φέρεσθαι
ἱστῷ σύμμικτον δῶρον βασιληΐδι κούρῃ·
αὐτὰρ ὅταν Δήμητρι καὶ ἁγνῇ Περσεφονείῃ.
γαίας ὑμετέρας ἀπερυκέμεναι ζυγὸν αἰεί,
'Αιδωνεῖ Πλούτωνι βοὸς κυανότριχος αἷμα,
λαμπροῖς εἵμασι κοσμητοῦ μετὰ ποιμένος, ὅστις
λήματι ᾧ πίσυνος βοὸς ἄρταμος αὐτὸς ὅδ' ἔσται
ὅσσοι τ' ἄλλοι ὁμοῦ πίσυνοι κατὰ πατρίδ' ἔασι·
μὴ γὰρ ἀπιστόφιλος θυσίαισιν ἀνὴρ παρεπέσθω·

3. *πίσυ//νοι* cod. — *φάος· αἳ δὲ* cod. | 4. *αὖτε* coni. W. *αὐταὶ* cod. *αὐτὰ* X. | 6. *γρααὶ* cod. corr. N. | 8. *νεοθαλέα* cod. corr. N. | 9. *παντοδίδακτοι* cod. | 11. *λήθην ἑλλήνεσσι πεσεῖν πόλεώς τε καὶ αὐτῆς* cod. corr. E. | 12. *δὲ κόροι* E. *δ' ἕτεροι* cod. | 13. *νυμφάσματα* cod. corr. E. | 14. *πλουτωνι κοσμειτο οπως σχεσίησι κακοῖσι* cod. *σχέσις ᾖσι* X. | 15. *ὅ, τι* cod. *ὅτι* edit. | 20. *αιδωνη* cod. *'Αιδωνεῖ* Cobet. | 21. *ἱμάσι* cod. *εἵμασι* Meursius. — *κοσμητοῦ* N. *κοσμητοὺς* cod. | 22. *λήματι ᾧ* N. *ἡματίῳ* cod. — *ἄρτεμος* cod. *ἄρταμος* N. — *ὅδ'*] *ὁ δ'* cod.

ἔξω δ' ἔνθ' ἀνόμιστον ἐπέπλετο φωτὶ τάδ' ἔρδειν,
νούπιστοι καταδαιτὸν ἔχειν θυσίαν, κατὰ δ' αὐτὴν
ὅστις ἂν ἡμετέρων χρησμῶν ἴδρις ἐς τόδ' ἵκηται,
σεμνὸν Φοῖβον ἄνακτα μετελθέτω ἐν θυσίαισι,
προφρονέως βωμοῖς ἐπὶ πίονα μηρία καύσας,
αἰγῶν παλλεύκων νεάτην· ἀτὰρ οἴδατε πάντες,
λισσέσθω Φοῖβον παιήονα κρᾶτα πυκάσσας
ἱκτήρ, ἐσπίπτοντος ὅπως λύσις ᾖσι κακοῖο,
νοστήσας δ' ἀπὸ τοῦ βασιληίδα πότνιαν Ἥρην·
ἀργὴν βοῦν θύων πατρίοισι νόμοισι κατ' αἶσαν,
ὑμνεῖν αἵ κε γένει προφερέστεραι ὧσ' ἐνὶ λαοῖς,
καὶ νήσων ναέται τῶν ἀγχιάλων ὅτ' ἂν εἶεν·
οὐ δόλῳ, ἀλλὰ βίᾳ Κυμαΐδα πρόφρονες αὗται,
νάσσωνται σεμνῆς βασιληίδος οἷς † ἐτίθενται,
ἐν πατρίοισι νόμοις Ἥρας ξόανόν τε κατ' οἶκον,
ἵξει δ' ἂν μύθοισιν ἐμοῖς τάδε πάντα πίθηαι,
σεμνοτάτην βασίλισσαν ἐπέλθῃς ἐν θυσίαισιν·
ἐν πολλῷ χρόνῳ αὖ τότ' ἐφ' ὕστερον ὅς κεν ἐπ' αὐτοῖς,
νήφαλά κεν ῥέξας ὅσαι ἡμέραι εἴσ' ἐνιαυτοῦ.
ὅς κε τάδε ῥέξῃ, κείνου κράτος ἔσσεται αἰεί.
νηφαλίμων ἀρνῶν τε ταμὼν χθονίοις τάδε ῥέξον,
ἦμος ἂν ἤδη ἔχοις μεγαλήτην οὐκ † ἀπάντη
ξεστοδόταν ξοάνῃσιν καὶ τἆλλ' ὅσ' ἔλεξα σάφ' ἴσθι
ἐν πετάλοισιν ἐμοῖς ὑπὸ κερκίδος ἀμφὶ καλύπτρας

1. ἔνθα νομιστὸν X. — ἔρδειν W. | 2. καταδαιτον cod. | 6. πα*λεύκων cod. | 8. vid. praef. — λυσίης ακακοιο cod., corr. E. | 11. αἴκε cod. αἵ κε X. — ωσενι λᾶοῖς· cod. | 12. νήσσων cod. — τὴν ἀντιπάλων ὅτ' ἂν αἶαν cod. τῶν ἀγχιάλων ὅτ' ἂν εἶεν coni. Müll. | 14. οἱσετίθενται cod. | 16. τίθηνται cod. corr. E. | 18. τόθ' cod. | 20. εἲς ἐνιαυτον cod., corr. Nauck. | 21. ῥέξει cod., corr. Nauck. | 23. απαντη cod. | 24. ξεστοδοταν ξοανησιν cod. — ὅσ ἔλεξα σαφι· cod.

ἵμερτός σε βάλεν γλαυκῆς ἐλάας πολυκάρπου,
ἀγλαὰ φύλλα λαβοῦσα λύσιν κακοῦ ἦμος ἂν ἔλθῃ,
ὕμμι χρόνος μάλα κεῖνος ἐν ᾧ ποτε τἄλλα νεόγνη.
Τρὼς δῆτ' ἐκλύσει σε κακῶν, ἅμα δ' Ἑλλάδος ἐκ γῆς·
αὐτὰρ σοῦ † μεταβᾶσαν ἐποτρύνεις ἀγορεῦσαι.

XI. Ἐν δὲ Μεσσήνῃ οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος, συνέβη πίθον λίθου πεποιημένον ῥαγῆναι χειμώνων βίᾳ καὶ ὕδατος πολλοῦ ἐπενεχθέντος, προχυθῆναι δὲ αὐτοῦ κεφαλὴν τριπλασίαν τῆς ἀνθρωπίνης· τοὺς δὲ ὀδόντας ἔχειν διστοίχους, ἀναζητούντων δὲ τίνος εἴη ἡ κεφαλή, δηλῶσαι τὴν ἐπιγραφήν· »Ἴδεω« γὰρ ἐγκεχάρακτο. ἕτερον οὖν δημοσίᾳ κατασκευάσαντες πίθον ἐνέθεσαν καὶ ἀσφαλέστερον ἐκήδευσαν τὸν ἥρωα οἱ Μεσσήνιοι, τοῦτον ἰδόντες ὄντα, περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος·

Ἴδεω θ' ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
τῶν τότε· καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

XII. Ἐν Δαλματίᾳ τε ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος καλουμένῳ σπηλαίῳ ἔστιν ἰδεῖν πολλὰ σώματα, ὧν τὰ τῆς πλευρᾶς ὀστᾶ ὑπερβάλλει ἑκκαίδεκα πήχεις.

XIII. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ γραμματικὸς ἱστορεῖ ἐπὶ Τιβερίου Νέρωνος σεισμὸν γεγενῆσθαι, καὶ πολλὰς καὶ ὀνομαστὰς πόλεις τῆς Ἀσίας ἄρδην ἀφανισθῆναι, ἃς ὕστερον ὁ Τιβέριος οἰκείᾳ δαπάνῃ πάλιν ἀνώρθωσεν. ἀνθ' ὧν κολοσσόν τε αὐτῷ κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν παρὰ τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ, ὅ ἐστιν

1. ἵμερτος σε cod. βαλεν cod. | 3. νεογνη cod. | 4. τρωσδητε καύσει cod., corr. Nauck. | 5. μεταβασαν cod. | 7. λίθου cod. λίθῳ W. | 12. ἴδέω cod. | 15. Iliad. IX. 558 sqq. | 16. ἴδεω cod. — ὅς cod. | 21. ὑπερβάλλειν cod. ὑπερβάλλει edit. | 24. ἄρδην cod. | 27. ὅσ cod.

ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ, καὶ τῶν πόλεων ἑκάστης ἐφεξῆς ἀνδριάντας παρέστησαν.

XIV. Ἔπαθον δὲ καὶ τῆς Σικελίας ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ οὐκ ὀλίγαι πόλεις καὶ τὰ πλησίον Ῥηγίου. ἐσείσθη δὲ οὐκ ὀλίγα καὶ τῶν ἐν Πόντῳ ἐθνῶν· κατὰ δὴ τῆς γῆς τὰς διαστάσεις ἐφάνη σώματα εὐμεγέθη, ἃ ἐκπλαγέντες οἱ ἐπιχώριοι κινῆσαι μὲν ὤκνησαν, δείγματος δ' ἕνεκεν ἔπεμψαν εἰς τὴν Ῥώμην ὀδόντα ἑνός, οὐ ποδιαῖον μόνον, ἀλλ' ὑπερβάλλοντα καὶ τοῦτο τὸ μέτρον. ἐπιδείξαντες δὲ Τιβερίῳ οἱ πρέσβεις εἴροντο, εἰ βούλεται κομισθῆναι τὸν ἥρω πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς ταῦτα ἐμφρόνως ἐβουλεύσατο, μήτε τῆς γνώσεως τοῦ μεγέθους ἑαυτὸν ἀποστερήσας, τό τε ἀνόσιον τῆς νεκροσυλίας παραιτησάμενος. γεωμέτρην γάρ τινα τῶν οὐκ ἀφανῶν, Ποῦλχρον ὀνόματι, τιμώμενον ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν τέχνην, καλέσας πρόσωπον ἐκέλευσε πλάσαι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ὀδόντος. ὁ δὲ σταθμησάμενος, ἡλίκον ἂν γένοιτο τό τε σύμπαν σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τῷ τοῦ ὀδόντος ὄγκῳ, ἐργασάμενος διὰ ταχέων ἐκόμισε τῷ αὐτοκράτορι. κἀκεῖνος εἰπὼν ἀρκεῖσθαι τῇ θέᾳ ταύτῃ, ἀποπέμπει τὸν ὀδόντα ἐκεῖσε ὅθεν καὶ ἐκομίσθη.

XV. Οὐ χρὴ δὲ ἀπιστεῖν τῷ εἰρημένῳ, ἐπεὶ καὶ τῆς Αἰγύπτου Νιτρίαι εἰσὶν τόπος, ἐν αἷς δείκνυται σώματα οὐκ ἐλάττω τούτων, οὐ κεκρυμμένα γῇ, ἀλλ' ἐμφανῆ ἀφειμένα, οὔτε συγκέχυται οὔτε συμπεφόρηται, ἀλλ' ἐν τάξει κεῖται, ὡς γνωρίσαι προσελ-

6. *σωμάτων μεγέθη* cod. corr. N. | 11. *εἴροντο* cod., *εἴ* in ras. ut uid. | 18. *μέγεθος* cod. | 25. *λίτραι* cod. corr. N. | 27. *συμπεφύρηται* Meursius.

θόντα τοῦτο μὲν μηρῶν ὀστᾶ, τοῦτο δὲ κνημῶν καὶ τῶν ἄλλων μελῶν. διὸ οὐ χρὴ οὐδὲ τούτοις ἀπιστεῖν, ἐννοουμένους, ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ φύσις ἀκμάζουσα ἅπαντα ἐγγὺς θεῶν ἐκουροτρόφει, μαραινομένου δὲ τοῦ χρόνου συμμεμάρανται καὶ τὰ μεγέθη τῶν φύσεων.

XVI. *Καὶ τὰ* ἐν τῇ Ῥόδῳ δὲ παρειλήφαμεν ὀστᾶ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὡς παραβαλλομένους τοὺς νῦν ἀνθρώπους πολὺ καταδεεστέρους εἶναι.

XVII. *Ὁ δὲ αὐτός* φησιν πλησίον Ἀθηνῶν νῆσόν τινα εἶναι, ταύτην δὲ τοὺς Ἀθηναίους βούλεσθαι τειχίσαι· σκάπτοντας οὖν τοὺς θεμελίους τῶν τειχῶν εὑρεῖν σορὸν ἑκατὸν πηχῶν, ἐν ᾗ εἶναι σκελετὸν ἴσον τῇ σορῷ, ἐφ' ἧς ἐπιγεγράφθαι τάδε·

τέθαμμ' ὁ Μακρόσιρις ἐν νήσῳ μικρᾷ,
ἔτη βιώσας πεντάκις τὰ χίλια.

XVIII. *Εὔμαχος δέ* φησιν ἐν περιηγήσει Καρχηδονίους περιταφρεύοντας τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν εὑρεῖν ὀρύσσοντας δύο σκελετοὺς ἐν σοροῖς κειμένους, ὧν τοῦ μὲν εἰκοσιτέσσαρας εἶναι πήχεις τὴν σύνθεσιν, τοῦ δὲ ἑτέρου εἰκοσιτρεῖς.

XIX. *Θεόπομπος δέ* φησιν ὁ Σινωπεὺς ἐν τῷ περὶ σεισμῶν ἐν τῷ Κιμμερικῷ Βοσπόρῳ αἰφνιδίως σεισμοῦ γενομένου τῶν παρ' αὐτοῖς τινα ἀναρραγῆναι λόφον καὶ ἀναβαλεῖν ὀστᾶ ὑπερμεγέθη, ὥστε τὴν σύνθεσιν τοῦ σκελετοῦ πηχῶν εὑρεθῆναι εἰκοσιτεσσάρων. ταῦτα δέ φησιν τὰ ὀστᾶ τοὺς περιοικοῦντας βαρβάρους εἰς τὴν Μαιῶτιν ῥῖψαι λίμνην.

11. δὲ cod. δὴ edit. | 13. τοίχων cod. corr. H. | 14. ἴσον W. ἐπιγέγραπται cod. corr. Leopardi. | 15. μακρόσειρις … μακρᾷ cod. corr. H. | 16. τὰ supra versum cod. | 21. εἴκοσι τρεῖς cod. | 42. τῶν Leopardi τὸν cod.

XX. Παιδίον πρὸς Νέρωνα ἐκομίσθη τετρακέφαλον, ἀνάλογα ἔχον καὶ τὰ ἄλλα μέλη, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Θρασύλλου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Ποπλίου Πετρωνίου Τουρπιλιανοῦ καὶ Καισωνίου Παίτου.

XXI. Καὶ ἕτερον ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου κεφαλὴν ἐκπεφυκυῖαν ἔχον.

XXII. Ἐγένετο σημεῖον παράδοξον ἐπὶ Ῥώμης, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Δεινοφίλου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοΐντου Οὐηρανίου καὶ Γαΐου Πομπηΐου Γάλλου. Ῥαικίου γὰρ Ταύρου, ἀνδρὸς στρατηγικοῦ, τῆς γυναικὸς θεράπαινα τῶν τετιμημένων ἀπεκύησε πίθηκον,

XXIII. Κορνηλίου Γαλλικανοῦ ἡ γυνὴ παιδίον ἔτεκεν, κεφαλὴν ἔχον Ἀνούβιδος ἐπὶ Ῥώμης, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Δημοστράτου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Αὔλου Λικιννίου Νερούα Σιλιανοῦ καὶ Μάρκου Οὐεστίνου Ἀττικοῦ.

XXIV. Γυνὴ ἀπὸ πόλεως Τριδέντου τῆς Ἰταλίας ἀπεκύησεν ὄφεις ἐσφαιρωμένους, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δομετιανοῦ Καίσαρος τὸ ἔνατον καὶ Πετιλλίου Ῥούφου τὸ δεύτερον, ἐν Ἀθήναις ἀναρχίας οὔσης.

XXV. Ἐν Ῥώμῃ δικέφαλόν τις ἀπεκύησεν ἔμβρυον, ὃ ὑποθήκαις τῶν θυοσκόων εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν ἐνεβλήθη, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀδριανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος γενομένου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ

4. τουσπαλιανοῦ cod. — κεσεννιου πέτου cod. | 10. οὐηρατίου cod., corr. Meursius et W. — γναίου cod., corr. Meursius. | 15. ανούβιδος cod. | 17. λουκηννίου cod., corr. W. — σιλανιανοῦ cod. | 18. οὐηεστίνου cod. | 26. ἀθήνησιν cod.

αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ τὸ ἕκτον καὶ Τίτου Σεξτίου Ἀφρικανοῦ.

XXVI. Δωρόθεος δέ φησιν ὁ ἰατρὸς ἐν ὑπομνήμασιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ κατ' Αἴγυπτον κίναιδον τεκεῖν, τὸ δὲ βρέφος ταριχευθὲν χάριν τοῦ παραδόξου φυλάττεσθαι.

XXVII. Ἐν Γερμανίᾳ ἐν τῷ στρατῷ τῶν Ῥωμαίων, ὃς ἦν ὑπὸ Τίτῳ Κουρτιλίῳ Μαγκίᾳ, τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐγένετο. δοῦλος γὰρ στρατιώτου ἔτεκεν, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Κόνωνος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοΐντου Οὐ⟨ο⟩λουσίου Σατορνίνου καὶ Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος.

XXVIII. Καὶ Ἀντίγονος δὲ ἱστορεῖ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μίαν γυναῖκα ἐν τέτρασιν τοκετοῖς εἴκοσι τεκεῖν καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκτραφῆναι.

XXIX. Καὶ ἑτέρα τις γυνὴ κατὰ τὴν αὐτὴν πόλιν πέντε ἐν ἑνὶ τοκετῷ ἀπεκύησεν παῖδας, τρεῖς μὲν ἄρρενας, δύο δὲ θηλείας· οὓς αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς ἐκέλευσεν ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων τρέφεσθαι· πάλιν δὲ μετ' ἐνιαυτὸν ἄλλα τρία ἡ αὐτὴ γυνὴ ἔτεκεν.

XXX, Ἱππόστρατος δέ φησιν ἐν τῷ περὶ Μίνω Αἴγυπτον ἐκ μιᾶς γυναικὸς Εὐρυόπης τῆς Νείλου πεντήκοντα υἱοὺς γεννῆσαι.

XXXI. Δαναός τε ὁμοίως ἐκ μιᾶς γυναικὸς [τῆς Νείλου Εὐρυόπης] πεντήκοντα θυγατέρας ἔσχεν.

XXXII. Κράτερος δέ φησιν, ὁ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως ἀδελφός, γινώσκειν τινὰ ἄνθρωπον, ὃν

10. ἀθήνησιν cod. | 19. Ἀδριανὸς Meursius. | 23. εὐρυόπης cod., Εὐρυρρόης Müll. conl. Tzetz. chil. VII 371. | 26. Εὐρυόπης] Εὐρώπης Tzetzes chil. VII 371. — θυγατερας cod. | 27. κρατερὸς cod., corr. Müll.

ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν παῖδα γενέσθαι καὶ μειράκιον καὶ ἄνδρα καὶ γέροντα καὶ γήμαντα καὶ παιδοποιησάμενον ἀποθανεῖν.

XXXIII. Μεγασθένης δέ φησιν τὰς ἐν Πα⟨ν⟩δαίᾳ κατοικούσας γυναῖκας ἑξαετεῖς γενομένας τίκτειν.

XXXIV. Εὑρέθη ἐν Σαύνῃ, τῆς Ἀραβίας πόλει, ἱπποκένταυρος ἐπὶ ὄρους μάλα ὑψηλοῦ, ὅ ἐστιν γέμον φαρμάκου θανασίμου. καλεῖται δὲ τὸ φάρμακον ὁμώνυμον τῇ πόλει, ὀξύτατον δὲ καὶ ἀνυτικώτατον τῶν ὀλεθρίων καθέστηκεν. τὸν δὲ ἱπποκένταυρον συλλαβὼν ὁ βασιλεὺς ζωὸν ἀποπέμπει σὺν ἑτέροις δώροις πρὸς Καίσαρα εἰς τὴν Αἴγυπτον. τροφὴ δὲ ἦν αὐτοῦ κρέα. οὐ φέρων δὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀέρος τελευτᾷ, καὶ οὕτως ὁ ἔπαρχος τῆς Αἰγύπτου ταριχεύσας ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην. καὶ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις ἐπεδείχθη, τὸ μὲν πρόσωπον ἀγριώτερον τοῦ ἀνθρωπίνου ἔχων, χεῖρας δὲ καὶ τοὺς τούτων δακτύλους τετριχωμένους, πλευρὰ δὲ συναφῆ τοῖς πρώτοις σκέλεσι καὶ τῇ γαστρί. ὁπλαὶ δὲ ἦσαν αὐτῷ ἵππου στερεαὶ καὶ ἐπίξανθοι χαῖται, καίπερ ὑπὸ τῆς ταριχείας συμμελαινόμεναι τῷ δέρματι. μέγεθος δὲ ἦν οὐχ οἷοίπερ οἱ γραφόμενοι, οὐδ' αὖ πάλιν μικρόν.

XXXV. Ἐν δὲ τῇ προειρημένῃ πόλει Σαύνῃ ἐλέγοντο καὶ ἕτεροι εἶναι ἱπποκένταυροι. τὸν δὲ πεμφθέντα εἰς Ῥώμην εἴ τις ἀπιστεῖ, δύναται ἱστορῆσαι· ἀπόκειται γὰρ ἐν τοῖς ὁ⟨ρ⟩ρίοις τοῦ αὐτοκράτορος τεταριχευμένος, ὡς προεῖπον.

4. Πανδαίᾳ Müll. παλαιᾷ cod. | 6. ἑπταέτεας Arrian. hist. Ind. 9, 1. — γινομένας cod. corr. N. | 16. ἀπεδείχθη cod. corr. H. | 27. ὁρίοις cod. χωρίοις H.

B. *ΠΕΡΙ ΜΑΚΡΟΒΙΩΝ.*

1. *[Περὶ τῶν ἑκατὸν ἔτη ζησάντων.] Οἱ ἑκατὸν ἔτη ζήσαντες Ἰταλῶν, ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀποτιμήσεων ἀναζητήσαντες οὐ παρέργως ἐμάθομεν. Λούκιος Κορνήλιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Γλαύκιος Οὐῆρος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Οὐετούστιος Σεκοῦνδος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Λικίννιος Πάλος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Ἀκίλιος Μάρκελλος, Λουκίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. Λούκιος Οὐέττιος, Μάρκου υἱός, ⟨πόλεως⟩ Βριξέλλων. Λούκιος Κουσσώνιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Κορνηλίας. Λούκιος Γαβίνιος, Λουκίου υἱός, πόλεως Βελείας. Γάϊος Ὁρτήσιος Φρόντων, Σέξτου υἱός, πόλεως Βονωνίας. Γάϊος Νώνιος Μάξιμος, Ποπλίου υἱός, πόλεως Βριξέλλων. Γάϊος Ἀμούριος Τείρων, Γαΐου υἱός, πόλεως Κορνηλίας. Γάϊος Κάσσιος Πούδης, Τίτου υἱός, πόλεως Πάρμης. Γάϊος Τίτ⟨ι⟩ος Κόμμουνις, Γαΐου ἀπελεύθερος, πόλεως Πάρμης. Γάϊος Οὐάτιος Τέρτιος, Σπορίου υἱός, πόλεως Πλακεντίας. Γάϊος Ἰούλιος Πόθος, πόλεως Ῥαβέννης. Γάϊος Οὐαλέριος Πρῖμος, Κοΐντου υἱός, πόλεως Βελείας.*

1. *περὶ — ζησάντων* in mg. add. cod. | 5. *γλαύκκιειος* cod. — *Λουκίου* nos, *κορνίου* cod., sed in mg. falso ad illam vocem *Πλακεντίας* quae pertinet ad L. Licinnium Palum haec adnotata leguntur: *κορνήλιος λουκίου υἱὸς, πόλεως πλακεντίας.* — *λούκιος* cod. *Λουκίου υἱὸς* W. | 9. *Ἀκίλλιος* edit. | 11. *Κουσσώνιος* Franz. | 13. *γαμίνιος* cod. corr. Bergk. | 14. *πορτήσιος* cod., corr. Bergk. | 17. *καστοπουδης* cod., corr. N. | 18—19. *Γάϊος — Πάρμης* om. edit. *τίτος* cod.

κούριος, Ἀλουκκίου υἱός, πόλεως Αἰβουροβισυγγησίας.

II. *Οἱ ἀπὸ ἑκατὸν [τεσσάρων] ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν δέκα ἀπογραψάμενοι. Γάϊος † Δηλήδιος Πρῖμος, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Κλωδία Ποτέστα, Γαΐου ἀπελευθέρα, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Κουσωνία Μοσχάς, Γαΐου ἀπελευθέρα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Κερεωνία Οὐερηκούνδα, Ποπλίου ἀπελευθέρα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Λ⟨ι⟩ουΐα Ἀττική, Ποπλίου ἀπελευθέρα, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Βουρία Λυχναινίς, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν ἕν. Γάϊος Σάμφιος, Γαΐου υἱός, πόλεως Βελείας, ἔτη ἑκατὸν δύο. Κούϊντος Κορνήλιος, Κουΐντου υἱός, πόλεως Ῥηγίου, ἔτη ἑκατὸν δύο. Τίτος Ἀντώνιος, Τίτου υἱός, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν δύο. Κοκνανία Μοῦσα, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν τρία. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα· ἐτελεύτησεν δὲ τροφῆς ἀποσχόμενος. Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα· ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς δεδήλωκεν. Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μέν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀναπλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὥς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν. Γάϊος Λαλλίας Τιωναῖος, Λουκίου υἱός, πόλεως Βονωνίας, ἔτη*

1. *αιβουροβισυγγησίας* cod. | 3. in mg.: *περὶ τῶν ἀπὸ ἑκατὸν καὶ τεσσάρων ζησάντων ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν δέκα.* | 7. *κουσινία μοσχος* cod. corr. Bergk. | 12. *πάργης* cod. | 22. *ταῖσ τρατείαις* cod. | 23. *ἀνατλήσας* cod. corr. Nauck. | 27. *τιωναῖνοσ* cod. — *Βονωνίας* coni. W. *βιωνίας* cod.

ἑκατὸν πέντε. Πόπλιος Κουϊσέντιος Ἐφυρίων, Ποπλίου ἀπελεύθερος, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Τίτος Κοττίνας Χρύσανθος, Τίτου ἀπελεύθερος, πόλεως Φαουεντίας, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Μάρκος Πομ⟨π⟩ώνιος Σεβῆρος, Μάρκου υἱός, πόλεως Ταννητάνης, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Σέξστος Ναίβιος, Σέξστου υἱός, πόλεως Πάρμης, ἔτη ἑκατὸν πέντε. Λούκιος Αἴλιος Δωρόθεος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν ἕξ. Γάϊος Πομπούσιος Μοντ[ι]ανός, Ποπλίου υἱός, ἔτη ἑκατὸν ἑπτά. Πόλλα Δωνάτα, Σέξστου θυγάτηρ, πόλεως Βονωνίας, ἔτη ἑκατὸν δέκα. Μουνα[ν]τία Προκούλα, Λουκίου θυγάτηρ, πόλεως Ῥηγίου, ἔτη ἑκατὸν δέκα.

III. Οἱ ἀπὸ τῶν ἑκατὸν δέκα ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν εἴκοσι ἀπογραψάμενοι. Τίτος Πουρέννιος Τοῦτος, Λουκίου υἱός, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν ἕνδεκα. Λούκιος Ἀντίστι[χ]ος Σωτήριχος, Λουκίου ἀπελεύθερος, πόλεως Ῥαβέννης, ἔτη ἑκατὸν δεκατρία. Λούκιος Πέτρου, πόλεως Κορνηλίας, ἔτη ἑκατὸν δεκατέσσαρα. Ἰουλία Μοδεστίνα, πόλεως Κορσιόλων, ... πριμοπιλαρίου ἀπελευθέρα, καθ' ἡμᾶς ἔτι οὖσα, πόλεως Βριξέλλων, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι.

IV. Οἱ ἀπὸ ρλ ἐτῶν μέχρι ρμ ἀπογραψάμενοι. Λούκιος Τερέ⟨ν⟩τιος πόλεως Βονωνίας, ἔτη ρλε. Φαῦστος, Καίσαρος δοῦλος, ἐκ Σαβίνων,

1. χουισεντιος εφυρίων cod. | 3. Χρύσαντος edit. | 6. νέβιος cod. — Σέξτος edit. | 7. Σέξτου edit. — παρμίας cod. | 11. Σέξτου edit. | 14. mg.: οἱ ἀπὸ ἑκατὸν δέκα ζήσαντες ἐτῶν μέχρι ἑκατὸν εἴκοσι (εἰκοσι cod.). — τῶν om. W. | 18. δέκα τρία edit. | 20. δέκα τέσσαρα edit. | 23. mg.: περὶ τῶν ἀπὸ ἑκατὸν τριάκοντα μέχρι ἑκατὸν τεσσαράκοντα ζησάντων ἐτῶν. | 24. μονωνίας cod. | 25. ρλϛʹ editores, ρλε cod., item Plin. n. h. VII 49, 163: CXXXV (sc. annos edidit) Bononiae L. Terentius M. filius.

μεμνῆσθαι, Ῥωμαῖε, καὶ εἰ μάλα λήσει ἑαυτοῦ,
μεμνῆσθαι τάδε πάντα, θεοῖσι μὲν ἀθανάτοισιν
ῥέξειν ἐν πεδίῳ παρὰ Θύβριδος ἄπλετον ὕδωρ,
ὅππῃ στεινότατον, νὺξ ἡνίκα γαῖαν ἐπέλθῃ
ἠελίου κρύψαντος ἑὸν φάος· ἔνθα σὺ ῥέζειν
ἱερὰ παντογόνοις Μοίραις ἄρνας τε καὶ αἶγας,
κυανέας δ' ἐπὶ ταῖσδ' Εἰλειθυίας ἀρέσασθαι
παιδοτόκους θυέεσσιν, ὅπῃ θέμις. αὖθι δὲ Γαίῃ
πληθομένῃ χοῖρός τε καὶ ὗς ἱεροῖτο μέλαινα.
πάνλευκοι ταῦροι δὲ Διὸς παρὰ βωμὸν ἀγέσθων
ἤματι, μηδέ τε νυκτί· θεοῖσι γὰρ οὐρανίδαισιν
ἡμέριος πέλεται θυέων τρόπος, ὣς δὲ καὶ αὐτοῖς
ἱρεύειν. δαμάλης δὲ βοὺς δέμας ἀγλαὸν Ἥρης
δεξάσθω νηὸς παρὰ σεῦ. καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὅστε καὶ ἠέλιος κικλήσκεται, ἶσα δεδέχθω
θύματα Λητοΐδης, καὶ ἀειδόμενοί τε Λατῖνοι
παιᾶνες κούροις κούρῃσί τε νηὸν ἔχοιεν
ἀθανάτων. χωρὶς δὲ κόραι χορὸν αὗται ἔχοιεν,
καὶ χωρὶς παίδων ἄρσην στάχυς, ἀλλὰ γονήων
πάντες ζωόντων, τοῖς ἀμφιθαλὴς ἔτι φύτλη.
αἱ δὲ γάμου ζεύγλαισι δεδμημέναι ἤματι κείνῳ
γνὺξ Ἥρης παρὰ βωμὸν ἀοίδιμον ἑδριόωσαι

1. οὐ μάλα λήσει ἑαυτούς Zos., οὐ μάλα λήσεαι αὐτός coni. Mitscherlich οὐ μάλα λήσεαι αὐτῶν Bekker. | 3. ῥέξειν Zos. | 6. ποντογόνοις Zos. | 7. δ' om. Zos., αἶγας κυανέας, ἐπὶ ταῖς δ' Mitscherlich. | 9. χώροις, ὅϊς ἱερεύοιτο cod., recte Zosimus. | 10. ζάλευκοι Zos. | 11. μηδ' ἐπὶ ν. et οὐρανίοισι Zos. — γαρ cod. | 12. αὐτοῖς cod. αὕτως Zos. | 13. ἱερεύειν cod. — δάμαλις cod., corr. Mitscherlich. | 15. αἴσια δέχθω cod. ἶσα δεδέχθω Zosim. | 16. καὶ om. Zosim. | 17. κούραισί Zos. | 18. αὐταὶ Zos. αὐταὶ ἄγοιεν Heyne. | 20. πάντων cod., corr. Nauck — τοῖς cod. οἷς Bast. — ἀμφιθαλής ἐστι cod. | 21. ζεύγλαις Zos. — ἦματι cod. | 22. γνῦξ cod.

δαίμονα λισσέσθωσαν, ἅπασι θελήματα δοῦναι
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί, μάλιστα δὲ θηλυτέρῃσι.
πάντες δ' ἐξ οἴκοιο φερέσθων ὅσσα κομίζειν
ἐστὶ θέμις θνητοῖσιν ἀπαρχομένοις βιότοιο,
δαίμοσι μειλιχίοισιν ἱλάσματα καὶ μακάρεσσιν
οὐρανίοις. τὰ δὲ πάντα τεθησαυρισμένα κείσθω,
ὄφρα τε θηλυτέρῃσι καὶ ἀνδράσιν ἑδριόωσιν
ἔνθεν πορσύνῃς μεμνημένος. ἤμασι δ' ἔστω
νυξί τ' ἐπασσυτέρῃσι θεοπροπίους κατὰ θώκους
παμπλήθης ἄγυρις, σπουδῇ δὲ γέλωτι μεμίχθω.
ταῦτά τοι ἐν φρεσὶ σῇσιν ἀεὶ μεμνημένος εἶναι,
καί σοι πᾶσα χθὼν Ἰταλὴ καὶ πᾶσα Λατίνων
αἰὲν ὑπὸ σκήπτροισιν ὑπαυχένιον ζυγὸν ἕξει.

V. *Καὶ ἐπανελθὼν* (sc. Epimenides) *ἐπ' οἴκου μετ' οὐ πολὺ μετήλλαξεν, ὥς φησι Φλέγων ἐν τῷ περὶ μακροβίων, βιοὺς ἔτη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, ὡς δὲ Κρῆτες λέγουσιν, ἑνὸς δέοντος τριακόσια, ὡς δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἀκηκοέναι φησί, τέτταρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα καὶ ἑκατόν.* Diogenes Laert. I 10, 111.

1. *δὲ λύματα* cod. *θελήματα* Sylburg prob. Bastio. | 2. *γυναιξὶν* cod. — *θηλυτέρῃσι* Zos. *θηλυτέραισι* cod. | 6. *Οὐρανίδαις* Zos. — *τάδε* cod. — *κείσθω* Zos., *κεῖσθαι* cod. | 7. *ὄφρα* cod. — *θηλυτέρῃσι* Zos. *λῆιθυμέλῃισι* cod. (= *τελῇ θυμέλῃσι*). | 8. *πορσύνης* cod. — *ἦμασι* cod. | 9. *ἐπασσυτέρῃσι* Zos. *ἐπασσυτέραισι* cod. — *θεοπρέπτους* Zos. | 10. *παμπληθὴς* edit. — *γέλως τε* Sylburg. | 11. *φρεσὶν ἧσιν* Zos. | 12. *Λατίνη* Zos.

ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ

ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΔΕΣ Η ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἀνεγνώσθη Φλέγοντος Τραλλιανοῦ, ἀπελευθέρου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὀλυμπιονικῶν καὶ χρονικῶν συναγωγή. προσφωνεῖ τὸ σύνταγμα πρὸς Ἀλκιβιάδην τινά, ὃς εἷς ἦν τῶν εἰς τὴν φυλακὴν τεταγμένων τοῦ Ἀδριανοῦ. ἄρχεται δὲ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος, διότι τὰ πρότερα, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι σχεδόν τι πάντες φασίν, οὐκ ἔτυχεν ὑπό τινος ἀκριβοῦς καὶ ἀληθοῦς ἀναγραφῆς, ἀλλὰ ἄλλο τι ἄλλος τῶν ἐπιτυχόντων καὶ οὐ συμφώνως ἔγραψαν, ὅσοις καὶ γράψαι πεφιλοτίμηται. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τοῦ συγγράμματος, ὥσπερ ἔφημεν, ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ποιεῖται, κάτεισι δέ, ὡς αὐτός φησι, μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων. ἐμοὶ δὲ ἀνεγνώσθη μέχρι τῆς ροζ Ὀλυμπιάδος . . . ἔστι δὲ τὴν φράσιν οὔτε λίαν χαμαιπετὴς οὔτε τὸν Ἀττικὸν ἐς τὸ ἀκριβὲς διασώζων χαρακτῆρα. ἄλλως τε δὲ καὶ ἡ περὶ τὰς Ὀλυμπιάδας καὶ τὰ ἐν αὐταῖς τῶν ἀγωνισμάτων ὀνόματα καὶ πράξεις καὶ ἡ περὶ τοὺς χρησμοὺς ἄκαιρος φιλοπονία τε καὶ φιλοτιμία, εἰς κόρον ἀπάγουσα τὸν

1. φλέγοντοσ ※ ἀπελευθέρȣ † ἀδριανοῦ ※ καίσαροσ περὶ τῶν ὀλυμπίων cod.

ἀκροατὴν καὶ μηδὲν ἄλλο τῶν ἐν τῷ λόγῳ προκύπτειν συγχωροῦσα, ἀηδῆ τε τὸν λόγον δεικνύει καὶ χάριτος οὐδὲν ἔχειν παρατίθησι. χρησμοῖς δὲ παντοίοις ἐς ὑπερβολήν ἐστι κεχρημένος. Photius bibl. cod. 97.

Ex libro primo.

I. Δοκεῖ μοι χρῆναι εἰπεῖν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὰ Ὀλύμπια τεθῆναι συμβέβηκεν. ἔστιν δὲ ἥδε. μετὰ Πεῖσον καὶ Πέλοπα, ἔτι δὲ Ἡρακλέα, τοὺς πρώτους τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπίασιν ἐνστησαμένους, ἐκλιπόντων τῶν Πελοποννησίων τὴν θρησκείαν χρόνῳ τινί, εἰς ὃν ἀπὸ Ἰφίτου Ὀλυμπιάδες ὀκτὼ πρὸς ταῖς εἴκοσι καταριθμοῦνται εἰς Κόροιβον τὸν Ἠλεῖον, καὶ ἀμελησάντων τοῦ ἀγῶνος, στάσις ἐνέστη κατὰ τὴν Πελοπόννησον. Λυκοῦργος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος, υἱὸς ὢν τοῦ Πρυτάνεως, τοῦ Εὐρυπῶντος, τοῦ Σόου, τοῦ Προκλέους, τοῦ Ἀριστοδήμου, τοῦ Ἀριστομάχου, τοῦ Κλεοδαίου, τοῦ Ὕλλου, τοῦ Ἡρακλέους καὶ Δηιανείρας, καὶ Ἴφιτος ὁ Αἵμονος, ὡς δὲ ἔνιοι Πραξωνίδου, ἑνὸς τῶν ἀπὸ Ἡρακλέους, Ἠλεῖος, καὶ Κλεοσθένης ὁ Κλεονίκου Πεισάτης, βουλόμενοι εἰς ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην τὸ πλῆθος αὖθις ἀποκαταστῆσαι, τήν τε πανήγυριν τὴν Ὀλυμπικὴν ἔγνωσαν ἀνάγειν εἰς τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐπιτελέσαι. στέλλονται δὴ εἰς Δελφοὺς χρησόμενοι τῷ θεῷ, εἰ σφισιν συνεπαινεῖ ταῦτα ποιῆσαι. ὁ δὲ θεὸς ἄμεινον ἔφη ἔσεσθαι ποιοῦσιν. καὶ

11. ἐκλειπόντων cod. corr. N. | 17. Πρυτανέως W. — εὐρόπου cod., corr. Meursius. — σώσου cod., corr. Meursius. | 18. προκλέως cod. | 19. κλάιοδαίου cod.

προσέταξεν ἐκεχειρίαν ἀγγεῖλαι ταῖς πόλεσιν ται βουλομέναις μετέχειν τοῦ ἀγῶνος. ὧν περιαγγελ θέντων κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ δίσκος ἐγράφη το Ἑλλανοδίκαις, καθ' ὃν ἔδει τὰ Ὀλύμπια ἄγειν. οἱ ἄγαν δὲ προσιεμένων τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ δυσχεραινό των τῶν Πελοποννησίων, λοιμὸς ἐπιγενόμενος κ φθορὰ καρπῶν ἐλυμαίνετο αὐτούς. οἱ δὲ ἀποστ⟨είλ⟩α τες πάλιν τοὺς περὶ τὸν Λυκοῦργον ᾐτοῦντο τοῦ λοιμ παῦλαν καὶ ἴασίν τινα. ἡ δὲ Πυθία χρᾷ τάδε·

ὦ γῆς ἀκρόπολιν πάσης Πελοπηΐδα κλεινὴν
ναίοντες, πρέσβεις τε βροτῶν πάντων καὶ ἄριστ
φράζεσθ' ἐξ ἐμέθεν χρησμὸν θεοῦ, ὅττι κεν εἴπ
Ζεὺς ὑμῖν μῆνιν τελετῆς ἔχει ἣν διέχρησεν,
οὕνεκ' ἀτιμάζονται Ὀλύμπια πασιάνακτος
Ζηνὸς — τοῦ πρῶτος μὲν ἱδρύσατο καὶ θέτο τιμ
Πεῖσος, καὶ μετὰ τόνδε Πέλοψ, ὅτε δῆμον ἔναι
Ἑλλάδα, θῆκε δ' ἔπειτ' ἔροτιν καὶ ἔπαθλα θ
νόντι
Οἰνομάῳ, τρίτατος δ' ἐπὶ τοῖς πάϊς Ἀμφιτρύων
Ἡρακλέης ἐτέλεσσ' ἔροτιν καὶ ἀγῶν' ἐπὶ μήτ
Τανταλίδῃ Πέλοπι φθιμένῳ — τὸν δήποθεν ὑμ
λείπετε καὶ τελετήν. ἧς χωσάμενος κατὰ θυμ
ὦρσε κακὴν λιμὸν παρὰ τοῖς καὶ λοιμόν, ὃν ἔ
παῦσαι ἀνορθώσαντας ἑορτὴν τῷ πάλιν αὖθις

6. τῶντε cod. | 13. ἡμῖν cod. τελ. μ. cod. corr. N. | ἀτιμάζοντες cod. corr. Krause. — λασιάνακτος (αλ supra cod. πασινάνακτος W. | 16. δημονναιαν cod., corr. Müll., id coni. δὴ μόλεν αἶαν = δὴ μόλ' ἐς αἶαν. | 17. ἔπειτα εροτιν (— ἐροτὴν Toup. | 19. πάϊς Nauck παῖς cod. | 20. ἐτέλεσ εροτιν cod. — ἀγῶνα cod. | 21. πέλοπι ταντα λίδῃ cod. ὑμ λείπετε Soping. ὑμειν λείπεις cod. | 23. κακὴν cod. re κακὸν Westerm. et Müll. — ἐς πάλιν N.

ταῦτα ἀκούσαντες ἀπήγγειλαν τοῖς Πελοποννησίοις, οἱ δὲ ἀπιστήσαντες τῷ χρησμῷ ἀπέστειλαν πάλιν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ κοινοῦ δόγματος ἐπιστρεφέστερον ἐπερωτήσοντας τὸν θεὸν περὶ τῶν χρησθέντων. ἡ δὲ Πυθία λέγει τάδε·

ὦ Πελοποννήσου ναέται, περὶ βωμὸν ἰόντες
θύετε καὶ πείθεσθε τά κεν μάντεις ἐνέπωσιν.

τούτων χρησθέντων οἱ Πελοποννήσιοι ἐπέτρεψαν τοῖς Ἠλείοις ἀγῶνα τιθέναι τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἐκεχειρίαν ἀγγέλλειν ταῖς πόλεσιν. καὶ Ἠλεῖοι δὲ μετὰ ταῦτα βουλόμενοι βοηθεῖν Λακεδαιμονίοις, ὅτε Ἕλος ἐπολιόρκουν, πέμψαντες εἰς Δελφοὺς ἐμαντεύοντο. καὶ χρᾷ ἡ Πυθία τάδε·

Ἠλείων πρόπολοι, πατέρων νόμον ἰθύνοντες,
τὴν αὐτῶν ῥύεσθε πάτραν, πολέμου δ' ἀπέχεσθε,
κοινοδίκου φιλίης ἡγούμενοι Ἑλλήνεσσιν,
εὖτ' ἂν πενταέτης ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.

χρησθέντων δὲ τούτων τοῦ μὲν πολεμεῖν ἀπέσχοντο, τῶν δὲ Ὀλυμπίων τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. καὶ ἐστέφετο μὲν οὐδεὶς ἐπὶ πέντε Ὀλυμπιάδας, τῇ δὲ ἕκτῃ ἔδοξεν αὐτοῖς μαντεύσασθαι, εἰ στέμματα περιθῶσι τοῖς νικῶσι, καὶ πέμπουσι τὸν βασιλέα Ἴφιτον εἰς θεοῦ. ὁ δὲ θεὸς ἔφη τάδε·

Ἴφιτε, μήλειον καρπὸν μὴ θῇς ἐπὶ νίκῃ,
ἀλλὰ τὸν ἄγριον ἀμφιτίθει καρπώδη ἔλαιον,
ὃς νῦν ἀμφέχεται λεπτοῖσι πέπλοισιν ἀράχνης.

4. ἐπερωτήσαντας cod. | v. 14 in cod. post v. 7 positum huc transpon. N. conl. Crameri anecd. Par. II p. 141. | 15. ἐπέχεσθε Eusebii cod. | 16. φιλίας cod. Eusebius. | 17. πενταέτης cod. ἐνὶ ξυνόδοις mg. et Euseb. — φιλόφρων, ων in ras., cod. | 18. ἀνέσχοντο cod., corr. W. | 25. ἐλαιῶν cod. corr. N. | 26. λεπτοῖσιν ὑφάσμασιν cod. corr. nos.

παραγενόμενος οὖν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, πολλῶν ἐν τῷ τεμένει κοτίνων ὄντων, εὑρὼν ἕνα περιεχόμενον ἀραχνίοις περιῳκοδόμησεν αὐτόν, καὶ τοῖς νικῶσιν ἐκ τούτου ἐδόθη ὁ στέφανος. πρῶτος δ' ἐστεφανώθη Δαΐκλῆς Μεσσήνιος, ⟨ὃς⟩ τῇ ἑβδόμῃ Ὀλυμπιάδι στάδιον ἐνίκα.

II. Γέργις πόλις Τροίας ... Γεργιθία ἡ χρησμολόγος Σίβυλλα, ἥτις καὶ ἐτετύπωτο ἐν τῷ νομίσματι τῶν Γεργιθίων αὐτή τε καὶ σφίγξ, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ᾱ. Steph. Byz. s. v. Γέργις.

III. Διὸς ἱερὸν πολίχνιον Ἰωνίας, μεταξὺ Λεβέδου καὶ Κολοφῶνος. τὸ ἐθνικὸν Διοσιερίτης, ὡς Φλέγων ἐν ᾱ Ὀλυμπιάδων. Steph. Byz. s. h. v.

IV. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδι β̄· Ἀντίμαχος Ἠλεῖος ἐκ Δυσποντίου στάδιον. Steph. Byz. s. v. Δυσπόντιον.

Ex libris incertis.

V. Ὑπερασία πόλις ⟨Ἀχαΐας⟩, ἧς τὸ ἐθνικὸν Ὑπερασιεύς. Φλέγων κγ̄ Ὀλυμπιάδι. Steph. Byz. s. v. Ὑπερασία.

VI. Φλέγων . . . ἐν κξ̄· Δάϊππος Κροτωνιάτης πύξ, . . . Ἠλεῖος ἐκ Δυσποντίου τέθριππον. Steph. Byz. s. v. Δυσπόντιον.

VII. Σινώπη πόλις διαφανεστάτη τοῦ Πόντου, κτίσμα Κρητίνου Κῴου, ὥς φησι Φλέγων. Steph Byz. s. h. v.

VIII. Λῆνος χώρα τῶν Πισατῶν· ὁ πολίτης Ληναῖος. Φλέγων μη̄ Ὀλυμπιάδι. Steph. Byz. s. h. v.

IX. Κῦρος Περσῶν ἐβασίλευεν, ᾧ ἔτει Ὀλυμ-

22. ἠλείων codd., corr. Westerm.; ante Ἠλεῖος excidit nomen quoddam.

πιὰς ἤχθη ν̅ε̅, ὡς ἐκ τῶν βιβλιοθηκῶν Διοδώρου καὶ τῶν Θάλλου καὶ Κάστορος ἱστοριῶν, ἔτι δὲ Πολυβίου καὶ Φλέγοντός ἐστιν εὑρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων οἷς ἐμέλησεν Ὀλυμπιάδων. Africanus apud Euseb. p. e. X 10 p. 488 C.

Ex libro octavo.

X. *Αὔγουσται πόλ⟨ε⟩ις ἐν Κιλικίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ· οἱ πολῖται Αὐγουστανοί. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων η̅.* Steph. Byz. s. h. v.

XI. *Κρέμη πόλις Πόντου. Φλέγων ὀγδόῳ χρονικῶν.* Steph. Byz. s. h. v.

Ex libris incertis.

XII. *Νίβις πόλις Αἰγύπτου. Φλέγων ρ̅μ̅ Ὀλυμπιάδι.* Steph. Byz. s. h. v.

XIII. *Βέλιτρα, πόλις Ἰταλίας, οὐ Ῥώμης ἀπωτέρω, ὥς φησι Φλέγων Ὀλυμπιάδι ρ̅ο̅δ̅.* Steph. Byz. s. h. v.

XIV. *Ἐμοὶ δὲ ἀνεγνώσθη μέχρι τῆς ρ̅ο̅ζ̅ Ὀλυμπιάδος, ἐν ᾗ ἐνίκα Ἑκατόμνως Μιλήσιος στάδιον καὶ δίαυλον καὶ ὁπλίτην, τρίς, Ὑψικλῆς Σικυώνιος δόλιχον, Γάϊος Ῥωμαῖος δόλιχον, Ἀριστωνυμίδας Κῷος πένταθλον, Ἰσίδωρος Ἀλεξανδρεὺς πάλην, ἄπτωτος περίοδον, Ἀτυάνας Ἱπποκράτους Ἀδραμυτίου παῖς πύξ, Σφοδρίας Σικυώνιος παγκράτιον, Σωσιγένης Ἀσιανὸς παίδων στάδιον, Ἀπολλοφάνης Κυπαρισσιεὺς παίδων πάλην, Σωτήριχος Ἠλεῖος παίδων πύξ, Κάλας Ἠλεῖος παίδων παγκράτιον,*

13. *Νίσιβις* Westerm. et Müll.

Ἑκατόμνως Μιλήσιος ὁπλίτην (οὗτος ἐν τῇ αὐτῇ τὰ τρία ἐστεφανώθη, στάδιον, δίαυλον, ὁπλίτην), Ἀριστόλοχος ὁ Ἠλεῖος τέθριππον, Ἁγήμονος Ἠλείου κέλης, Ἑλλανίκου Ἠλείου συνωρίς, τοῦ αὐτοῦ πωλικὸν τέθριππον, Κλητία Ἠλείου πωλικὴ συνωρίς, Καλλίππου Ἠλείου πωλικὸς κέλης.

Λεύκολλος δὲ Ἀμισὸν ἐπολιόρκει, καὶ Μουρήναν ἐπὶ τῆς πολιορκίας καταλιπὼν μετὰ δυοῖν ταγμάτοιν αὐτὸς μετὰ τριῶν ἄλλων προῆγεν ἐπὶ Καβείρων, ὅπου διεχείμαζε. καὶ Ἀδριανὸν ἐπέταξε πολεμῆσαι Μιθριδάτῃ· καὶ πολεμήσας ἐνίκησε. καὶ σεισμοῦ ἐν Ῥώμῃ γενομένου πολλὰ ταύτης συνέπεσε. καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα ἐν ταύτῃ ξυνηνέχθη τῇ Ὀλυμπιάδι. καὶ Ῥωμαίων τῷ τρίτῳ αὐτῆς ἔτει ἀπετιμήθησαν μυριάδες ἐνενήκοντα καὶ μία. καὶ Σινατρούκην τὸν Πάρθων βασιλέα τελευτήσαντα διεδέξατο Φραάτης ὁ ἐπικληθεὶς Θεός. καὶ Φαῖδρον τὸν Ἐπικούρειον διεδέξατο Πάτρων. καὶ Οὐεργίλιος Μάρων ὁ ποιητὴς ἐγεννήθη τούτου τοῦ ἔτους εἰδοῖς Ὀκτωβρίαις. τῷ δὲ τετάρτῳ ἔτει Τιγράνης καὶ Μιθριδάτης ἀθροίσαντες πεζοὺς μὲν τέσσαρας μυριάδας, ἱππέας δὲ τρεῖς, καὶ τὸν Ἰταλικὸν αὐτοὺς τάξαντες τρόπον, ἐπολέμησαν Λευκόλλῳ· καὶ νικᾷ Λεύκολλος, καὶ πεντακισχίλιοι μὲν τῶν μετὰ Τιγράνους ἔπεσον, πλείους δὲ τούτων ᾐχμαλωτίσθησαν χωρὶς τοῦ ἄλλου σύγκλυδος ὄχλου. καὶ τὸ Καπετώλιον ἐν Ῥώμῃ Κάτλος καθιέρωσε. καὶ Μέτελλος ἐπὶ τὸν Κρητικὸν πόλεμον ὁρμήσας τρία τάγματα ἔχων ἦλθεν εἰς τὴν νῆσον καὶ μάχῃ νικήσας τὸν Λασθένη αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη, καὶ τειχήρεις κατέστησε τοὺς Κρῆτας. καὶ Ἀθηνόδωρος πειρατὴς ἐξανδρα-

ποδισάμενος Δηλίους τὰ τῶν λεγομένων θεῶν ξόανα διελυμήνατο· Γάϊος δὲ Τριάριος τὰ λελωβημένα τῆς πόλεως ἐπισκευάσας ἐτείχισε τὴν Δῆλον. Photius bibl. cod. 97.

XV. Φλέγων Ὀλυμπιάδι ρπα ὅτι παιδίον ἐκ δούλης γενόμενον τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῆς γενέσεως τὸν προσαγορεύσαντα ἀντιπροσαγορεῦσαι, ἐφ' οἷς τοὺς μάντεις προαγορεῦσαι ὄλεθρον. Steph. Byz. s. v. Ταρραχίνη.

Ex libro decimo tertio.

XVI. Φλέγων μέντοι ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἢ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ οἶμαι τῶν χρονικῶν καὶ τὴν περί τινων μελλόντων πρόγνωσιν ἔδωκε τῷ Χριστῷ. Origen. c. Cels. II, 14.

XVII. Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ κύριος ἡμῶν, κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος προήει ἔτους ιθ τῆς Τιβερίου βασιλείας. καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν Ἑλληνικοῖς ὑπομνήμασιν εὕρομεν ἱστορούμενα κατὰ λέξιν ταῦτα· „ὁ ἥλιος ἐξέλιπε· Βιθυνία ἐσείσθη· Νικαίας τὰ πολλὰ ἔπεσεν·“ ἃ καὶ συνᾴδει τοῖς περὶ τὸ πάθος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν συμβεβηκόσι. γράφει δὲ καὶ Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας (sc. συναγαγὼν) περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ῥήμασιν αὐτοῖς τάδε· τῷ δ ἔτει τῆς σβ Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωρισμένων πρότερον, καὶ νὺξ ὥρᾳ ἕκτῃ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι· σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. Syncellus p. 324 D. ex Euseb. chron. II p. 148 Sch.

Ex libro decimo quinto.

XVIII. *Νεοκαισάρεια Ποντικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν Νεοκαισαρεύς, ὡς Φλέγων ιε̅ Ὀλυμπιάδων.* Steph. Byz. s. h. v.

XIX. *Σκορδίσκοι καὶ Σκίρτιοι ἔθνη Παιονίας, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε̅.* Steph. Byz. s. h. v.

XX. *Τερβητία πόλις Σικελίας. οἱ πολῖται Τερβητῖνοι, ὡς Πλακεντῖνοι ἀπὸ Πλακεντίας. Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε̅.* Steph. Byz. s. h. v.

XXI. *Φουρνίτα πόλις Λιβύης. οἱ οἰκήτορες Φουρνιτανοί. Φλέγων ιε̅ τῶν Ὀλυμπιάδων.* Steph. Byz. s. h. v.

XXII. *Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε̅, ὅτε ἐβασιλεύετο ὁ Βόσπορος Κότυϊ τῷ Βοσποριανῷ βασιλεῖ, ᾧ καὶ διάδημα ἐκέλευσε φορεῖν ὁ Καῖσαρ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῷ καθυπέταξεν, ἐν αἷς συναριθμεῖ καὶ αὐτὴν Χερσῶνα.* Constant. Porphyrog. them. 2, 12.

XXIII. *Ὀλυμπιεῖον τόπος ἐν Δήλῳ, ὃν κτίσαντες Ἀθηναῖοι χρήμασιν Ἀδριανοῦ Νέας Ἀθήνας Ἀδριανὰς ἐκάλεσαν, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε̅.* Steph. Byz. s. h. v.

Sedis incertae.

XXIV. *Ἔλβουθις πόλις μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης. τὸ ἐθνικὸν Ἐλβουθίτης, ὡς Φλέγων.* Steph. Byz. s. h. v.

XXV. *Μαιάνδρου πόλις Μαγνησίας πόλις, ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάσι.* Steph. Byz. s. h. v.

XXVI. *Μοτιηνὴ χωρίον Ἰβηρίας. ⟨Μοτίνη πόλις*

Ἰταλίας,⟩ ἄποικος Ῥωμαίων. Πολύβιος τρίτῳ. Φλέγων δὲ Μουτίνην αὐτήν φησι. Steph. Byz. s. h. v.

XXVII. Πικεντία πόλις Τυρρηνίας. Φλέγων δὲ Πικεντὸν αὐτὴν καλεῖ. Steph. Byz. s. h. v.

XXVIII. Τέρινα πόλις Ἰταλίας καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος, κτίσμα Κροτωνιατῶν, ὡς Φλέγων. Steph. Byz. s. h. v.

XXIX. Ὠστία ... τὸ ἐθνικὸν δύναται καὶ Ὠστιανὸς καὶ Ὠστιάτης· συνήθης γὰρ ὁ τύπος τοῖς Ἰταλοῖς. Φλέγων δὲ Ὠστίους αὐτοὺς καλεῖ λέγων· παρέλαβε δὲ τὴν Ὠστίων πόλιν. Steph. Byz. s. h. v.

XXX. Εἴ δέ τῳ περισπούδαστον ταύτας (sc. colonias ex Graecia Antiochiam ad Orontem missas) εἰδέναι, ἱστόρηται περιέργως Στράβωνι τῷ γεογράφῳ, Φλέγοντί τε καὶ Διοδώρῳ τῷ ἐκ Σικελίας κ. τ. λ. Euagrius hist. eccl. I. 20, p. 275, 21.

XXXI. Ἀνηγορεύθη Νίκων παγκρατιαστὴς Ἀνθηδόνιος. Steph. Byz. s. v. Ἀνθηδών. 'Sunt fortasse Phlegontis Tralliani verba' Meineke.

XXXII. Διὸς μήνυμα δι' Ἑρμοῦ, ὄναρ διὰ χρησμοῦ Ἀπόλλωνος

Ἀντιόχῳ βασιλῆι τάδε χρᾷ Φοῖβος Ἀπόλλων,
κτιζέμεναι πτολίεθρον ἀγακλεές, ὡς ἐκέλευσεν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, πέμψας ἐριούνιον Ἑρμῆν.

Steph. Byz. s. v. Λαοδίκεια. 'Oraculum hoc ut pleraque quae Stephanus affert e Phlegontis Tralliani Chronicis petiisse videtur. cf. Photii bibl. p. 84, 40' Meineke.

Ex scripto incerto.

Ac ne quis mihi Aegyptiorum irascatur et meum esse credat quod in litteras rettuli, Hadriani epistulam ⟨p⟩romam ex libris Phlegontis liberti eius proditam, ex qua penitus Aegyptiorum vita detegitur.

„Hadrianus Augustus Serviano consuli salutem.

Aegyptum, quam mihi laudabas, Serviane carissime, totam didici levem pendulam et ad omnia famae momenta volitantem. illic qui Serapem colunt Christiani sunt et devoti sunt Serapi qui se Christi episcopos dicunt. nemo illic archisynagogus Iudaeorum, nemo Samarites, nemo Christianorum presbyter non mathematicus, non haruspex, non aliptes. ipse ille patriarcha cum Aegyptum venerit, ab aliis Serapidem adorare, ab aliis cogitur Christum. genus hominum seditiosissimum vanissimum iniuriosissimum, civitas opulenta dives fecunda in qua nemo vivat otiosus. alii vitrum conflant, aliis charta conficitur, alii linifiones, omnes certe cuiuscumque artis et videntur et habentur. podagrosi quod agant habent, habent caeci quod faciant, ne chiragrici quidem aput eos otiosi vivunt. unus illis deus nummus est. hunc Christiani, hunc Iudaei, hunc omnes venerantur et gentes. et utinam melius esset morata civitas, digna profecto quae pro sui fecunditate, quae pro sui magnitudine totius Aegypti teneat principatum. huic ego cuncta concessi, vetera privilegia reddidi, nova sic addidi ut praesenti gratias agerent. denique ut primum inde discessi, et in filium meum Verum multa

dixerunt, et de Antinoo quae dixerint, comperisse te credo. nihil illis opto, nisi ut suis pullis alantur, quos quemadmodum fecundant, pudet dicere. calices tibi allassontes [versicolores] transmisi, quos mihi sacerdos templi obtulit, tibi et sorori meae specialiter dedicatos; quos tu velim festis diebus conviviis adhibeas. caveas tamen, ne his Africanus noster indulgenter utatur.“ Flavius Vopiscus Saturnin. c. 7, 6—8, 10.

4. versicolores glossema est vocis allassontes: utramque vocem nostra lingua interpretamur = schillernd.

PARADOXOGRAPHVS VATICANVS ROHDII.

I. *Ἀγησίας ὁ Μεγαρεὺς τὰς γεράνους φησίν, ὅταν ἐκ τῆς Θρᾴκης ἀπαίρειν μέλλωσιν, ὑπὸ μιᾶς περιρραίνεσθαι κύκλῳ πάσας· εἶθ' ὅταν βοήσῃ ἐκείνη, τὰς μὲν ἐξαίρειν καθαπερεὶ κελευστοῦ παραγγείλαντος, τὴν δ' ἁγνίσασαν καταμένειν αὐτοῦ. ὅταν δὲ τὸ πέλαγος διαπεραιῶνται, δύο μὲν ἐκτείνειν τὰς πτέρυγας, τὴν δὲ γενομένην ὑπόκοπον ἐπὶ τούτων ἐφίζουσαν ἀναπαύεσθαι.*

II. *Δαλίων φησὶν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ θηρίον γίνεσθαι κρ⟨οκ⟩ότταν καλούμενον· τοῦτο ἐρχόμενον πρὸς τὰς ἐπαύλεις κατακούειν τῶν λαλουμένων καὶ μάλιστα τὰ ὀνόματα τῶν παιδίων * νυκτὸς δὲ ἐρχόμενον λαλεῖ τὰ ὀνόματα καὶ ἐξερχόμενα τὰ παιδία καταβιβρώσκονται ὑπ' αὐτοῦ.*

III. *Πολίτης τὴν πηλαμύδα ἐν τῷ Πόντῳ ἐκ πηλοῦ γίνεσθαί φησι· διὸ καὶ ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορίας λέγει.*

IV. *Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζῴων τὰ*

9. *Δείνων*? | 13. 'intercidit *τηρεῖν* vel *ἐκμανθάνειν* vel eiusmodi quid' Rohde. — *ἐρχόμενος* cod., corr. R. | 16. *πηλαμίδα* cod., corr. R.

χερσαῖα πάντα ἀναπνεῖν ὅσα πνεύμονα ἔχει, σφῆκα δὲ καὶ μέλισσαν οὐκ ἀναπνεῖν.

V. Ὅσα τε κύστιν ἔχει, πάντα καὶ κοιλίαν, οὐχ ὅσα δὲ κοιλίαν, καὶ κύστιν.

VI. Ἄναιμα πολλὰ τῶν ζῴων, ὅσα πλείους πόδας ἔχουσι τῶν τεσσάρων.

VII. Οἱ ἰχθύες οὐκ ἔχουσι στόμαχον· διὸ καὶ ὅταν διώκηται ἐλάττων ὑπὸ μείζονος, ἄγει τὴν κοιλίαν ὑπὸ τὸ στόμα.

VIII. Οἱ ὄφεις πλευρὰς ἔχουσι τριάκοντα· καὶ τὰ ὄμματα αὐτῶν εἴ τις ἐκκεντήσαι, πάλιν γίνεται, καθὰ καὶ τὰ τῶν χελιδόνων.

IX. Τοῦ λέοντος τὰ ὀστᾶ οὕτως εἰσὶ στερεά, ὥστε πολλάκις κοπτομένων πῦρ ἐκλάμπειν.

X. Πολύκλειτος χελώνας γίνεσθαί φησιν ἐν τῷ Γάγγῃ, ὧν τὸ χελώνιον μεδίμνους χωρεῖν πέντε· ὁ Ἀγαθαρχίδης δὲ τοῖς χελωνίοις χρῆσθαι ... ὡς ὀροφώμασι τῶν καλυβῶν.

XI. Ὁ Σκάμανδρος ξανθὰς ποιεῖ τὰς τρίχας· ὅθεν καὶ Ξάνθος παρ' Ὁμήρῳ προσηγορεύθη.

XII. Ἀντίγονος τὸ [ἐν] ἐν Ἱεραπόλει θερμὸν ὕδωρ πάντα ἀπολιθοῦν φησι, καὶ αὐτὸ δὴ πήσσεσθαι καὶ λίθον γίνεσθαι.

XIII. Θεόπομπος ἐν Λυγκησταῖς φησιν εἶναι ὕδωρ ὀξύ, ὃ τοὺς πίνοντας μεθύσκει.

XIV. Ἡρακλείδης φησὶ τὴν ἐν Σαυρομάταις λίμνην οὐδὲν τῶν ὀρνέων ὑπεραίρειν, τὸ δὲ προσ-

1. σφῆκαν cod. | 16. σάγγει cod., corr. R. — μέδιμνα cod., corr. R. | 17. πλείοις cod., Πρασίους R. Ταπροβανίους? | 22. αὐτὸς ... λίθος cod., corr. R. | 24. λυγγισταῖς cod., corr. R.

ελθὸν ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τελευτᾶν· ὃ δὴ καὶ περὶ τὴν Ἄορνιν κατὰ τὴν Ἰταλίαν δοκεῖ γίνεσθαι.

XV. Κατὰ μέρος τι τοῦ κατὰ Προῦσαν Ὀλύμπου ἱστοροῦσι τὴν Δάφνην καταπεπόσθαι διωκομένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐρῶντος, καὶ ἕως τοῦ νῦν πέταλα δάφνης ἐν τοῖς λίθοις ἀναμεμιγμένα εὑρίσκεται.

XVI. Ἔν τινι κατὰ τὸν Ὄλυμπον ... δένδρα ἐστὶν ἰτέᾳ λεπτοφύλλῳ ἐρικότα, ἃ παρθένους γεγενῆσθαι ἱστοροῦσιν, εἰς δὲ δένδρα ταύτας ἀμειφθῆναι τὸν Βορρᾶν φευγούσας ἐρῶντα. καὶ νῦν ἔτι εἴ τις θίγοι τῶν φύλλων τούτων, χολοῦσθαι τὸν ἄνεμον λέγουσι καὶ σφόδρα αὐτίκα πνεῖν, καὶ μόλις διὰ τρίτης παύεσθαι.

XVII. Νέστος ποταμὸς ἐν Θρᾴκῃ τὰς μοιχευομένας ἐλέγχει, τῶν ἀνδρῶν ποτιζόντων ἀπὸ τοῦ ὕδατος τούτου καὶ λεγόντων· εἰ μὲν οὐκ ἐμοιχεύθης, ἄρρεν τέκοι<ς>, εἰ δ' οὖν, θῆλυ.

XVIII. Καὶ παρὰ Γερμανοῖς ὁ Ῥῆνος ἐλέγχει· ἐμβληθὲν γὰρ τὸ παιδίον εἰ μὲν μοιχευθείσης ἐστί, θνήσκει, εἰ δ' οὖν, ζῇ.

XIX. Πέρινθος ποταμὸς ἐν Θρᾴκῃ, ὅθεν καὶ Πέρινθος ἡ πόλις· ἐκ τούτου εἰ πίοι τις, τὰ σπλάγχνα ἐξογκοῦται. ἡ δ' αἰτία, ὅτι σταγόνες ἐκ τῆς κεφαλῆς Γοργόνος ἐν τούτῳ ἐρρύησαν βασταζομένης ὑπὸ Περσέως.

XX. Ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας ποταμός ἐστι Μαρσύας· οὗτος ἢν μὲν αὐλοῦ ἀκούσῃ, βομβεῖ μέγα,

10. ἱστοροῦσι// cod. ἱστοροῦσι καὶ R. | 15. μέστος cod., corr. R. | 18. τέκοι cod., corr. R. | 28. εἰ cod. nos corr.

ἣν δὲ κιθάρας, μετὰ σιγῆς ῥεῖ, ἀποπνιγέντος ἐν αὐτῷ Μαρσύου τοῦ αὐλητοῦ.

XXI. Ταυρομένιος ποταμός ἐστιν ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν ὁμώνυμον πόλιν· οὗτος βροντῆς ἀκούων φοβεῖται καὶ καταδύεται εἰς τὴν γῆν, ἐὰν δὲ παύσηται ἡ βροντή, πάλιν ἄνεισιν ἐκ τῆς γῆς καθάπερ πηγή.

XXII. Ποταμὸς Ψύχρος ὄνομα διὰ τῆς Σικελίας ῥεῖ· οὗτος τοῦ μὲν θέρους ἰλυῶδες ἔχει ὕδωρ, τοῦ δὲ χειμῶνος καλόν τε καὶ διαυγές.

XXIII. Ἐν Λυγκησταῖς κρήνη ἐστίν, ἀφ' ἧς ἐάν τις πίῃ, μεθύσκεται.

XXIV. Κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἀνδριὰς ἵσταται Μέμνονος, ὃς ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου ᾄδει οἱονεὶ προσαγορεύων αὐτόν.

XXV. Οἱ Κελτοί, ὅταν ἢ ἀφορία ἢ λ<ο>ιμὸς γένηται, τὰς γυναῖκας αὐτῶν κολάζουσιν ὡς αἰτίας τῶν κακῶν.

XXVI. Παρὰ τοῖς Ἴβηρσιν ἔθος ἐστὶν ἐν ἑορτῇ τινι τὰς γυναῖκας τιμᾶν δώροις, ὅσαι ἂν πλεῖστα καὶ κάλλιστα ἱμάτια ὑφήνασαι τότε ἐπιδείξωσιν.

XXVII. Παρὰ Κροβύζοις ἔθος ἐστὶ τὸ μὲν γεννώμενον βρέφος θρηνεῖν, τὸν δὲ θανόντα εὐδαιμονίζειν.

XXVIII. Παρὰ Νασαμῶσι τοῖς ἐν Λιβύῃ νόμος ἐστὶ τὴν γαμουμένην τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ συγγίνεσθαι

8. ψυχρὸς cod., Ψύχρος R. | 9. ἡλιῶδες cod., corr. Nauck. | 11. λυκισταῖς cod., corr. R. | 16. ἡ ἀφ. ἢ λιμὸς γίνηται cod., corr. N. et nos. | 21. κάλλιστα cod., μάλιστα R. per errorem.

ελθὸν ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τελευτᾶν· ὃ δὴ καὶ περὶ τὴν Ἄορνιν κατὰ τὴν Ἰταλίαν δοκεῖ γίνεσθαι.

XV. Κατὰ μέρος τι τοῦ κατὰ Προῦσαν Ὀλύμπου ἱστοροῦσι τὴν Δάφνην καταπεπόσθαι διωκομένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐρῶντος, καὶ ἕως τοῦ νῦν πέταλα δάφνης ἐν τοῖς λίθοις ἀναμεμιγμένα εὑρίσκεται.

XVI. Ἔν τινι κατὰ τὸν Ὄλυμπον ... δένδρα ἐστὶν ἰτέᾳ λεπτοφύλλῳ ἐρικότα, ἃ παρθένους γεγενῆσθαι ἱστοροῦσιν, εἰς δὲ δένδρα ταύτας ἀμειφθῆναι τὸν Βορρᾶν φευγούσας ἐρῶντα. καὶ νῦν ἔτι εἴ τις θίγοι τῶν φύλλων τούτων, χολοῦσθαι τὸν ἄνεμον λέγουσι καὶ σφόδρα αὐτίκα πνεῖν, καὶ μόλις διὰ τρίτης παύεσθαι.

XVII. Νέστος ποταμὸς ἐν Θρᾴκῃ τὰς μοιχευομένας ἐλέγχει, τῶν ἀνδρῶν ποτιζόντων ἀπὸ τοῦ ὕδατος τούτου καὶ λεγόντων· εἰ μὲν οὐκ ἐμοιχεύθης, ἄρρεν τέκοι<ς>, εἰ δ' οὖν, θῆλυ.

XVIII. Καὶ παρὰ Γερμανοῖς ὁ Ῥῆνος ἐλέγχει· ἐμβληθὲν γὰρ τὸ παιδίον εἰ μὲν μοιχευθείσης ἐστί, θνήσκει, εἰ δ' οὖν, ζῇ.

XIX. Πέρινθος ποταμὸς ἐν Θρᾴκῃ, ὅθεν καὶ Πέρινθος ἡ πόλις· ἐκ τούτου εἰ πίοι τις, τὰ σπλάγχνα ἐξογκοῦται. ἡ δ' αἰτία, ὅτι σταγόνες ἐκ τῆς κεφαλῆς Γοργόνος ἐν τούτῳ ἐρρύησαν βασταζομένης ὑπὸ Περσέως.

XX. Ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας ποταμός ἐστι Μαρσύας· οὗτος ἢν μὲν αὐλοῦ ἀκούσῃ, βομβεῖ μέγα,

10. ἱστοροῦσι// cod. ἱστοροῦσι καὶ R. | 15. μέστος cod., corr. R. | 18. τέκοι cod., corr. R. | 23. εἰ cod. nos corr.

XXXVII. Ἐν Ἱεραπόλει τόπος ἐστὶ Χαρώνιος λεγόμενος, ἐν ᾧ οὐδὲν ζῷον παραβαίνει· πίπτει γὰρ παραυτίκα.

XXXVIII. Σελέμνιος ποταμὸς ῥέει διὰ τῆς Ἀρκαδίας, καί ἐστι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἔρωτος φάρμακον.

XXXIX. Θεόπομπος κρήνην ἐν Θρᾴκῃ λέγει εἶναι, ἐξ ἧς οἱ λουσάμενοι μεταλλάττουσι τὸν βίον.

XL. Ἀκύλιος ὁ Ῥωμαῖος ἱστορικός φησι τὴν Σικελίαν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μὴ νῆσον εἶναι ὡς σήμερον, ἀλλ' ἤπειρον γενέσθαι συνημμένην τῇ ὕστερον Ἰταλίᾳ. ἐκ δὲ τῆς ἐπικλύσεως τῶν ῥευμάτων τῶν ῥιζῶν ἀποσπασθεῖσαν τοῦ Ἀπεννίνου, κατὰ τὸ Σκύλλαιον ῥαγείσης τῆς ἠπείρου, νῆσον ἀποκαταστῆναι καὶ διὰ τοῦτο Ῥήγιον κληθῆναι τὸ πλευρὸν τῆς Ἰταλίας ἐκεῖνο.

XLI. Πέρσαι τοὺς προσφέροντας τῷ πυρὶ βλάβος ἢ ποταμῷ ἐνουροῦντας ἢ ἐναπονιζομένους θανάτῳ ζημιοῦσιν.

XLII. Γέτας φασὶ ταῖς τοῦ Διὸς βρονταῖς ἀντιτυμπανίζειν καὶ τοξεύοντας εἰς τὸν ἀέρα ἀπειλεῖν τῷ θεῷ.

XLIII. Ἐν Πανδαίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν· αἰτεῖται δὲ παρὰ τῶν θεῶν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δικαιοσύνης.

XLIV. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ⟨παρέλαβε⟩ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν τεσσαρεσκαιδέκατος. ἐνίκησε δὲ Πέρσας ἐπὶ Γρανικῷ κδ· διὸ καὶ τὴν ἡμέραν

14. κληθῆναι R., ἀποκαταστῆναι aperto errore cod. | 20. ἀποτυμπανίζειν cod., corr. R. | 22. πεδανοῖς cod., Παδαίοις R.

πᾶσι τοῖς παροῦσι καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνειν καὶ μετὰ τοῦτο τῷ γήμαντι μόνῳ μίγνυσθαι.

XXIX. Αἱ τῶν Σαυροματῶν γυναῖκες οὐ πρότερον γαμοῦνται, ἂν μὴ ἄνδρα κτείνωσι πολέμιον.

XXX. Πέρσαι τοῖς οἰκείοις κυσὶ βορὰν . . . τοῖς πλουσίοις καὶ ἐνδόξοις τιθέασιν.

XXXI. Φερεκύδης ὁ Σύριος ἀπό τινος ἐν Σύρῳ τῇ νήσῳ * ὕδωρ πιὼν μαντικώτατος γέγονε καί τινα προεμήνυσε, σεισμοὺς καὶ ἄλλα.

XXXII. Τειρεσίας ⟨ὁ⟩ Εὐήρου δύο δράκοντας μιγνυμένους θεασάμενος κτείνει αὐτοὺς καὶ αὐτίκα γυνὴ γίνεται, μετ' οὐ πολὺ δὲ ἀνήρ, καὶ δικαστὴς ἡδονῆς γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς τῆς ἐν τῇ μίξει παραλαμβάνεται πρὸς Διὸς καὶ Ἥρας· καὶ πλείονα λέγει τὴν τῆς γυναικός.

XXXIII. Παρ' Ὁμήρῳ Πρωτεὺς εἰς πάντα μετεμορφοῦτο, καθὰ Θέτις παρὰ Πινδάρῳ καὶ Νηρεὺς παρὰ Στησιχόρῳ καὶ Μήστρα.

XXXIV. Ἀρίστων ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ Κιλικίᾳ πηγήν φησιν ὕδατος εἶναι, ἀφ' ἧς τοὺς πιόντας ἀναισθήτους γίνεσθαι.

XXXV. Περὶ Ἰνδικήν ἐστι λίμνη, ἥτις πάντα δέχεται πλὴν χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

XXXVI. Ἑλλάνικὸς ἐν Ἰνδοῖς εἶναί φησι κρήνην Σίλλην καλουμένην, ἐφ' ἧς καὶ τὰ ἐλαφρότατα καταποντίζεται.

2. μετὰ τούτων γήμαντι cod., corr. Nauck. | 6. πλησίοις cod., corr. N. | 7. ὁ ἀσσύριος ἀπό τινος ἐν σύρῳ cod., παρά τινος τῶν γνωρίμων Apollonius, haustu aquae e puteo praesensisse ac praedixisse terrae motum Plinius, ἀπό τινος sc. φρέατος R. | 17. καθά τις cod., καθὰ Θέτις R. | 18. μίστρα cod., emend. R. | 20. ἐπιόντας cod., corr. R.

XXXVII. Ἐν Ἱεραπόλει τόπος ἐστὶ Χαρώνιος λεγόμενος, ἐν ᾧ οὐδὲν ζῷον παραβαίνει· πίπτει γὰρ παραυτίκα.

XXXVIII. Σελέμνιος ποταμὸς ῥέει διὰ τῆς Ἀρκαδίας, καί ἐστι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἔρωτος φάρμακον.

XXXIX. Θεόπομπος κρήνην ἐν Θρᾴκῃ λέγει εἶναι, ἐξ ἧς οἱ λουσάμενοι μεταλλάττουσι τὸν βίον.

XL. Ἀκύλιος ὁ Ῥωμαῖος ἱστορικός φησι τὴν Σικελίαν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ μὴ νῆσον εἶναι ὡς σήμερον, ἀλλ' ἤπειρον γενέσθαι συνημμένην τῇ ὕστερον Ἰταλίᾳ. ἐκ δὲ τῆς ἐπικλύσεως τῶν ῥευμάτων τῶν ῥιζῶν ἀποσπασθεῖσαν τοῦ Ἀπεννίνου, κατὰ τὸ Σκύλλαιον ῥαγείσης τῆς ἠπείρου, νῆσον ἀποκαταστῆναι καὶ διὰ τοῦτο Ῥήγιον κληθῆναι τὸ πλευρὸν τῆς Ἰταλίας ἐκεῖνο.

XLI. Πέρσαι τοὺς προσφέροντας τῷ πυρὶ βλάβος ἢ ποταμῷ ἐνουροῦντας ἢ ἐναπονιζομένους θανάτῳ ζημιοῦσιν.

XLII. Γέτας φασὶ ταῖς τοῦ Διὸς βρονταῖς ἀντιτυμπανίζειν καὶ τοξεύοντας εἰς τὸν ἀέρα ἀπειλεῖν τῷ θεῷ.

XLIII. Ἐν Πανδαίοις, Ἰνδικῷ ἔθνει, ὁ συνετώτατος τῶν παρόντων κατάρχεται τῶν ἱερῶν· αἰτεῖται δὲ παρὰ τῶν θεῶν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δικαιοσύνης.

XLIV. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ⟨παρέλαβε⟩ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν τεσσαρεσκαιδέκατος. ἐνίκησε δὲ Πέρσας ἐπὶ Γρανικῷ κδ̅· διὸ καὶ τὴν ἡμέραν

14. κληθῆναι R., ἀποκαταστῆναι aperto errore cod. | 20. ἀποτυμπανίζειν cod., corr. R. | 22. πεδανοῖς cod., Παδαίοις R.

LV. *Παρὰ Πέρσαις ὃς ἂν ἡδονὴν καινὴν ἐπινοήσῃ, δῶρα λαμβάνει.*

LVI. *Παρὰ Πέρσαις ὃς ἂν καταγνωσθῇ ὑπὸ βασιλέως, πενθεῖ διὰ βίου καὶ ποτηρίῳ πίνει πετρίνῳ. ὅταν δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποθάνῃ, ἀφίενται τῶν ἐγκλημάτων πάντες καὶ ἁρπάζουσιν ἃ θέλουσι καὶ παρανομοῦσιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἕως ἂν ἐπὶ τὰς βασιλείους θύρας ἐλθόντες αἰτήσωνται βασιλέα, ὅστις αὐτοὺς ἀπαλλάξει τῆς ἀνομίας.*

LVII. *Παρὰ Πέρσαις ἐάν τινα προστάξῃ ὁ βασιλεὺς μαστιγῶσαι, εὐχαριστεῖ ὡς ἀγαθοῦ τυχών.*

LVIII. *Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμόν, θανάτῳ ζημιοῦται.*

LIX. *Παρ' Αἰγυπτίοις μαρτυρεῖν ἀγραμμάτῳ οὐκ ἔξεστιν.*

LX. *Ἀφάραντες Λίβυες τῶν θυγατέρων ἀρίστας κρίνουσι τὰς πλεῖστον χρόνον μεμενηκυίας παρθένους.*

LXI. *Παρὰ Καρχηδονίοις οὐκ ἔξεστι τοῖς ἀστρα⟨τεύ⟩τοις φορεῖν ἐνώτιον χρυσοῦν· ὅσας δ' ἂν στρατεύσωνται στρατείας, τοσαῦτα ἀεὶ φοροῦσιν ἐνώτια.*

LXII. 1. *Λακεδαιμόνιοι τοὺς γέροντας αἰσχύνονται οὐδὲν ἧττον ἢ πατέρας.*

2. *γυμνάσια δ' ὥσπερ ἀνδρῶν ἐστιν, οὕτω καὶ παρθένων.*

3. *ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ οὔτε Σπαρτιάταις ξενιτεύειν.*

9. *ἀπαλλάξῃ* R., cod. recte. | 16. *ἀφαράτες* cod., *Ἀτάραντες* R. | 20. *ἀστράτοις* cod., corr. Nauck. | 28. *οὔτε* cod., *οὐδὲ* Nauck.

4. οὗτοι ταῖς γυναιξὶν παρακελεύονται ἐκ τῶν εὐειδεστάτων κύειν καὶ ἀστῶν καὶ ξένων.

LXIII. Κρῆτες πρῶτοι Ἑλλήνων νόμους ἔσχον Μίνωος θεμένου· προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοὺς μεμαθηκέναι, ἐννέα ἔτη εἴς τι ὄρος φοιτήσας, ὃ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο.

LXIV. Οἱ Κρητῶν παῖδες ἀγελάζονται μετ' ἀλλήλων σκληραγωγούμενοι καὶ τὰ πολέμια διδασκόμενοι καὶ θήρας δρόμους τε ἀνάντεις ἀνυπόδετοι ἀνύοντες, καὶ τὴν ἐνόπλιον πυρρίχην ἐκπονοῦνται, ἥντινα πρῶτος εὗρε Πύρριχος.

LXV. Λίγυες τοὺς γονεῖς, ὅταν μηκέτι ὦσι διὰ γῆρας χρήσιμοι, κατακρημνίζουσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποθανόντος φίλου μικρόν τι τοῦ ὠτίου ἀποτέμνει, ἀναγκαιοτέρου δὲ τελευτήσαντος πλεῖον ἀφαιρεῖ· ὅταν δὲ ὁ πάντων εὐνούστατος ἀποθάνῃ<, τὸ ὅλον>.

LXVI. Σκυθῶν τινες τὸν τελευτήσαντα κρεονομήσαντες καὶ ἁλίσαντες ξηραίνουσιν ἐν ἡλίῳ, μετὰ ταῦτα δὲ ἐνείραντες ἁρπεδόνι τὰ κρέα ἐξάπτουσι τῷ ἑαυτῶν τραχήλῳ, καὶ μαχαίριον λαβόντες ᾧ ἂν ἐντύχωσι τῶν φίλων, τεμόντες κρέα διδόασι, καὶ τοῦτο ποιοῦσι μέχρις ἂν πάντα δαπανήσωσιν.

LXVII. Ἀθηναῖοι τοὺς τελευτήσαντας ἐπὶ τὸν τάφον ἄγοντες καὶ πᾶν ὄσπριον ἐπέφερον, σύμβολον τῆς παρ' αὐτῶν εὑρέσεως τῶν καρπῶν τῶν ἁπάντων.

9. θύρας cod., recte Nic. Dam. | 9. ἀνάντοις cod., recte Nic. Dam. | 18. σανθῶν cod. corr. R.

Index nominum et rerum.

Index auctorum.